

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 septembre 2023

PROJET DE LOI**portant des dispositions diverses
en matière de taxe sur la valeur ajoutée**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 september 2023

WETSONTWERP**houdende diverse bepalingen
inzake belasting over de toegevoegde waarde****Sommaire****Pages**

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet de loi	86
Analyse d'impact	101
Avis du Conseil d'État	111
Projet de loi	137
Coordination des articles	167

Inhoud**Blz.**

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet	86
Impactanalyse	106
Advies van de Raad van State	111
Wetsontwerp	137
Coördinatie van de artikelen	209

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 25 septembre 2023.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 25 septembre 2023.

De regering heeft dit wetsontwerp op 25 september 2023 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 25 september 2023 door de Kamer ontvangen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Écolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurd papier)

RÉSUMÉ

Ce projet de loi a pour objet de modifier le Code de la taxe sur la valeur ajoutée en ce qui concerne le régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier, l'exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services, les obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et concernant la liste annuelle des clients assujettis, le redevable et le redevable solidaire de la TVA en ce qui concerne les interfaces électroniques, le régime particulier des exploitants agricoles, la prescription de l'action en recouvrement de la taxe, les obligations des prestataires de services de paiement ainsi que la notification préalable par l'administration des présomptions de fraude.

En outre, le projet de loi modifie des dispositions en matière de taux de TVA.

Il s'agit du taux réduit de TVA applicable pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire, le taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires, le taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion et le taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp heeft tot doel het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde te wijzigen met betrekking tot de andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot, de uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, de btw-verplichtingen inzake toekenning en mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers, de schuldenaar en de hoofdelijk aansprakelijke schuldenaar van de btw met betrekking tot elektronische interfaces, de bijzondere regeling voor landbouwondernemers, de verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting, de verplichtingen van betalingsdienstaanbieders, alsook de voorafgaandelijk kennisgeving van de vermoedens van fraude door de administratie.

Het wetsontwerp wijzigt bovendien bepalingen inzake btw-tarieven.

De wijzigingen betreffen het verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik, het verlaagd btw-tarief voor haarprothesen, het verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen en het verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Ce projet de loi a pour objet de modifier le Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: “le Code”) en ce qui concerne le régime d’exemption d’entrepôt autre que douanier, l’exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou l’affectation réelle de tout ou partie des biens et services, les obligations en matière de TVA concernant l’attribution et la communication du numéro d’identification à la TVA, en matière de facturation et concernant la liste annuelle des clients assujettis, le redevable et le redevable solidaire de la TVA en ce qui concerne les interfaces électroniques, le régime particulier des exploitants agricoles, la prescription de l’action en recouvrement de la taxe, les obligations des prestataires de services de paiement ainsi que la notification préalable par l’administration des présomptions de fraude. En outre, le projet de loi modifie des dispositions en matière de taux de TVA. Il s’agit du taux réduit de TVA applicable pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire, le taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires, le taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d’insertion et le taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d’intérêt général.

Le présent projet a fait l’objet de l’avis 73.708/3 du 17 juillet 2023 de la section de législation du Conseil d’État. Il a été tenu compte des remarques reprises dans cet avis.

Le présent projet a également fait l’objet de l’avis de l’Autorité de protection des données n° 232/2023 du 20 juillet 2023. Il a été pris acte de l’absence de remarques spécifiques concernant le projet ainsi que des lignes directrices générales énoncées dans l’avis, qui ne donnent lieu à aucune modification du projet.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp dat de regering de eer heeft u ter goedkeuring voor te leggen, heeft tot doel het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: “het Wetboek”) te wijzigen met betrekking tot de andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot, de uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, de btw-verplichtingen inzake toekenning en mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers, de schuldenaar en de hoofdelijk aansprakelijke schuldenaar van de btw met betrekking tot elektronische interfaces, de bijzondere regeling voor landbouwondernemers, de verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting, de verplichtingen van betalingsdienstaanbieders, alsook de voorafgaandelijk kennisgeving van de vermoedens van fraude door de administratie. Het wetsontwerp wijzigt bovendien bepalingen inzake btw-tarieven. De wijzigingen betreffen het verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik, het verlaagd btw-tarief voor haarprothesen, het verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen en het verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang.

Dit ontwerp heeft het voorwerp uitgemaakt van het advies 73.708/3 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 17 juli 2023. Er werd rekening gehouden met de in dat advies opgenomen opmerkingen.

Dit ontwerp heeft tevens het voorwerp uitgemaakt van het advies nr. 232/2023 van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 20 juli 2023. Er werd akte genomen van de afwezigheid van specifieke opmerkingen met betrekking tot het ontwerp, alsook van de in het advies uiteengezette algemene richtlijnen, die geen aanleiding geven tot enige wijziging van het ontwerp.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, cet article précise que le projet concerne une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "directive 2006/112/CE").

CHAPITRE 2

Régime d'exemption
d'entrepôt autre que douanier

Art. 3

Par son arrêt n° 9/2023 du 19 janvier 2023, la Cour constitutionnelle a dit pour droit que l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 2, du Code viole les articles 10, 11, 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution.

Cette disposition prévoit que le Roi fixe les limites et les conditions d'application de l'exemption relative aux opérations relatives à des biens mis sous le régime de l'entrepôt autre que douanier et qu'il peut, à cet effet, déroger aux articles 16, § 1er, 17, 22, § 1er, 22*bis*, 24 et 25*sexies*, du Code.

Le régime d'exemption de l'entrepôt autre que douanier, appelé également "régime d'entrepôt TVA" est un régime dont les États membres peuvent faire usage et dont le concept initial vise essentiellement à simplifier les obligations des personnes actives dans le commerce de matières premières et d'autres biens qui font l'objet de ventes en chaîne ou qui sont généralement négociés sur les marchés à termes internationaux. Conformément à l'article 39*quater*, § 2, du Code et à l'article 2 de l'arrêté royal n° 54, du 25 février 1996, relatif au régime de l'entrepôt autre que douanier visé à l'article 39*quater* du Code (ci-après: "arrêté royal n° 54"), l'entrepôt TVA peut être décrit comme un endroit situé en Belgique et agréé par les autorités compétentes pour stocker des

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet preciseert dit artikel dat het ontwerp een aangelegenheid betreft bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in een gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "Richtlijn 2006/112/EG").

HOOFDSTUK 2

Andere vrijstellingsregeling
van entrepot dan douane-entrepot

Art. 3

In het arrest nr. 9/2023 van 19 januari 2023 heeft het Grondwettelijk Hof voor recht verklaard dat artikel 39*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek de artikelen 10, 11, 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet schendt.

Die bepaling voorziet dat de Koning de beperkingen en de voorwaarden bepaalt voor de toepassing van de vrijstelling voor handelingen met betrekking tot goederen die onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot worden geplaatst en dat Hij daarbij kan afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22*bis*, 24 en 25*sexies*, van het Wetboek.

De andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot, ook "btw-entrepot" genoemd, is een regeling waarvan de lidstaten gebruik kunnen maken en die er in essentie toe strekt de verplichtingen te vereenvoudigen van personen die actief zijn in de handel van grondstoffen en andere goederen die het voorwerp uitmaken van kettingverkoop of die op internationale termijnmarkten worden verhandeld. Gelet evenwel op artikel 39*quater*, § 2, van het Wetboek en artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek (hierna: "koninklijk besluit nr. 54"), kan het btw-entrepot worden omschreven als een in België gelegen

biens spécifiques en exemption de la taxe. Il s'agit toujours de lieux physiquement délimités (entrepôts, parties d'un bâtiment, usines, silos, sites industriels, citernes, réseaux de pipe-line, etc.).

Ce régime facultatif est prévu par les articles 154 et suivants de la directive 2006/112/CE.

En vertu de l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 1er, du Code, cette exemption est applicable aux:

— importations, acquisitions intracommunautaires et livraisons de biens qui sont placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier;

— livraisons de biens qui ont été placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, avec maintien de ce régime;

— aux prestations de services, autres que celles exemptées par application des articles 41 et 42, du Code qui se rapportent à des biens qui font l'objet des opérations visées sous le premier tiret ou qui se trouvent en Belgique sous ce régime.

Pour le surplus, sur la base de l'habilitation prévue à l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 2, du Code, l'arrêté royal n° 54 fixe les limites et les conditions d'application de cette exemption. Cet arrêté royal prévoit notamment, en son article 3 et son annexe, les biens qui peuvent faire l'objet de ce régime d'exemption.

Dans son arrêt précité, la Cour constitutionnelle a estimé qu'une telle habilitation particulièrement large contrevenait au principe constitutionnel de légalité en matière fiscale qui veut qu'il revienne au législateur seul de fixer les éléments essentiels de l'impôt que constituent la désignation des contribuables ou assujettis, la matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt. La Cour relève notamment que:

— "Il se déduit de l'article 170, § 1er, et de l'article 172, alinéa 2, de la Constitution qu'aucun impôt ne peut être levé et qu'aucune exemption d'impôt ne peut être accordée sans qu'ait été recueilli le consentement des contribuables, exprimé par leurs représentants. Il s'ensuit que la matière fiscale est une compétence que la Constitution réserve en l'espèce à la loi et que toute délégation qui porte sur la détermination d'un des

plaats die door de bevoegde autoriteiten is erkend om bepaalde goederen met vrijstelling van btw op te slaan. Het betreft steeds een duidelijk omschreven fysieke plaats (entrepot, deel van een gebouw, fabriek, silo, industriële site, tank, netwerk van pijpleidingen, enz.).

Deze optionele regeling is voorzien in de artikelen 154 en volgende van Richtlijn 2006/112/EG.

Krachtens artikel 39*quater*, § 1, eerste lid, van het Wetboek, is die vrijstelling van toepassing op:

— de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot worden geplaatst;

— de leveringen van goederen die onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot werden geplaatst, met handhaving van die regeling;

— de diensten, andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42 van het Wetboek, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de onder het eerste streepje bedoelde handelingen of die zich in België onder die regeling bevinden.

Verder legt het koninklijk besluit nr. 54, krachtens de machtiging die is opgenomen in artikel 39*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek, de beperkingen en de voorwaarden van de toepassing van de vrijstelling vast. Dat koninklijk besluit somt met name, in artikel 3 en zijn bijlage, de goederen op die onder de vrijstellingsregeling geplaatst kunnen worden.

In het voormelde arrest heeft het Grondwettelijk Hof aangegeven dat een dergelijke bijzonder ruime machtiging op gespannen voet staat met het grondwettelijk legaliteitsbeginsel inzake belastingen op grond waarvan het alleen de wetgever toekomt om de essentiële elementen van de belasting vast te leggen, namelijk de aanduiding van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag (maatstaf van heffing), de aanslagvoet (tarief) en de eventuele belastingvrijstellingen. Het Hof stelt met name het volgende:

— "Uit de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet kan worden afgeleid dat geen enkele belasting kan worden geheven en dat geen enkele vrijstelling van belasting kan worden verleend zonder instemming van de belastingplichtigen, uitgedrukt door hun vertegenwoordigers. Daaruit volgt dat de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die door de Grondwet aan de wet wordt voorbehouden en dat elke delegatie die betrekking

éléments essentiels de l'impôt est, en principe, inconstitutionnelle." (Considérant B.7.2.);

— "Toutefois, lorsque le législateur se trouve dans l'impossibilité d'établir lui-même tous les éléments essentiels d'un impôt parce que le respect de la procédure parlementaire ne lui permettrait pas d'agir avec la promptitude voulue pour réaliser un objectif d'intérêt général, il peut être admis qu'il habilite le Roi à le faire, pourvu qu'il détermine explicitement et sans équivoque l'objet de cette délégation et que les mesures prises par le Roi soient examinées par le pouvoir législatif dans un délai relativement court, fixé dans la loi d'habilitation." (Considérant B.7.3.);

— "En conférant au Roi, de manière générale et sans autre précision, le pouvoir de fixer les limitations et les conditions d'application de cette exemption et de déroger à cet effet aux articles 16, § 1er, 17, 22, § 1er, 22bis, 24 et 25sexies du Code de la TVA, le législateur habilite le Roi à déterminer un élément essentiel de la TVA. En effet, en limitant une exemption fiscale instaurée par la loi, le Roi contribue à déterminer les faits et les situations qui entraînent la déduction de la taxe concernée, de sorte qu'il est porté atteinte à la garantie que nul ne peut être soumis à un impôt qui n'a pas été décidé par une assemblée délibérante démocratiquement élue." (Considérant B.9.2.);

— "Dès lors qu'il ne ressort d'aucune disposition législative que les mesures prises par le Roi doivent être examinées et confirmées par le pouvoir législatif dans un délai relativement bref, il n'est pas satisfait à l'une des conditions auxquelles une délégation au Roi du pouvoir de déterminer un élément essentiel d'un impôt peut être considérée comme justifiée. Du reste, l'arrêté royal du 25 février 1996, pris en exécution de la disposition en cause, n'a jamais fait l'objet d'une confirmation législative." (Considérant B.9.3.).

Dans son avis 73.708/3 précité, le Conseil d'État souligne que l'option envisagée dans l'avant-projet de loi qui lui a été soumis, à savoir la détermination des limitations et conditions d'application de ce régime d'entrepôt autre que douanier par le biais d'adoption d'arrêtés royaux faisant l'objet d'une procédure de confirmation ultérieure par le législateur (à l'instar de la procédure prévue par exemple à l'article 37 du Code), ne peut être envisagée telle quelle. Se basant sur l'arrêt n° 9/2023 précité de la Cour constitutionnelle, le Conseil d'État considère

heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting in beginsel ongrondwettig is." (overweging B.7.2.);

— "Wanneer de wetgever zich evenwel in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet ertoe in staat zou stellen met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken, kan worden aanvaard dat hij de Koning ertoe machtigt zulks te doen op voorwaarde dat die machtiging uitdrukkelijk en ondubbelzinnig is en dat de door de Koning genomen maatregelen door de wetgevende macht worden onderzocht binnen een relatief korte termijn, vastgesteld in de machtigingswet." (overweging B.7.3.);

— "Door de Koning op een algemene wijze en zonder nadere specificering de bevoegdheid te verlenen om de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van die vrijstelling te bepalen en om daarbij af te wijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22bis, 24 en 25sexies van het BTW-Wetboek, machtigt de wetgever de Koning om een essentieel bestanddeel van de btw vast te stellen. Door het beperken van een bij wet ingevoerde belastingvrijstelling, bepaalt de Koning immers mee de feiten en de situaties die het verschuldigd zijn van de desbetreffende belasting met zich meebrengen, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de waarborg dat niemand kan worden onderworpen aan een belasting indien daartoe niet is beslist door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering." (overweging B.9.2.);

— "Vermits uit geen enkele wettelijke bepaling blijkt dat de door de Koning genomen maatregelen binnen een relatief korte termijn door de wetgevende macht dienen te worden onderzocht en bekrachtigd, is niet voldaan aan een van de voorwaarden waaronder een delegatie aan de Koning van de bevoegdheid tot het vaststellen van de essentiële bestanddelen van een belasting verantwoord kan worden geacht. Het ter uitvoering van de in het geding zijnde bepaling genomen koninklijk besluit van 25 februari 1996 heeft overigens nooit het voorwerp uitgemaakt van een wettelijke bekrachtiging." (overweging B.9.3.).

In zijn voormeld advies 73.708/3 benadrukte de Raad van State dat de mogelijkheid die werd overwogen in het voorontwerp van wet dat hem werd voorgelegd, met name om de beperkingen en toepassingsvoorwaarden van die andere regeling van entrepot dan douane-entrepot te bepalen door de aanneming van koninklijke besluiten die nadien zouden worden bekrachtigd door de wetgever (naar analogie met de procedure die bijvoorbeeld is voorzien in artikel 37 van het Wetboek), als dusdanig niet kon worden gebruikt. Zich baserend op voornoemd

que l'ensemble des éléments essentiels de la taxe et, *in casu*, de ce régime d'exemption, doivent être repris dans la loi et que le mécanisme de délégation au Roi, même doté de la modalité d'une habilitation légale dans un délai strict, ne peut s'envisager que dans l'hypothèse où le législateur n'est pas en mesure de prévoir ces dispositions dans les temps (voir point 6 de l'avis).

Le Conseil d'État estime que cette condition n'est pas remplie en l'espèce et que les éléments essentiels de ce régime d'exemption doivent dès lors figurer directement dans le Code, en l'espèce à l'article 39*quater* du Code.

Comme indiqué au point 8 de l'avis 73.708/3 précité, ce régime fait également l'objet d'un projet d'arrêté royal remplaçant l'actuel arrêté royal n° 54. Cet arrêté royal n° 54 ne contient actuellement qu'un nombre limité de dispositions relatives à la définition des entrepôts autre que douaniers, aux biens qui peuvent être placés sous ce régime d'exemption, aux opérations qui peuvent bénéficier de cette exemption, au fonctionnement général de ce régime et à certaines sanctions applicables en cas de non-respect des conditions d'application de ce régime. En réalité, ce régime est régi essentiellement au travers de la circulaire AFER n° 14/2003 (E.T. 98.973) du 19 mai 2003 relative au régime de l'entrepôt autre que douanier (ou entrepôt TVA, notion qui sera utilisée dans le cadre du présent exposé des motifs pour des raisons didactiques et de facilité), ci-après: "circulaire 14/2003".

La déclaration d'inconstitutionnalité de l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 2, du Code, dans sa version actuelle, n'a pas pour conséquence que cette disposition et l'arrêté royal n° 54 pris en exécution de celle-ci disparaissent nécessairement de l'ordre juridique. La Cour constitutionnelle a en effet dit pour droit qu'"un constat d'inconstitutionnalité d'une disposition législative au contentieux préjudiciel n'entraîne pas en soi la disparition de l'ordonnancement juridique des arrêtés d'exécution qui auraient été pris sur la base de cette disposition. Ainsi, dans l'affaire présentement examinée, le constat d'inconstitutionnalité n'a pas en soi pour effet de faire disparaître l'arrêté royal du 25 février 1996 de l'ordre juridique." (considérant B.12.2.).

Néanmoins, eu égard aux lacunes soulevées par la Cour constitutionnelle quant à la base légale actuelle qui fonde l'arrêté royal n° 54 et compte tenu de l'avis 73.708/3 précité du Conseil d'État, le futur

arrêt nr. 9/2023 van het Grondwettelijk Hof, is de Raad van State van oordeel dat alle essentiële elementen van de belasting en, *in casu*, van dit vrijstellingsregime, in de wet moeten worden opgenomen en dat het mechanisme van delegatie aan de Koning, zelfs voorzien van de modaliteit van een wettelijke bekrachtiging binnen een korte termijn, slechts kan worden gehanteerd indien de wetgever niet in staat is deze bepalingen tijdig te voorzien (zie punt 6 van het advies).

De Raad van State is van mening dat in dit geval niet aan die voorwaarde is voldaan en dat de essentiële elementen van deze vrijstellingsregeling derhalve rechtstreeks in het Wetboek moeten worden opgenomen, *in casu* in artikel 39*quater* van het Wetboek.

Zoals aangegeven in punt 8 van voormeld advies 73.708/3, maakt deze regeling ook het voorwerp uit van een ontwerp van koninklijk besluit ter vervanging van het huidige koninklijk besluit nr. 54. Dit koninklijk besluit nr. 54 bevat momenteel slechts een beperkt aantal bepalingen met betrekking tot de definitie van andere entrepots dan douane-entrepots, de goederen die onder deze vrijstellingsregeling kunnen worden geplaatst, de handelingen die voor deze vrijstelling in aanmerking komen, de algemene werking van deze regeling en bepaalde sancties die van toepassing zijn bij niet-naleving van de voorwaarden voor de toepassing van deze regeling. In feite wordt die regeling voornamelijk omkaderd door de circulaire AOIF nr. 14/2003 (E.T. 98.973) van 19 mei 2003 met betrekking tot de andere regeling van entrepots dan douane-entrepots (of btw-entrepot, een term die in deze toelichting om didactische redenen en gemakshalve zal worden gebruikt), hierna: "circulaire 14/2003".

De ongrondwettigheidsverklaring van artikel 39*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek, in zijn huidige versie, heeft niet tot gevolg dat deze bepaling en het koninklijk besluit nr. 54 ter uitvoering ervan noodzakelijkerwijze uit de rechtsorde verdwijnen. Het Grondwettelijk Hof heeft immers geoordeeld dat "een vaststelling van ongrondwettigheid van een wetkrachtige bepaling in het prejudicieel contentieux [...] er immers op zich niet toe [leidt] dat de uitvoeringsbesluiten die op grond van die bepaling zouden zijn genomen, uit de rechtsorde verdwijnen. In de onderhavige zaak brengt de vaststelling van ongrondwettigheid aldus op zich niet met zich mee dat het koninklijk besluit van 25 februari 1996 uit de rechtsorde verdwijnt." (overweging B.12.2.).

Desalniettemin, gelet op de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde lacunes in de rechtsgrondslag waarop het koninklijk besluit nr. 54 is gebaseerd en rekening houdend met het voormelde advies 73.708/3 van de

remplacement de celui-ci s'opèrera conformément à l'habilitation resserrée prévue par le présent projet.

L'objet de ce projet d'arrêté royal sera dès lors de rapatrier dans un nouvel arrêté royal n° 54 une bonne partie du contenu de la circulaire 14/2003 afin d'en renforcer le caractère impératif et d'assurer ainsi une plus grande sécurité juridique.

Compte tenu de l'avis 73.708/3 précité du Conseil d'État, certaines de ces dispositions, initialement prévues dans ce futur arrêté royal n° 54, sont directement reprises à l'article 39*quater* du Code. Par ailleurs, conformément au point 8 de cet avis, la procédure envisagée de confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'habilitation prévue à l'article 39*quater* du Code est abandonnée, le futur arrêté royal n° 54 ne prévoyant à l'avenir que des modalités d'exécution de ce régime et non des éléments essentiels de l'impôt. Cela concernera principalement les modalités de paiement de la taxe en cas de régularisation de cette exemption, la procédure de demande et de délivrance de l'autorisation d'entrepôt TVA, les obligations dans le chef des personnes qui sont concernées par l'application de ce régime d'exemption et les sanctions en cas d'infractions à ce régime (voir en ce sens l'habilitation au Roi prévue à l'article 39*quater*, § 7, nouveau, du Code).

Compte tenu de l'ensemble des modifications apportées à l'article 39*quater* du Code, l'article 3 du présent projet remplace purement et simplement cette disposition.

L'article 39*quater*, § 1er, alinéa 1er, nouveau, du Code reprend le contenu de l'actuel paragraphe 1er de l'article 39*quater* du Code. Cette disposition énumère les opérations qui peuvent être exemptées sous ce régime de l'entrepôt TVA. Sont visées:

- les importations, les acquisitions intracommunautaires et les livraisons de biens qui sont placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier;
- les livraisons de biens qui ont été placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, avec maintien de ce régime;
- les prestations de services, autres que celles exemptées par application des articles 41 et 42, du Code qui se rapportent à des biens qui font l'objet des opérations visées sous la première catégorie ou qui se

Raad van State, zal de toekomstige vervanging van dit besluit gebeuren overeenkomstig de in dit ontwerp voorziene striktere machtiging.

Het doel van dat ontwerp van koninklijk besluit zal er dan ook in bestaan om een aanzienlijk deel van de inhoud van de circulaire 14/2003 over te brengen naar een nieuw koninklijk besluit nr. 54 om het dwingende karakter ervan te versterken en ook op die manier meer rechtszekerheid te bieden.

Gelet op voormeld advies 73.708/3 van de Raad van State worden sommige van die bepalingen, die aanvankelijk in dit toekomstige koninklijk besluit nr. 54 waren voorzien, rechtstreeks opgenomen in artikel 39*quater* van het Wetboek. Bovendien wordt, in overeenstemming met punt 8 van het voormelde advies, de vooropgestelde procedure ter bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van de machtiging bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek, opgegeven. Het toekomstige koninklijk besluit nr. 54 zal in de toekomst dienovereenkomstig alleen uitvoeringsmodaliteiten van die regeling en niet de essentiële elementen van de belasting, omvatten. Het betreft voornamelijk de wijze van betaling van belasting bij regularisatie van die vrijstelling, de procedure voor het aanvragen en uitreiken van de vergunning btw-entrepot, de verplichtingen van de personen die betrokken zijn bij de toepassing van die vrijstellingsregeling en de sancties bij inbreuken op die regeling (zie in die zin de machtiging aan de Koning opgenomen in artikel 39*quater*, § 7, nieuw, van het Wetboek).

Gelet op alle wijzigingen die zijn aangebracht in artikel 39*quater* van het Wetboek, wordt die bepaling door artikel 3 zonder meer vervangen.

Artikel 39*quater*, § 1, eerste lid, nieuw, van het Wetboek neemt de inhoud van de huidige eerste paragraaf van artikel 39*quater* van het Wetboek over. Deze bepaling somt de handelingen op die kunnen worden vrijgesteld onder de regeling btw-entrepot. Worden bedoeld:

- de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die worden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;
- de leveringen van goederen geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, met handhaving van die regeling;
- de diensten andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42 van het Wetboek, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de in de eerste categorie bedoelde handelingen of

trouvent en Belgique sous le régime de l'entrepôt autre que douanier.

L'article 39*quater*, § 1er, alinéas 2 et 3, nouveau, du Code limite l'application de l'exemption relative au régime de l'entrepôt TVA en faveur de certaines prestations de services relatives à des biens qui se trouvent en Belgique déjà dans le régime de l'entrepôt TVA. Il convient de noter qu'en vertu de l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 1er, 3°, nouveau, du Code, l'exemption est en tout état de cause exclue pour les services exemptés en vertu des articles 41 et 42 du Code: ces services sont exemptés de la taxe en vertu des dispositions particulières de ces articles lorsqu'ils sont exécutés dans les conditions prévues par ces articles.

L'alinéa 2 limite l'application de cette exemption aux opérations qui seraient autorisées par la réglementation douanière communautaire si ces biens se trouvaient sous le régime de l'entrepôt douanier. L'exemption est donc limitée aux manipulations usuelles destinées à assurer la conservation, à améliorer la présentation ou la qualité marchande ou à préparer la distribution ou la revente des biens placés sous le régime de l'entrepôt TVA. La liste des manipulations usuelles autorisées figure à l'annexe 71-03 du règlement délégué (UE) 2015/2446 de la Commission du 28 juillet 2015 complétant le règlement (UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil au sujet des modalités de certaines dispositions du code des douanes de l'Union (ci-après: "règlement (UE) 2015/2446").

L'alinéa 3 dispose que cette exemption ne s'applique pas aux manipulations usuelles (visées à l'alinéa 2) qui se rapportent à des biens qui se trouvent encore physiquement dans l'entrepôt TVA alors que ces biens ont déjà fait l'objet d'une livraison sans maintien du régime de l'entrepôt TVA. En somme, le régime fiscal de ces prestations accessoires suit celui des biens auxquels elles se rapportent. Il convient toutefois de noter que l'exclusion visée à l'alinéa 3 ne concerne que les biens qui ont fait l'objet d'une livraison sans maintien du régime de l'entrepôt TVA. Par conséquent, si les biens sont sortis de l'entrepôt indépendamment de toute opération commerciale, la restriction visée ne s'applique pas: les prestations effectuées pour le compte du propriétaire sur les biens avant qu'ils ne soient retirés du régime peuvent donc, en principe, être exemptées de la taxe.

die zich in België bevinden onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot.

Artikel 39*quater*, § 1, tweede en derde lid, nieuw, van het Wetboek beperkt de toepassing van de vrijstelling met betrekking tot de regeling btw-entrepot tot bepaalde diensten aan goederen die zich in België reeds onder de regeling van btw-entrepot bevinden. Er wordt op gewezen dat overeenkomstig artikel 39*quater*, § 1, eerste lid, 3°, nieuw, van het Wetboek de vrijstelling hoe dan ook is uitgesloten voor de diensten die zijn vrijgesteld op grond van de artikelen 41 en 42 van het Wetboek: die diensten zijn van de belasting vrijgesteld op grond van de bijzondere bepalingen in die artikelen wanneer ze worden verricht onder de in die artikelen verrichte voorwaarden.

Het tweede lid beperkt de toepassing van die vrijstelling tot handelingen die volgens de communautaire douanereglementering zouden zijn toegelaten wanneer deze goederen zich onder de regeling van douane-entrepot zouden bevinden. De vrijstelling is dus beperkt tot de gebruikelijke behandelingen aan goederen geplaatst onder de regeling btw-entrepot, teneinde ze in goede staat te bewaren, om hun presentatie of handelskwaliteit te verbeteren of om hun distributie of wederverkoop voor te bereiden. De lijst van toegestane gebruikelijke behandelingen is opgenomen in bijlage 71-03 van de gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met nadere regels betreffende een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie (hierna: "Verordening (EU) 2015/2446").

Het derde lid bepaalt dat die vrijstelling niet van toepassing is op de (in het tweede lid bedoelde) gebruikelijke handelingen aan goederen die zich nog daadwerkelijk in het btw-entrepot bevinden, maar die al het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering zonder handhaving van de regeling btw-entrepot. Die bijkomende diensten volgen dus eigenlijk dezelfde fiscale regeling als die van toepassing is op de goederen waarop zij betrekking hebben. Het valt wel op te merken dat de in het derde lid bedoelde uitsluiting uitsluitend die goederen beoogt die het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering zonder handhaving van de regeling btw-entrepot. Wanneer de goederen bijgevolg uit het entrepot worden uitgeslagen, los van enige handelstransactie, dan is de bedoelde beperking niet van toepassing: de diensten die ten behoeve van de eigenaar worden verricht aan de goederen vooraleer ze aan de regeling worden onttrokken, kunnen dus in principe van de belasting worden vrijgesteld.

Enfin, l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 4, nouveau, du Code précise que l'exemption pour les opérations consistant à placer des biens sous ce régime et les services rendus à ces biens avant leur placement sous ce régime, n'est accordée qu'à la condition que l'entreposeur puisse invoquer une autorisation délivrée par l'administration compétente.

Il est précisé dans que cet entreposeur est nécessairement établi en Belgique dans la mesure où son entrepôt, eu égard aux opérations qui y ont lieu et pour lesquelles l'entreposeur agit de manière active, constitue dans tous les cas un établissement stable à des fins TVA.

Par ailleurs, contrairement à ce que prévoit la circulaire 14/2003, il n'est plus question dans le présent projet d'une quelconque autorisation générale ni d'autorisations particulières dans le cadre du présent régime d'exemption.

En réalité, l'autorisation générale prévue au point 126 de cette circulaire est octroyée automatiquement, sans formalité particulière, lorsque l'assujetti qui réalise certaines opérations pour lesquelles il revendique l'exemption visée à l'article 39*quater*, § 1er, du Code (des livraisons de biens qui se trouvent sous le régime de l'entrepôt TVA, avec maintien de ce régime ou des prestations de services à des biens qui se trouvent dans un entrepôt TVA) remplit les condition visée par cette disposition et par la circulaire 14/2003. Faire encore référence à une telle autorisation n'a dès lors pas réellement de sens, l'exemption s'appliquant simplement lorsque les conditions liées à celle-ci sont respectées.

Par contre, il existe bien certaines autorisations formelles délivrées par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée (Administration générale de la Fiscalité ou, le cas échéant, Administration générale des Douanes et Accises) pour certaines opérations. Ces autorisations (qualifiées de "particulières" dans la circulaire 14/2003) sont les seules qui sont formellement réglementées à l'article 39*quater*, nouveau, du Code et dans le futur arrêté royal n° 54.

Conformément à l'habilitation faite au Roi à l'article 39*quater*, § 7, nouveau, du Code, les modalités de demande et d'octroi de ces autorisations seront prévues dans le futur arrêté royal n° 54.

Tot slot bepaalt artikel 39*quater*, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek dat de vrijstelling voor handelingen die bestaan uit de plaatsing van goederen onder die regeling en de diensten verricht aan die goederen vóór hun plaatsing onder die regeling, alleen wordt verleend op voorwaarde dat de entrepouhouder zich kan beroepen op een door de bevoegde administratie uitgereikte vergunning.

Er wordt gepreciseerd dat die entrepouhouder noodzakelijkerwijze in België gevestigd is aangezien zijn entrepot, gelet op de handelingen die er plaatsvinden en de actieve rol die de entrepouhouder daarbij vervult, in alle gevallen een vaste inrichting vormt voor btw-doeleinden.

In tegenstelling tot wat wordt voorzien in circulaire 14/2003 maakt dit ontwerp trouwens geen gewag meer van een algemene vergunning of bijzondere vergunningen in het kader van deze vrijstellingsregeling.

De in punt 126 van deze circulaire bedoelde algemene vergunning wordt immers automatisch, zonder enige bijzondere vormvereiste, verleend wanneer de belastingplichtige die bepaalde handelingen verricht waarvoor hij aanspraak maakt op de in artikel 39*quater*, § 1, van het Wetboek bedoelde vrijstelling (leveringen van goederen die zich onder de regeling btw-entrepot bevinden met handhaving van deze regeling, of diensten aan goederen die zich in een btw-entrepot bevinden), voldoet aan de voorwaarden die zijn opgenomen in die bepaling en in circulaire 14/2003. Het is derhalve niet echt zinvol om de verwijzing naar een dergelijke vergunning te behouden, aangezien de vrijstelling eenvoudigweg van toepassing is wanneer aan de voorwaarden voor die vrijstelling is voldaan.

Aan de andere kant zijn er bepaalde formele vergunningen die worden uitgereikt door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde (de Algemene Administratie van de Fiscaliteit of, desgevallend, de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen) voor bepaalde handelingen. Die vergunningen (die in circulaire 14/2003 als "bijzonder" worden aangeduid) zijn de enige die in artikel 39*quater*, nieuw, van het Wetboek en in het toekomstige koninklijk besluit nr. 54 nog formeel worden gereguleerd.

Overeenkomstig de machtiging verleend aan de Koning in artikel 39*quater*, § 7, nieuw, van het Wetboek, zullen de modaliteiten van de aanvraag en de uitreiking van deze vergunningen worden opgenomen in het toekomstige koninklijk besluit nr. 54.

L'article 39*quater*, § 2, nouveau, du Code détermine ce qu'il y a lieu de considérer comme entrepôts autre que douaniers aux fins du présent régime.

Conformément à l'article 39*quater*, § 2, 1°, du Code, pour les produits soumis à accise, seuls les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262 du Conseil du 19 décembre 2019 établissant le régime général d'accise (ci-après: "la directive 2020/262") sont considérés comme entrepôts autre que douaniers (entrepôts TVA).

En ce qui concerne les biens autres que les biens soumis à accise, l'article 39*quater*, § 2, 2°, nouveau, du Code détermine quels endroits sont considérés comme des "entrepôts autres que douaniers".

L'article 39*quater*, § 2, 2°, a), nouveau, du Code prévoit que pour les biens qui sont destinés à la production ou à la transformation de produits soumis à accise, sont seuls considérés comme des entrepôts TVA, les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive 2020/262 et où sont produits ou transformés, en suspension de droits d'accise, des produits soumis à accise. Il est sans importance que les biens précités aient été importés en Belgique ou qu'ils proviennent de Belgique ou d'un autre État membre de l'Union européenne.

Conformément à l'article 1er, § 6, 4°, du Code, il y a lieu d'entendre par "produits soumis à accise", les produits énergétiques, l'alcool et les boissons alcooliques et les tabacs manufacturés tels que définis par les dispositions communautaires (européennes) en vigueur, à l'exception du gaz fourni via un système de gaz naturel situé sur le territoire de la Communauté ou tout réseau connecté à un tel système". En d'autres termes, il s'agit de produits d'accises harmonisés au niveau communautaire. Les produits d'accises nationaux qui ne sont pas harmonisés au niveau communautaire (café et boissons non alcooliques) ne sont pas considérés comme des produits soumis à accise pour l'application du régime de l'entrepôt TVA.

Enfin, dans ce cadre, il convient de noter que lorsque des biens soumis à accise ou des biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de produits soumis à accise ont, en fonction de leur nature, accès au régime de l'entrepôt TVA et sont déposés dans un entrepôt fiscal qui est situé en Belgique, ces biens sont réputés, conformément à l'article 39*quater*, § 4, nouveau, du Code (voir *infra*), être admis sous le régime de l'entrepôt TVA.

Artikel 39*quater*, § 2, nieuw, van het Wetboek bepaalt wat, voor de toepassing van deze regeling, als andere entrepots dan douane-entrepots moet worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 39*quater*, § 2, 1°, van het Wetboek worden voor accijnsproducten enkel de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262 van de Raad van 19 december 2019 houdende een algemene regeling inzake accijns (hierna: "Richtlijn 2020/262"), als andere entrepots dan douane-entrepots (btw-entrepots) beschouwd.

Voor andere goederen dan accijnsproducten bepaalt artikel 39*quater*, § 2, 2°, nieuw, van het Wetboek, welke plaatsen als "andere entrepots dan douane-entrepots" worden beschouwd.

Artikel 39*quater*, § 2, 2°, a), nieuw, van het Wetboek bepaalt dat voor goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten, alleen de in België gelegen plaatsen die worden aangemerkt als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn 2020/262 en waar accijnsproducten worden geproduceerd of verwerkt onder schorsing van accijnsrechten, als btw-entrepots worden aangemerkt. Het is van geen belang of de voormelde goederen in België zijn ingevoerd dan wel afkomstig zijn uit België of uit een andere lidstaat van de Europese Unie.

Overeenkomstig artikel 1, § 6, 4°, van het Wetboek wordt onder "accijnsproducten" verstaan "energieproducten, alcohol en alcoholhoudende dranken en tabaksfabricaten, zoals omschreven in de vigerende communautaire (i.e. Europese) bepalingen, met uitzondering van gas dat geleverd wordt via een op het grondgebied van de Gemeenschap gesitueerd aardgassysteem of eender welk op een dergelijk systeem aangesloten net". Het betreft met andere woorden accijnsproducten die op communautair vlak geharmoniseerd zijn. Nationale accijnsproducten die niet op communautair vlak geharmoniseerd zijn (koffie en alcoholvrije dranken), worden niet beschouwd als accijnsproducten voor de toepassing van de regeling btw-entrepot.

Tot slot moet in dit verband worden opgemerkt dat wanneer accijnsproducten of goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten naar hun aard zijn toegelaten tot de regeling btw-entrepot én worden opgeslagen in een in België gelegen belastingentrepot, die goederen, overeenkomstig artikel 39*quater*, § 4, nieuw, van het Wetboek (zie *infra*), geacht worden zich onder de regeling btw-entrepot te bevinden.

Voor andere goederen dan accijnsproducten en andere dan goederen bestemd voor de productie of de

Pour les biens autres que les produits soumis à accise et autres que les biens destinés à la production ou à la transformation de produits soumis à accise, l'article 39*quater*, § 2, 2°, nouveau, du Code fait une différence entre, d'une part, les biens importés en Belgique et, d'autre part, les biens provenant de la Belgique ou d'un autre État membre.

Pour les biens importés en Belgique, l'article 39*quater*, § 2, 2°, b), nouveau, du Code prévoit que seuls les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts douaniers par la réglementation douanière communautaire peuvent être reconnus comme entrepôt TVA. Dans ce cadre, l'agrégation d'un entrepôt douanier comme entrepôt TVA, est soumise à la délivrance d'une autorisation par l'Administration générale des Douanes et Accises.

Pour les biens de provenance communautaire, l'article 39*quater*, § 2, 2°, c), nouveau, du Code prévoit que seuls les endroits situés en Belgique qui ont été agréés par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée (en l'espèce, l'Administration générale de la Fiscalité) sont définis comme entrepôt TVA. On entend par biens de provenance communautaire:

— les biens originaires du territoire TVA de la Communauté visés à l'article 1er, §§ 2 à 5, du Code (Belgique ou autres États membres de la Communauté);

— les biens importés préalablement à l'intérieur du territoire TVA de la Communauté et mis en libre pratique et/ou à la consommation en Belgique ou dans un autre État membre que la Belgique.

En ce qui concerne la détermination des biens admis sous le régime de l'entrepôt TVA, l'article 39*quater*, § 3, nouveau, du Code limite le placement de biens sous ce régime par deux critères. Un critère lié à la provenance des biens et un second critère lié à la destination des biens.

En ce qui concerne les biens importés en Belgique au sens de l'article 23 du Code, le bénéfice de ce régime d'exemption est limité aux biens qui, conformément à la réglementation douanière communautaire applicable, pourraient être placés sous le régime de l'entrepôt douanier (article 39*quater*, § 3, alinéa 1er, nouveau, du Code). En principe, toutes les marchandises, y compris les produits soumis à accise, sont susceptibles d'être admises sous le régime de l'entrepôt douanier. Toutefois, certaines marchandises peuvent être interdites de dépôt, par exemple pour des raisons d'ordre public, de sécurité publique, de santé publique, d'environnement, etc.

verwerking van accijnsproducten maakt artikel 39*quater*, § 2, 2°, nieuw, van het Wetboek een onderscheid tussen enerzijds in België ingevoerde goederen en anderzijds goederen die afkomstig zijn uit België of uit een andere lidstaat.

Voor in België ingevoerde goederen bepaalt artikel 39*quater*, § 2, 2°, b), nieuw, van het Wetboek dat enkel in België gelegen plaatsen die door de communautaire douanereglementering als douane-entrepots zijn gedefinieerd, als btw-entrepot kunnen worden erkend. In dit kader is de erkenning van een douane-entrepot als btw-entrepot afhankelijk van de afgifte van een vergunning door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

Voor goederen van communautaire oorsprong bepaalt artikel 39*quater*, § 2, 2°, c), nieuw, van het Wetboek dat enkel de in België gelegen plaatsen die erkend zijn door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde (*in casu* de Algemene Administratie van de Fiscaliteit) als btw-entrepot worden beschouwd. Onder goederen van communautaire oorsprong moeten worden verstaan:

— de goederen van oorsprong uit het btw-gebied van de Gemeenschap bedoeld in artikel 1, §§ 2 tot en met 5 van het Wetboek (België of andere lidstaten van de Gemeenschap);

— de goederen die voordien reeds in het btw-gebied van de Gemeenschap werden ingevoerd en die in België of in een andere lidstaat dan België in het vrije verkeer zijn gebracht en/of ten verbruik werden aangegeven.

Artikel 39*quater*, § 3, nieuw, van het Wetboek beperkt de goederen die worden toegelaten tot de regeling btw-entrepot aan de hand van twee criteria. Eén criterium heeft betrekking op de oorsprong van de goederen en een tweede criterium heeft betrekking op de bestemming van de goederen.

Wat de in België ingevoerde goederen in de zin van artikel 23 van het Wetboek betreft, kan deze vrijstellingsregeling maar worden toegepast op de goederen die overeenkomstig de toepasselijke communautaire douanereglementering onder de regeling van douane-entrepot kunnen worden geplaatst (artikel 39*quater*, § 3, eerste lid, nieuw, van het Wetboek). In beginsel kunnen alle goederen, met inbegrip van accijnsproducten, onder de regeling van douane-entrepot worden toegelaten. Voor bepaalde goederen kan de opslag evenwel worden verboden, bijvoorbeeld om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid, milieu, enz.

En ce qui concerne les biens autres que ceux importés en Belgique, le bénéfice de ce régime d'exemption est limité aux biens énumérés à l'article 39*quater*, § 3, alinéa 2, nouveau, du Code (anciennement à l'annexe de l'arrêté royal n° 54). Sont visés par cette liste des biens qui sont essentiellement des métaux (étain, cuivre, zinc, plomb, etc.) et des matières premières (céréales, graines et semences, café non torréfié, thé, sucres, graisses et huiles, polymères, etc.) qui font l'objet de ventes successives, telles qu'elles sont pratiquées sur les marchés internationaux, ainsi qu'un certain nombre de produits énergétiques (butane, propane, huiles brutes de pétroles, à l'exclusion du gaz naturel distribué au travers du réseau de distribution).

Il est fait usage de la présente réécriture de l'article 39*quater* du Code pour insérer de nouveaux produits dans cette liste. Il s'agit de biens qui répondent à l'esprit du régime de l'entrepôt TVA dans la mesure où, d'une part, il s'agit de produits soumis à accises dans des conditions comparables à certains produits repris dans l'annexe de l'arrêté royal n° 54 et d'autre part, ces biens font généralement l'objet d'échanges et de cotations au niveau international par des négociants de gros, comme c'est le cas de la plupart des biens visés par cette annexe. Sont ainsi visés par cet élargissement:

— les produits chimiques visés par les codes NC 3824 90 92, 3824 90 93 et 3824 90 96;

— l'alcool éthylique non dénaturé d'un titre alcoométrique volumique de 80 % vol ou plus, visé sous le code NC 2207;

— le biodiésel et ses mélanges visés sous le code NC 3826 00.

S'agissant de ces derniers, la loi du 17 juillet 2013 relative aux volumes nominaux minimaux de biocarburants durables qui doivent être incorporés dans les volumes de carburants fossiles mis annuellement à la consommation (*Moniteur belge* du 26 juillet 2013, éd. 2) prévoit qu'un pourcentage déterminé de biocarburants doit être ajouté à l'essence et au diesel. En termes d'accises, les biocarburants, tout comme les produits auxquels ils sont mélangés (essence ou diesel), sont considérés comme des produits soumis à accises lorsqu'ils sont destinés à être utilisés comme carburant ou combustible. Par conséquent, la production, la transformation et le stockage de tous ces produits doivent avoir lieu dans un entrepôt fiscal en suspension de droits d'accises.

En matière de TVA, un certain nombre de ces biocarburants ne sont pas repris dans l'annexe actuelle de l'arrêté royal n° 54 empêchant que leur commerce puisse en principe s'opérer sous le régime de l'entrepôt

Voor andere goederen dan degene die in België worden ingevoerd, kan de vrijstellingsregeling maar worden toegepast op de goederen die zijn opgenomen in artikel 39*quater*, § 3, tweede lid, nieuw, van het Wetboek (voorheen in de bijlage bij koninklijk besluit nr. 54). De in die lijst opgenomen goederen zijn hoofdzakelijk metalen (tin, koper, zink, lood, enz.) en grondstoffen (granen, zaden en zaaigoed, ongebrande koffie, thee, suiker, vetten en oliën, polymeren, enz.) die het voorwerp uitmaken van opeenvolgende verkopen, zoals die op de internationale markten plaatsvinden, alsook een aantal energieproducten (butaan, propaan, ruwe aardolie, met uitzondering van aardgas dat via het distributiesysteem wordt geleverd).

Er wordt van deze herformulering van artikel 39*quater* van het Wetboek gebruik gemaakt om ook nieuwe goederen in deze lijst op te nemen. Het betreft goederen die beantwoorden aan de geest van de regeling btw-entrepot in de mate dat het gaat om goederen waarop accijns wordt geheven onder vergelijkbare voorwaarden als op bepaalde in de bijlage opgenomen accijnsproducten. Anderzijds worden de betrokken goederen in het algemeen, zoals de meeste goederen in de bijlage, op internationaal niveau verhandeld en genoteerd door groothandelaars. Die uitbreiding omvat aldus:

— chemische producten bedoeld onder de GN-codes 3824 90 92, 3824 90 93 en 3824 90 96;

— niet-gedenatureerde ethylalcohol met een alcohol-volumegehalte van 80 % vol of meer, bedoeld onder de GN-code 2207;

— biodiesel en mengsels daarvan, bedoeld onder de GN-code 3826 00.

Wat de laatstgenoemde goederen betreft, bepaalt de wet van 17 juli 2013 houdende de minimale nominale volumes duurzame biobrandstoffen die de volumes fossiele motorbrandstoffen, die jaarlijks tot verbruik worden uitgeslagen, moeten bevatten (*Belgisch Staatsblad* van 26 juli 2013, ed. 2) dat een bepaald percentage biobrandstoffen aan benzine en diesel moet worden toegevoegd. Inzake accijnzen worden biobrandstoffen, evenals de producten waaraan zij worden toegevoegd (benzine of diesel), als accijnsproducten beschouwd wanneer zij bestemd zijn om als brandstof te worden gebruikt. Bijgevolg moeten de productie, de verwerking en de opslag van al deze producten plaatsvinden in een belastingentrepot onder schorsing van accijnzen.

Een aantal van die biobrandstoffen zijn inzake btw evenwel niet opgenomen in de huidige bijlage bij koninklijk besluit nr. 54, waardoor zij in principe niet onder de regeling btw-entrepot kunnen worden verhandeld.

TVA. En revanche, les biens utilisés pour mélanger les biocarburants sont repris dans l'annexe de l'arrêté royal n° 54 et peuvent donc déjà bénéficier de ce régime d'exemption. Cette différence de traitement entre l'achat de biocarburants d'une part et l'achat d'essence ou de diesel d'autre part, combinée à l'application de l'accise qui est cependant uniforme pour les deux catégories de biens (régime de suspension des droits d'accise), entraîne dans la pratique des difficultés concernant l'application de la TVA et le traitement comptable de telles opérations. Il convient donc d'appliquer à ces différents produits un régime TVA similaire.

Conformément à l'article 155 de la directive 2006/112/CE, lorsque les États membres font usage de la faculté d'exonérer de la taxe certaines opérations sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, ils sont tenus de consulter le comité de la TVA sur de telles mesures. Cette consultation s'impose également lors de chaque modification du champ d'application de ce régime.

Cette consultation a été effectuée par lettre du 21 septembre 2015 de la Représentation Permanente de la Belgique adressée à la Commission des Communautés Européennes, dans laquelle tous les éléments nécessaires de la mesure visée ont été communiqués.

Sur base du document de travail n° 888 du comité de la TVA, la procédure de consultation du comité de la TVA s'est achevée sans remarque de la part de la Commission européenne ou des États membres.

Malgré cette consultation formelle du comité de la TVA, l'annexe à l'arrêté royal n° 54 n'a pas été modifiée immédiatement suite à la consultation du comité de la TVA. L'article 39quater, § 3, alinéa 2, nouveau, du Code répare cette lacune.

Enfin, l'article 39quater, § 3, alinéa 3, nouveau, du Code prévoit que sont exclus du bénéfice de ce régime les biens qui sont destinés à être livrés au stade du commerce de détail. Les endroits accessibles à des consommateurs finaux ne peuvent dès lors pas être agréés comme entrepôt TVA (grands magasins, stations-services, etc.). Cette limitation a pour conséquence qu'un assujetti sans droit à déduction ou un consommateur final ne peut appliquer la présente exemption. Cette interprétation est conforme à l'article 155 de la directive 2006/112/CE qui prévoit que les États membres peuvent appliquer les présentes exemptions à la condition qu'elles ne visent pas à une utilisation ou à une consommation finales et que le montant de la TVA due lors de la sortie des régimes ou situations visés à la présente section corresponde

De goederen die worden gebruikt voor het mengen van biobrandstoffen zijn daarentegen wel opgenomen in de bijlage bij koninklijk besluit nr. 54 en kunnen dus al onder de vrijstellingsregeling vallen. Dit verschil in behandeling tussen de aankoop van biobrandstoffen enerzijds en de aankoop van benzine of diesel anderzijds, gecombineerd met de toepassing van de accijns, die voor beide categorieën goederen nochtans identiek is (schorsingsregeling voor accijns), leidt in de praktijk tot problemen bij de toepassing van de btw en de boekhoudkundige verwerking van dergelijke handelingen. Het is dus aangewezen om op die verschillende producten een gelijkaardige btw-regeling toe te passen.

Overeenkomstig artikel 155 van Richtlijn 2006/112/EG moeten de lidstaten die gebruikmaken van de mogelijkheid om bepaalde handelingen onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot van belasting vrij te stellen, daarover het btw-comité raadplegen. Deze raadpleging is ook vereist bij elke wijziging van het toepassingsgebied van de regeling.

Deze raadpleging werd gedaan bij brief van 21 september 2015 van de permanente vertegenwoordiging van België bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen. In die brief zijn alle nodige gegevens over de betrokken maatregel verstrekt.

Op basis van het werkdokument nr. 888 werd de raadplegingsprocedure van het btw-comité voltooid zonder enige opmerking vanwege de Europese Commissie of de lidstaten.

Ondanks deze formele raadpleging van het btw-comité werd de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 54 in eerste instantie niet onmiddellijk gewijzigd naar aanleiding van de raadpleging van het btw-comité. Artikel 39quater, § 3, tweede lid, nieuw, van het Wetboek komt hieraan alsnog tegemoet.

Ten slotte bepaalt artikel 39quater, § 3, derde lid, nieuw, van het Wetboek dat goederen die bestemd zijn om in het kleinhandelsstadium te worden geleverd van onderhavige regeling zijn uitgesloten. Plaatsen die toegankelijk zijn voor eindverbruikers, kunnen dus niet als btw-entrepot worden erkend (warenhuizen, tankstations, enz.). Deze beperking heeft tot gevolg dat een belastingplichtige zonder recht op aftrek of een eindverbruiker, deze vrijstelling niet kan toepassen. Deze interpretatie is in overeenstemming met artikel 155 van Richtlijn 2006/112/EG, dat bepaalt dat de lidstaten die vrijstellingen mogen toepassen, mits zij geen betrekking hebben op eindgebruik of eindverbruik en het btw-bedrag dat verschuldigd is wanneer de goederen aan de in deze afdeling bedoelde regelingen of situaties

au montant de la taxe qui aurait été due si chacune des opérations avait été taxée sur leur territoire.

L'article 39*quater*, § 4, nouveau, du Code pose le principe du caractère obligatoire du régime de l'entrepôt TVA à l'égard des produits soumis à accise et des biens qui ne sont pas en soi des produits soumis à accise mais qui sont destinés à entrer dans la production ou la transformation des produits soumis à accise qui sont déposés ou qui se trouvent dans des entrepôts fiscaux (au sens de l'article 3, point 11), de la directive 2020/262) en Belgique pour autant, naturellement, qu'ils soient admis sous le régime de l'entrepôt TVA. Ce caractère obligatoire prend ici la forme d'une présomption irréfragable. Ceci concerne dès lors:

- les produits énergétiques importées en Belgique;
- les produits énergétiques de provenance communautaire qui sont repris à l'article 39*quater*, § 3, alinéa 2, nouveau, du Code;
- l'alcool et les boissons alcooliques importés en Belgique;
- les biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de ces produits soumis à accise, importés en Belgique ou, s'ils sont de provenance d'un autre État membre ou de la Belgique, repris à l'article 39*quater*, § 3, alinéa 2, nouveau, du Code.

Enfin, cette disposition précise, comme corollaire de cette règle, que le régime d'exemption de l'entrepôt TVA ne prend fin que lors de la mise à la consommation de ces biens en matière de droits d'accise ou lors de la sortie physique des biens de l'entrepôt fiscal. Par conséquent, toutes les livraisons effectuées avant la mise à la consommation de ces biens en matière de droits d'accise, ou avant leur sortie physique de l'entrepôt fiscal, ont lieu avec application du régime de l'entrepôt TVA en exemption de la taxe.

L'article 39*quater*, § 5, alinéa 1er, nouveau, du Code stipule que l'exemption des opérations visées à l'article 39*quater*, § 1er, du Code est octroyée à titre provisoire. Cette exemption provisoire peut devenir définitive pour certaines opérations ou devoir faire l'objet d'une régularisation pour d'autres.

L'article 39*quater*, § 5, alinéa 2, nouveau, du Code précise les opérations pour lesquelles l'exemption provisoire devient définitive. Sont visées les opérations qui précèdent:

worden onttrokken, overeenkomt met het btw-bedrag dat verschuldigd zou zijn geweest indien elk van deze handelingen op hun grondgebied was belast.

Artikel 39*quater*, § 4, nieuw, van het Wetboek stelt als beginsel dat de regeling van het btw-entrepot verplicht is voor accijnsproducten, alsook voor goederen die op zich geen accijnsproducten zijn, maar die wel bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten die in België in belastingentrepots (in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn 2020/262) zijn opgeslagen of zich daar bevinden, mits zij uiteraard onder de regeling van het btw-entrepot zijn toegelaten. Dit verplichte karakter neemt de vorm aan van een onweerlegbaar vermoeden. Het gaat dus om:

- in België ingevoerde energieproducten;
- energieproducten van communautaire oorsprong die zijn opgenomen in artikel 39*quater*, § 3, tweede lid, nieuw, van het Wetboek;
- in België ingevoerde alcohol en alcoholische dranken;
- in België ingevoerde goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van die accijnsproducten of, wanneer ze afkomstig zijn uit een andere lidstaat of uit België, zijn opgenomen in artikel 39*quater*, § 3, tweede lid, nieuw, van het Wetboek.

Ten slotte bepaalt deze bepaling, als corollarium van deze regel, dat de vrijstellingsregeling btw-entrepot eindigt bij de aangifte ten verbruik van de goederen voor de toepassing van de accijnsrechten of bij de daadwerkelijke uitslag van de goederen uit het belastingentrepot. Bijgevolg gebeuren alle leveringen vóór de aangifte ten verbruik van de goederen voor de toepassing van de accijnsrechten of vóór de daadwerkelijke uitslag uit het belastingentrepot met toepassing van de vrijstellingsregeling van het btw-entrepot.

Artikel 39*quater*, § 5, eerste lid, nieuw, van het Wetboek bepaalt dat de vrijstelling van de in artikel 39*quater*, § 1, van het Wetboek bedoelde handelingen voorlopig wordt verleend. Die voorlopige vrijstelling kan voor bepaalde handelingen definitief worden of kan voor andere handelingen moeten worden geregulariseerd.

Artikel 39*quater*, § 5, tweede lid, nieuw, van het Wetboek preciseert voor welke handelingen de voorlopige vrijstelling definitief wordt. Worden bedoeld de handelingen die voorafgaan aan:

— une livraison de biens à titre onéreux avec maintien du régime de l'entrepôt autre que douanier;

— la sortie des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier par l'assujéti qui effectue une livraison de biens à titre onéreux visée à l'article 10, § 1er, du Code;

— la sortie des biens du régime de l'entrepôt TVA par leur propriétaire, indépendamment de toute transaction commerciale, dans le cadre soit d'un transfert de biens visé à l'article 12*bis*, alinéa 1er, du Code, soit d'une expédition ou d'un transport de ces biens en dehors de la Communauté effectué par ledit propriétaire ou pour son compte.

Par conséquent, les opérations pour lesquelles l'exemption peut devenir définitive à condition qu'elles soient suivies des opérations susmentionnées sont les suivantes:

— les opérations soumises à la taxe de placement des biens sous le régime de l'entrepôt TVA ainsi que pour les prestations de services exemptées par l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code, relatives à des biens qui font l'objet d'une opération exemptée de placement sous le régime et rendus préalablement à leur dépôt effectif en entrepôt TVA;

— les livraisons de biens maintenus sous le régime de l'entrepôt TVA, ainsi que les prestations de services relatives aux biens qui se trouvent sous le régime et déjà déposés en entrepôt TVA exemptées par l'article 39*quater*, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code.

L'article 39*quater*, § 5, alinéa 3, nouveau, du Code précise quant à lui les opérations dont l'exemption provisoire de la TVA doit faire l'objet d'une régularisation.

L'exemption provisoire doit être régularisée lorsque les deux conditions suivantes sont remplies conjointement:

— les biens sont sortis de l'entrepôt TVA par leur propriétaire en dehors de toute transaction commerciale;

— les biens sortis du régime restent en Belgique ou sont expédiés ou transportés dans un autre État membre par le propriétaire ou pour son compte dans le cadre soit d'une opération visée à l'article 12*bis*, alinéa 2, 4°,

— een levering van goederen onder bezwarende titel met handhaving van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;

— de onttrekking van de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot door de belastingplichtige die een levering van goederen verricht onder bezwarende titel zoals bedoeld in artikel 10, § 1, van het Wetboek;

— de onttrekking van de goederen aan de regeling btw-entrepot door hun eigenaar, los van enige handels-transaction, in het kader hetzij van een overbrenging van goederen zoals bedoeld in artikel 12*bis*, eerste lid, van het Wetboek, hetzij van een verzending of een vervoer van die goederen buiten de Gemeenschap verricht door die eigenaar of voor zijn rekening.

De handelingen waarvoor de vrijstelling definitief kan worden mits zij door voormelde handelingen worden gevolgd, zijn bijgevolg:

— de belastbare handelingen op grond waarvan goederen onder de regeling van btw-entrepot worden geplaatst, alsook de bij artikel 39*quater*, § 1, eerste lid, 3°, van het Wetboek vrijgestelde diensten met betrekking tot goederen die het voorwerp uitmaken van een vrijgestelde handeling van plaatsing onder de regeling en die worden verricht vóór hun daadwerkelijke opslag in het btw-entrepot;

— leveringen van goederen met handhaving van de regeling btw-entrepot, alsook bij artikel 39*quater*, § 1, eerste lid, 3°, van het Wetboek vrijgestelde diensten met betrekking tot goederen die zich onder de regeling btw-entrepot bevinden en die reeds met btw-vrijstelling in het btw-entrepot zijn opgeslagen.

Artikel 39*quater*, § 5, derde lid, nieuw, van het Wetboek bepaalt anderzijds de handelingen waarvoor de voorlopige btw-vrijstelling moet worden geregulariseerd.

De voorlopige vrijstelling moet worden geregulariseerd wanneer de twee volgende voorwaarden gezamenlijk zijn vervuld:

— de goederen worden door hun eigenaar, los van enige handelstransactie, aan de regeling btw-entrepot onttrokken;

— de aan de regeling onttrokken goederen blijven in België of worden door of voor rekening van de eigenaar naar een andere lidstaat verzonden of vervoerd in het kader van hetzij een in artikel 12*bis*, tweede lid, 4°, 5°

5° ou 6°, du Code (régime des non-transferts) soit du régime visé à l'article 12ter du Code.

Par conséquent, les opérations pour lesquelles l'exemption doit être régularisée à condition qu'elles soient suivies des opérations susmentionnées sont les suivantes:

— l'opération imposable de placement des biens sous le régime de l'entrepôt TVA par le propriétaire des biens, ainsi que les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens n'ont fait l'objet d'aucune livraison à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt;

— la livraison des biens qui a été consentie à ce propriétaire, ainsi que les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens ont fait l'objet d'une ou de plusieurs livraisons à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt.

Pour déterminer l'opération pour laquelle l'exemption provisoire doit être régularisée, il y a lieu d'opérer une distinction selon que les biens ont ou n'ont pas fait l'objet d'une ou de plusieurs livraisons à titre onéreux durant leur séjour en entrepôt TVA:

— lorsque les biens n'ont pas fait l'objet d'une telle livraison, la TVA devient exigible sur l'opération imposable par laquelle leur propriétaire les a placés sous le régime (importation, livraison ou acquisition intracommunautaire), ainsi que sur les prestations de services relatives à ces biens qui ont été rendues au propriétaire (avant et pendant leur placement dans l'entrepôt TVA);

— lorsque les biens ont fait l'objet d'une ou de plusieurs livraisons à titre onéreux durant leur séjour en entrepôt TVA, la TVA devient exigible sur la livraison des biens consentie au propriétaire qui a sortis les biens du régime de l'entrepôt TVA, ainsi que sur les prestations de services relatives à ces biens qui ont été rendues à ce propriétaire (pendant leur placement dans l'entrepôt TVA).

L'article 39^{quater}, § 6, nouveau, du Code instaure une double présomption réfragable en ce qui concerne la sortie des biens du régime de l'entrepôt TVA.

L'alinéa 1er de cette disposition prévoit que jusqu'à preuve du contraire, toute personne qui sort des biens du régime de l'entrepôt TVA est présumée les avoir sortis dans les conditions de l'article 39^{quater}, § 5, alinéa 3, nouveau, du Code.

of 6°, van het Wetboek bedoelde handeling (regeling van niet-overbrenging), hetzij de in artikel 12ter bedoelde regeling.

De handelingen waarvoor de vrijstelling moet worden geregulariseerd mits zij door voormelde handelingen worden gevolgd zijn bijgevolg:

— de belastbare handeling op grond waarvan de goederen onder de regeling btw-entrepot werden geplaatst door de eigenaar van de goederen, alsook de aan hem verrichte diensten met betrekking tot die goederen, mits de goederen tijdens het verblijf in het entrepot niet onder bezwarende titel zijn geleverd;

— de levering van goederen verricht aan die eigenaar, alsook de aan hem verrichte diensten met betrekking tot die goederen, wanneer de goederen tijdens de opslag in het entrepot één of meerdere malen onder bezwarende titel werden geleverd.

Om te bepalen voor welke handeling de voorlopige vrijstelling moet worden geregulariseerd, moet een onderscheid worden gemaakt al naargelang de goederen tijdens hun verblijf in een btw-entrepot al dan niet één of meerdere malen het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering onder bezwarende titel:

— wanneer de goederen niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een dergelijke levering, wordt de btw opeisbaar over de belastbare handeling op grond waarvan de eigenaar de goederen onder de regeling heeft geplaatst (invoer, levering of intracommunautaire verwerving), alsook op de diensten met betrekking tot die goederen verricht voor de eigenaar (vóór en tijdens hun opslag in het btw-entrepot);

— wanneer de goederen tijdens hun verblijf in het btw-entrepot één of meerdere malen het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering onder bezwarende titel, wordt de btw opeisbaar over de levering van de goederen aan de eigenaar die de goederen aan de regeling heeft onttrokken, alsook op de diensten met betrekking tot die goederen verricht voor de eigenaar (tijdens hun opslag in het btw-entrepot).

Artikel 39^{quater}, § 6, nieuw, van het Wetboek voert een dubbel weerlegbaar vermoeden in met betrekking tot de onttrekking van goederen aan de regeling btw-entrepot.

Het eerste lid van deze bepaling voorziet dat, behoudens tegenbewijs, eenieder die goederen aan de regeling btw-entrepot onttrekt wordt verondersteld ze te hebben onttrokken onder de voorwaarden van artikel 39^{quater}, § 5, derde lid, nieuw, van het Wetboek.

L'alinéa 2 prévoit quant à lui que jusqu'à preuve du contraire, les biens manquants dans un entrepôt TVA présumés être sortis de ce régime dans les conditions de l'article 39*quater*, § 5, alinéa 3, nouveau, du Code.

Le redevable de la taxe en cas de sortie des biens du régime de l'entrepôt TVA peut renverser ces deux présomptions par toute voie de droit.

S'agissant de la première présomption, il peut démontrer que les biens ont fait l'objet d'une opération visée à l'article 39*quater*, § 5, alinéa 2, nouveau, du Code, impliquant que l'exemption provisoire devienne définitive.

S'agissant de la seconde présomption, il (l'entreposeur des biens) peut, par exemple, démontrer que les biens manquants ont été volés ou détruits accidentellement.

Enfin, comme déjà indiqué, l'article 39*quater*, § 7, nouveau, du Code fixe la nouvelle habilitation au Roi pour prendre les mesures d'exécution nécessaires en ce qui concerne ce régime d'exemption de l'entrepôt TVA. C'est sur cette nouvelle base juridique que sera pris le nouvel arrêté royal n° 54 remplaçant l'actuel arrêté royal n° 54.

CHAPITRE 3

Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services

Art. 4 et 5

La loi du 27 décembre 2021 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge* du 31 décembre 2021, édition 2, p. 127779) a modifié la procédure applicable en cas d'application du mécanisme de déduction de la TVA suivant le principe de l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, prévu à l'article 46, § 2, du Code.

Ce principe en matière d'exercice de la déduction implique que pour les taxes ayant grevé les biens et les services destinés exclusivement au secteur permettant la déduction, l'assujetti opère alors la déduction selon les règles normales applicables à un assujetti avec droit à déduction total. Cela implique que pour les taxes ayant grevé les biens et les services destinés exclusivement au

Het tweede lid voorziet dat, behoudens tegenbewijs, de tekorten van goederen in een btw-entrepot, worden verondersteld te zijn onttrokken aan die regeling onder de voorwaarden van artikel 39*quater*, § 5, derde lid, nieuw, van het Wetboek.

De schuldenaar van de belasting bij onttrekking van goederen uit het btw-entrepot kan deze twee vermoedens met elk rechtsmiddel weerleggen.

Wat het eerste vermoeden betreft, kan hij aantonen dat de goederen het voorwerp hebben uitgemaakt van een in artikel 39*quater*, § 5, tweede lid, nieuw, van het Wetboek bedoelde handeling, waardoor de voorlopige vrijstelling definitief wordt.

Wat het tweede vermoeden betreft, kan hij (de entrepothouder van de goederen) bijvoorbeeld bewijzen dat de goederen gestolen of per ongeluk vernietigd zijn.

Tot slot legt, zoals reeds aangegeven, het nieuwe artikel 39*quater*, § 7, van het Wetboek de nieuwe machtiging van de Koning om de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen met betrekking tot deze vrijstellingsregeling btw-entrepots vast. Het is op deze nieuwe wettelijke basis dat het nieuwe koninklijk besluit nr. 54 ter vervanging van het huidige koninklijk besluit nr. 54 zal worden uitgevaardigd.

HOOFDSTUK 3

Uitoefenen van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan

Art. 4 en 5

De wet van 27 december 2021 houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 31 december 2021, editie 2, blz. 127779) heeft de procedure gewijzigd die van toepassing is bij de uitoefening van het recht op aftrek van de btw met inachtneming van het principe van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, als voorzien in artikel 46, § 2, van het Wetboek.

Dat principe inzake de uitoefening van het recht op aftrek heeft tot gevolg dat de belastingplichtige zijn recht op aftrek uitoefent volgens de normale regels van toepassing op een belastingplichtige met een volledig recht op aftrek ten aanzien van de belasting geheven van de goederen en diensten die uitsluitend bestemd zijn voor de sector die recht op aftrek verleent. Dat principe heeft

secteur ne permettant pas la déduction, toute déduction est exclue. Enfin, pour les taxes ayant grevé les biens et les services destinés à servir aux deux secteurs, l'assujetti déterminera dans la mesure du possible, des proratas spéciaux fixés en fonction de cette affectation (par exemple s'il s'agit d'un immeuble affecté aux deux secteurs, il peut recourir à un critère fondé sur la superficie respectivement occupée par chacun des secteurs).

La nouvelle procédure envisagée consiste en une simple notification préalable par voie électronique. Plus aucune décision d'accord ne doit alors être rendue par l'administration qui conserve cependant à tout moment la possibilité de s'opposer à l'application de la déduction selon l'affectation réelle ou, le cas échéant, aux critères retenus par l'assujetti dans le cadre de l'application de cette méthode de déduction. C'est notamment le cas lorsque l'administration considèrera que la demande est contraire au principe de neutralité de la TVA (notamment en cas d'avantage déraisonnable).

Pris en exécution de cette disposition, l'arrêté royal du 26 octobre 2022 modifiant les arrêtés royaux n°s 1, 2, 3, 4, 10, 19, 22 et 59 en matière de taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge* du 10 novembre 2022, édition 2, p. 82151) a déterminé les modalités de cette nouvelle procédure.

La modification apportée à l'article 46, § 2, du Code avait comme objectif d'une part, de simplifier la procédure d'option pour ce mode de déduction et d'autre part, de permettre à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée de pouvoir vérifier la correcte application par les assujettis de ce mode de déduction, notamment au travers de la notification préalable et de la communication des éléments complémentaires par le biais de la déclaration périodique à la TVA. En effet, il était apparu que l'administration n'avait qu'une vue lapidaire sur les assujettis qui exercent leur droit à déduction selon cette méthode. Le caractère systématique de la communication de l'ensemble de ces informations permet de remédier en grande partie à ces lacunes.

En réalité, les mêmes difficultés semblent se présenter également en ce qui concerne les assujettis mixtes qui n'optent pas pour la méthode de déduction précitée mais qui appliquent, par défaut, la déduction des taxes en amont au travers de l'application d'un prorata général de déduction, conformément à l'article 46, § 1er, du Code. Il convient dès lors pour l'administration

evenzeer tot gevolg dat voor de belasting geheven van de goederen en diensten die uitsluitend bestemd zijn voor de sector die geen recht op aftrek verleent, elke aftrek is uitgesloten. Tenslotte zal de belastingplichtige voor de belasting geheven van de goederen en de diensten die voor beide sectoren tegelijk worden aangewend, voor zover mogelijk, nog bijzondere verhoudingsgetallen moeten vaststellen in functie van dat gebruik (in het geval van een gebouw dat voor beide sectoren wordt gebruikt, kan bijvoorbeeld een criterium worden gehanteerd dat gebaseerd is op de oppervlakte die respectievelijk voor elke sector wordt gebruikt).

De nieuwe procedure bestaat uit een eenvoudige voorafgaande kennisgeving langs elektronische weg. De administratie moet niet langer een voorafgaandelijk akkoord verlenen, maar behoudt wel op elk moment de mogelijkheid om zich te verzetten tegen de uitoefening van het recht op aftrek met inachtneming van het werkelijk gebruik of, desgevallend, tegen de door de belastingplichtige in het kader van die aftrekmethode gebruikte criteria. Dat is met name het geval wanneer ze van oordeel is dat het verzoek in strijd is met het neutraliteitsbeginsel inzake btw (ingeval een onredelijk voordeel wordt toegekend).

In uitvoering van deze bepaling heeft het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 1, 2, 3, 4, 10, 19, 22 en 59 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 10 november 2022, editie 2, blz. 82151) de modaliteiten van deze nieuwe procedure vastgesteld.

Met de wijziging van artikel 46, § 2, van het Wetboek werd enerzijds beoogd de procedure voor de keuze van die aftrekmethode te vereenvoudigen en anderzijds de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde de mogelijkheid te bieden na te gaan of de belastingplichtigen die aftrekmethode correct toepassen, met name door middel van een voorafgaande kennisgeving en de verstrekking van aanvullende gegevens via de periodieke btw-aangifte. Het bleek namelijk dat de administratie slechts een beperkt zicht had op de belastingplichtigen die hun recht op aftrek volgens die methode uitoefenen. Het systematische karakter van de mededeling van al die gegevens maakt het mogelijk die tekortkomingen grotendeels te verhelpen.

Dezelfde moeilijkheden blijken zich evenwel evenzeer voor te doen bij gemengde belastingplichtigen die niet voor de voormelde aftrekmethode kiezen, maar die hun recht op aftrek overeenkomstig artikel 46, § 1, van het Wetboek uitoefenen via de standaardmethode van de toepassing van een algemeen verhoudingsgetal. Het is derhalve noodzakelijk dat de administratie eveneens

de disposer également de l'ensemble des informations utiles concernant ces assujettis.

Compte tenu du fait que plusieurs modifications doivent être apportées à l'article 46 du Code, l'article 4 du présent projet remplace par conséquent complètement l'article 46 du Code.

La première modification concerne l'insertion, à l'article 46, § 1er, alinéa 1er, nouveau, du Code, de l'obligation, dans le chef de l'assujetti qui commence son activité ou qui la modifie de manière telle qu'il devient un assujetti mixte, de procéder à une notification préalable du fait qu'il exercera son droit à déduction selon le prorata général. Cette communication s'opérera, comme c'est le cas dans le cadre de la déduction selon l'affectation réelle, au moyen de la déclaration de commencement ou de changement d'activité (formulaire électronique E-604A ou B). Une même notification devra s'opérer lorsque l'assujetti cessera d'utiliser cette méthode de déduction. La plupart du temps, cette communication s'opérera automatiquement s'il devient un assujetti avec un droit à déduction intégral (en cas de changement d'activité matérialisé par le dépôt du formulaire E-604B), soit au travers de son option pour la méthode de déduction selon l'affectation réelle, au moment de la notification ad hoc visée à l'article 46, § 2, alinéa 1er, du Code.

Dans le cadre de la procédure actuelle relative à la déduction selon le prorata général, l'assujetti est tenu de communiquer chaque année, au plus tard, le 20 avril, à savoir lors l'envoi de sa déclaration périodique à la TVA relative au premier trimestre (pour les déposants trimestriels) ou au mois de mars (pour les déposants mensuels) un prorata général provisoire qu'il appliquera durant toute l'année civile. Un prorata général définitif (qui fait ensuite office de prorata général provisoire pour l'année civile suivante) est alors fixé par l'assujetti sur base de la réalité de ses opérations à la sortie. Ce prorata général définitif est alors communiqué par l'assujetti à l'occasion du dépôt de sa déclaration périodique à la TVA relative au premier trimestre (pour les déposants trimestriels) ou au mois de mars (pour les déposants mensuels) de l'année civile suivante. Le cas échéant, l'assujetti procède alors, dans cette déclaration périodique, à la régularisation des taxes déduites selon le prorata général provisoire au cours de l'année précédente et, si c'est le cas, durant les deux premiers mois de l'année en cours. Cette procédure n'est pas automatisée.

over alle relevante informatie betreffende die belastingplichtigen beschikt.

Gelet op de verschillende wijzigingen die aan artikel 46 van het Wetboek moeten worden aangebracht, vervangt artikel 4 van dit ontwerp om die reden het volledige artikel 46 van het Wetboek.

De eerste wijziging betreft de invoeging in artikel 46, § 1, eerste lid, nieuw, van het Wetboek van een verplichting voor de belastingplichtige die zijn activiteit aanvangt of zodanig wijzigt dat hij een gemengde belastingplichtige wordt, om voorafgaandelijk te melden dat hij zijn recht op aftrek zal uitoefenen volgens het algemeen verhoudingsgetal. Deze kennisgeving zal, net als bij de aftrek met inachtneming van het werkelijk gebruik, worden gedaan door middel van de aangifte van aanvang of wijziging van de activiteit (elektronisch formulier E-604A of B). Eenzelfde kennisgeving zal moeten worden gedaan wanneer de belastingplichtige die aftrekmethode niet langer gebruikt. In de meeste gevallen zal deze kennisgeving automatisch plaatsvinden wanneer de belastingplichtige een belastingplichtige wordt met een volledig recht op aftrek (in geval van een wijziging van activiteit die wordt geconcretiseerd door de indiening van formulier E-604B), of door zijn keuze voor de aftrekmethode volgens het werkelijk gebruik, op het moment van de specifieke kennisgeving bedoeld in artikel 46, § 2, eerste lid, van het Wetboek.

In het kader van de huidige procedure van aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal, moet de belastingplichtige elk jaar uiterlijk op 20 april van het kalenderjaar, i.e. bij de indiening van zijn periodieke btw-aangifte voor het eerste kwartaal (voor kwartaalindieners) of voor de maand maart (voor maandindieners), een voorlopig algemeen verhoudingsgetal meedelen, dat hij gedurende het gehele kalenderjaar zal toepassen. Vervolgens stelt de belastingplichtige op basis van zijn daadwerkelijke uitgaande handelingen een definitief algemeen verhoudingsgetal vast (dat vervolgens weer als voorlopig algemeen verhoudingsgetal voor het volgende kalenderjaar fungeert). Dit definitieve algemeen verhoudingsgetal wordt door de belastingplichtige meegedeeld ter gelegenheid van de indiening van zijn periodieke btw-aangifte voor het eerste kwartaal (voor kwartaalindieners) of de maand maart (voor maandindieners) van het volgende kalenderjaar. In voorkomend geval herzielt de belastingplichtige dan in die periodieke aangifte de belasting die volgens het voorlopige algemeen verhoudingsgetal in aftrek is gebracht tijdens het voorafgaande kalenderjaar en, desgevallend, gedurende de eerste twee maanden van het lopende kalenderjaar. Deze procedure is niet geautomatiseerd.

La procédure actuelle ne prévoit aucune communication formelle par voie électronique du prorata général provisoire (pour la première année, cette communication s'opérant par la suite au travers de la communication du prorata général définitif). La communication du prorata général définitif s'opère quant à elle par le biais de l'envoi ou de la remise, au plus tard au moment du dépôt de la déclaration périodique relative au premier trimestre (pour les assujettis trimestriels) ou au mois de mars (pour les assujettis mensuels), d'une feuille de calcul reprenant tous les éléments justifiant ce prorata général définitif (article 15 de l'arrêté royal n° 3, du 10 décembre 1969, relatif aux déductions pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "arrêté royal n° 3").

Au point 10 de son avis 73.708/3 précité, le Conseil d'État estime que le principe même du prorata général provisoire et définitif et l'obligation de notifier ces proratas généraux doivent être repris directement à l'article 46, § 1er, du Code. Ceci est réalisé à l'article 4 du présent projet. Les dispositions pertinentes de l'article 15 de l'arrêté royal n° 3 sont dès lors reprises à l'article 46, § 1er, alinéas 2 à 5, nouveau, du Code. Il s'agit des alinéas 1er à 3 de l'article 15 de l'arrêté royal n° 3, légèrement reformulés.

En outre, afin de permettre à l'administration d'avoir une vue complète sur l'ensemble de ces assujettis, l'article 46, § 1er, alinéa 6, nouveau, du Code prévoit que les assujettis qui, au 31 décembre 2023, opèrent la déduction selon cette méthode, effectuent cette notification avant le 1er juillet 2024 (et non 30 juin 2024 comme indiqué dans l'avant-projet soumis pour avis au Conseil d'État, voir la remarque ci-après). Cette mesure est similaire à celle qui a été prise à l'article 46, § 2, alinéa 3, du Code (devenu article 46, § 2, alinéa 6) en ce qui concerne la déduction selon l'affectation réelle.

S'agissant précisément de l'article 46, § 2, alinéa 6, du Code, la remarque formulée par le Conseil d'État au point 12 de son avis 73.708/3 précité (suggérant que, en ce qui concerne les assujettis qui, au 31 décembre 2022, exerçaient déjà leur droit à déduction dans le cadre du régime de l'affectation réelle, les dates des 31 décembre 2022 et 30 juin 2023 soient adaptées en 31 décembre 2023 et 30 juin 2024) n'est pas suivie. En effet, cette mesure transitoire concerne une situation qui a déjà été réglée dans le cadre de la modification de l'article 46, § 2 par la loi 27 décembre 2021 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée précitée. Cette disposition est reprise telle quelle dans le cadre de la réécriture de l'article 46 du Code à des fins de lisibilité, sans ouvrir à nouveau une nouvelle

De huidige procedure voorziet niet in een formele mededeling langs elektronische weg van het voorlopige algemeen verhoudingsgetal (voor het eerste jaar vindt die mededeling plaats via de latere kennisgeving van het definitieve algemeen verhoudingsgetal). Het definitieve algemeen verhoudingsgetal wordt meegedeeld door toezending of afgifte, uiterlijk bij de indiening van de periodieke aangifte voor het eerste kwartaal (voor kwartaalindieners) of voor de maand maart (voor maandindieners), van een berekeningsblad dat alle elementen bevat die dat definitieve algemeen verhoudingsgetal verantwoorden (artikel 15 van koninklijk besluit nr. 3 van 10 december 1969 met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "koninklijk besluit nr. 3").

In punt 10 van zijn voornoemd advies 73.708/3 is de Raad van State van oordeel dat het principe zelf van het voorlopige en definitieve algemeen verhoudingsgetal en de verplichting om die verhoudingsgetallen ter kennis te brengen aan de administratie, rechtstreeks moesten worden opgenomen in artikel 46, § 1, van het Wetboek. Daaraan is tegemoet gekomen in artikel 4 van het voorliggende ontwerp. De relevante bepalingen van artikel 15 van het koninklijk besluit nr. 3 worden dus opgenomen in artikel 46, § 1, tweede tot vijfde lid, nieuw, van het Wetboek. Het gaat om de leden 1 tot 3 van artikel 15 van het koninklijk besluit nr. 3, enigszins geherformuleerd.

Om de administratie een volledig overzicht van al deze belastingplichtigen te geven, bepaalt artikel 46, § 1, zesde lid, nieuw, van het Wetboek bovendien dat de belastingplichtigen die op 31 december 2023 de aftrek volgens deze methode toepassen, die kennisgeving doen vóór 1 juli 2024 (en niet 30 juni 2024 zoals aangegeven in het voorontwerp dat ter advies werd voorgelegd aan de Raad van State, zie opmerking hieronder). Die maatregel is vergelijkbaar met die van artikel 46, § 2, derde lid, van het Wetboek (voortaan artikel 46, § 2, zesde lid) met betrekking tot de aftrek volgens het werkelijk gebruik.

Wat meer specifiek artikel 46, § 2, zesde lid, van het Wetboek betreft, wordt de opmerking van de Raad van State in punt 12 van zijn voormeld advies 73.708/3 (waarin wordt voorgesteld om voor belastingplichtigen die op 31 december 2022 hun recht op aftrek al uitoefenden in het kader van de regeling van het werkelijk gebruik de data 31 december 2022 en 30 juni 2023 te wijzigen in 31 december 2023 en 30 juni 2024) niet gevolgd. Deze overgangsmaatregel heeft immers betrekking op een situatie die reeds is geregeld in het kader van de wijziging van artikel 46, § 2, door voormelde wet van 27 december 2021 houdende diverse bepalingen inzake de belasting over de toegevoegde waarde. Deze bepaling is ongewijzigd overgenomen in het kader van de herformulering van artikel 46 van het Wetboek met

procédure de communication comparable en tant que mesure transitoire.

Néanmoins, à l'article 46, § 2, alinéa 3, du Code (devenu article 46, § 2, alinéa 6), il convient d'entendre le 1er juillet 2023 en lieu et place du 30 juin 2023. La raison de cette légère modification doit être trouvée à l'article 18*bis*, § 7, de l'arrêté royal n° 3 qui exécute cette disposition quant à la manière dont cette notification doit avoir lieu. Il convient par conséquent également d'indiquer la date du 1er juillet 2024 en ce qui concerne la notification visée à l'article 46, § 1er, alinéa 6, nouveau, du Code (voir *supra*).

Par contre, au point 13 de son avis 73.708/3 précité (relatif à l'article 5 du projet concernant les modifications apportées à l'article 49 du Code), le Conseil d'État recommande d'apporter directement à l'article 46, § 2, du Code une définition de la notion "d'affectation réelle".

L'article 46, § 2, alinéa 2, du Code apporte cette définition et vise "le fait pour l'assujetti de destiner des biens et des services acquis soit exclusivement au secteur d'activité permettant la déduction, soit exclusivement au secteur ne permettant pas la déduction, soit encore à ces deux secteurs d'activité".

En conséquence, l'arrêté royal n° 3 sera modifié afin de prévoir à ce sujet l'obligation corrélative à la notification visée au paragraphe 1er de cette disposition, de communiquer certaines informations relatives à l'application du régime de déduction selon l'affectation réelle des biens et des services. Ces éléments doivent être communiqués par l'assujetti lors du dépôt de la déclaration périodique à la TVA visée à l'article 53, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code relative au premier trimestre ou à un des trois premiers mois de l'année civile en cours. Ces informations prennent la forme de données structurées relatives aux différents proratas spéciaux de déductions applicables aux opérations à l'entrée réalisées par l'assujetti. Ces informations doivent permettre à l'administration d'évaluer si les critères retenus par l'assujetti qui revendique la déduction selon l'affectation réelle sont ou non acceptables.

L'un de ces éléments que l'assujetti doit communiquer est le prorata spécial de déduction. Le cas échéant, l'assujetti peut utiliser plusieurs de ces proratas spéciaux

het oog op de leesbaarheid, zonder dat opnieuw een nieuwe vergelijkbare mededelingsprocedure als overgangsmaatregel wordt geopend.

In artikel 46, § 2, derde lid, van het Wetboek (thans artikel 46, § 2, zesde lid) moet in plaats van 30 juni 2023 evenwel 1 juli 2023 worden gelezen. De reden van deze kleine wijziging is terug te vinden in artikel 18*bis*, § 7, van het koninklijk besluit nr. 3, dat deze bepaling uitvoert met betrekking tot de wijze waarop deze kennisgeving moet gebeuren. Bijgevolg moet de datum van 1 juli 2024 ook worden vermeld voor de kennisgeving bedoeld in artikel 46, § 1, zesde lid, nieuw, van het Wetboek (zie hierboven).

Anderzijds beveelt de Raad van State in punt 13 van zijn voornoemd advies 73.708/3 (met betrekking tot artikel 5 van het ontwerp betreffende de wijzigingen van artikel 49 van het Wetboek) aan om een definitie van het begrip "werkelijk gebruik" rechtstreeks in te voegen in artikel 46, § 2, van het Wetboek.

Artikel 46, § 2, tweede lid, van het Wetboek neemt die definitie op en heeft betrekking op "de bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat, hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat, dan wel voor die beide sectoren samen".

Dienovereenkomstig zal het koninklijk besluit nr. 3 ter zake worden aangepast om te voorzien in de verplichting die samenhangt met de in paragraaf 1 van dezelfde bepaling bedoelde kennisgeving, om bepaalde gegevens mee te delen met betrekking tot de uitoefening van het recht op aftrek volgens het werkelijk gebruik van de goederen en diensten. Deze elementen moeten door de belastingplichtige worden meegedeeld bij de indiening van de in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek bedoelde periodieke btw-aangifte met betrekking tot het eerste kwartaal of één van de eerste drie maanden van het lopende kalenderjaar. Die informatie wordt meegedeeld onder de vorm van gestructureerde gegevens met betrekking tot de verschillende bijzondere verhoudingsgetallen die van toepassing zijn op de door de belastingplichtige verrichte inkomende handelingen. Deze informatie moet de administratie in staat stellen te beoordelen of de criteria die worden gehanteerd door de belastingplichtige die zijn recht op aftrek wil uitoefenen volgens het werkelijk gebruik, al dan niet aanvaardbaar zijn.

Eén van deze elementen die de belastingplichtige moet meedelen, is het bijzondere verhoudingsgetal. In voorkomend geval kan de belastingplichtige gebruikmaken

qui doivent également être communiqués dans le cadre de cette procédure.

Dans ce cadre, la suggestion du Conseil d'État de fixer dans l'article 46, § 2, du Code les modalités de détermination des proratas spéciaux de déduction est également rencontrée.

L'article 46, § 2, alinéa 3, nouveau du Code, précise dès lors que l'assujetti qui opte pour le régime de déduction selon l'affectation réelle applique un ou plusieurs proratas spéciaux de déduction pour les biens et les services qu'il destine tant au secteur d'activité permettant la déduction qu'au secteur ne permettant pas la déduction. L'assujetti détermine ces proratas spéciaux de déduction conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er ou sur la base de critères alternatifs objectifs et vérifiables.

Ainsi, les assujettis peuvent fixer le prorata spécial sur la base de critères concrets qui reflètent au mieux l'activité économique concrète développée dans les différents secteurs d'activité, comme, par exemple, sur la base du chiffre d'affaires réalisé dans les deux secteurs (en d'autres termes, comme un prorata général) ou sur la base d'autres facteurs tels que la surface occupée par les secteurs concernés, le nombre d'ETP occupés dans les différents secteurs, le temps consacré par l'unité centrale aux différents secteurs, etc.

Comme c'est le cas des proratas généraux provisoires et définitifs visés à l'article 46, § 1er, alinéas 2 et 3, nouveau, du Code, l'obligation pour l'assujetti de notifier à l'administration ces proratas spéciaux est directement prévue à l'article 46, § 2, alinéa 4, nouveau, du Code.

Enfin, un paragraphe 3, nouveau, est ajouté à l'article 46 du Code afin d'habiliter le Roi à déterminer les modalités d'application de cet article, en ce qui concerne la forme de ces différentes notifications, ainsi que le délai dans lequel les notifications préalables interviennent et la procédure suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2 de cet article. L'insertion de ce paragraphe 3 implique l'abrogation de l'article 46, § 2, alinéa 4, ancien, du Code qui reprenait cette habilitation pour les seules notifications visées au paragraphe 2.

van meerdere van dergelijke bijzondere verhoudingsgetallen, die ook in het kader van die procedure moeten worden meegedeeld.

In die context is ook de aanbeveling van de Raad van State overgenomen om in artikel 46, § 2, van het Wetboek de nadere regels voor de vaststelling van de bijzondere verhoudingsgetallen vast te leggen.

In artikel 46, § 2, derde lid, nieuw, van het Wetboek is bepaald dat de belastingplichtige die kiest voor het systeem van aftrek volgens het werkelijk gebruik, één of meer bijzondere verhoudingsgetallen toepast voor de goederen en diensten die hij zowel voor de activiteiten-sector die aftrek toestaat, als voor de sector die geen aftrek toestaat, bestemt. De belastingplichtige stelt die bijzondere verhoudingsgetallen vast overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, of op basis van objectieve en controleerbare alternatieve criteria.

Zo kunnen de belastingplichtigen het bijzonder verhoudingsgetal vastleggen op basis van concrete criteria die het nauwst aansluiten bij de concrete economische activiteit die wordt ontwikkeld binnen de onderscheiden sectoren van activiteit, zoals bijvoorbeeld op basis van omzet in de beide sectoren (met andere woorden zoals een algemeen verhoudingsgetal), dan wel op basis van andere criteria zoals oppervlakte ingenomen door de betrokken sectoren, aantal FTE's aangewend binnen de verschillende sectoren, CPU-tijd besteed aan de verschillende sectoren enz.

Zoals voor de voorlopige en definitieve algemene verhoudingsgetallen bedoeld in artikel 46, § 1, tweede en derde lid, nieuw, van het Wetboek, is de verplichting voor de belastingplichtige om deze bijzondere verhoudingsgetallen aan de administratie ter kennis te brengen, rechtstreeks voorzien in artikel 46, § 2, vierde lid, nieuw, van het Wetboek.

Aan artikel 46 van het Wetboek wordt tenslotte een nieuwe paragraaf 3 toegevoegd om de Koning de bevoegdheid te verlenen de nadere regels voor de toepassing van dit artikel vast te stellen, met betrekking tot de vorm van deze verschillende kennisgevingen, alsmede de termijn waarbinnen de voorafgaande kennisgevingen moeten worden gedaan en de procedure volgens welke de belastingplichtige overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid, van dit artikel kan worden verplicht de aftrek te verrichten met inachtneming van het werkelijk gebruik. De invoering van die paragraaf 3 impliceert de opheffing van het oude artikel 46, § 2, vierde lid, van het Wetboek dat die machtiging alleen omvatte voor de in paragraaf 2 bedoelde kennisgevingen.

Comme indiqué ci-avant, le régime de déduction selon le prorata général fonctionne selon une procédure en deux phases comprenant d'abord la communication d'un prorata général provisoire (au plus tard lors du dépôt de la déclaration périodique à la TVA relative au premier trimestre de l'année ou relative au mois de mars) suivie par la communication d'un prorata général définitif l'année qui suit (selon les mêmes modalités). Le prorata général définitif d'une année constitue alors chaque fois le prorata général provisoire de l'année suivante et ainsi de suite.

Cette procédure actuelle de communication non automatisée apparaît trop lourde sur le plan administratif et ne permet pas à l'administration de procéder de manière suffisamment efficace à des contrôles sur la base d'une analyse de risques. L'objectif est dès lors de rendre cette procédure de communication du prorata général provisoire et définitif totalement informatisée. L'assujetti sera dès lors invité à communiquer ces proratas généraux également via INTERVAT à l'occasion du dépôt de la déclaration périodique relative au premier trimestre (pour les assujettis trimestriels) ou relative à un des trois premiers mois de l'année (pour les assujettis mensuels). Pour le reste, le principe de la régularisation des taxes déduites sur la base du prorata général provisoire est maintenu.

Cette nouvelle procédure de communication du prorata général de déduction fera l'objet de modifications de l'arrêté royal n° 3, sur la base de l'article 46, § 3, nouveau, du Code.

L'actuel article 49 du Code prévoit une délégation en faveur du Roi lui permettant de fixer les conditions d'application des articles 45 à 48 du Code en matière de déduction et notamment:

- le moment auquel le droit à déduction prend naissance;
- les délais endéans lesquels et les modalités selon lesquelles les déductions sont opérées, calculées et révisées;
- la manière dont les déductions et révisions sont opérées et calculées lorsqu'une personne perd la qualité d'assujetti ou lorsque, étant un assujetti, des variations sont intervenues dans les éléments pris en considération pour le calcul des déductions;

Zoals hiervoor werd uiteengezet, wordt het algemeen verhoudingsgetal toegepast doorheen een procedure in twee fasen, waarbij eerst een voorlopig algemeen verhoudingsgetal wordt meegedeeld (uiterlijk bij de periodieke btw-aangifte voor het eerste kwartaal van het jaar of voor de maand maart) en het daaropvolgende jaar (volgens dezelfde procedure) een definitief algemeen verhoudingsgetal wordt meegedeeld. Het definitieve algemeen verhoudingsgetal voor het ene jaar vormen dan telkens opnieuw het voorlopige algemene verhoudingsgetallen voor het volgende jaar, enzovoort.

Die huidige niet-geautomatiseerde mededelingsprocedure blijkt administratief te omslachtig en maakt het de administratie niet mogelijk om op basis van risicoanalyse voldoende doeltreffende controles uit te voeren. Het is dus de bedoeling die procedure voor de kennisgeving van de voorlopige en definitieve algemene verhoudingsgetallen volledig te digitaliseren. De belastingplichtige zal derhalve worden verzocht deze algemene verhoudingsgetallen via INTERVAT mee te delen ter gelegenheid van de indiening van de periodieke aangifte voor het eerste kwartaal (voor kwartaalindieners) of een van de eerste drie maanden van het kalenderjaar (voor maandindieners). Voor het overige wordt het beginsel van de herziening van de in aftrek gebrachte belasting op basis van het voorlopige algemeen verhoudingsgetal gehandhaafd.

Deze nieuwe procedure voor de mededeling van het algemeen verhoudingsgetal zal nog verdere wijzigingen met zich meebrengen van het koninklijk besluit nr. 3, op grond van artikel 46, § 3, nieuw, van het Wetboek.

Het huidige artikel 49 van het Wetboek voorziet in een delegatie aan de Koning die hem toelaat de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 45 tot en met 48 van het Wetboek met betrekking tot de aftrek vast te stellen en met name:

- het tijdstip waarop het recht op aftrek ontstaat;
- de termijnen waarbinnen en de regels volgens welke de aftrek plaatsheeft, berekend wordt en herzien wordt;
- de wijze waarop de aftrek en de herziening plaatshebben en berekend worden wanneer iemand de hoedanigheid van belastingplichtige verliest of wanneer er bij een belastingplichtige enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag hebben gelegen;

— les opérations à exclure du prorata général visé à l'article 46, § 1er, du Code pour éviter qu'il ne crée des inégalités dans l'application de la taxe (voir *supra*);

— la manière dont les révisions doivent être opérées en ce qui concerne la taxe ayant grevé des bâtiments ou fractions de bâtiments, le cas échéant y compris le sol y attenant, donnés en location dans les conditions de l'article 44, § 3, 2°, d), du Code.

Dans le cadre de la présente réforme, il apparaît nécessaire également d'appréhender la manière dont les assujettis partiels (c'est-à-dire les assujettis qui, outre des opérations soumises à la TVA, exercent également des activités ou effectuent des opérations qui ne sont pas considérées comme étant des opérations soumises à la taxe conformément à l'article 2 du Code) exercent leur droit à déduction partiel.

En tant qu'assujettis partiels, ces assujettis exercent leur droit à déduction selon l'article 45, § 1er, du Code. Autrement dit, ce droit à déduction n'est permis que dans la mesure où les opérations à l'entrée sont affectées à la réalisation d'opérations à la sortie qui ouvrent effectivement un droit à déduction (principe du lien direct et immédiat entre les opérations à l'entrée et à la sortie). En ce qui concerne les frais généraux (frais qui peuvent être rattachés à l'ensemble de l'activité de ces assujettis partiels), ces assujettis appliquent en réalité un ou plusieurs proratas spéciaux de déduction en fonction des spécificités de leurs activités. Ils appliquent dès lors en réalité la même méthode de déduction que les assujettis visés à l'article 46, § 2, du Code.

Par conséquent, la nouvelle procédure prévoit également dans leur chef la communication de ces proratas spéciaux de déduction à l'occasion du dépôt de leur déclaration périodique à la TVA relative au premier trimestre ou à un des trois premiers mois de l'année civile en cours, selon les mêmes modalités que les assujettis visés à l'article 46, § 2, du Code.

L'article 5, c), du présent projet remédie par conséquent à cette lacune en complétant l'article 49 du Code par un 6° qui prévoit que le Roi détermine la manière dont sont communiqués les proratas spéciaux de déduction par les assujettis qui exercent également des activités ou effectuent des opérations qui ne sont pas considérées comme étant des opérations visées à l'article 2 du Code (les "assujettis partiels").

— de handelingen die uit het in artikel 46, § 1, van het Wetboek bedoelde algemeen verhoudingsgetal dienen te worden gesloten opdat deze niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden (zie hierboven);

— de wijze waarop herzieningen moeten worden verricht ten aanzien van de belasting geheven van gebouwen of gedeelten van gebouwen, desgevallend met inbegrip van het bijbehorend terrein, verhuurd onder de voorwaarden van artikel 44, § 3, 2°, d), van het Wetboek.

In het kader van de huidige hervorming blijkt het tevens noodzakelijk de wijze waarop gedeeltelijke belastingplichtigen (dat wil zeggen belastingplichtigen die, naast aan de btw onderworpen handelingen ook activiteiten of handelingen verrichten die overeenkomstig artikel 2 van het Wetboek niet als aan belasting onderworpen handelingen worden beschouwd) hun gedeeltelijk recht op aftrek uitoefenen, te regelen.

Als gedeeltelijke belastingplichtigen oefenen deze belastingplichtigen hun recht op aftrek uit overeenkomstig artikel 45, § 1, van het Wetboek. Met andere woorden, dat recht op aftrek kan maar worden uitgeoefend voor zover de inkomende handelingen worden gebruikt voor het verrichten van uitgaande handelingen die daadwerkelijk recht op aftrek geven (beginsel van het rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen de inkomende en uitgaande handelingen). Wat de algemene kosten betreft (kosten die verband houden met het geheel van de activiteiten van die gedeeltelijke belastingplichtigen), passen deze belastingplichtigen in feite één of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe al naargelang de specifieke kenmerken van hun activiteiten. Zij passen dus in feite dezelfde aftrekmethode toe als de in artikel 46, § 2, van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen.

Bijgevolg voorziet de nieuwe procedure er ook in dat zij op dezelfde wijze als de in artikel 46, § 2, van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen die bijzondere verhoudingsgetallen aan de administratie ter kennis brengen wanneer zij hun periodieke btw-aangifte voor het eerste kwartaal of één van de eerste drie maanden van het lopende kalenderjaar indienen.

Artikel 5, c), van dit ontwerp verhelpt derhalve die tekortkoming door artikel 49 van het Wetboek aan te vullen met een 6° dat erin voorziet dat de Koning de wijze bepaalt waarop de bijzondere verhoudingsgetallen worden meegedeeld door de belastingplichtigen die ook werkzaamheden of handelingen verrichten die niet als in artikel 2 van het Wetboek bedoelde handelingen worden aangemerkt (de "gedeeltelijke belastingplichtigen").

Il est fait usage de ces modifications pour procéder à une double modification de nature légistique dans le même article.

L'article 5, a), du présent projet abroge ainsi le terme "notamment" dans la phrase liminaire de l'article 49 du Code dès lors qu'une telle délégation au Roi se doit d'être exhaustive, conformément aux enseignements découlant des avis constants de la section de législation du Conseil d'État. Cette dernière modification n'entraîne aucune modification au niveau des arrêtés d'exécution du Code (singulièrement l'arrêté royal n° 3).

L'article 5, b), du présent projet reformule quant à lui l'actuel article 49, 4°, du Code afin de cibler plus particulièrement la manière dont et la mesure dans laquelle les déductions et les révisions sont opérées par l'assujetti conformément à l'article 46, § 1er, du Code (application du régime de déduction du prorata général).

Une précision est en outre apportée à cette disposition (ajout des mots "et la mesure dans laquelle") afin de renforcer la base juridique de l'actuel article 17 de l'arrêté royal n° 3 qui prévoit qu'une telle révision de la taxe initialement déduite par l'assujetti sur la base du prorata général provisoire ne doit pas nécessairement être effectuée, sur la base de l'article 46, § 1er, du Code, lorsque la différence entre prorata général provisoire et prorata général définitif n'atteint pas dix pour cent. Cette disposition, qui prévoit donc une dispense de l'obligation de révision de principe en faveur de l'administration en cas de modifications relativement mineures du pourcentage du prorata général d'une année à l'autre, sera maintenue intacte dans le cadre de la présente réforme.

CHAPITRE 4

Obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis

Art. 6 à 12

L'article 6 du présent projet précise le champ d'application de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code.

Depuis le remplacement de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code par la loi du 26 novembre 2009 modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge*

Er wordt van die wijzigingen gebruikt gemaakt om in hetzelfde artikel twee wijzigingen aan te brengen die louter legistiek van aard is.

Artikel 5, a), van dit ontwerp schrapt aldus de term "onder meer" in de inleidende zin van artikel 49 van het Wetboek, aangezien deze delegatie aan de Koning, overeenkomstig de constante adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, exhaustief moet zijn. Deze laatste wijziging brengt geen enkele wijziging met zich mee van de uitvoeringsbesluiten van het Wetboek (in het bijzonder het koninklijk besluit nr. 3).

Artikel 5, b), van dit ontwerp herformuleert daarnaast het huidige artikel 49, 4°, van het Wetboek om de wijze waarop en de mate waarin aftrek en herziening door de belastingplichtige worden verricht overeenkomstig artikel 46, eerste lid, van het Wetboek in meer specifieke bewoordingen af te dekken (toepassing van de aftrekregeling van het algemeen verhoudingsgetal).

Deze bepaling wordt ook verduidelijkt (toevoeging van de woorden "en in de mate waarin") om de rechtsgrondslag van het huidige artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 3 te versterken. Dat artikel bepaalt dat een dergelijke herziening, overeenkomstig artikel 46, § 1, van het Wetboek van de belasting die aanvankelijk door de belastingplichtige in aftrek werd gebracht op basis van het voorlopige algemeen verhoudingsgetal, niet noodzakelijk moet worden uitgevoerd, wanneer het verschil tussen het voorlopige algemeen verhoudingsgetal en het definitieve algemeen verhoudingsgetal niet tien procent bereikt. Deze bepaling, die dus voorziet in een ontheffing van de principiële herzieningsplicht in het voordeel van de administratie bij relatief kleine verschuivingen in de omvang van het algemeen verhoudingsgetal in twee opeenvolgende jaren, blijft ongewijzigd behouden in het kader van de huidige hervorming.

HOOFDSTUK 4

Btw-verplichtingen inzake toekenning en mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers

Art. 6 tot en met 12

Artikel 6 van dit ontwerp preciseert het toepassingsgebied van artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek.

Sinds de vervanging van artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek bij de wet van 26 november 2009 tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de

du 4 décembre 2009, p. 75123), les assujettis établis en Belgique qui sont soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56*bis* et 57 du Code se voient attribuer un numéro d'identification à la TVA au début de leur activité économique puisqu'ils ne sont plus explicitement exclus du champ d'application de cet article. Par conséquent, seuls les assujettis visés à l'article 4 du Code qui effectuent uniquement des livraisons de biens et des prestations de services exemptées en vertu de l'article 44 du Code et pour lesquelles ils n'ont aucun droit à déduction ne se voient pas attribuer de numéro d'identification à la TVA au début de leur activité économique.

L'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code a pour objet, en cas d'opérations bien spécifiques, d'attribuer un numéro d'identification à la TVA aux personnes morales non assujetties et aux assujettis visés à l'article 4 du Code auxquels, en vertu de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code, un numéro d'identification à la TVA n'a pas encore été attribué au début de leur activité économique. Compte tenu de la modification susmentionnée apportée à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code, ce n'est le cas que pour les assujettis visés à l'article 4 du Code qui n'effectuent que des livraisons de biens et des prestations de services exemptées en vertu de l'article 44 du Code et pour lesquelles ils n'ont pas droit à déduction.

La formulation utilisée à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code ("assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services ne leur ouvrant aucun droit à déduction") est donc trop large, puisqu'elle inclut également, par exemple, les assujettis soumis au régime particulier visé à l'article 56*bis* du Code. Pour cette raison, l'article 6, a), du présent projet modifie donc la référence dans l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, phrase liminaire, du Code, aux assujettis "qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services ne leur ouvrant aucun droit à déduction" par une référence aux assujettis "qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction".

L'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4°, du Code a pour objet d'attribuer un numéro d'identification à la TVA à "tout assujetti" lorsqu'il est redevable de la taxe conformément à l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°, du Code. Il s'agit notamment des services fournis par un assujetti non établi en Belgique, qui sont réputés avoir lieu en Belgique aux fins de la TVA en vertu de l'article 21

toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 4 december 2009, blz. 75123), wordt aan de in België gevestigde belastingplichtigen die onderworpen zijn aan de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 56*bis* en 57 van het Wetboek van bij de aanvang van hun economische activiteit een btw-identificatienummer toegekend, aangezien zij niet langer meer uitdrukkelijk uit het toepassingsgebied van dat artikel zijn uitgesloten. Enkel de in artikel 4 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen en diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben, krijgen dus bij de aanvang van hun economische activiteit geen btw-identificatienummer toegekend.

Artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek strekt ertoe om, ingevolge welbepaalde handelingen, een btw-identificatienummer toe te kennen aan de niet-belastingplichtige rechtspersonen en aan die in artikel 4 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen aan wie overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van bij de aanvang van hun economische activiteit nog geen btw-identificatienummer werd toegekend. Rekening houdend met de voormelde wijziging die werd aangebracht in artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek is dat enkel het geval voor die in artikel 4 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen en diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben.

De formulering gehanteerd in artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek ("de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben") is derhalve te ruim, want daaronder vallen bijvoorbeeld ook de aan de bijzondere regeling bedoeld in artikel 56*bis* van het Wetboek onderworpen belastingplichtigen. Om die reden wijzigt artikel 6, a), van dit ontwerp aldus de verwijzing in artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, inleidende zin, van het Wetboek naar belastingplichtigen "die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben" door een verwijzing naar de belastingplichtigen "die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben".

Artikel 50, § 1, eerste lid, 4°, van het Wetboek strekt ertoe om een btw-identificatienummer toe te kennen aan "elke belastingplichtige" die schuldenaar is van de belasting krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek. Het betreft met name de diensten die door een niet in België gevestigde belastingplichtige worden verricht voor een in België gevestigde belastingplichtige en

§ 2, du Code. Tout comme la formulation utilisée dans l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code précité, cela n'a de sens que dans la mesure où il s'agit d'un assujetti auquel, conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code, un numéro d'identification à la TVA n'a pas encore été attribué au début de son activité économique.

Compte tenu du champ d'application de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code tel que déjà exposé ci-dessus, la seule catégorie d'assujettis à laquelle un numéro d'identification à la TVA peut être attribué en vertu des dispositions de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4°, du Code, est celle des assujettis qui effectuent uniquement des livraisons de biens ou des prestations de services exemptées en vertu de l'article 44 du Code et pour lesquelles ils n'ont aucun droit à déduction. Afin de mieux délimiter les différents points de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, du Code, le libellé de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4°, du Code est modifié par l'article 6, b), du présent projet pour ne faire référence qu'à la catégorie spécifique d'assujettis à laquelle un numéro d'identification à la TVA peut être attribué en vertu de cette disposition.

Enfin, l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 5°, du Code vise à attribuer un numéro d'identification à la TVA à "tout assujetti établi en Belgique" qui effectue des prestations de services qui sont réputées avoir lieu dans un autre État membre en vertu des dispositions communautaires (c'est-à-dire les dispositions du droit européen) et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services. Il s'agit notamment des "prestations de services intracommunautaires" fournies par un assujetti établi en Belgique à un assujetti établi dans un autre État membre (au sens de l'article 43 de la directive 2006/112/CE), qui sont réputées y être localisées aux fins de la TVA. Il s'agit des mêmes prestations de services qui, lorsqu'elles ne sont pas exonérées dans l'autre État membre, doivent être incluses dans le relevé périodique des opérations intracommunautaires déposé en Belgique et visé à l'article 53sexies du Code. Tout comme la formulation utilisée dans l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code précité, cela n'a de sens que dans la mesure où il s'agit d'un assujetti auquel, conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code, aucun numéro d'identification à la TVA n'a été attribué au début de son activité économique.

Compte tenu du champ d'application de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code tel que déjà exposé ci-dessus, la seule catégorie d'assujettis à laquelle un numéro d'identification à la TVA peut être attribué sur

die voor btw-doeleinden geacht worden in België plaats te vinden op grond van artikel 21, § 2, van het Wetboek. Zoals bij de formulering gehanteerd in het voormelde artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek is dat maar zinvol voor zover het gaat om een belastingplichtige aan wie overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van bij de aanvang van zijn economische activiteit nog geen btw-identificatienummer werd toegekend.

Rekening houdend met de draagwijdte van artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek zoals hiervoor reeds uiteengezet, is de enige categorie van belastingplichtigen aan wie op grond van het bepaalde in artikel 50, § 1, eerste lid, 4°, van het Wetboek een btw-identificatienummer kan worden toegekend de categorie van belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben. Om de aflijning tussen de verschillende punten van artikel 50, § 1, eerste lid, van het Wetboek scherper te stellen, wordt de formulering in artikel 50, § 1, eerste lid, 4°, van het Wetboek bij artikel 6, b) van dit ontwerp in die zin gewijzigd dat die alleen nog betrekking heeft op de specifieke categorie van belastingplichtigen aan wie op grond van die bepaling een btw-identificatienummer kan worden toegekend.

Artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, van het Wetboek strekt er tenslotte toe om een btw-identificatienummer toe te kennen aan "elke belastingplichtige gevestigd in België" die diensten verricht die krachtens de communautaire bepalingen (i.e. de Europeesrechtelijke bepalingen) geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting verschuldigd is door de ontvanger van de dienst. Het betreft met name de zogenaamde "intracommunautaire diensten" die door een in België gevestigde belastingplichtige worden verricht voor een in een andere lidstaat gevestigde belastingplichtige (in de zin van artikel 43 van Richtlijn 2006/112/EG), die voor btw-doeleinden geacht worden daar plaats te vinden. Het zijn dezelfde diensten die, wanneer ze in de andere lidstaat niet vrijgesteld zijn, moeten worden opgenomen in de in België ingediende periodieke opgave van de intracommunautaire handelingen bedoeld in artikel 53sexies van het Wetboek. Zoals bij de formulering gehanteerd in het voormelde artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek is dat maar zinvol voor zover het gaat om een belastingplichtige aan wie overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van bij de aanvang van zijn economische activiteit nog geen btw-identificatienummer werd toegekend.

Rekening houdend met de draagwijdte van artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek zoals hiervoor reeds uiteengezet, is de enige categorie van belastingplichtigen aan wie op grond van het bepaalde in artikel 50, § 1,

la base des dispositions de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 5°, du Code – à l'instar de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4°, du Code – est celle des assujettis qui effectuent uniquement des livraisons de biens ou des prestations de services exemptées en vertu de l'article 44 du Code et pour lesquelles ils n'ont aucun droit à déduction. Afin de mieux délimiter les différents points de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, du Code, le libellé de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 5°, du Code – par analogie avec la modification de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4°, du Code – est modifié par l'article 6, c), du présent projet en ce sens qu'il ne vise que la catégorie spécifique des assujettis auxquels un numéro d'identification à la TVA peut être attribué en vertu de cette disposition.

L'article 7 du projet apporte en outre trois groupes de modifications d'une autre nature à l'article 53^{quater} du Code concernant la communication du numéro d'identification à la TVA.

L'article 53^{quater}, § 1er, alinéa 1er, du Code contient actuellement une obligation pour les assujettis, définie de manière extrêmement large, de communiquer le numéro d'identification à la TVA, qui leur est attribué conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1° ou 3°, ou § 3, du Code, à leurs fournisseurs (et prestataires de services) ainsi qu'à leurs clients, sans aucune limitation spécifique.

Toutefois, il existe un certain nombre de circonstances dans lesquelles une telle obligation, compte tenu de l'impact d'autres dispositions du Code, pourrait ou devrait ne pas s'appliquer. Pour ces motifs, le présent projet insère deux nouveaux alinéas après l'alinéa 1er de l'article 53^{quater}, § 1er, du Code, lequel énumère les cas dans lesquels l'obligation reprise à l'alinéa 1er ne s'applique pas en termes généraux à l'égard des fournisseurs et prestataires de services de l'assujetti (nouvel alinéa 2 de l'article 53^{quater}, § 1er, du Code) et à l'égard des clients de l'assujetti (nouvel alinéa 3 de l'article 53^{quater}, § 1er, du Code).

Conformément à l'article 53^{quater}, § 1er, alinéa 2, nouveau, du Code, un assujetti n'est dès lors pas tenu de communiquer son numéro d'identification à la TVA belge à ses fournisseurs ou prestataires de services par rapport aux opérations suivantes:

— les livraisons à partir d'un État membre (y compris la Belgique) vers un autre État membre (autre que la Belgique) sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, sauf lorsque les conditions visées à l'article 25^{quinquies}, § 3, alinéa 3 sont

première lid, 5°, van het Wetboek een btw-identificatienummer kan worden toegekend – net zoals bij artikel 50, § 1, eerste lid, 4°, van het Wetboek – de categorie van belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben. Om de aflijning tussen de verschillende punten van artikel 50, § 1, eerste lid, van het Wetboek scherper te stellen, wordt de formulering in artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, van het Wetboek naar analogie met de wijziging in artikel 50, § 1, eerste lid, 4°, van het Wetboek – bij artikel 6, c), van dit ontwerp in die zin gewijzigd dat die alleen nog betrekking heeft op de specifieke categorie van belastingplichtigen aan wie op grond van die bepaling een btw-identificatienummer kan worden toegekend.

Artikel 7 van het ontwerp brengt bovendien drie groepen van wijzigingen van een andere aard aan in artikel 53^{quater} van het Wetboek met betrekking tot de mededeling van het btw-identificatienummer.

Artikel 53^{quater}, § 1, eerste lid, van het Wetboek omvat momenteel voor belastingplichtigen een uitermate ruim omschreven mededelingsplicht aan hun leveranciers (en hun dienstverrichters) en hun klanten, zonder enige specifieke beperking, van het btw-identificatienummer dat hen werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3°, of § 3, van het Wetboek.

Er zijn evenwel een aantal omstandigheden waarbij dergelijke verplichting, rekening houdend met de impact van andere bepalingen in het Wetboek, niet van toepassing kan of mag zijn. Om die reden voegt dit ontwerp twee nieuwe leden in na het eerste lid van artikel 53^{quater}, § 1, van het Wetboek, waarbij de gevallen worden opgesomd waarin de in dat eerste lid opgenomen verplichting in het algemeen niet van toepassing is ten aanzien van de leveranciers en dienstverrichters van de belastingplichtige (nieuw tweede lid van artikel 53^{quater}, § 1, van het Wetboek) en ten aanzien van de klanten van de belastingplichtige (nieuw derde lid van artikel 53^{quater}, § 1, van het Wetboek).

Overeenkomstig artikel 53^{quater}, § 1, tweede lid, nieuw, van het Wetboek is een belastingplichtige aldus niet verplicht om zijn Belgisch btw-identificatienummer mee te delen aan zijn leveranciers of dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:

— de leveringen vanuit een lidstaat (met inbegrip van België) naar een andere lidstaat (andere dan België) onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG, behalve wanneer de in artikel 25^{quinquies}, § 3, derde lid, bedoelde voorwaarden

remplies (régime triangulaire simplifié en matière d'opérations communautaires). Pour ces livraisons, l'assujetti doit communiquer son numéro d'identification à la TVA délivré par l'État membre où prend fin le transport ou l'expédition des biens. Ces règles TVA sont, par rapport aux opérations citées, inconciliables avec l'obligation de communiquer son numéro d'identification à la TVA belge concernant de telles livraisons;

— les livraisons de biens expédiés ou transportés à destination de la Belgique dans les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, lorsque les assujettis visés à l'alinéa 1er effectuent une acquisition intracommunautaire conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 3°, du Code. Cela concerne la situation de ce que l'on appelle les "opérations triangulaires intracommunautaires", où la Belgique est l'État membre où prend fin le transport ou l'expédition des biens et où le régime simplifié de TVA pour les opérations triangulaires intracommunautaires peut être appliqué. Ce régime, bien qu'il présuppose l'utilisation du numéro d'identification à la TVA belge, est facultatif, de sorte que même dans cette situation, il ne peut être question d'une obligation de communiquer le numéro d'identification à la TVA belge;

— les prestations de services fournies pour un établissement de l'assujetti en dehors de la Belgique. Dans ces circonstances, la logique commerciale ainsi que la logique inhérente à la TVA exigent que ce ne soit pas le numéro d'identification à la TVA belge qui soit communiqué, mais bien le numéro d'identification à la TVA de l'établissement concerné de l'assujetti, délivré par l'État membre où se trouve cet établissement;

— les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu dans un État membre autre que la Belgique (voir en ce sens la remarque du Conseil d'État au point 14 de son avis 73.708/3 précité). Il importe peu ici que la TVA soit portée en compte par le fournisseur ou le prestataire de services (lorsqu'il est redevable de cette TVA) ou non (lorsque l'acheteur ou le preneur est redevable de cette TVA). Dans cette seconde hypothèse, l'acheteur ou le preneur devra en principe acquitter la TVA due dans cet État membre dans la déclaration périodique à la TVA qu'il dépose dans cet État membre (mécanisme de l'autoliquidation). Dans ce cas, il est en toute logique également exigé que le client assujetti communique son numéro d'identification à la TVA qui lui a été attribué par l'État membre où les services ont été exécutés et pas son numéro d'identification à la TVA belge.

La portée territoriale de la disposition se limite, en vertu de son libellé, aux opérations à l'intérieur de la

zijn vervuld (regeling van het vereenvoudigd driehoeks-verkeer inzake intracommunautaire handelingen). Voor deze leveringen moet de belastingplichtige zijn btw-identificatienummer meedelen dat werd toegekend door de lidstaat waar het vervoer of de verzending van de goederen eindigt. Deze btw-regels zijn ten aanzien van de vermelde handelingen onverzoenbaar met de verplichting om zijn Belgisch btw-identificatienummer mee te delen ten aanzien van deze leveringen;

— de leveringen van goederen verzonden of vervoerd naar België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG wanneer de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen een intracommunautaire verwerving verrichten overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 3°, van het Wetboek. Het betreft de situatie van het zogenaamde "intracommunautair driehoeks-verkeer" waarbij België de lidstaat is waar het vervoer of de verzending van de goederen eindigt, en waarbij toepassing kan worden gemaakt van de vereenvoudigde btw-regeling voor intracommunautair driehoeksverkeer. Deze regeling, die weliswaar het gebruik van het Belgisch btw-identificatienummer veronderstelt, is facultatief zodat het ook in deze situatie niet verplicht kan zijn om het Belgisch btw-identificatienummer mee te delen;

— de diensten die worden verricht voor een inrichting van de belastingplichtige buiten België. In dergelijke omstandigheden vereist de commerciële logica en ook de btw-logica dat niet het Belgische btw-identificatienummer wordt meegedeeld, maar wel het btw-identificatienummer van de betrokken inrichting van de belastingplichtige, toegekend door de lidstaat waar die inrichting gevestigd is;

— de leveringen van goederen en de diensten die plaatsvinden in een andere lidstaat dan België (zie in die zin de opmerking van de Raad van State in punt 14 van zijn voornoemd advies 73.708/3). Het is daarbij zonder belang dat de btw in rekening wordt gebracht door de leverancier of dienstverrichter (wanneer die schuldenaar is van die btw) of niet (wanneer de koper of afnemer schuldenaar is van die btw). In dat tweede geval, zal de koper of afnemer de verschuldigde btw in die lidstaat in principe moeten voldoen in de periodieke btw-aangifte die hij in die lidstaat indient (verleggingsregeling). In dat geval, is het logischerwijze ook vereist dat de belastingplichtige afnemer zijn btw-identificatienummer meedeelt dat hem werd toegekend door de lidstaat waar de handelingen plaatsvonden en niet zijn Belgisch btw-identificatienummer.

De territoriale werking van de bepaling beperkt zich overeenkomstig de bewoordingen van de bepaling tot

Communauté en raison du fait que la Belgique est l'État membre compétent pour la facturation conformément à l'article 53*decies*, § 1er, alinéa 2, 2°, du Code, lorsque la livraison du bien ou la prestation du service n'est pas réputée être réalisée dans la Communauté (ce qui a pour conséquence que le numéro d'identification à la TVA belge du preneur doit être mentionné sur la facture conformément à l'article 5 de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992 relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "arrêté royal n° 1") et qu'une obligation de communication doit par conséquent être prévue).

Conformément à l'article 53*quater*, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code, un assujetti n'est en outre pas non plus tenu de communiquer son numéro d'identification à la TVA belge à ses clients lorsque ses livraisons de biens ou ses prestations de services ont lieu en dehors de la Belgique et que la taxe sur ces opérations est due par cet assujetti même. Dans ce cas, l'assujetti devra payer la TVA due sur ces opérations dans une déclaration TVA à déposer dans ce pays sous un numéro d'identification à la TVA qui lui est attribué par ce pays. C'est également ce numéro d'identification à la TVA qui devra figurer sur la facture. Par souci d'exhaustivité, il convient d'ajouter que, conformément à l'article 53*decies* du Code, la Belgique n'est en tout état de cause pas l'État membre compétent pour déterminer les règles auxquelles est soumise la facturation de ces opérations.

L'exception à l'obligation de communication du numéro d'identification à la TVA au client ne concerne cependant pas certaines opérations réalisées sous un des régimes particulier du système OSS (articles 58*ter* à 58*quinquies* du Code) pour lesquelles la Belgique est l'État membre compétent en matière de facturation en vertu de l'article 53*decies*, § 1er, alinéa 3, du Code et pour lesquelles, en fonction des parties contractantes, une facture doit ainsi être émise en vertu de l'article 53, § 2, alinéas 1er et 5, du Code (et l'article 1er de l'arrêté royal n° 1 pris en exécution de cette dernière disposition).

Dès lors qu'une facture doit être émise par le fournisseur des biens ou le prestataire de services pour de telles opérations, il lui revient de communiquer à ses clients (au moyen de la facture) son numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50 du Code, dans la mesure où il en dispose (ce n'est par exemple pas le cas lorsqu'il ne dispose que d'un numéro d'identification particulier attribué dans le cadre du régime spécial, comme notamment dans le cadre des régimes particuliers visés aux articles 58*ter* et 58*quinquies* du Code).

Ainsi, dans le cadre du régime Union dans le système OSS, visé à l'article 58*quater* du Code, l'assujetti identifié

handelingen binnen de Gemeenschap als gevolg van het feit dat België overeenkomstig artikel 53*decies*, § 1, tweede lid, 2°, van het Wetboek bevoegde lidstaat is inzake facturering wanneer de levering van het goed of de dienst niet geacht wordt in de Gemeenschap te zijn verricht (waardoor het Belgische btw-identificatienummer van de afnemer op de factuur moet worden vermeld overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "koninklijk besluit nr. 1") en er dus in een mededelingsplicht moet worden voorzien).

Overeenkomstig artikel 53*quater*, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek is een belastingplichtige bovendien niet verplicht zijn Belgisch btw-identificatienummer mee te delen aan zijn klanten wanneer zijn leveringen of diensten plaatsvinden buiten België en de belasting over deze handelingen verschuldigd is door die belastingplichtige zelf. In dat geval zal de belastingplichtige de op deze handelingen verschuldigde btw immers moeten afdragen via een in dat land in te dienen btw-aangifte onder een aan hem door dat land toegekend btw-identificatienummer. Het is ook dat btw-identificatienummer dat op de factuur zal moeten worden vermeld. Voor de volledigheid kan hier nog aan worden toegevoegd dat overeenkomstig artikel 53*decies* van het Wetboek België hoe dan ook niet de bevoegde lidstaat is om te bepalen aan welke regels de facturering van die handelingen onderworpen zijn.

De uitzondering op de mededelingsplicht van het btw-identificatienummer aan de klanten geldt evenwel niet voor bepaalde handelingen verricht onder één van de bijzondere regelingen van het OSS-systeem (artikelen 58*ter* tot en met 58*quinquies* van het Wetboek) waarvoor België op grond van artikel 53*decies*, § 1, derde lid, van het Wetboek de bevoegde lidstaat is inzake facturering en waarvoor, al naargelang de hoedanigheid van de medecontractanten, aldus op grond van artikel 53, § 2, eerste en vijfde lid, van het Wetboek (en artikel 1 van koninklijk besluit nr. 1 genomen in uitvoering van die laatste bepaling), een factuur moet worden uitgereikt.

Wanneer de leverancier of dienstverrichter voor dergelijke handelingen een factuur moet uitreiken, moet hij zijn klanten (door middel van de factuur) zijn in artikel 50 van het Wetboek bedoeld btw-identificatienummer meedelen, voor zover hij over dergelijke btw-identificatienummer beschikt (dit is bijvoorbeeld niet het geval wanneer hij slechts over een in het kader van de bijzondere regeling toegekend speciaal identificatienummer beschikt, zoals met name in het kader van de in artikel 58*ter* en 58*quinquies* van het Wetboek bedoelde bijzondere regelingen).

In het kader van de Unie-regeling binnen het één-loket-systeem, bedoeld in artikel 58*quater* van het Wetboek,

en Belgique aux fins de ce régime (et dont le numéro d'identification à la TVA demeure, pour l'application de ce régime, le numéro d'identification à la TVA normal) déclare dans sa déclaration déposée en Belgique et acquitte en Belgique la taxe due sur l'ensemble des ventes à distances intracommunautaires de biens et des services réalisés sur le territoire de l'Union et qui relèvent de ce régime. S'agissant de telles opérations qui, aux fins de la TVA, sont censées être effectuées en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due dans l'État membre de consommation, l'assujetti identifié en Belgique sera néanmoins tenu de communiquer à ses clients son numéro d'identification à la TVA belge, compte tenu du fait qu'il fait usage dans le cadre de ces opérations de ce régime particulier en Belgique.

Dans le cadre des autres régimes du système de guichet unique, la communication par le fournisseur ou le prestataire à son client de son numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50 du Code ne sera obligatoire que pour autant qu'il en dispose d'un pour d'autres opérations qu'il réalise par ailleurs.

Sont dès lors visées les opérations suivantes:

- les prestations de services en faveur de personnes morales non assujetties non identifiées à la TVA pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58ter ou 58quater du Code est appliqué;
- les ventes à distance intracommunautaires de biens en faveur d'assujettis ou de personnes morales non assujetties pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58quater du Code est appliqué;
- les ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58quinquies du Code est appliqué.

C'est ce que traduit l'article 53quater, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code qui stipule que par dérogation à l'alinéa 1er de cet article, les assujettis visés dans cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients pour les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces assujettis, à l'exception des opérations pour lesquelles le régime particulier visé aux articles 58ter à 58quinquies du Code est appliqué et pour lesquelles une facture doit être émise en vertu de l'article 53, § 2, alinéa 1er, du Code.

geeft de belastingplichtige die in België voor deze regeling is geïdentificeerd (en wiens btw-identificatienummer voor de toepassing van deze regeling het normale btw-identificatienummer blijft), via zijn in België ingediende aangifte de belasting aan die verschuldigd is over alle intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en over alle diensten die op het grondgebied van de Unie zijn verricht en die onder deze regeling vallen, en betaalt hij die belasting in België. Voor dergelijke handelingen, die voor btw-doeleinden geacht worden buiten België plaats te vinden en waarvoor de belasting in de lidstaat van verbruik verschuldigd is, zal de in België geïdentificeerde belastingplichtige niettemin verplicht zijn aan zijn klanten zijn Belgisch btw-identificatienummer mee te delen, aangezien hij voor deze handelingen gebruik maakt van die bijzondere regeling in België.

In de andere regelingen van het één-loket-systeem zal de mededeling van zijn in artikel 50 van het Wetboek bedoelde btw-identificatienummer door de leverancier of de dienstverrichter aan zijn klant slechts verplicht zijn voor zover hij over dergelijk btw-identificatienummer beschikt voor andere handelingen die hij verricht.

De volgende handelingen worden derhalve bedoeld:

- de diensten verricht voor niet voor btw-doeleinden geïdentificeerde niet-belastingplichtige rechtspersonen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58ter of 58quater van het Wetboek;
- de intracommunautaire afstandsverkopen verricht voor belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58quater van het Wetboek;
- de afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58quinquies van het Wetboek.

Dit wordt tot uiting gebracht in artikel 53quater, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek, dat bepaalt dat, in afwijking van het eerste lid van dat artikel, de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet meedelen aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die belastingplichtigen, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de bijzondere regeling bedoeld in de artikelen 58ter tot en met 58quinquies van het Wetboek en waarvoor op grond van artikel 53, § 2, eerste lid, van het Wetboek een factuur moet worden uitgereikt.

Pour ces raisons, l'article 7, 1°, du présent projet remplace l'article 53^{quater}, § 1er, du Code, en vertu duquel les exceptions décrites ci-dessus à l'obligation générale de communiquer aux assujettis le numéro d'identification à la TVA qui leur est attribué conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1° ou 3°, ou § 3, du Code sont ajoutées à l'article 53^{quater}, § 1er, alinéas 2 et 3, nouveau, du Code.

L'article 53^{quater}, § 1er, alinéa 4, nouveau, du Code précise que les assujettis établis à l'étranger et disposant d'un établissement stable en Belgique ne sont pas tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients pour les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu en Belgique lorsque la livraison de biens ou la prestation de services est effectuée par un établissement de l'assujetti à l'étranger et que l'établissement stable en Belgique n'intervient pas dans la livraison de biens ou la prestation de services. En effet, dans un tel cas, l'assujetti établi à l'étranger est considéré, conformément à l'article 51, § 2, alinéa 2, du Code, comme un assujetti non établi en Belgique pour l'application des dispositions relatives au redevable de la TVA qui prévoient un mécanisme d'autoliquidation.

L'article 53^{quater}, § 2, alinéa 1er, du Code impose actuellement aux personnes identifiées à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, ou § 2, alinéa 1er, 1°, du Code.

Comme il ressort du commentaire relatif à la modification de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code par l'article 6, a), du présent projet, cette disposition ne concerne que:

— les personnes morales non assujetties et les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 du Code et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction;

— qui effectuent une acquisition intracommunautaire de biens qui entraîne le dépassement du seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, b), du Code ou lorsqu'ils ont exercé le droit d'option visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2, du Code.

À la suite du franchissement du seuil précité ou de l'exercice de l'option précitée, ils sont donc tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à

Om die redenen vervangt artikel 7, 1°, van dit ontwerp artikel 53^{quater}, § 1, van het Wetboek waarbij de hiervoor beschreven uitzonderingen op de algemene mededelingsplicht voor belastingplichtigen van het btw-identificatienummer dat hen werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3°, of § 3, van het Wetboek worden toegevoegd in artikel 53^{quater}, § 1, tweede en derde lid, nieuw, van het Wetboek.

Artikel 53^{quater}, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek verduidelijkt verder dat de in het buitenland gevestigde belastingplichtigen met een vaste inrichting in België er niet toe gehouden zijn hun btw-identificatienummer mee te delen aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden in België wanneer de levering van het goed of de dienst wordt verricht door een vestiging van de belastingplichtige in het buitenland en de vaste inrichting in België niet betrokken is bij de levering van het goed of de dienst. In dat geval wordt de in het buitenland gevestigde belastingplichtige, overeenkomstig artikel 51, § 2, tweede lid, van het Wetboek, immers geacht voor de toepassing van de bepalingen inzake de schuldenaar van de btw die in een verleggingsregeling voorzien, als een niet in België gevestigde belastingplichtige aangemerkt.

Artikel 53^{quater}, § 2, eerste lid, van het Wetboek verplicht momenteel de personen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, om hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers mee te delen wanneer ze krachtens artikel 51, § 1, 2°, of § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek schuldenaar zijn van de belasting in België.

Zoals blijkt uit de toelichting bij de wijziging van artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek bij artikel 6, a), van dit ontwerp, heeft die bepaling enkel betrekking op:

— niet-belastingplichtige rechtspersonen en belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen en diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben;

— die een intracommunautaire verwerving van goederen verrichten die tot gevolg heeft dat de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), van het Wetboek, wordt overschreden of wanneer ze het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, van het Wetboek bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend.

Vanaf de voormelde drempeloverschrijding of de uitoefening van de voormelde optie zijn ze er dus toe gehouden om aan hun leverancier hun btw-identificatienummer

leur fournisseur chaque fois qu'ils sont tenus d'acquitter la TVA sur une acquisition intracommunautaire en Belgique, puisqu'ils sont à ce moment-là redevables de la TVA en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, du Code. Ce numéro d'identification à la TVA permet au fournisseur d'exonérer de la TVA sa livraison dans l'État membre de départ, étant entendu que la TVA est alors due dans l'État membre d'arrivée du transport ou de l'expédition des biens et doit être acquittée par le client.

Aussi longtemps que les deux catégories de personnes précitées n'ont pas dépassé le seuil précité d'acquisitions intracommunautaires et n'ont pas exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la TVA, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique en provenance d'autres États membres par le fournisseur ou pour son compte seront considérés comme des ventes à distance intracommunautaires de biens (article 1er, § 19, du Code). Pour autant que les conditions visées à l'article 15, § 1er, alinéa 2, du Code ne soient pas remplies, ces ventes à distance intracommunautaires de biens seront réputées avoir lieu en Belgique aux fins de la TVA.

En revanche, tant que les deux catégories de personnes précitées n'ont pas dépassé le seuil d'acquisitions intracommunautaires précité et n'ont pas exercé l'option pour la soumission à la TVA de leurs acquisitions intracommunautaires, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers par le fournisseur ou pour son compte seront considérés comme des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers (article 1er, § 20, du Code). Ces ventes à distance seront réputées avoir lieu en Belgique aux fins de la TVA dans les cas visés à l'article 15, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, du Code.

Lorsque les deux catégories de personnes précitées ont dépassé le seuil précité d'acquisitions intracommunautaires ou ont exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la TVA, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers par le fournisseur ou pour son compte ne peuvent plus être qualifiés de ventes à distance (le seuil franchi ou l'option exercée pour certains achats intracommunautaires détermine ainsi non seulement la qualification des livraisons concernées lorsque les biens sont expédiés ou transportés d'un autre État membre vers la Belgique, mais également directement la qualification des livraisons des biens

mee te delen telkens als ze ertoe gehouden zijn de btw te voldoen op een intracommunautaire verwerving in België, aangezien ze op dat moment schuldenaar zijn van de btw krachtens artikel 51, § 1, 2°, van het Wetboek. Dat btw-identificatienummer laat de leverancier toe zijn levering in de lidstaat van vertrek vrij te stellen van btw in de wetenschap dat de btw verschuldigd is in de lidstaat van aankomst van het vervoer of de verzending van de goederen en door de afnemer moet worden voldaan.

Zolang de voormelde twee categorieën van personen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen niet hebben overschreden én niet de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, zullen hun aankopen van goederen die vanuit andere lidstaten naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier als intracommunautaire afstandsverkopen van goederen worden beschouwd (artikel 1, § 19, van het Wetboek). Voor zover de in artikel 15, § 1, tweede lid, van het Wetboek bedoelde voorwaarden niet vervuld zijn, zullen die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen voor btw-doeleinden geacht worden in België plaats te vinden.

Anderzijds zullen, zolang de voormelde twee categorieën van personen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen niet hebben overschreden én niet de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, hun aankopen van goederen die vanuit een derdelandsgebied of vanuit een derde land naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier als afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen worden beschouwd (artikel 1, § 20, van het Wetboek). Deze afstandsverkopen zullen geacht worden voor btw-doeleinden in België plaats te vinden in de gevallen bedoeld in artikel 15, § 1, eerste lid, 2° en 3°, van het Wetboek.

Wanneer de voormelde twee categorieën van personen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen wél hebben overschreden of de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, kunnen hun aankopen van goederen die vanuit een derdelandsgebied of vanuit een derde land naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier niet langer als afstandsverkopen worden gekwalificeerd (de drempeloverschrijding of optie ten aanzien van bepaalde intracommunautaire aankopen determineert dus niet alleen de kwalificatie van de betrokken leveringen wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd

expédiés ou transportés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers vers la Belgique).

Dans ce contexte, il convient, tout comme pour les livraisons de biens entre États membres, d'indiquer aux fournisseurs, sans ambiguïté, si leurs livraisons de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers en faveur des deux catégories de clients précitées, peuvent ou non être qualifiées de ventes à distance.

Pour ces raisons, l'article 7, 2°, du présent projet prévoit à l'article 53quater, § 2, alinéa 1er, 2°, nouveau, du Code un cas supplémentaire dans lequel les deux catégories de personnes précitées doivent communiquer à leurs fournisseurs le numéro d'identification à la TVA qui leur est attribué en vertu de l'article 51, § 1er, alinéa 2, 2°, du Code, lorsqu'elles achètent des biens expédiés ou transportés à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers par ou pour le compte du fournisseur (voir en ce sens la remarque du Conseil d'État au point 15 de son avis 73.708/3 précité), notamment dans les circonstances où la livraison en question n'est pas qualifiée de vente à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers. Tel est le cas, comme il ressort des explications ci-dessus, lorsque les deux catégories de personnes précitées ont dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, b), du Code, ou lorsqu'elles ont exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la taxe conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2, du Code.

L'article 53quater, § 2, alinéa 2, du Code impose aux assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, du Code de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, du Code sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accises ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, du Code ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°, du Code.

Comme il ressort du commentaire relatif à la modification de l'article 50 § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, du Code par l'article 6, b) et c), du présent projet, cette disposition ne concerne que:

vanuit een andere lidstaat naar België, maar meteen ook de kwalificatie van de leveringen van de goederen verzonden of vervoerd vanuit een derdelandsgebied of derde land naar België).

Tegen die achtergrond is het aangewezen dat, net zoals dat het geval is bij de leveringen van goederen tussen lidstaten, aan leveranciers ondubbelzinnig duidelijk wordt gemaakt dat hun leveringen van goederen ten aanzien van de twee voormelde categorieën van afnemers die worden verzonden of vervoerd naar België vanuit een derdelandsgebied of derde land, al dan niet als afstandsverkoop mogen worden gekwalificeerd.

Om die redenen voorziet artikel 7, 2°, van dit ontwerp in artikel 53quater, § 2, eerste lid, 2°, nieuw, van het Wetboek in een bijkomend geval waarin de twee voormelde categorieën van personen hun btw-identificatienummer dat hen werd toegekend krachtens artikel 51, § 1, tweede lid, 2°, van het Wetboek moeten meedelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aankopen die vanuit een derdelandsgebied of een derde land worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier (zie in die zin de opmerking van de Raad van State in punt 15 van zijn voormeld advies 73.708/3), met name in die omstandigheden dat de betrokken levering niet als een afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen kan worden gekwalificeerd. Dat is, zoals uit de toelichting hiervoor blijkt, het geval wanneer de twee voormelde categorieën van personen de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), van het Wetboek hebben overschreden of wanneer ze overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, van het Wetboek de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de belasting te onderwerpen.

Artikel 53quater, § 2, tweede lid, van het Wetboek verplicht de belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, van het Wetboek voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers mee te delen wanneer zij schuldenaar zijn van de belasting in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, van het Wetboek behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, van het Wetboek bedoelde nieuwe vervoermiddelen, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek.

Zoals blijkt uit de toelichting bij de wijzigingen van artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, van het Wetboek bij artikel 6, b) en c), van dit ontwerp, heeft die bepaling enkel betrekking op:

— les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 du Code et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction;

— qui soit sont redevables de la TVA sur les prestations de services qui leur sont fournies par un assujetti non établi en Belgique, en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°, du Code, soit ont fourni des prestations de services qui, selon les dispositions du droit européen, ont lieu dans un autre État membre et pour lesquelles le preneur est redevable de la TVA.

Conformément à l'article 53^{quater}, § 2, alinéa 2, du Code, ils communiquent à leur fournisseur ou prestataire de services le numéro d'identification à la TVA qui leur a été attribué dans ces circonstances spécifiques lorsque:

— ils sont redevables de la taxe sur leurs acquisitions intracommunautaires en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, du Code, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accises ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, du Code (s'agissant de ces biens, lorsqu'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et qu'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2);

— ils sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°, du Code (lorsqu'ils sont preneurs de "services intracommunautaires" effectués par un prestataire de services qui n'est pas établi en Belgique, localisés en Belgique sur la base de l'article 21, § 2, du Code).

Le fait que les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 du Code et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction ne sont soumis à l'obligation de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou prestataires de services que dans ces circonstances spécifiques, signifie qu'en dehors de ces circonstances spécifiques, il n'existe aucune obligation de communiquer leur numéro d'identification à la TVA et qu'ils ont donc, en principe, le choix de le faire ou non.

Tant que ces assujettis n'ont pas dépassé le seuil précité d'acquisitions intracommunautaires et n'ont pas exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la TVA, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'autres États membres par le fournisseur ou pour son compte seront considérés comme des ventes à distance intracommunautaires

— belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben;

— die hetzij schuldenaar zijn van de btw op diensten aan hen verstrekt door een niet in België gevestigde belastingplichtige, krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek, hetzij diensten hebben verricht die volgens de Europeesrechtelijke bepalingen plaatsvinden in een andere lidstaat en waarvoor de afnemer de schuldenaar is van de btw.

Overeenkomstig artikel 53^{quater}, § 2, tweede lid, van het Wetboek delen ze hun btw-identificatienummer dat in die specifieke omstandigheden werd toegekend mee aan hun leverancier of dienstverrichter wanneer zij:

— ofwel schuldenaar zijn van de belasting op hun intracommunautaire verwervingen in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, van het Wetboek behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, van het Wetboek, bedoelde nieuwe vervoermiddelen (wat die goederen betreft, wanneer zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden, noch het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend);

— ofwel schuldenaar zijn van de belasting in België krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek (wanneer ze afnemer zijn van "intracommunautaire diensten" verricht door een niet in België gevestigde dienstverrichter en die plaatsvinden in België op grond van artikel 21, § 2, van het Wetboek).

Het feit dat belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben slechts hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of dienstverrichters moeten meedelen in die specifieke omstandigheden, houdt in dat ze buiten die specifieke omstandigheden geen verplichting hebben om hun btw-identificatienummer mee te delen en dus in principe de keuze hebben om dat al dan niet te doen.

Zolang deze belastingplichtigen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen niet hebben overschreden én niet de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, zullen hun aankopen van goederen die vanuit andere lidstaten naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier als

de biens (article 1er, § 19, du Code). Pour autant que les conditions visées à l'article 15, § 1er, alinéa 2, du Code ne soient pas remplies, ces ventes à distance intracommunautaires de biens seront réputées avoir lieu en Belgique aux fins de la TVA.

Par ailleurs, tant que ces assujettis n'ont pas dépassé le seuil précité d'acquisitions intracommunautaires et n'ont pas exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la TVA, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers par le fournisseur ou pour son compte seront considérés comme des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers (article 1er, § 20, du Code). Ces ventes à distance seront réputées avoir lieu en Belgique aux fins de la TVA dans les cas visés à l'article 15, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, du Code.

Lorsque ces assujettis ont dépassé le seuil précité d'acquisitions intracommunautaires ou ont exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la TVA, leurs achats de biens expédiés ou transportés en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers par le fournisseur ou pour son compte ne peuvent plus être qualifiés de ventes à distance (le seuil dépassé ou l'option exercée pour certains achats intracommunautaires détermine donc non seulement la qualification des livraisons concernées lorsque les biens sont expédiés ou transportés d'un autre État membre vers la Belgique, mais également directement la qualification des livraisons des biens expédiés ou transportés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers vers la Belgique).

Dans ce contexte, il convient, tout comme pour les livraisons de biens entre États membres d'indiquer aux fournisseurs, sans ambiguïté, si leurs livraisons de biens expédiées ou transportées en Belgique à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers en faveur des deux catégories de clients précitées, peuvent ou non être qualifiées de ventes à distance.

Pour ces raisons, l'article 7, 2°, du présent projet prévoit, à l'article 53^{quater}, § 2, alinéa 2, 2°, nouveau, du Code, un cas supplémentaire dans lequel ces assujettis doivent communiquer à leurs fournisseurs le numéro d'identification à la TVA qui leur est attribué en vertu de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, du Code, lorsqu'ils achètent des biens transportés à partir d'un territoire tiers ou d'un pays tiers, notamment dans les circonstances

intracommunautaire afstandsverkopen van goederen worden beschouwd (artikel 1, § 19, van het Wetboek). Wanneer de in artikel 15, § 1, tweede lid, van het Wetboek bedoelde voorwaarden niet vervuld zijn, zullen die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen voor btw-doeleinden geacht worden in België plaats te vinden.

Anderzijds zullen, zolang die belastingplichtigen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen niet hebben overschreden én niet de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, hun aankopen van goederen die vanuit een derdelandsgebied of vanuit een derde land naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier als afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen worden beschouwd (artikel 1, § 20, van het Wetboek). Deze afstandsverkopen zullen geacht worden voor btw-doeleinden in België plaats te vinden in de gevallen bedoeld in artikel 15, § 1, eerste lid, 2° en 3°, van het Wetboek.

Wanneer die belastingplichtigen de voormelde drempel van intracommunautaire verwervingen wél hebben overschreden of de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de btw te onderwerpen, kunnen hun aankopen van goederen die vanuit een derdelandsgebied of vanuit een derde land naar België worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier niet langer als afstandsverkopen worden gekwalificeerd (de drempeloverschrijding of optie ten aanzien van bepaalde intracommunautaire aankopen determineert dus niet alleen de kwalificatie van de betrokken leveringen wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat naar België, maar meteen ook de kwalificatie van de leveringen van de goederen verzonden of vervoerd vanuit een derdelandsgebied of derde land naar België).

Tegen die achtergrond is het aangewezen dat, net zoals dat het geval is bij de leveringen van goederen tussen lidstaten, aan leveranciers ondubbelzinnig duidelijk wordt gemaakt dat hun leveringen van goederen ten aanzien van deze belastingplichtigen die worden verzonden of vervoerd naar België vanuit een derdelandsgebied of derde land, al dan niet als afstandsverkopen mogen worden gekwalificeerd.

Om die redenen voorziet artikel 7, 2°, van dit ontwerp in artikel 53^{quater}, § 2, tweede lid, 2°, nieuw, van het Wetboek, in een bijkomend geval waarin die belastingplichtigen hun btw-identificatienummer dat hen werd toegekend krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, van het Wetboek moeten meedelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aankopen die vanuit een derdelandsgebied of een derde land worden vervoerd, met

où la livraison en question n'est pas qualifiée de vente à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers. Tel est le cas, comme il ressort des explications ci-dessus, lorsque ces assujettis ont dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, b), du Code, ou lorsqu'ils ont exercé l'option de soumettre leurs acquisitions intracommunautaires à la taxe conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2, du Code.

En outre, l'article 7, 2°, de ce projet prévoit à l'article 53quater, § 2, alinéa 3, nouveau, du Code un nouveau cas dans lequel le numéro d'identification à la TVA attribué aux assujettis qui effectuent uniquement des livraisons de biens ou des prestations de services exemptées en vertu de l'article 44 du Code et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction, en vertu de l'article 50, § 1er, alinéa 1, 4° ou 5°, du Code, ne peut être communiqué à leurs fournisseurs.

Cela concerne en particulier la situation dans laquelle ces assujettis acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers, autres que des produits soumis à accises, dans des circonstances dans lesquelles ils ne sont pas tenus de soumettre à la TVA leurs acquisitions intracommunautaires de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, du Code et des produits soumis à accises (notamment s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visés à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, du Code et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2, du Code). Cette disposition constitue pour ces assujettis l'équivalent de ce qui était prévu à l'article 53quater, § 1er, alinéa 4, du Code à l'égard des assujettis visés aux articles 56bis et 57 du Code.

L'article 7, 3°, du présent projet apporte une modification, similaire à celle apportée à l'article 53quater, § 1er, du Code, à l'article 53quater, § 4, alinéa 1er, du Code qui traite de l'obligation de communication de leur sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°, du Code par les membres d'une unité TVA au sens de l'article 4, § 2, du Code. L'exception à l'obligation de communication du numéro d'identification à la TVA prévue à l'article 53quater, § 1er, alinéa 2, 2°, nouveau, du Code n'est ici pas reprise à l'article 53quater, § 4, alinéa 2, nouveau, du Code dès lors que cette situation présuppose qu'il s'agisse d'un assujetti non établi en Belgique, ce qui n'est pas conciliable avec

name in die omstandigheden dat de betrokken levering niet als een afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen kan worden gekwalificeerd. Dat is, zoals uit de toelichting hiervoor blijkt, het geval wanneer deze belastingplichtigen de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), van het Wetboek hebben overschreden of wanneer ze overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, van het Wetboek de optie hebben uitgeoefend om hun intracommunautaire verwervingen aan de belasting te onderwerpen.

Daarnaast voorziet artikel 7, 2°, van dit ontwerp in artikel 53quater, § 2, derde lid, nieuw, van het Wetboek in een nieuw geval waarin het btw-identificatienummer dat werd toegekend aan belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 van het Wetboek zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, 4° of 5°, van het Wetboek, niet mag worden meegedeeld aan hun leveranciers.

Het betreft met name de situatie waarin die belastingplichtigen goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkopen van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, in omstandigheden waarin ze er niet toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van andere goederen dan in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, van het Wetboek bedoelde nieuwe vervoermiddelen en accijnsproducten aan de btw te onderwerpen (met name wanneer zij de drempel van 11.200 euro bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, van het Wetboek niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, van het Wetboek bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend). Deze bepaling vormt voor deze belastingplichtigen het equivalent van hetgeen werd bepaald in artikel 53quater, § 1, vierde lid, van het Wetboek ten aanzien van de in artikel 56bis en 57 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen.

Artikel 7, 3°, van dit ontwerp brengt een soortgelijke wijziging als die aangebracht in artikel 53quater, § 1, van het Wetboek, aan in artikel 53quater, § 4, eerste lid, van het Wetboek dat betrekking heeft op de mededelingsplicht van het in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, van het Wetboek bedoelde sub-btw-identificatienummer door de leden van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, van het Wetboek. De uitzondering op de mededelingsplicht van het btw-identificatienummer voorzien in artikel 53quater, § 1, tweede lid, 2°, nieuw, van het Wetboek wordt niet hernomen in artikel 53quater, § 4, tweede lid, nieuw, van het Wetboek aangezien die situatie veronderstelt dat het gaat om een niet in België gevestigde belastingplichtige,

l'exigence selon laquelle tous les membres d'une unité TVA doivent être établis en Belgique.

L'article 7 de la loi du 30 juillet 2018 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge* du 10 août 2018, p. 62704) a inséré dans l'article 53*quater*, § 1er, du Code, un alinéa 2, en vertu duquel, par dérogation à l'alinéa 1er de cette disposition, les assujettis visés aux articles 56*bis* et 57 du Code, ne peuvent pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs prestataires de services établis en Belgique qui exécutent un travail immobilier au sens de l'article 19, § 2, du Code ou une opération y assimilée. Il y est également précisé que lorsque l'assujetti visé à l'article 56*bis* ou 57 du Code communique son numéro d'identification à la TVA, le prestataire de services est, sous réserve de collusion entre les parties, déchargé de sa responsabilité pour le paiement de la taxe.

L'insertion dans le Code de cette disposition avait pour but de faciliter dans le chef des entrepreneurs une application correcte du régime d'autoliquidation de la taxe prévu à l'article 20 de l'arrêté royal n° 1, dans les cas où ils effectuent des travaux immobiliers en faveur d'assujettis visés aux articles 56*bis* et 57 du Code qui, en tant qu'assujettis non-déposants, ne peuvent faire application du régime d'autoliquidation prévu à l'article 20 de l'arrêté royal n° 1. En vertu de l'article 20 de l'arrêté royal n° 1, le cocontractant de l'entrepreneur établi en Belgique qui effectue des travaux immobiliers visés au paragraphe 2 de cette disposition, doit acquitter la taxe due en raison de cette opération lorsque ce cocontractant est lui-même un assujetti établi en Belgique (ou non établi mais ayant désigné un représentant responsable) et tenu au dépôt d'une déclaration périodique à la TVA.

Par conséquent, par l'interdiction faite à ces clients assujettis spécifiques de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leur entrepreneur, ce dernier obtenait en théorie l'assurance que les règles en matière de perception de la taxe sur ses opérations en faveur de tels assujettis étaient correctement appliquées.

Il est apparu néanmoins que cette mesure, louable dans le chef des entrepreneurs concernés, est d'une part, incomplète et d'autre part, constitutive d'une contradiction interne à la réglementation belge en matière de TVA.

Cette mesure est tout d'abord incomplète en ce sens qu'elle ne vise pas les assujettis non établis en Belgique qui bénéficient d'une identification à la TVA

wat niet verenigbaar is met de vereiste dat alle leden van een btw-eenheid in België gevestigd moeten zijn.

Artikel 7 van de wet van 30 juli 2018 houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 10 augustus 2018, blz. 62704) heeft in artikel 53*quater*, § 1, van het Wetboek een tweede lid ingevoegd, krachtens hetwelk, in afwijking van het eerste lid, de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56*bis* en 57 van het Wetboek, hun btw-identificatienummer niet mogen meedelen aan hun dienstverrichters die gevestigd zijn in België en die een werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, van het Wetboek of een daarmee gelijkgestelde handeling verrichten. Er wordt eveneens gepreciseerd dat wanneer de in artikel 56*bis* of 57 van het Wetboek bedoelde belastingplichtige zijn btw-identificatienummer meedeelt, de dienstverrichter, behoudens samenspanning tussen de partijen, ontlast is van de aansprakelijkheid voor de voldoening van de belasting.

De invoeging van deze bepaling in het Wetboek had tot doel de juiste toepassing te vergemakkelijken van de regeling van verlegging van de heffing van de belasting bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 1 door aannemers die werk in onroerende staat verrichten voor in de artikelen 56*bis* en 57 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen die als belastingplichtige niet-indieners, de regeling van verlegging van de heffing bedoeld in artikel 20 van koninklijk besluit nr. 1 niet kunnen toepassen. Krachtens artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 1 moet de medecontractant van de in België gevestigde aannemer die het in paragraaf 2 van die bepaling bedoeld werk in onroerende staat verricht, de belasting die over die handeling verschuldigd is voldoen, wanneer die medecontractant zelf een in België gevestigde belastingplichtige is (of niet hier te lande is gevestigd maar er een aansprakelijke vertegenwoordiger heeft laten erkennen) en gehouden is tot het indienen van een periodieke btw-aangifte.

Bijgevolg verkreeg de aannemer door het aan die specifieke belastingplichtige afnemers opgelegd verbod om hun btw-identificatienummer aan hem mee te delen, in theorie de zekerheid dat de regels inzake de heffing van de belasting op zijn handelingen voor dergelijke belastingplichtigen correct werden toegepast.

Het is evenwel gebleken dat deze voor aannemers lovenswaardige maatregel enerzijds onvolledig is en anderzijds aanleiding geeft tot een interne tegenstrijdigheid binnen de Belgische btw-reglementering.

Deze maatregel is vooreerst onvolledig in die zin dat hij niet van toepassing is op de niet in België gevestigde belastingplichtigen die in België voor btw-doeleinden

en Belgique sur la base de l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code (identification directe sans représentant responsable). Tout comme c'est le cas vis-à-vis des assujettis visés aux articles 56*bis* et 57 du Code, les entrepreneurs ne peuvent pas appliquer à leur égard le mécanisme d'autoliquidation visé à l'article 20 de l'arrêté royal n° 1, même si, en vertu de l'article 53*quater*, § 1er, alinéa 1er, du Code – contrairement à l'assujetti visé aux articles 56*bis* et 57 du Code – ces assujettis doivent toujours communiquer leur numéro d'identification à la TVA à l'entrepreneur.

Cette mesure est en outre en contradiction avec les obligations des assujettis en matière de facturation et singulièrement en ce qui concerne les mentions obligatoires sur la facture (indication du numéro d'identification à la TVA conformément à l'article 5, § 1er, 3°, de l'arrêté royal n° 1). En n'autorisant pas ces catégories d'assujettis à communiquer à leur entrepreneur leur numéro d'identification à la TVA, l'article 53*quater*, § 1er, alinéa 2, du Code empêche en effet ces entrepreneurs de remplir correctement leurs obligations en matière de facturation, puisque, pour ces catégories de clients assujettis, leur numéro d'identification à la TVA doit être mentionné sur la facture émise par l'entrepreneur.

Par conséquent, l'article 53*quater*, § 1er, alinéa 2, du Code n'est plus repris dans le cadre du remplacement de l'article 53*quater*, § 1er, du Code par l'article 7, 1°, du projet.

Néanmoins, afin de ne pas perdre le bénéfice voulu par l'insertion en 2018 de cette disposition dans le chef des entrepreneurs, cette abrogation est couplée à une modification de l'article 20 de l'arrêté royal n° 1 afin de prévoir, comme c'est le cas en matière de travaux relatifs à un bâtiment d'habitation privée, l'apposition d'une mention particulière sur la facture relative aux travaux immobiliers effectués en faveur des catégories visées d'assujettis qui ne sont pas tenus au dépôt des déclarations périodiques à la TVA. Cette mention indique que le preneur, en l'absence de contestation par écrit, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la facture, est présumé reconnaître qu'il est un assujetti tenu au dépôt de déclarations périodiques et partant, reconnaît que l'ensemble des conditions de l'autoliquidation prévue par cette disposition sont bel et bien réunies. Lorsqu'il s'avère par la suite que ces conditions ne sont pas remplies, le client endosse, par rapport à ces conditions, la responsabilité quant au paiement de la taxe, des intérêts et des amendes dus.

geïdentificeerd zijn overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, van het Wetboek (rechtstreekse btw-identificatie zonder aansprakelijk vertegenwoordiger). Ook ten aanzien van hen mogen aannemers immers, net zoals ten aanzien van de in artikel 56*bis* en 57 van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen, de verleggingsregeling bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 1 niet toepassen, terwijl die belastingplichtigen op grond van artikel 53*quater*, § 1, eerste lid, van het Wetboek – in tegenstelling tot de in artikel 56*bis* en 57 van het Wetboek bedoelde belastingplichtige – hun btw-identificatienummer nog wel steeds aan de aannemer moeten meedelen.

Deze maatregel staat bovendien op gespannen voet met de verplichtingen van belastingplichtigen inzake facturering en in het bijzonder wat de verplichte vermeldingen op de factuur betreft (aanduiding van het btw-identificatienummer overeenkomstig artikel 5, § 1, 3°, van het koninklijk besluit nr. 1). Door die categorieën belastingplichtigen niet toe te laten om aan hun aannemer hun btw-identificatienummer mee te delen, verhindert artikel 53*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek die aannemers immers om hun verplichtingen inzake facturering correct te vervullen, aangezien voor die categorieën van belastingplichtige afnemers hun btw-identificatienummer wel degelijk op de door de aannemer uitgereikte factuur moet worden vermeld.

Bijgevolg wordt bij de vervanging van artikel 53*quater*, § 1, van het Wetboek bij artikel 7, 1°, van het ontwerp artikel 53*quater*, § 1, tweede lid, van het Wetboek niet meer hernomen.

Om de aannemers het voordeel dat werd nagestreefd door de invoering van die bepaling in 2018 niet te ontnemen, is die opheffing gecombineerd met een wijziging van artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 1 om te voorzien dat, zoals het geval is voor werken met betrekking tot een privéwoning, er een bijzondere vermelding moet worden aangebracht op de factuur met betrekking tot werk in onroerende staat verricht voor de bedoelde categorieën van belastingplichtigen die niet gehouden zijn tot de indiening van periodieke btw-aangiften. Die vermelding geeft aan dat de afnemer, bij gebrek aan schriftelijke betwisting binnen een termijn van één maand vanaf de ontvangst van de factuur, geacht wordt te erkennen dat hij een belastingplichtige is die gehouden is tot de indiening van periodieke aangiften, en derhalve dus erkent dat alle voorwaarden voor de toepassing van de verlegging van heffing voorzien door die bepaling daadwerkelijk vervuld zijn. Wanneer die voorwaarden dan vervolgens niet vervuld blijken te zijn, is de afnemer ten aanzien van die voorwaarden aansprakelijk voor de betaling van de verschuldigde belasting, interesten en geldboeten.

En cas d'absence de contestation dans le mois de la réception de cette facture, le prestataire de services est déchargé de sa responsabilité quant à l'application correcte de l'autoliquidation, sauf collusion entre les parties.

Compte tenu des conséquences juridiques de cette mesure, qui sont liées principalement à l'obligation de communication du numéro d'identification à la TVA par le client et à la décharge conditionnelle de l'obligation de payer la TVA dans le chef de l'entrepreneur, l'article 12 de ce projet prévoit une date d'entrée établie à une date fixe. Le même raisonnement vaut d'ailleurs pour l'ensemble des nouvelles règles en matière de communication par le client de son numéro d'identification à la TVA. Il est dès lors prévu que les modifications apportées à l'article 53^{quater} du Code par l'article 7 du présent projet entrent en vigueur le premier jour du mois qui suit la date de publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

L'article 8 du présent projet apporte une modification de nature législative à l'article 53^{quinquies}, alinéa 1er, du Code relatif à l'obligation de dépôt de la liste annuelle des clients assujettis dans le chef de certains assujettis identifiés à la TVA, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, du Code.

En effet, tant le texte français que néerlandais ne fait pas apparaître de manière suffisamment limpide les différentes catégories d'assujettis qui sont tenus au dépôt de cette liste et ce, en raison de la structure de l'alinéa 1er de cet article 53^{quinquies} du Code. La multiplication des virgules dans cette disposition peut éventuellement laisser planer un doute quant aux références légales que cette disposition contient.

Concrètement, sont effectivement tenus au dépôt de cette liste:

- les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, du Code;
- les membres d'une unité TVA visés à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°, du Code;
- les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code;
- les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent

Bij gebrek aan betwisting binnen de maand van de ontvangst van de factuur, is de dienstverrichter van zijn aansprakelijkheid ontslagen ten aanzien van de correcte toepassing van de verlegging van heffing, behoudens samenspanning tussen de partijen.

Rekening houdend met de juridische gevolgen van deze maatregel, die voornamelijk verband houden met de verplichting voor de afnemer om zijn btw-identificatienummer mee te delen en met het voorwaardelijke ontslag van de verplichting om de btw te betalen in hoofde van de aannemer, voorziet artikel 12 van dit ontwerp in een vaste datum van inwerkingtreding. Dezelfde redenering geldt voor alle nieuwe regels inzake de mededeling door de klant van zijn btw-identificatienummer. Bijgevolg is bepaald dat de bij artikel 7 van dit ontwerp in artikel 53^{quater} van het Wetboek aangebrachte wijzigingen in werking treden op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 8 van dit ontwerp brengt een wetswijziging aan in artikel 53^{quinquies}, eerste lid, van het Wetboek betreffende de verplichting tot indiening van de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers voor bepaalde voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen, met uitsluiting van btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, van het Wetboek.

Zowel de Franse als de Nederlandse tekst maakt, als gevolg van de structuur van het eerste lid van het artikel 53^{quinquies} van het Wetboek, onvoldoende duidelijk welke categorieën van belastingplichtigen deze lijst moeten indienen. Het grote aantal komma's in deze bepaling kan eventueel twijfel doen rijzen over de juridische verwijzingen die deze bepaling bevat.

Concreet moet deze lijst worden ingediend door:

- de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen, met uitzondering van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, van het Wetboek;
- de leden van een in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, van het Wetboek bedoelde btw-eenheid;
- de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, van het Wetboek voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen;
- de niet in België gevestigde belastingplichtigen die, voor de handelingen die zij in het land verrichten,

dans le pays par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, du Code; et,

— les autres assujettis non établis en Belgique que vise l'article 50, § 3, du Code.

Afin de bien distinguer sans aucune ambiguïté ces différentes catégories d'assujettis, l'article 8 du présent projet remplace l'article 53*quinquies*, alinéa 1er, du Code sous forme d'énumération reprenant ces catégories. Cette modification de nature légistique n'emporte aucune incidence sur le plan juridique au regard de cette obligation particulière de dépôt de la liste annuelle des clients assujettis.

Enfin, les articles 9 à 11 du présent projet apporte des modifications de nature purement terminologique aux articles 55, 60 et 70 du Code afin que lorsqu'aussi bien les fournisseurs que les prestataires de services sont visés par ces dispositions, le texte du Code fasse expressément référence aux fournisseurs ou aux prestataires de services et plus seulement, là où c'était encore le cas, à la seule catégorie des fournisseurs.

CHAPITRE 5

Redevable de la TVA et redevable solidaire de la TVA, en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques

Art. 13 et 14, 1°

Les articles 13, 2°, et 14, 1°, du présent projet introduisent deux corrections techniques identiques à celles apportées aux articles 55, 60 et 70 du Code (voir le commentaire relatif au chapitre 4 du présent projet). Il s'agit également du fait que ces différentes dispositions dans le texte en français ne font référence qu'aux "fournisseurs (de biens)", alors que les fournisseurs de biens et les prestataires de services sont visés.

L'article 13, 1°, du projet apporte également une autre précision technique à l'article 51, § 2, alinéa 2, du Code. Sur la base du libellé actuel du texte, il apparaît qu'il existe un doute quant à savoir si l'établissement stable de l'assujetti, exclu de l'application de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 5° et 6°, du Code, se réfère au fournisseur ou au prestataire de services ou bien à l'acheteur ou au preneur. Le remplacement du terme "assujetti" par les termes "fournisseur ou prestataire de services" lève ce doute d'une manière qui est également plus conforme

worden vertegenwoordigd door een persoon die vooraf is erkend overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, van het Wetboek; en,

— andere niet in België gevestigde belastingplichtigen zoals bedoeld in artikel 50, § 3, van het Wetboek.

Om deze verschillende categorieën van belastingplichtigen ondubbelzinnig te onderscheiden, vervangt artikel 8 van dit ontwerp artikel 53*quinquies*, eerste lid, van het Wetboek in de vorm van een lijst waarin deze categorieën zijn opgenomen. Deze wetwijziging heeft geen juridische gevolgen voor deze specifieke verplichting om de jaarlijkse lijst van belastingplichtige klanten in te dienen.

Tot slot brengen de artikelen 9 tot en met 11 van dit ontwerp louter terminologische wijzigingen aan in de artikelen 55, 60 en 70 van het Wetboek, zodat, wanneer zowel leveranciers als dienstverrichters onder deze bepalingen vallen, de tekst van het Wetboek uitdrukkelijk verwijst naar leveranciers of dienstverrichters en niet alleen, waar dit nog het geval was, enkel naar de categorie van de leveranciers.

HOOFDSTUK 5

Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces

Art. 13 en 14, 1°

Artikelen 13, 2°, en 14, 1°, van dit ontwerp brengen twee technische correcties aan die identiek zijn aan die in de artikelen 55, 60 en 70 van het Wetboek (zie de toelichting over hoofdstuk 4 van dit ontwerp). Het gaat hier ook om het feit dat er in de Franse tekst van die onderscheiden bepalingen enkel wordt verwezen naar "leveranciers" terwijl zowel leveranciers als dienstverrichters bedoeld zijn.

Artikel 13, 1°, van het ontwerp brengt daarnaast nog een andere technische verduidelijking aan in artikel 51, § 2, tweede lid, van het Wetboek. Op grond van de huidige formulering van de tekst blijkt twijfel te bestaan of de vaste inrichting van de belastingplichtige die voor de toepassing van artikel 51, § 2, eerste lid, 5° en 6°, van het Wetboek buiten beschouwing wordt gelaten, betrekking heeft op de leverancier of dienstverrichter dan wel op de koper of afnemer. De vervanging van de term "belastingplichtige" door de termen "leverancier of

au libellé de l'article 192 *bis* de la directive 2006/112/CE, tel que transposé par cette disposition.

Art. 14, 2° et 15

La problématique des ventes à distance, tant pour les biens provenant d'autres États membres que les biens transportés depuis des territoires tiers ou des pays tiers, a fait l'objet d'une profonde réforme réglementaire par la directive (UE) 2017/2455 du Conseil du 5 décembre 2017 modifiant la directive 2006/112/CE et la directive 2009/132/CE en ce qui concerne certaines obligations en matière de taxe sur la valeur ajoutée applicables aux prestations de services et aux ventes à distance de biens (ci-après: "directive 2017/2455") et par la directive (UE) 2019/1995 du Conseil du 21 novembre 2019 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne les dispositions relatives aux ventes à distance de biens et à certaines livraisons intérieures de biens (ci-après: "directive 2019/1995").

Ces directives ont été transposées par la loi du 2 avril 2021 modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée en ce qui concerne le régime applicable aux ventes à distances de biens et à certaines livraisons de biens et prestations de services (*Moniteur belge* du 13 avril 2021) et par l'arrêté royal du 29 juin 2021 modifiant les arrêtés royaux n°s 1, 4, 7, 10, 22, 24, 31, 41, 44 et 56 en matière de taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge* du 1er juillet 2021). Conformément à la décision (UE) 2020/1109 du Conseil du 20 juillet 2020 modifiant les directives (UE) 2017/2455 et (UE) 2019/1995 en ce qui concerne les dates de transposition et d'application en réaction à la pandémie de COVID-19, ces dispositions sont entrées en vigueur le 1er juillet 2021.

Ces dispositions prévoient notamment, à partir de leur entrée en vigueur:

- une nouvelle définition des ventes à distance, tant dans les circonstances où les biens sont originaires d'un autre État membre que dans les cas où ils proviennent d'un territoire tiers ou d'un pays tiers;
- des règles adaptées en ce qui concerne la détermination du lieu des opérations concernées;
- dans le cadre des ventes à distance de biens importés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers, la suppression

dienstverrichter" neemt deze twijfel weg op een manier die tegelijkertijd ook nauwer aansluit bij de formulering van het door die bepaling omgezette artikel 192 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG.

Art. 14, 2° en 15

De problematiek van de afstandsverkopen, zowel voor goederen vervoerd vanuit andere lidstaten als voor goederen vervoerd vanuit derde landen of derde-landsgebieden, werd reglementair grondig gewijzigd door Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen (hierna: "Richtlijn 2017/2455") en Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen (hierna: "Richtlijn 2019/1995").

Deze richtlijnen werden omgezet door de wet van 2 april 2021 tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wat de regeling betreft die van toepassing is op afstandsverkopen van goederen en op bepaalde leveringen van goederen en diensten (*Belgisch Staatsblad* van 13 april 2021) en het koninklijk besluit van 29 juni 2021 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 1, 4, 7, 10, 22, 24, 31, 41, 44 en 56 met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 1 juli 2021). In overeenstemming met het besluit (EU) 2020/1109 van de Raad van 20 juli 2020 tot wijziging van Richtlijnen (EU) 2017/2455 en Richtlijn (EU) 2019/1995 wat betreft de data van omzetting en toepassing in respons op de COVID-19-pandemie, zijn die bepalingen in werking getreden op 1 juli 2021.

De vanaf dan in werking getreden bepalingen voorzien onder meer in:

- een nieuwe definitie van afstandsverkopen, zowel in omstandigheden waar de goederen afkomstig zijn van een andere lidstaat als in de gevallen waarin de goederen afkomstig zijn van een derde land of derdelandsgebied;
- aangepaste regels voor de bepaling van de plaats van de betrokken handelingen;
- in het kader van afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen,

du seuil relatif à l'exemption pour l'importation d'envois de faible valeur;

— la simplification (régime UE) ou l'introduction (régime d'importation) des régimes de simplification pour le paiement de la TVA sur les ventes à distance qui est due dans un État membre où l'assujetti n'est pas établi;

— une responsabilisation des assujettis qui, au travers de l'utilisation d'une interface électronique tels qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou tout autre dispositif similaire, facilitent certaines ventes à distance.

En termes de résultats, on estime que la proposition devrait réduire les coûts de mise en conformité avec les règles de TVA pour les entreprises de 2,3 milliards d'euros par an à partir de 2021, tout en augmentant les recettes de TVA des États membres de 7 milliards d'euros (proposition de la Commission européenne COM(2016)757 du 1er décembre 2016, p. 3). Cette augmentation des recettes de TVA découle d'une diminution:

— de l'écart de TVA en termes politiques (*VAT policy gap*): la possibilité offerte par les règles de TVA d'effectuer des ventes à distance de biens importés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers sans versement de la TVA est supprimée;

— de l'écart de TVA en termes de compliance (*VAT compliance gap*): une simplification des règles facilitera la compliance et un certain nombre de mesures de contrôle d'accompagnement ont également été prévues (telles que, notamment, la possibilité d'effectuer des analyses de risque sur la base des données de paiement collectées dans la base de données CESOP ("*Central Electronic System of Payment information*") sur la base des données transmises par les prestataires de services de paiement relatives à certains paiements transfrontaliers).

À l'origine, la proposition ne comportait pas de règles spécifiques relatives aux interfaces électroniques. Toutefois, une grande partie des ventes à distance de biens, tant d'un État membre vers un autre que de territoires tiers ou de pays tiers vers la Communauté, est facilitée dans la pratique par l'utilisation d'interfaces électroniques, telles qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou des dispositifs similaires, qui font souvent appel à des accords d'entreposage à des fins de distribution. En effet, cela permet aux fournisseurs individuels d'accroître considérablement leur portée commerciale d'une manière relativement simple.

Afin d'améliorer la lisibilité du texte, lorsque, dans le cadre de la suite du présent exposé, il est fait mention

de l'acquisition van de grensbedragen inzake de btw-vrijstelling voor de invoer van zendingen van geringe waarde;

— aangepaste (EU-regeling) of nieuwe (de invoerre-geling) vereenvoudigingsregelingen voor de voldoening van de btw op afstandsverkoop die verschuldigd is in een lidstaat waar de leverancier niet gevestigd is;

— een responsabilisering van de belastingplichtigen die, via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, bepaalde afstandsverkoop faciliteren.

Wat resultaten betreft, wordt verwacht dat het voorstel de btw-nalevingskosten voor het bedrijfsleven vanaf 2021 met 2,3 miljard euro per jaar zal doen dalen, terwijl de btw-inkomsten van de lidstaten met 7 miljard euro zullen toenemen (voorstel Europese Commissie COM(2016)757 van 1 december 2016, blz. 3). Deze toename van btw-inkomsten volgt uit een daling:

— van de *VAT policy gap*: de mogelijkheid die de btw-reglementering bood om zonder betaling van btw afstandsverkoop te doen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen wordt uitgeschakeld;

— van de *VAT compliance gap*: door een vereenvoudiging van de regels wordt compliance gemakkelijker en er werden bovendien een aantal flankerende controlemaatregelen voorzien (zoals in het bijzonder de mogelijkheid tot het verrichten van risicoanalyses op grond van de betalingsgegevens verzameld in de CESOP-databank ("*Central Electronic System of Payment information*") op basis van de door de betalingsdienstverrichters met betrekking tot bepaalde grensoverschrijdende betalingen doorgestuurde gegevens).

Het voorstel omvatte oorspronkelijk geen specifieke regels met betrekking tot elektronische interfaces. Een groot deel van de afstandsverkoop van goederen, zowel van de ene lidstaat naar de andere als vanuit derdelandsgebieden of derde landen naar de Gemeenschap, wordt evenwel in de praktijk vergemakkelijkt door het gebruik van elektronische interfaces, zoals een marktplaats, platform, portaal of vergelijkbare middelen, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van regelingen voor fulfilment warehousing. Individuele leveranciers kunnen immers op die manier op een relatief eenvoudige manier hun commerciële bereik aanzienlijk opschalen.

Wanneer in toelichting hierna wordt verwezen naar een "(elektronische) interface" om de leesbaarheid van

d'une "interface (électronique)", il est fait référence – sauf si le contexte indique le contraire – à l'assujetti qui, au sens de l'article 5 *ter* du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée, facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique (voir article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 1er, nouveau, du Code).

Afin d'assurer une collecte effective et efficace de la TVA et de réduire la charge administrative pesant sur les vendeurs, les administrations fiscales et les consommateurs, le législateur européen a jugé nécessaire d'associer sur le plan juridique les assujettis qui facilitent les ventes à distance de biens par l'intermédiaire d'une interface électronique, mais qui ne sont pas des parties contractantes en vertu du droit commun pour ce qui est de la livraison des biens qu'ils facilitent par l'intermédiaire de leur interface électronique, à la collecte de la TVA sur ces ventes (directive 2017/2455, considérant 7).

Pour cette raison, une disposition explicite a été insérée dans la législation européenne en matière de TVA (article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE) prévoyant une présomption irréfragable selon laquelle, pour certaines ventes à distance, des assujettis sont réputés avoir acheté et ensuite vendu eux-mêmes les biens dont ils facilitent la vente par le biais de leur interface électronique. Cette présomption, également appelée "fiction du commissionnaire", est transposée à l'article 13 *bis* du Code. La directive 2006/112/CE prévoit également que, dans les circonstances susmentionnées, l'expédition ou le transport des biens est imputé à la livraison effectuée par l'interface électronique (article 36 *ter* de la directive 2006/112/CE, transposé à l'article 14, § 6, du Code), de sorte que, dans ces circonstances, les ventes à distance sont réputées avoir lieu dans la relation entre l'interface électronique et le client final.

Conformément aux règles normales relatives à la détermination du redevable de la TVA, la TVA sur les ventes à distance susmentionnées sera due par l'interface électronique (article 193 de la directive 2006/12/CE, tel que transposé à l'article 51, § 1er, 1°, du Code). L'interface électronique est donc le redevable "primaire" de la TVA due sur les livraisons de biens soumises à la présomption légale de l'article 13*bis* du Code.

Il est important de noter que cette responsabilité primaire pour le paiement de la TVA due sur les livraisons susmentionnées par l'interface électronique n'est

de tekst te bevorderen, wordt – tenzij uit de context anders blijkt – verwezen naar de belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen die in België plaatsvinden faciliteert in de zin van artikel 5 *ter* van de Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (zie artikel 51*bis*, § 3*bis*, eerste lid, nieuw, van het Wetboek).

Om te zorgen voor een doeltreffende en efficiënte inning van de btw en de administratieve lasten voor verkopers, belastingdiensten en consumenten te verminderen, werd het door de Europese wetgever noodzakelijk geacht de belastingplichtigen, die afstandsverkopen van goederen vergemakkelijken door middel van een elektronische interface maar gemeenrechtelijk geen contractspartij zijn met betrekking tot de levering van de goederen die zij via hun elektronische interface faciliteren, juridisch te betrekken bij de inning van de btw over deze verkopen (Richtlijn 2017/2455, overweging 7).

Om die reden werd in de Europese btw-reglementering een expliciete bepaling ingeschreven (artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG) die een onweerlegbaar vermoeden omvat dat betreffende bepaalde afstandsverkopen erin voorziet dat belastingplichtigen geacht worden de goederen, waarvan zij de verkoop via hun elektronische interface faciliteren, zelf te hebben aangekocht en vervolgens te hebben verkocht. Dit vermoeden, ook "commissio-nairsfictie" genaamd, werd omgezet in artikel 13 *bis* van het Wetboek. Richtlijn 2006/112/EG bepaalt eveneens dat in de voormelde omstandigheden de verzending of het vervoer van de goederen wordt toegerekend aan de levering die door de elektronische interface wordt verricht (artikel 36 *ter* van Richtlijn 2006/112/EG, omgezet in artikel 14, § 6, van het Wetboek) zodat in die omstandigheden de afstandsverkopen geacht worden plaats te vinden in de relatie tussen de elektronische interface en de eindklant.

Overeenkomstig de normale regels inzake de bepaling van de schuldenaar inzake btw, zal de btw op de voormelde afstandsverkopen verschuldigd zijn door de elektronische interface (artikel 193 van Richtlijn 2006/12/EG, zoals omgezet in artikel 51, § 1, 1°, van het Wetboek). De elektronische interface is dus de "primaire" schuldenaar van de btw verschuldigd over de leveringen van goederen waarvoor het wettelijke vermoeden van artikel 13*bis* van het Wetboek geldt.

Belangrijk is tevens dat die primaire aansprakelijkheid voor de voldoening van de verschuldigde btw over de voormelde leveringen door de elektronische interface

pas illimitée, comme c'est normalement le cas pour d'autres débiteurs "primaires" de la TVA. En effet, l'article 5 *quater* du règlement d'exécution n° 282/2011 prévoit que les interfaces électroniques qui tombent dans le champ d'application de la présomption légale visée à l'article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE ne sont pas tenues d'acquitter la TVA excédant la TVA qu'il a déclarée et payée en rapport avec ces livraisons lorsque toutes les conditions suivantes sont remplies:

- l'interface électronique est tributaire des informations transmises par les fournisseurs qui vendent des biens au moyen d'une interface électronique ou par d'autres tiers afin de déclarer et d'acquitter correctement la TVA grevant ces livraisons;

- les informations précitées sont erronées;

- l'interface électronique peut démontrer qu'elle ignorait et ne pouvait pas raisonnablement savoir que ces informations étaient incorrectes.

Cette règle, qui est contraignante pour tous les États membres, reconnaît le statut juridique particulier des interfaces électroniques qui, en vertu des règles normales en matière de TVA, ne seraient pas des débiteurs de la TVA due sur les livraisons visées à l'article 14 *bis* de la directive 2006/12/CE. En raison du fait que, pour des raisons d'efficacité du recouvrement, elles sont néanmoins considérées comme un redevable "primaire" de la TVA par exception à ces règles normales, le législateur européen a estimé qu'une décharge de cette responsabilité primaire devait être prévue dans des circonstances spécifiques, par analogie avec la jurisprudence constante de la CJUE en matière de décharge de la responsabilité solidaire pour le paiement de la TVA (voir ci-dessous).

Il ressort de l'analyse du champ d'application de la présomption légale que celle-ci est soumise à un certain nombre de limitations en fonction du type d'opérations facilitées par les interfaces électroniques.

Toutefois, la présomption légale susmentionnée ne s'applique pas à toutes les ventes à distance facilitées par une interface électronique, mais uniquement aux ventes à distance suivantes:

- les livraisons de biens à l'intérieur de la Communauté par un assujetti non établi dans la Communauté en faveur d'un non-assujetti;

- les ventes à distance de biens importés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers contenus dans des envois dont la valeur intrinsèque n'excède pas 150 euros.

niet onbeperkt is zoals dat normaal het geval is bij andere "primaire" btw-schuldenaars. Artikel 5 *quater* van Uitvoeringsverordening nr. 282/2011 voorziet immers dat de elektronische interfaces die onder het in artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG bedoelde wettelijk vermoeden vallen, niet gehouden zijn meer btw te betalen dan de btw die ze hebben aangegeven en betaald op deze leveringen wanneer alle volgende voorwaarden vervuld zijn:

- de elektronische interface is afhankelijk van informatie verstrekt door leveranciers die goederen verkopen via een elektronische interface of door andere derden om de over die leveringen verschuldigde btw correct te kunnen aangeven en betalen;

- de voormelde informatie is onjuist;

- de elektronische interface kan aantonen dat hij niet wist en redelijkerwijs niet kon weten dat deze informatie onjuist was.

Deze regeling die zich op bindende wijze opdringt aan alle lidstaten houdt een erkenning in van het bijzondere statuut van de elektronische interfaces, die op grond van de normale btw-regels geen btw-schuldenaar zouden zijn van de btw verschuldigd op de in het artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/12/EG bedoelde leveringen. Omwille van het feit dat ze om redenen van de verhoging van de efficiëntie van de invordering bij wijze van uitzondering op die normale regels toch als "primaire" btw-schuldenaar worden beschouwd, was de Europese wetgever van oordeel dat er in specifieke omstandigheden in een ontslag van die primaire aansprakelijkheid moest worden voorzien, naar analogie met de vaste rechtspraak van het HJEU inzake het ontslag van de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de voldoening van de btw (zie hierna).

Uit de analyse van het toepassingsgebied van het wettelijk vermoeden, blijkt dat het is onderworpen aan een aantal beperkingen afhankelijk van het soort handelingen die door de elektronische interfaces worden gefaciliteerd.

Het voormelde wettelijke vermoeden is evenwel niet van toepassing op alle afstandsverkopen die via een elektronische interface worden gefaciliteerd, maar uitsluitend op de volgende afstandsverkopen:

- de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige;

- afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van maximaal 150 euro.

L'article 13*bis* du Code limite ainsi pour les livraisons de biens à l'intérieur de la Communauté (y compris notamment les ventes à distance intracommunautaires), le champ d'application de la présomption légale en fonction du lieu d'établissement du fournisseur et de la qualité de l'acquéreur. Pour les ventes à distance de biens importés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers, le champ d'application de la même présomption est limité en fonction de la valeur intrinsèque des biens importés. Le seuil relatif à cette deuxième catégorie de ventes à distance s'explique par le fait qu'au-delà de ce seuil, une déclaration douanière d'importation complète est requise à des fins douanières et qu'au-delà de ce seuil, aucun régime de simplification ne peut être appliqué pour l'acquittement de la TVA due.

En raison de ces limitations, il existe un grand nombre de livraisons facilitées par des interfaces électroniques pour lesquelles les interfaces électroniques ne sont pas réputées agir en tant qu'assujetti ayant acheté et vendu ces biens. Dans la pratique, des problèmes de recouvrement ont également été constatés pour ces livraisons, mais ils ne peuvent être résolus en traitant l'interface électronique comme un redevable "primaire" de la TVA due sur ces livraisons, car la limitation du champ d'application de la présomption légale implique que cette interface ne peut pas être qualifiée comme telle dans ces circonstances. Cela concerne notamment les livraisons suivantes:

- les ventes à distance de biens importés d'un territoire tiers ou d'un pays tiers, contenus dans des envois dont la valeur intrinsèque excède 150 euros (quel que soit le lieu d'établissement du fournisseur);
- les ventes à distance intracommunautaires effectuées par des fournisseurs non établis à des assujettis visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code;
- les ventes à distance intracommunautaires effectuées par des fournisseurs établis dans la Communauté à des clients visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code (qu'il s'agisse ou non d'assujettis);
- les livraisons à l'intérieur du pays au sens strict (sans transport transfrontalier des biens) effectuées par des fournisseurs non établis dans la Communauté pour des assujettis visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code;
- les livraisons à l'intérieur du pays au sens strict (sans transport transfrontalier des biens) effectuées par des fournisseurs établis dans la Communauté à des

Artikel 13*bis* van het Wetboek beperkt aldus voor de leveringen van goederen binnen de Gemeenschap (waaronder met name de intracommunautaire afstandsverkoop) het toepassingsgebied van het wettelijk vermoeden in functie van de vestigingsplaats van de leverancier en de hoedanigheid van de afnemer. Voor de afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen wordt het toepassingsgebied van datzelfde vermoeden beperkt in functie van de intrinsieke waarde van de ingevoerde goederen. De drempel ten aanzien van die tweede categorie afstandsverkoop wordt verklaard door het feit dat er boven die drempel voor douanedoelinden een volledige douaneaangifte bij invoer vereist is en er boven die drempel tevens geen vereenvoudigingsregeling kan worden toegepast voor de betaling van de verschuldigde btw.

Door die beperkingen zijn er een heel aantal leveringen die via elektronische interfaces worden gefaciliteerd waarvoor de elektronische interfaces niet geacht worden op te treden als een belastingplichtige die die goederen heeft aangekocht en verkocht. In de praktijk is vastgesteld dat er zich ook voor die leveringen invorderingsproblemen stellen, maar daaraan kan niet worden tegemoet gekomen door de elektronische interface aan te spreken als "primaire" schuldenaar voor de over die leveringen verschuldigde btw, omdat de beperking van het toepassingsgebied van het wettelijk vermoeden impliceert dat ze in die omstandigheden niet als dusdanig kunnen worden beschouwd. Het betreft dan met name de volgende leveringen:

- afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro (ongeacht de plaats van vestiging van de leverancier);
- intracommunautaire afstandsverkoop door niet in de Gemeenschap gevestigde leveranciers voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen;
- intracommunautaire afstandsverkoop verricht door in de Gemeenschap gevestigde leveranciers voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde afnemers (dus ongeacht of zij belastingplichtige zijn of niet);
- binnenlandse leveringen in de strikte zin van het woord (zonder grensoverschrijdend vervoer van de goederen) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde leveranciers voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde belastingplichtigen;
- binnenlandse leveringen in de strikte zin van het woord (zonder grensoverschrijdend vervoer van de goederen) verricht door in de Gemeenschap gevestigde

clients visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code (donc qu'il s'agisse ou non d'assujettis).

Afin de responsabiliser les plateformes électroniques quant au paiement correct de la TVA relative aux livraisons de biens précitées, les États membres ne peuvent pas eux-mêmes étendre le champ d'application de la présomption légale, car la directive 2006/112/CE ne prévoit aucune possibilité de le faire. Ce principe est également confirmé dans le considérant 7 de la directive 2017/2455.

D'autre part, l'article 205 de la directive 2006/112/CE permet aux États membres de prévoir qu'une personne autre que le redevable de la taxe (c'est-à-dire une personne autre que le redevable "primaire" de la TVA) sera tenue solidairement responsable pour l'acquittement de la TVA due sur certaines opérations. La Belgique a fait usage de cette possibilité à plusieurs reprises dans le passé, à l'égard du cocontractant du redevable "primaire" de la TVA en ce qui concerne l'opération entraînant l'exigibilité de la TVA (par exemple, l'article 51*bis*, § 1er, du Code), mais aussi à l'égard d'autres personnes (par exemple, l'article 51*bis*, §§ 3 et 4, l'article 70, § 4, alinéa 2, du Code et l'article 8 de l'arrêté royal n° 7, du 29 décembre 1992, relative aux importations de biens pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "arrêté royal n° 7")).

Les interfaces électroniques jouant un rôle essentiel dans le commerce en ligne et le commerce électronique en général, il est légitime qu'elles soient impliquées de manière plus large que ce n'est déjà le cas aujourd'hui dans la collecte de la TVA due sur les livraisons de biens facilitées par le biais des interfaces électroniques. Dans ce contexte, on peut s'attendre à ce que l'opérateur d'une interface électronique prenne les mesures nécessaires pour s'assurer activement que les utilisateurs de l'interface électronique respectent leurs obligations en matière de TVA. En outre, la pratique montre que ces utilisateurs s'appuient dans une large mesure sur les informations fournies par les interfaces électroniques pour savoir quelles sont les obligations en matière de TVA qui leur incombent dans les différents États membres et comment ils doivent s'y conformer. Ces informations portent à la fois sur le système de TVA en vigueur et sur le chiffre d'affaires et l'identité des destinataires des biens ou des services.

Afin de limiter les pertes de recettes de TVA et d'assurer la perception correcte de la TVA sur le commerce électronique et de permettre ainsi une concurrence loyale entre les opérateurs économiques, il est donc nécessaire

leveranciers pour in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde afnemers (dus ongeacht of zij belastingplichtige zijn of niet).

Om elektronische interfaces met betrekking tot de voormelde leveringen van goederen bijkomend te responsabiliseren inzake de correcte voldoening van de verschuldigde btw, kunnen lidstaten niet zelf het toepassingsgebied van het wettelijke vermoeden uitbreiden, aangezien Richtlijn 2006/112/EG daartoe geen mogelijkheden voorziet. Dit principe wordt ook bevestigd in overweging 7 van Richtlijn 2017/2455.

Op grond van artikel 205 van Richtlijn 2006/112/EG kunnen lidstaten anderzijds wel bepalen dat een andere persoon dan degene die tot voldoening van de belasting is gehouden (i.e. een andere persoon dan de "primaire" btw-schuldenaar) hoofdelijk verplicht zal zijn de verschuldigde btw over bepaalde handelingen te voldoen. België heeft in het verleden reeds herhaaldelijk van die mogelijkheid gebruik gemaakt, ten aanzien van de medecontractant van de "primaire" btw-schuldenaar met betrekking tot de handeling die aanleiding geeft tot de opeisbaarheid van de btw (bijvoorbeeld artikel 51*bis*, § 1, van het Wetboek), maar ook ten aanzien van andere personen (bijvoorbeeld artikel 51*bis*, §§ 3 en 4, artikel 70, § 4, tweede lid, van het Wetboek en artikel 8 van het koninklijk besluit nr. 7 van 29 december 1992 met betrekking tot de invoer van goederen voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "koninklijk besluit nr. 7")).

Aangezien elektronische interfaces een sleutelrol spelen bij onlinehandel en e-commerce in het algemeen, is het legitiem dat zij op een ruimere manier dan nu reeds het geval is, betrokken worden bij de inning van de btw verschuldigd op leveringen van goederen die via de elektronische interfaces worden gefaciliteerd. In dat verband mag van de operator van een elektronische interface worden verwacht dat hij het nodige doet om zich er actief van te vergewissen dat de gebruikers van de elektronische interface hun btw-verplichtingen nakomen. Uit de praktijk blijkt bovendien dat die gebruikers zich in belangrijke mate baseren op de door elektronische interfaces geleverde informatie om te achterhalen welke btw-verplichtingen in de verschillende lidstaten op hen van toepassing zijn en hoe ze die moeten nakomen. Die informatie heeft zowel betrekking op het vigerende btw-stelsel, als op de omzet en de identiteit van de bestemmingen van de goederen of diensten.

Om het verlies aan btw-ontvangsten te beperken en een correcte inning van de btw op e-commerce te waarborgen en aldus eerlijke mededinging tussen de economische spelers mogelijk te maken, is het dus

que la Belgique, à l'instar des pays voisins (notamment le Royaume-Uni, l'Allemagne et la France), prévoit un système de responsabilité solidaire pour les interfaces électroniques qui facilitent les livraisons de biens vers la Belgique ou à l'intérieur de la Belgique. L'article 14, 2°, du présent projet prévoit donc, outre les situations dans lesquelles les interfaces électroniques sont actuellement déjà "redevables primaires" de la TVA due sur certaines livraisons (notamment les ventes à distance) qu'elles facilitent, une responsabilité solidaire spécifique pour le paiement de la TVA due sur les livraisons (notamment les ventes à distance) qu'elles facilitent, mais qui ne sont pas couvertes par l'article 13*bis* du Code.

Afin d'éviter tout ambiguïté quant à la portée du terme "faciliter", il est spécifié que ce terme doit être compris au sens de l'article 5 *ter* du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée, à savoir "l'utilisation d'une interface électronique permettant à un acquéreur et à un fournisseur qui met des biens en vente au moyen de cette interface électronique d'entrer en contact, ce qui aboutit à une livraison de biens au moyen de cette interface électronique". En effet, juridiquement parlant, l'article 5*ter* du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 précité ne vise que la facilitation pour l'application de l'article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE, transposé en droit belge à l'article 13*bis* du Code. Cette précision apportée à l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 1er, nouveau, du Code, permet de garantir l'équivalence juridique de ces notions.

Compte tenu des limitations précitées du champ d'application précité de l'article 13*bis* du Code, tout assujetti qui facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique est dorénavant, en vertu de l'article 51*bis*, § 3*bis*, nouveau, du Code, solidairement tenu au paiement de la taxe due sur ces livraisons envers l'État avec le fournisseur qui en est redevable en vertu de l'article 51, § 1er, 1°, du Code lorsqu'il n'est pas de bonne foi ou lorsqu'il a commis une faute ou une négligence en lien avec une des catégories de livraisons de biens suivantes:

— des livraisons de biens dont le lieu de départ et d'arrivée de l'expédition ou du transport se trouvent en Belgique et des livraisons sans transport en Belgique, qui sont effectuées par des assujettis non établis dans la Communauté en faveur de clients assujettis visés

noodzakelijk dat België, naar het voorbeeld van de buurlanden (waaronder het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Frankrijk), in een systeem van hoofdelijke aansprakelijkheid voorziet voor elektronische interfaces die leveringen van goederen naar of in België faciliteren. Artikel 14, 2°, van dit ontwerp voorziet daarom, in aanvulling van de situaties waarin elektronische interfaces momenteel al "primaire schuldenaar" zijn met betrekking tot de btw verschuldigd over bepaalde leveringen (in het bijzonder afstandsverkoop) die zij faciliteren, in een specifieke hoofdelijke aansprakelijkheid voor de voldoening van de btw verschuldigd op de leveringen (in het bijzonder afstandsverkoop) die zij faciliteren, maar die niet onder artikel 13*bis* van het Wetboek vallen.

Om elke ambiguïteit met betrekking tot de draagwijdte van het begrip "faciliteren" te vermijden, wordt gespecificeerd dat dat begrip moet worden begrepen in de zin van artikel 5 *ter* van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, met name als "het gebruik van een elektronische interface om een afnemer en een leverancier die goederen te koop aanbiedt via de elektronische interface met elkaar in contact te brengen, resulterend in een goederenlevering via die elektronische interface". Juridisch gezien verduidelijkt artikel 5*ter* van de voornoemde Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 immers enkel het begrip voor de toepassing van artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, omgezet in Belgisch recht in artikel 13*bis* van het Wetboek. Deze verduidelijking in artikel 51*bis*, § 3*bis*, eerste lid, nieuw, van het Wetboek laat toe de juridische gelijkwaardigheid van de begripsinhoud te garanderen.

Rekening houdend met de voormelde beperkingen van het voormelde toepassingsgebied van artikel 13*bis* van het Wetboek, zal elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen faciliteert die in België plaatsvinden, voortaan op grond van artikel 51*bis*, § 3*bis*, nieuw, van het Wetboek tegenover de Staat hoofdelijk gehouden zijn tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens de artikelen 51, § 1, 1°, van het Wetboek schuldenaar van is, wanneer hij niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot één van de volgende categorieën van leveringen van goederen:

— leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is en leveringen zonder vervoer in België, die worden verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°,

à l'article 1er, § 20, 1°, du Code ou par des assujettis établis dans la Communauté en faveur de clients visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code (qu'ils aient ou non la qualité d'assujetti);

— des ventes à distance intracommunautaires de biens qui sont effectuées par des assujettis non établis dans la Communauté en faveur de clients assujettis visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code ou par des assujettis établis dans la Communauté en faveur de clients visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code (qu'ils aient ou non la qualité d'assujetti);

— des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers, contenus dans des envois d'une valeur intrinsèque dépassant 150 euros.

En ce qui concerne le champ d'application personnel de la disposition relative à la responsabilité solidaire, il convient de noter que la terminologie utilisée découle directement de la réglementation européenne en matière de TVA et, en particulier, de l'article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE, tel que transposé à l'article 13*bis* du Code. La description utilisée, qui consiste à expliquer un concept de base par une liste exemplative de termes, n'est sans doute pas la plus courante ni la plus élégante au point de vue légistique, mais découle d'une transposition littérale du texte de la directive. Le champ d'application personnel de la disposition étant identique, la même terminologie a donc été reprise telle quelle dans le projet de disposition sur la responsabilité solidaire de ce projet. Le choix a été fait de reprendre cette terminologie afin d'éliminer tout doute éventuel quant à l'existence d'une différence de fond dans le champ d'application personnel des deux dispositions par le biais d'une cohérence terminologique (voir également le point 18 de l'avis n° 73708/3 précité du Conseil d'État).

Afin de confirmer un peu plus cette équivalence terminologique, l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 1er, phrase liminaire, nouveau, du Code, renvoie expressément à l'article 5 *ter* du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée qui définit ce qu'il convient d'entendre par le terme "faciliter" au sens de l'article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE.

Cette disposition a été adoptée au niveau européen, d'une part, parce que le législateur européen a estimé que le terme "interface électronique" n'était pas suffisamment

van het Wetboek bedoelde belastingplichtige afnemers of door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde afnemers (ongeacht of ze de hoedanigheid hebben van belastingplichtige of niet);

— intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die worden verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde belastingplichtige afnemers of door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde afnemers (ongeacht of ze de hoedanigheid hebben van belastingplichtige of niet);

— afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro.

Wat het personele toepassingsgebied van de bepaling inzake de hoofdelijke aansprakelijkheid betreft, moet worden opgemerkt dat de terminologie die werd gehanteerd, rechtstreeks stamt uit de Europese btw-reglementering en met name uit artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, zoals omgezet in artikel 13*bis* van het Wetboek. De gehanteerde omschrijving waarbij een basisbegrip via een exemplatieve opsomming van termen wordt toegelicht, is legistiek ongetwijfeld niet het meest gebruikelijk, noch het meest elegant, maar vloeit voort uit een letterlijke omzetting van de richtlijntekst. Aangezien het personele toepassingsgebied van de bepaling identiek is, werd in dit ontwerp derhalve dezelfde terminologie als dusdanig hernomen in de ontworpen bepaling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid. Er werd voor geopteerd om die terminologie over te nemen om via de consistentie in de terminologie alle mogelijke twijfel uit te sluiten dat een inhoudelijk verschil zou kunnen bestaan in het personele toepassingsgebied van de beide bepalingen (zie ook punt 18 van het voormelde advies nr. 73708/3 van de Raad van State).

Om deze gelijkwaardigheid van terminologie verder te bevestigen, wordt in artikel 51*bis*, § 3*bis*, eerste lid, inleidende zin, nieuw, van het Wetboek uitdrukkelijk verwezen naar artikel 5 *ter* van de Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, waarin wordt gedefinieerd wat wordt verstaan onder de term "faciliteren" in de zin van artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG.

Die bepaling werd op Europees niveau enerzijds aangenomen omdat de Europese wetgever heeft geoordeeld dat de term "elektronische interface" onvoldoende gangbaar

courant dans la pratique pour que sa signification soit claire et sans ambiguïté. D'autre part, il a été jugé utile de disposer d'un terme général aux fins de la TVA, qui pourrait être clarifié au mieux par une référence non exhaustive aux différents termes couramment utilisés dans la pratique du commerce électronique. Les termes énumérés se caractérisent par des similitudes fondamentales sur la base desquelles des précisions supplémentaires sont apportées concrètement quant au type d'interfaces électroniques à prendre en compte. En effet, le terme "interface électronique" est un terme générique qui renvoie plutôt à une réalité technique. L'énumération des termes dans la liste exemplative (ouverte) précise que toutes les interfaces électroniques (présentant les caractéristiques communes susmentionnées) sont couvertes, quelle que soit la manière dont elles sont effectivement désignées dans la pratique.

Certes, l'idéal aurait été que la réglementation européenne comporte une définition de la notion d'interface électronique dont les notions exemplatives auraient alors pu être reprises dans l'exposé des motifs à titre d'illustration. Toutefois, contrairement à l'annexe V, partie I, A, 1, de la directive (UE) 2021/514 du Conseil du 22 mars 2021 modifiant la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal (voir article 321*quater*, 1°, CIR92), qui comprenait une définition de la notion de "plateforme", ce n'est pas le cas pour la notion d'"interface électronique" dans la réglementation européenne en matière de TVA.

Toutefois, le terme "interface électronique" a été défini par les services de la Commission européenne comme suit et doit donc être compris, aux fins du Code et de la compréhension de ce commentaire, comme suit: "notion à comprendre au sens large comme permettant à deux systèmes indépendants, ou à un système et à un utilisateur final, de communiquer à l'aide d'un dispositif ou d'un programme. Une interface électronique pourrait comprendre un site web, un portail, une passerelle, une place de marché, une interface de programme d'application (API), etc." (Notes explicatives sur les règles de TVA pour le commerce électronique directive (UE) 2017/2455 du Conseil directive (UE) 2019/1995 du Conseil règlement d'exécution (UE) 2019/2026 du Conseil, p. 8 (https://vat-one-stop-shop.ec.europa.eu/system/files/2021-07/vatecommerceexplanatory_28102020_fr.pdf)).

En ce qui concerne le champ d'application matériel de la disposition relative à la responsabilité solidaire, il convient d'établir la distinction suivante entre les différentes catégories de livraisons de biens concernées.

was in de praktijk om ondubbelzinnig duidelijk te maken wat precies werd bedoeld. Anderzijds werd het wel nuttig gevonden om één overkoepelende term te hanteren voor btw-doeleinden, die het best kon worden verduidelijkt aan de hand van een niet-limitatieve verwijzing naar de verschillende in de e-commercepraktijk gangbare termen. De opgesomde begrippen kenmerken zich door fundamentele gemeenschappelijke kenmerken op grond waarvan concreet bijkomend wordt verduidelijkt welke soort elektronische interfaces worden bedoeld. De term "elektronische interface" is namelijk een overkoepelende term en verwijst eerder naar een technische realiteit. De opsomming van de begrippen in de exemplatieve (open) lijst verduidelijkt dat alle elektronische interfaces (met de voormelde gemeenschappelijke kenmerken) zijn gedekt ongeacht de manier waarop die in de praktijk effectief worden aangeduid.

Idealiter was in de Europese regelgeving uiteraard een definitie opgenomen van het concept elektronische interface waarbij de voorbeeldtermen vervolgens in de memorie van toelichting ter illustratie hadden kunnen worden opgenomen. In tegenstelling tot bijlage V, deel I, A, 1, van Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (zie artikel 321*quater*, 1°, WIB92), waarin een definitie werd opgenomen van het concept "platform", is dat evenwel niet het geval voor het concept "elektronische interface" inzake de Europese regelgeving inzake btw.

Het begrip "elektronische interface" werd door de diensten van de Europese Commissie evenwel als volgt toegelicht en dient dienovereenkomstig voor de toepassing van het Wetboek en het begrip van deze toelichting aldus als volgt te worden begrepen: "Een elektronische interface moet worden opgevat als een breed begrip dat twee onafhankelijke systemen of een systeem en de eindgebruiker in staat stelt te communiceren met behulp van een apparaat of programma. Bij een elektronische interface kan het gaan om een website, portaal, gateway, marktplaats, applicatieprogramma-interface (API) enz." (Toelichting op de btw-regels voor e-commerce Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad, blz. 8 (https://vat-one-stop-shop.ec.europa.eu/system/files/2021-07/vatecommerceexplanatory_28102020_nl.pdf)).

Wat het materiële toepassingsgebied van de bepaling inzake de hoofdelijke aansprakelijkheid betreft, moet het hierna volgende onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende betrokken categorieën van leveringen van goederen.

S'agissant deux premières catégories de livraisons visées ci-avant, il convient de souligner que les interfaces électroniques ne peuvent raisonnablement saisir la portée de leur responsabilité qu'en fonction des informations dont elles disposent au sujet des parties qui contractent au travers eux. C'est ce que traduit l'article 5 *quinquies* du règlement d'exécution n° 282/2011 qui prévoit qu'à moins qu'il ne dispose d'informations contraires, l'assujetti réputé avoir reçu et livré les biens en vertu de l'article 14 *bis* de la directive 2006/112/CE considère d'une part, la personne qui vend des biens au moyen d'une interface électronique comme un assujetti et d'autre part, la personne qui acquiert ces biens comme une personne non assujettie.

Par "informations contraires" il convient d'entendre principalement la communication (en l'occurrence par le client) d'un numéro d'identification à la TVA. Dès lors, la non-communication d'un tel numéro d'identification à la TVA par le client présume que ce dernier agit comme un particulier ou une personne morale non assujettie et implique l'application de la présomption visée à l'article 13*bis* du Code dans le chef de l'interface électronique, pour autant que l'ensemble des autres conditions d'application de cette disposition soient remplies. Dans cette hypothèse, l'interface électronique est donc redevable primaire de la TVA et la disposition prévoyant une responsabilité solidaire pour ces interfaces électroniques ne s'appliquera évidemment pas: en effet, elle ne peut s'appliquer, comme indiqué explicitement dans l'introduction, que si le fournisseur sous-jacent est un redevable primaire de la TVA au sens de l'article 51, § 1er, 1°, du Code.

Au contraire, si le client communique un tel numéro d'identification à la TVA dans le cadre de la vente sur la plateforme électronique, la fiction prévue à l'article 13*bis* du Code ne peut alors trouver à s'appliquer parce que, dans cette hypothèse, cette interface électronique dispose effectivement de l'information contraire et ne peut donc pas supposer, sur la base de l'article 5 *quinquies* du règlement d'exécution n° 282/2011, que la livraison de biens est destinée à un particulier ou à une personne morale non assujettie. Dans ce cas, la disposition qui prévoit une responsabilité solidaire sera en principe bel et bien applicable.

S'agissant de la dernière catégorie de livraisons visées ci-avant, cette responsabilité solidaire ne vise que les hypothèses où le fournisseur des biens et non l'acquéreur (particulier) agit en tant que destinataire des biens à l'importation.

En effet, lorsque le fournisseur des biens est le destinataire à l'importation en Belgique, ce dernier est le

Wat de eerste twee hiervoor vermelde categorieën van leveringen betreft, moet worden benadrukt dat elektronische interfaces de reikwijdte van hun aansprakelijkheid slechts redelijkerwijs kunnen begrijpen op basis van de informatie waarover zij beschikken over de partijen die via hen contracten sluiten. Dit komt tot uiting in artikel 5 *quinquies* van Uitvoeringsverordening nr. 282/201, dat bepaalt dat, tenzij hij over tegengestelde informatie beschikt, de belastingplichtige die geacht wordt de goederen te hebben ontvangen en geleverd overeenkomstig artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, enerzijds degene die goederen via een elektronische interface verkoopt als belastingplichtige en anderzijds degene die deze goederen verwerft als niet-belastingplichtige beschouwt.

De term "tegengestelde informatie" verwijst hoofdzakelijk naar het verstrekken (in dit geval door de afnemer) van een btw-identificatienummer. Wanneer de afnemer geen dergelijk btw-identificatienummer verstrekt, geldt aldus het wettelijk vermoeden voor de elektronische interface dat die afnemer handelt als particulier of als niet-belastingplichtige rechtspersoon. Dat impliceert derhalve de toepassing van het in artikel 13*bis* van het Wetboek bedoelde vermoeden ten aanzien van de elektronische interface, mits alle andere voorwaarden voor de toepassing van die bepaling zijn vervuld. In dat geval is de elektronische interface aldus primaire schuldenaar van de btw en zal de bepaling waarbij in een hoofdelijke aansprakelijkheid wordt voorzien voor die elektronische interfaces uiteraard niet van toepassing zijn: die kan immers maar van toepassing zijn, zoals expliciet wordt aangegeven in de inleiding als de onderliggende leverancier primaire schuldenaar is van de btw op grond van artikel 51, § 1, 1°, van het Wetboek.

Wanneer de afnemer zijn leverancier daarentegen in het kader van de verkoop via de elektronische interface wel een dergelijk btw-identificatienummer meedeelt, kan de fictie van artikel 13*bis* van het Wetboek niet worden toegepast omdat die elektronische interface in dat geval dus effectief over tegenstelde informatie beschikt en die er dus op grond van artikel 5 *quinquies* van Uitvoeringsverordening nr. 282/2011 niet mag vanuit gaan dat de levering van goederen bestemd is voor een particulier of een niet-belastingplichtige rechtspersoon. In dat geval zal de bepaling die in een hoofdelijke aansprakelijkheid voorziet principieel wel van toepassing zijn.

Wat de laatste hiervoor vermelde categorie van leveringen betreft, is de hoofdelijke aansprakelijkheid alleen van toepassing wanneer de leverancier van de goederen en niet de koper (particulier) optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer.

Wanneer de leverancier van het goed optreedt als geadresseerde van de goederen in België, is hij primaire

redevable primaire de la taxe à l'importation. Il peut déduire cette taxe. Par la suite, il réalise une livraison nationale (en Belgique) en vertu de l'article 32, second alinéa, de la directive 2006/112/CE pour laquelle il est redevable de la taxe. La solidarité mise en place dans le chef de l'interface électronique par l'article 51*bis*, § 3*bis*, nouveau, du Code ne porte alors que sur cette livraison subséquente et non sur l'importation: la responsabilité solidaire ne s'applique qu'à la TVA pour laquelle le fournisseur est redevable primaire de la TVA en vertu de l'article 51, § 1er, 1°, du Code, c'est-à-dire la TVA sur la livraison de biens et non sur l'importation.

Lorsque l'acquéreur (particulier) des biens agit en tant que destinataire à l'importation des biens en Belgique, il est le redevable primaire de la TVA à l'importation et il acquitte la TVA due à l'importation entre les mains de l'Administration générale des douanes et accises (très souvent via la déclaration en douane). Dans cette hypothèse, le fournisseur des biens réalise une livraison de biens localisée en dehors de l'Union européenne conformément à l'article 32, premier alinéa, de la directive 2006/112/CE, laquelle n'est dès lors pas soumise à la TVA dans la Communauté. Le présent mécanisme de solidarité est dans ce cas alors sans objet par rapport à cette livraison.

En d'autres termes, les livraisons de biens visées sont celles pour lesquelles les interfaces électroniques visées ne sont pas désignées comme "redevable primaire" aux fins de la TVA conformément à l'article 13*bis* du Code. Lorsque le champ d'application des deux articles est combiné, la responsabilité fiscale des interfaces électroniques semble donc s'étendre à toutes les livraisons qui ont lieu en Belgique (livraisons purement à l'intérieur du pays au sens strict, ventes à distance intracommunautaires, ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers qui sont effectuées en faveur de clients visés à l'article 1er, § 20, 1°, du Code, quel que soit le lieu d'établissement du fournisseur (Belgique, autre État membre ou en dehors de la Communauté)).

En ce qui concerne le champ d'application matériel de la disposition relative à la responsabilité solidaire, il convient également de relever que la Cour de justice de l'Union européenne (ci-après: "la Cour") a déjà jugé que les mesures nationales qui établissent une responsabilité solidaire pour le paiement de la TVA due, mais qui conduisent *de facto* à un système de responsabilité (solidaire) inconditionnelle, vont au-delà de ce qui est nécessaire pour protéger les droits du Trésor (voir affaire *Federation of Technological Industries e.a.*, C-384/04, Rec. p. I-4191, point 32). S'il est légitime que les mesures

schuldenaar van de naar aanleiding van de invoer verschuldigde belasting. Die belasting kan door hem in aftrek worden gebracht. Vervolgens verricht hij een binnenlandse levering in België overeenkomstig artikel 32, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG waarvoor hij schuldenaar is van de belasting. De hoofdelijke aansprakelijkheid ingesteld door artikel 51*bis*, § 3*bis*, nieuw, van het Wetboek lastens de elektronische interface, heeft in dat geval alleen betrekking op die daaropvolgende levering en niet op de invoer: de hoofdelijke aansprakelijkheid geldt immers alleen voor de btw waarvoor de leverancier krachtens artikel 51, § 1, 1°, van het Wetboek primaire btw-schuldenaar is, i.e. voor de btw op de levering van goederen en niet op de invoer.

Wanneer de (particuliere) koper van de goederen optreedt als geadresseerde bij de invoer van de goederen in België, is hij de primaire schuldenaar van de btw op die invoer en betaalt hij de verschuldigde btw bij invoer aan de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen (meestal via de douaneaangifte). In dat geval verricht de leverancier van de goederen een levering van goederen die voor btw-doeleinden geacht wordt buiten de Gemeenschap plaats te vinden, overeenkomstig artikel 32, eerste alinea, van Richtlijn 2006/112/EG en die dus niet onderworpen is aan de btw in de Gemeenschap. In dat geval is de regeling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid voor die levering uiteraard zonder voorwerp.

De bedoelde leveringen betreffen dus met andere woorden die leveringen waarvoor de bedoelde elektronische interfaces niet worden aangeduid als "primaire schuldenaar" inzake btw overeenkomstig artikel 13*bis* van het Wetboek. Wanneer het toepassingsgebied van beide artikelen wordt samengelegd, blijkt dat de fiscale responsabilisering van de elektronische interfaces zich dus uitstrekt tot alle leveringen die in België plaatsvinden (louter binnenlandse leveringen in de strikte zin, intracommunautaire afstandsverkopen, afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen die worden verricht voor de in artikel 1, § 20, 1°, van het Wetboek bedoelde afnemers en dat ongeacht de plaats van vestiging van de leverancier (België, een andere lidstaat of buiten de Gemeenschap)).

Wat de toepassing van de hoofdelijke aansprakelijkheid betreft, moet vervolgens eveneens worden opgemerkt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: "het Hof") reeds heeft geoordeeld dat nationale maatregelen die een hoofdelijke aansprakelijkheid instellen voor de voldoening van de verschuldigde btw maar die *de facto* leiden tot een systeem van onvoorwaardelijke (hoofdelijke) aansprakelijkheid, verder gaan dan noodzakelijk is voor de bescherming van de rechten van de Schatkist (zie arrest *Federation of Technological Industries e.a.*, C-384/04, Jurispr. blz. I-4191, punt 32). Ofschoon het

des États membres visent à protéger le plus efficacement possible les droits du Trésor, elles ne doivent pas, selon la Cour, aller au-delà de ce qui est nécessaire à cette fin (voir, notamment, *Fédération des industries technologiques e.a.*, précité, affaire C-384/04, Rec. p. I-4191, point 30, et affaire *Netto Supermarkt*, C-271/06, Rec. p. I-771, point 2).

Cette idée se retrouve également à l'article 5 *quater* du règlement d'exécution n° 282/2011, même s'il s'agit de limitations imposées à la "responsabilité primaire" pour le paiement de la TVA due sur les livraisons que les interfaces électroniques sont réputées avoir elles-mêmes réalisées sur la base d'une fiction inscrite dans la directive 2006/112/CE.

Lorsque la responsabilité pour le paiement de la TVA incombe à une personne autre que le "redevable primaire", bien que cette personne ait des obligations particulières en matière de TVA (voir ci-dessous pour les interfaces électroniques), sans qu'il lui soit offert la possibilité d'échapper à cette responsabilité en prouvant qu'elle est totalement étrangère aux opérations de ce débiteur, cela est, selon la Cour, contraire au principe de proportionnalité. En effet, il serait manifestement disproportionné d'imputer à cette personne la perte de recettes fiscales causée par les opérations d'un tiers sur lesquelles il n'exerce aucune influence (voir, en ce sens, affaire *Netto Supermarkt*, C-271/06, Rec. p. I-771, point 23).

En revanche, il n'est pas contraire au droit de l'Union d'imposer à la personne autre que le débiteur de la TVA de faire tout ce que l'on peut raisonnablement attendre d'elle pour s'assurer que l'opération qu'elle effectue ne l'implique pas dans une fraude fiscale (voir, à cet effet, arrêts *Federation of Technological Industries e.a.*, point 33; *Teleos e.a.*, point 65 et *Netto Supermarkt*, point 24). Le fait que la personne autre que le débiteur de la TVA ait agi de bonne foi en procédant avec la diligence d'un opérateur avisé, ait fait tout ce qui était raisonnablement en son pouvoir et que son implication dans la fraude ait été écartée, sont donc des éléments qui doivent être pris en compte pour déterminer si cette personne est solidairement responsable du paiement de la TVA due.

Afin de moduler la responsabilité solidaire instaurée à l'égard de certaines interfaces électroniques d'une manière conforme à la jurisprudence de la Cour, l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 2, nouveau, du Code prévoit que la responsabilité solidaire n'est pas invoquée lorsqu'elles sont de bonne foi (et ne savait donc pas ou

légitime est que de mesures de la États membres de droits de la Trésorerie, elles ne doivent pas, selon la Cour, aller au-delà de ce qui est nécessaire à cette fin (voir, notamment, *Fédération des industries technologiques e.a.*, précité, affaire C-384/04, Rec. p. I-4191, point 30, et affaire *Netto Supermarkt*, C-271/06, Rec. p. I-771, point 2).

Dat idee is trouwens ook terug te vinden in artikel 5 *quater* van Uitvoeringsverordening nr. 282/2011, ook al gaat het daar dan om beperkingen die worden gesteld aan de "primaire aansprakelijkheid" voor de voldoening van de verschuldigde btw op leveringen die de elektronische interfaces geacht worden zelf te hebben verricht op grond van een fictie ingeschreven in Richtlijn 2006/112/EG.

Wanneer de aansprakelijkheid voor betaling van de btw bij een andere persoon wordt gelegd dan de "primaire schuldenaar", hoewel die persoon specifieke btw-verplichtingen moet nakomen (zie hierna voor de elektronische interfaces), zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden aan deze aansprakelijkheid te ontkomen door te bewijzen dat hij geenszins betrokken was bij de handelingen van deze schuldenaar, is dit volgens het Hof in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Het zou immers, kennelijk onevenredig zijn om deze persoon onvoorwaardelijk aan te spreken voor een tekort aan belastinginkomsten dat is veroorzaakt door de handelingen van een derde belastingplichtige waarop hij geen enkele invloed heeft (zie in die zin arrest *Netto Supermarkt*, C271/06, Jurispr. blz. I771, punt 23).

Het is daarentegen niet in strijd met het Unierecht om van de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te verlangen dat hij alles doet wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om ervoor te zorgen dat hij door de handeling die hij verricht niet betrokken raakt bij belastingfraude (zie in die zin reeds aangehaalde arresten *Federation of Technological Industries e.a.*, punt 33; *Teleos e.a.*, punt 65, en *Netto Supermarkt*, punt 24). Dat de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te goeder trouw heeft gehandeld door met de zorgvuldigheid van een bedachtzame ondernemer te werk te gaan, alles heeft gedaan wat redelijkerwijs binnen zijn mogelijkheden ligt en zijn betrokkenheid bij fraude werd uitgesloten, zijn derhalve factoren die in aanmerking moeten worden genomen om uit te maken of deze persoon hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de verschuldigde btw.

Om de hoofdelijke aansprakelijkheid die wordt ingesteld lastens bepaalde elektronische interfaces te moduleren op een manier die in overeenstemming is met de rechtspraak van het Hof, voorziet artikel 51*bis*, § 3*bis*, tweede lid, nieuw, van het Wetboek erin dat de hoofdelijke aansprakelijkheid niet wordt ingeroepen

ne pouvait raisonnablement soupçonner que la TVA due sur la vente à distance qu'elles ont facilitée n'a pas été payée ou pas payée correctement) et si elles n'ont commis aucune faute ou négligence.

Cette limitation du champ d'application de la responsabilité solidaire est très similaire aux clauses qui, compte tenu de la jurisprudence précitée de la Cour, ont déjà été introduites dans d'autres cas où la responsabilité solidaire était prévue pour le paiement de la TVA. On peut se référer entre autres à la clause de décharge dans le cadre de la responsabilité solidaire qui a été introduite pour:

— le déclarant, à la suite d'une importation, de biens destinés à la consommation ou à l'un des régimes visés à l'article 23, §§ 4 et 5, du Code, sur base de l'article 8, § 2, de l'arrêté royal n° 7;

— l'entrepositaire dans le cadre de l'entrepôt autre que douanier, en vertu de l'article 51*bis*, § 3, du Code.

Ce dernier cas en particulier présente en outre une certaine similitude contextuelle avec le cas des interfaces électroniques dans la mesure où il s'agit d'un tiers étroitement impliqué dans les livraisons sous-jacentes qui fournit des services aux fournisseurs concernés et qui, en raison de la situation spécifique dans laquelle il se trouve, a donc accès à un grand nombre de données pertinentes concernant ces livraisons qui doivent être conservées dans la comptabilité.

Afin de tenir compte de la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union européenne rappelée ci-avant, la responsabilité solidaire instaurée par le présent projet ne peut en principe être invoquée que si l'administration démontre que l'interface électronique n'est pas de bonne foi ou a commis une faute ou une négligence en lien avec les catégories de livraisons de biens énumérées dans cet article. Cette règle de base est inscrite à l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 1er, nouveau, du Code et s'applique sous réserve des situations particulières visées à l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 2, nouveau, du Code.

La charge de la preuve de la mauvaise foi, de la faute ou de la négligence de l'assujetti concerné incombe donc en principe à l'administration, étant entendu qu'il suffit à l'administration de démontrer l'existence de l'un des éléments précités pour que la responsabilité solidaire puisse être invoquée. Enfin, cela implique que l'administration n'est pas limitée à un ou plusieurs moyens de

wanneer zij te goeder trouw zijn (en dus niet wisten of redelijkerwijze konden vermoeden dat de verschuldigde btw op de gefaciliteerde afstandsverkoop niet correct of niet werd afgedragen) en wanneer zij geen fout of nalatigheid hebben begaan.

Die beperking van het toepassingsgebied van de hoofdelijke aansprakelijkheid is sterk vergelijkbaar met de clausules die, rekening houdend met de voormelde rechtspraak van het Hof, al werden ingevoerd in andere gevallen waarin in een hoofdelijke aansprakelijkheid werd voorzien voor de voldoening van de btw. Zo kan onder andere verwezen worden naar de ontslagclausule in het kader van de hoofdelijke aansprakelijkheid die werd ingevoerd voor:

— de aangever, naar aanleiding van een invoer, van goederen voor het verbruik of voor één van de regelingen bedoeld in artikel 23, §§ 4 en 5, van het Wetboek, op grond van artikel 8, § 2, van het koninklijk besluit nr. 7;

— de depothouder in het kader van de regeling entrepot ander dan douane-entrepot, op grond van artikel 51*bis*, § 3, van het Wetboek.

Voor dat laatste geval vertoont trouwens ook contextueel wel een zekere gelijkenis met het geval van de elektronische interfaces in de mate dat het gaat om een nauw bij de onderliggende leveringen betrokken derde partij die diensten verleent aan de betrokken leveranciers en daarbij, door de specifieke situatie waarin die zich bevindt, toegang heeft tot heel wat relevante gegevens omtrent die leveringen die in de boekhouding moeten worden bijgehouden.

Om rekening te houden met de hiervoor uiteengezette rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, zal de hoofdelijke aansprakelijkheid die bij dit ontwerp wordt ingesteld, in principe maar kunnen worden ingeroepen wanneer de administratie aantoonbaar dat de elektronische interface niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot de in dat artikel opgesomde categorieën van leveringen van goederen. Deze principiële regeling is opgenomen in artikel 51*bis*, § 3*bis*, eerste lid, nieuw, van het Wetboek en is van toepassing onder voorbehoud van de specifieke situaties bedoeld in artikel 51*bis*, § 3*bis*, tweede lid, nieuw, van het Wetboek.

De bewijslast met betrekking tot de kwade trouw, fout of nalatigheid van de betrokken belastingplichtige berust aldus in de regel op de administratie, met dien verstande dat het voldoende is dat door de administratie wordt aangetoond dat één van de voormelde elementen voorhanden is opdat de hoofdelijke aansprakelijkheid zou kunnen worden ingeroepen. Dit impliceert tot slot

preuve spécifiques ou à un ou plusieurs éléments ou données factuels sur lesquels elle se fonde, mais qu'elle peut invoquer tous les moyens de preuve habituels et tous éléments ou données factuels sur la base desquels la mauvaise foi, la faute ou la négligence peuvent être démontrées.

Toutefois, par dérogation à cette règle de base, le nouveau régime de responsabilité solidaire prévoit deux situations particulières dans lesquelles la responsabilité solidaire peut être invoquée par l'administration à partir du moment où il apparaît clairement que l'assujetti concerné n'a pas respecté les obligations minimales en termes de diligence dont il peut être raisonnablement attendu que l'assujetti s'y conforme.

L'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 2, 1°, nouveau, du Code prévoit ainsi tout d'abord que l'assujetti visé à l'alinéa 1er de cet article est réputé avoir fait preuve de négligence s'il n'a pas vérifié, avant le début de la facilitation et, par la suite, au moins une fois par année civile, si le fournisseur qui a effectué les livraisons de biens visées à l'alinéa 1er dispose d'un numéro d'identification à la TVA valide, d'où il découle qu'il a au moins entrepris les démarches administratives nécessaires pour se faire connaître auprès de l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée et qu'il a donc effectué les démarches administratives nécessaires pour acquitter la TVA belge due sur les livraisons en cause, soit par le biais du régime normal de la TVA, soit par le biais d'un régime de simplification (régime de l'Union). La précision apportée quant au moment et à la régularité de la vérification répond à l'avis du Conseil d'État d'offrir une sécurité juridique maximale aux assujettis concernés.

Est ici visé le numéro d'identification à la TVA attribué soit en Belgique (conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1° ou 3°, du Code), soit le numéro d'identification national attribué par un autre État membre dans le cadre de l'application du régime de l'Union dans le système OSS visé au titre XII, chapitre 6, section 3, de la directive 2006/112/CE, lorsque cet autre État membre est l'État membre d'identification pour l'application de ce régime. Cette identification dans le cadre de ce régime est visée à l'article 369 *quinquies* de la directive 2006/112/CE.

Afin d'échapper à l'application de la responsabilité solidaire, l'assujetti qui facilite les livraisons via une interface électronique est donc censé faire preuve d'un

dat de l'administration in die context niet beperkt is tot één of meerdere specifieke bewijsmiddelen of één of meer feitelijke elementen of gegevens die daaraan ten grondslag liggen, maar zich kan beroepen op alle gebruikelijke bewijsmiddelen en op om het even welke feitelijke elementen of gegevens aan de hand waarvan kwade trouw, fout of nalatigheid kan worden aangetoond.

In afwijking van die basisregeling voorziet de nieuwe regeling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid evenwel in twee specifieke situaties waarin de hoofdelijke aansprakelijkheid door de administratie zal kunnen worden ingeroepen vanaf het moment dat duidelijk is dat de betrokken belastingplichtige zich niet heeft gehouden aan minimale due diligence-verplichtingen waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat de belastingplichtige daaraan tegemoet komt.

Artikel 51*bis*, § 3*bis*, tweede lid, 1°, nieuw, van het Wetboek voorziet zo vooreerst dat de in het eerste lid van dat artikel bedoelde belastingplichtige geacht wordt nalatig te zijn geweest wanneer hij, vóór de aanvang van de facilitering en vervolgens minstens één maal per kalenderjaar, niet heeft nagegaan of de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt waaruit kan worden besloten dat hij minstens de nodige administratieve stappen heeft gezet om zich kenbaar te maken bij de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde en dus de nodige administratieve voorbereidingen heeft getroffen om de over de betrokken leveringen verschuldigde Belgische btw te voldoen, hetzij via de normale btw-regeling, hetzij via een vereenvoudigingsregeling (EU-regeling). De precisering omtrent het tijdstip en de regelmaat van de verificatie die werd aangebracht komt tegemoet aan het advies van de Raad van State waarbij maximale rechtszekerheid voor de betrokken belastingplichtigen wordt vooropgesteld.

Met btw-identificatienummer wordt aldus bedoeld het btw-identificatienummer dat hetzij in België is toegekend (overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3°, van het Wetboek), hetzij het nationale identificatienummer dat door een andere lidstaat is toegekend in het kader van de toepassing van de EU-regeling binnen het éénloket-systeem, als bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 3, van Richtlijn 2006/112/EG, wanneer die andere lidstaat de lidstaat van identificatie is voor de toepassing van die regeling. Die identificatie in het kader van die regeling is bedoeld in artikel 369 *quinquies* van Richtlijn 2006/112/EG.

Om aan de toepassing van de hoofdelijke aansprakelijkheid te kunnen ontsnappen, wordt van een belastingplichtige die via een elektronische interface leveringen

certain degré de proactivité et de diligence spontanées qui consiste au minimum à vérifier régulièrement que les fournisseurs qui proposent des biens sur son interface et qui effectuent des livraisons en Belgique ou à destination de la Belgique sont valablement identifiés à la TVA (dans un État membre de l'Union européenne). Cela permet au moins de s'assurer que les fournisseurs concernés ont déjà franchi la première étape essentielle en termes d'identification (se faire connaître formellement auprès de l'administration fiscale compétente) afin de pouvoir dûment payer la TVA due sur les livraisons.

Certaines interfaces électroniques hébergent des vendeurs professionnels (assujettis) mais également de potentiels vendeurs occasionnels (particuliers) qui ne peuvent être considérés comme des assujettis et qui, dès lors, ne sont pas identifiés aux fins de la TVA (dans quelque régime que ce soit). Dans un tel contexte, l'assujetti qui facilite les livraisons de vendeurs via une interface électronique ne sera pas considéré comme ayant fait preuve de négligence s'il a, de manière active, demandé une confirmation expresse auprès d'un vendeur qui ne lui aurait pas communiqué de numéro d'identification à la TVA, que ce dernier ne dispose effectivement pas d'un tel numéro d'identification à la TVA, dès lors qu'il agirait, selon ses déclarations, comme un vendeur occasionnel n'ayant pas la qualité d'assujetti. Une telle décharge de responsabilité ne peut par contre être envisagée vis-à-vis d'un vendeur personne morale qui n'aurait pas communiqué de numéro d'identification à la TVA à l'assujetti qui facilite ses livraisons via une interface électronique, dans le cadre de la conclusion du contrat relatif à l'utilisation de cette interface électronique.

En revanche, il serait trop contraignant d'exiger d'un assujetti qui facilite les livraisons par l'intermédiaire d'une interface électronique qu'il vérifie également de sa propre initiative si la TVA due sur les livraisons facilitées a effectivement été acquittée. En effet, une telle exigence serait disproportionnée par rapport à l'objectif poursuivi, car elle créerait des charges administratives disproportionnées pour l'assujetti concerné.

L'article 51bis, § 3bis, alinéa 2, 2°, nouveau, du Code prévoit en outre que l'assujetti visé à l'alinéa 1er de cet article sera réputé ne pas être de bonne foi lorsqu'il n'a pas pris de mesures adéquates dans un délai raisonnable à l'égard de soupçons sérieux concernant le comportement non conforme à la TVA d'un (ou de plusieurs) des fournisseurs en ce qui concerne les livraisons facilitées via l'interface électronique.

faciliteert dus een zekere mate van spontane pro-activiteit en zorgvuldigheid verwacht die erin bestaat dat de betrokkene tenminste met een zekere regelmaat nagaat dat de leveranciers die goederen aanbieden op zijn interface die in of naar België worden geleverd op een geldige manier voor btw-doeleinden (in een lidstaat van de Europese Unie) zijn geïdentificeerd. Op die manier wordt minstens gegarandeerd dat de betrokken leveranciers alvast op het vlak van identificatie de eerste essentiële stap hebben ondernomen (zich formeel kenbaar maken aan de bevoegde belastingadministratie) om de verschuldigde btw op de leveringen op een regelmatige wijze te kunnen voldoen.

Bepaalde elektronische interfaces worden zowel gebruikt door professionele verkopers (belastingplichtigen), als potentieel occasionele verkopers (particulieren) die niet als belastingplichtige kunnen worden beschouwd en die derhalve niet voor btw-doeleinden geïdentificeerd zijn (onder welke regeling dan ook). In een dergelijke context, zal de belastingplichtige die de leveringen van verkopers faciliteert via een elektronische interface niet als nalatig worden beschouwd als hij uit eigen beweging aan de verkoper die zijn btw-identificatienummer niet heeft meegedeeld uitdrukkelijk bevestiging heeft gevraagd dat hij daadwerkelijk niet over een btw-identificatienummer beschikt omdat hij volgens zijn verklaring zou optreden als occasionele verkoper die niet de hoedanigheid van belastingplichtige heeft. Een dergelijke ontheffing van aansprakelijkheid kan evenwel niet in overweging genomen worden ten aanzien van een verkoper-rechtspersoon die geen btw-identificatienummer zou hebben meegedeeld aan de belastingplichtige die diens leveringen faciliteert via een elektronische interface, in het kader van de afsluiting van de overeenkomst met betrekking tot het gebruik van die elektronische interface.

Het zou anderzijds te verregaand zijn om van een belastingplichtige die via een elektronische interface leveringen faciliteert te vereisen dat hij ook op eigen initiatief zou moeten nagaan of de op de gefaciliteerde leveringen verschuldigde btw ook daadwerkelijk werd afgedragen. Dergelijke vereiste zou immers onevenredig zijn in verhouding tot het vooropgestelde doel, aangezien zulks disproportionele administratieve lasten zou veroorzaken voor de betrokken belastingplichtige.

Artikel 51bis, § 3bis, tweede lid, 2°, nieuw, van het Wetboek voorziet verder dat de in het eerste lid van dat artikel bedoelde belastingplichtige geacht wordt niet te goeder trouw te zijn wanneer hij binnen een redelijke termijn geen adequaat gevolg heeft gegeven aan ernstige vermoedens omtrent het niet-compliant gedrag inzake btw van één (of meerdere) van de leveranciers met betrekking tot door de elektronische interface gefaciliteerde leveringen.

Ce sera tout d'abord le cas si, dans un délai d'un mois après que l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée l'a informée pour la première fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur utilisant son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations de déclaration et de paiement relatives à ces livraisons, il n'a pas mis en demeure cet assujetti de se conformer à ces obligations.

Il est possible qu'après ce premier rappel, le fournisseur en question ne mette pas fin à son comportement non conforme. L'administration peut alors notifier une deuxième fois qu'elle a de sérieux soupçons que le fournisseur concerné ne remplit pas correctement ses obligations en matière de TVA en ce qui concerne les livraisons facilitées via l'interface électronique.

Dans ce cas, l'assujetti qui facilite les livraisons par le biais de son interface électronique ne sera plus considéré comme étant de bonne foi si, dans un délai d'un mois après que l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée l'a informé une deuxième fois qu'elle a de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont l'assujetti facilite les livraisons par le biais de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations de déclaration et de paiement relatives à ces opérations, il n'a pas de nouveau mis en demeure ce fournisseur qu'il doit remplir correctement ces obligations en matière de TVA.

Il est possible que, même après la deuxième mise en demeure, le fournisseur concerné ne mette toujours pas fin à son comportement non conforme. Dans ce cas, l'administration peut encore communiquer une troisième fois ses sérieux soupçons selon lesquels le fournisseur concerné ne remplit pas correctement ses obligations en matière de TVA en ce qui concerne les livraisons facilitées via l'interface électronique.

Dans cette hypothèse, l'assujetti qui facilite les livraisons via son interface électronique ne sera plus considéré comme étant de bonne foi lorsqu'il n'a pas exclu ce fournisseur de l'utilisation de l'interface électronique dans un délai d'un mois après que l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une troisième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont l'assujetti facilite les livraisons visées à l'alinéa 1er via son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations de déclaration et de paiement relatives à ces opérations.

La disposition n'implique pas que l'assujetti qui facilite les livraisons via son interface électronique soit automatiquement obligé, après la troisième communication de

Dat zal vooreerst het geval zijn wanneer hij binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem voor de eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier die van zijn elektronische interface gebruik maakt, de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die leveringen niet correct vervult, die belastingplichtige niet heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen.

Het is mogelijk dat na die eerste aanmaning de betrokken leverancier zijn niet-compliant gedrag niet wijzigt. De administratie kan dan een tweede maal meedelen dat ze over ernstige vermoedens beschikt dat de betrokken leverancier zijn btw-verplichtingen met betrekking tot de door de elektronische interface gefaciliteerde leveringen niet correct nakomt.

In dat geval zal de belastingplichtige die de leveringen via zijn elektronische interface faciliteert niet langer geacht worden te goeder trouw te zijn wanneer hij binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige leveringen via zijn elektronische interface faciliteert de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier niet opnieuw heeft aangemaand om die btw-verplichtingen correct na te komen.

Het is mogelijk dat ook na de tweede aanmaning de betrokken leverancier zijn niet-compliant gedrag nog niet wijzigt. In dat geval kan de administratie alsnog een derde keer haar ernstige vermoedens meedelen dat de betrokken leverancier zijn btw-verplichtingen met betrekking tot de door de elektronische interface gefaciliteerde leveringen niet correct nakomt.

In dat geval zal de belastingplichtige die de leveringen via zijn elektronische interface faciliteert niet langer geacht worden te goeder trouw te zijn wanneer hij binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen via zijn elektronische interface faciliteert de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier niet van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten.

De bepaling houdt niet in dat de belastingplichtige die de leveringen via zijn elektronische interface faciliteert zonder meer verplicht is om na de derde mededeling

l'administration, d'exclure sans plus le fournisseur non conforme en question de l'utilisation de son interface électronique. Il peut, sans problème, choisir consciemment de ne pas le faire, mais il devra le faire en sachant parfaitement que les dettes de TVA impayées résultant du comportement non compliant du fournisseur concerné peuvent, à un moment donné, être recouvrées par l'administration auprès de lui en tant que personne solidairement responsable au paiement de cette TVA. Dans ce cas, il ne pourra pas prétendre être de bonne foi et par conséquent être responsable solidairement puisque son inertie en réponse à la troisième communication précitée de l'administration conformément à l'article 51*bis*, § 3*bis*, alinéa 2, 2°, c), nouveau, du Code, implique que l'administration peut invoquer à son encontre la responsabilité solidaire.

Ainsi, l'objectif de la présente disposition relative à la responsabilité solidaire et la modulation de son champ d'application n'est pas seulement de mettre l'accent sur le simple aspect "curatif" du recouvrement, en vertu duquel les dettes de TVA déjà formalisées suite au comportement non conforme des fournisseurs dont les livraisons sont facilitées par des interfaces électroniques peuvent être recouvrées, si nécessaire, auprès des assujettis qui ont facilité ces livraisons par le biais de leur interface électronique. L'accent est notamment également mis sur l'aspect "préventif" de la compliance lié à la responsabilité des interfaces électroniques par le biais de la responsabilité solidaire, afin d'encourager et d'accroître considérablement la compliance des fournisseurs.

Il convient de noter qu'en vertu de la présente disposition, aucune obligation documentaire supplémentaire n'est imposée aux assujettis concernés qui facilitent les livraisons de biens par le biais d'une interface électronique, en plus des obligations administratives spécifiques qui leur sont déjà imposées en vertu de l'article 26*ter*, § 3, de l'arrêté royal n° 1, lequel renvoie à l'article 54 *quater*, paragraphe 2, du règlement d'exécution du Conseil (UE) n° 282/2011, pris en exécution de l'article 54 *ter* du Code qui transpose l'article 242 *bis* de la directive 2006/112/CE, tel qu'inséré par la directive (UE) 2017/2455.

Conformément au point 21 de l'avis 73.708/3 précité du Conseil d'État, un nouvel alinéa 3 a été prévu dans l'article 51*bis*, § 3*bis*, du Code dans lequel il est prévu que:

— la communication visée à l'article 51*bis*, § 3, alinéa 2, 2°, a), est également notifiée au fournisseur visé dans

van de administratie de betrokken leverancier die niet-compliant is zonder meer van het gebruik van zijn elektronische interface uit te sluiten. Hij kan er zonder enig probleem bewust voor kiezen om dat niet te doen, maar hij zal dat dan wel moeten doen in het volle besef dat de niet-betaalde btw-schulden die voortvloeien uit het niet-compliant gedrag van de betrokken leverancier mogelijks op een gegeven moment door de administratie op hem kunnen worden verhaald als hoofdelijk aansprakelijke persoon voor de voldoening van die btw. In dat geval zal hij niet kunnen staande houden dat hij te goeder trouw is en dienovereenkomstig niet hoofdelijk aansprakelijk kan worden gesteld, aangezien zijn inertie naar aanleiding van de voormelde derde mededeling van de administratie hem overeenkomstig artikel 51*bis*, § 3*bis*, tweede lid, 2°, c), nieuw, van het Wetboek ertoe leidt dat de administratie jegens hem de hoofdelijke aansprakelijkheid kan invoeren.

De bedoeling van de voorliggende bepaling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid en de moduleringen van het toepassingsgebied ervan is dus niet alleen te focussen op het loutere "curatieve" invorderingsaspect waarbij reeds geformaliseerde btw-schulden ingevolge niet-compliant gedrag van leveranciers van wie de leveringen worden gefaciliteerd door elektronische interfaces zo nodig kunnen worden ingevorderd lastens de belastingplichtigen die die leveringen via hun elektronische interface hebben gefaciliteerd. Er wordt namelijk tevens ingezet op het "preventieve" compliance aspect dat met de responsabilisering van de elektronische interfaces door middel van de hoofdelijke aansprakelijkheid gepaard gaat om op die manier de compliance van de leveranciers aan te moedigen en substantieel te verhogen.

Er wordt op gewezen dat er aan de betrokken belastingplichtigen die leveringen van goederen faciliteren via een elektronische interface krachtens de voorliggende bepaling géén aanvullende documentaire verplichtingen worden opgelegd bovenop de specifieke administratieve verplichtingen die op hen reeds van toepassing zijn krachtens artikel 26*ter*, § 3, van het koninklijk besluit nr. 1, dat verwijst naar artikel 54 *quater*, lid 2 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad, in uitvoering van artikel 54 *ter* van het Wetboek dat artikel 242 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, zoals ingevoegd door Richtlijn (EU) 2017/2455 omzet.

Overeenkomstig punt 21 van het voormeld advies 73.708/3 van de Raad van State werd een nieuw derde lid van artikel 51*bis*, § 3*bis*, van het Wetboek ontworpen waarin wordt voorzien dat:

— de in artikel 51*bis*, § 3, tweede lid, 2°, a), bedoelde mededeling eveneens ter kennis gebracht wordt aan de

cette communication selon les modalités déterminées par le Roi;

— ce fournisseur peut contester les sérieux soupçons repris dans cette communication en introduisant une réclamation administrative à l'adresse électronique, dans le délai et selon les modalités déterminés par le Roi.

Ces garanties juridiques supplémentaires sont, selon le Conseil d'État, nécessaires afin de garantir le caractère proportionnel de la mesure et de sauvegarder les droits de la défense du redevable primaire de la TVA au regard de l'impact potentiel du régime, qui pourrait en effet conduire à son exclusion de l'interface électronique et ainsi à la perte d'un de ses canaux de vente.

Enfin, afin de permettre aux assujettis qui facilitent les livraisons de biens via leur interface électronique de mettre en place leur procédures internes en vue de remplir leur mission de diligence vis-à-vis des vendeurs présents sur leur interface qui ne respecteraient pas leurs obligations en matière de TVA, l'article 15 du présent projet prévoit que ce nouveau mécanisme de solidarité sera applicable aux taxes qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2024.

En réalité, le système mis en place ne consiste que dans des notifications de l'administration vers l'interface (et vers le fournisseur) et de l'interface vers le fournisseur sous-jacent.

Dans le cadre de leurs relations commerciales, interfaces électroniques et fournisseurs sous-jacents tissent nécessairement déjà des liens juridiques et commerciaux et disposent de moyens de communication internes. Les adaptations de système qui seraient nécessaires doivent dès lors, dans cette optique, être limitées dès lors que le présent mécanisme ne nécessite pas de formalisme particulier.

Par ailleurs, de telles interfaces sont, depuis le 1er janvier 2023, soumises à certaines obligations de collecte d'informations relatives aux vendeurs (personnes physiques) présents sur l'interface, conformément à l'article 321 *quinquies* du CIR 92 (transposition de la directive 2021/514 (UE) du Conseil du 22 mars 2021 modifiant la directive 2011/16 (UE) en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal – directive DAC 7). Afin de pouvoir remplir ces obligations, de telles interfaces ont nécessairement dû mettre en place des procédures internes de gestion de ces données relatives aux vendeurs de sorte que

in die mededeling bedoelde leverancier overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten;

— die leverancier de in die mededeling opgenomen ernstige vermoedens kan betwisten door middel van een administratief bezwaar in te dienen op het elektronische adres, binnen de termijn en overeenkomstig de modaliteiten, zoals bepaald door de Koning.

Deze bijkomende juridische garanties zijn volgens de Raad van State met name noodzakelijk om de proportionaliteit van de maatregel te vrijwaren en de rechten van verdediging van de primaire schuldenaar van de btw te vrijwaren in het licht van de mogelijke impact van de regeling die er immers toe kan leiden dat hij van de elektronische interface wordt uitgesloten en dus één van zijn verkoopkanalen verliest.

Om belastingplichtigen die de levering van goederen via hun elektronische interface faciliteren, in staat te stellen hun interne procedures te implementeren om op die manier aan hun zorgvuldigheidsplicht tegemoet te komen ten aanzien van verkopers op hun interface die hun btw-verplichtingen niet nakomen, bepaalt artikel 15 van dit ontwerp tenslotte dat deze nieuwe hoofdelijkheid van toepassing zal zijn ten aanzien van de belasting die vanaf 1 januari 2024 opeisbaar is.

De regeling die wordt ingevoerd bestaat in feite alleen uit meldingen van de administratie naar de interface (en naar de leverancier) en van interface naar de onderliggende leverancier.

In het kader van hun commerciële betrekkingen hebben elektronische interfaces en onderliggende leveranciers noodzakelijkerwijs al juridische en commerciële banden en beschikken ze over interne communicatiemiddelen. De benodigde systeemaanpassingen zijn daarom beperkt, aangezien de regeling geen bijzondere vormvereisten oplegt.

Bovendien zijn dergelijke interfaces sinds 1 januari 2023 onderworpen aan bepaalde verplichtingen om informatie te verzamelen over verkopers (natuurlijke personen) die aanwezig zijn op de interface, in overeenstemming met artikel 321 *quinquies* van het WIB 92 (omzetting van Richtlijn 2021/514 (EU) van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16 (EU) met betrekking tot de automatische en verplichte uitwisseling van inlichtingen voor belastingdoeleinden – DAC 7). Om aan deze verplichtingen te kunnen voldoen, hebben deze interfaces noodzakelijkerwijs interne procedures moeten invoeren voor het beheer van deze

la présente obligation doit pouvoir être remplie sans difficulté à court ou moyen terme.

Enfin, l'article 15 du projet vise les taxes qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2024. Si l'on tient compte des délais légaux pour l'acquittement de la taxe et des différents délais de l'action en recouvrement de la taxe tels que prévus à l'article 81*bis* du Code, l'activation effective de cette disposition (qui présume que le fournisseur n'ait pas rempli correctement ses obligations déclaratives) ne pourra en tout état de cause s'envisager avant le dépôt des déclarations TVA relatives à ces taxes exigibles à partir du 1er janvier 2024 (soit, dans l'hypothèse la plus proche, pour un déposant mensuel, au plus tôt le 20 février 2024), laissant dès lors autant de temps aux interfaces électroniques de parfaire leur système de notification vis-à-vis des fournisseurs sous-jacents.

CHAPITRE 6

Régime particulier des exploitants agricoles

Art. 16

L'article 16 de l'avant-projet de loi soumis pour avis au Conseil d'État visait initialement uniquement à renforcer l'habilitation au Roi prévue à l'article 57, § 7, du Code relatif au régime particulier des entrepreneurs agricoles.

Dans le cadre de ce régime, les exploitants agricoles, pour les opérations qui relèvent de ce régime, ne sont pas soumis, sauf en ce qui concerne leurs opérations intracommunautaires, aux obligations habituelles en matière de TVA, soit les obligations en matière de facturation, de déclaration et de paiement de la taxe (voir en ce sens l'article 57, § 1er, du Code).

Ainsi, lorsqu'ils réalisent de telles opérations, ils ne peuvent porter en compte de la TVA sur ces opérations. Par contre, afin de compenser l'absence de droit à déduction dans le chef de ces exploitants agricoles, une compensation forfaitaire leur est versée par le client assujéti sous la forme d'un pourcentage appliqué au prix hors taxes. Ce pourcentage est, conformément à l'article 3, alinéa 2, de l'arrêté royal n° 22, du 15 septembre 1970, relatif au régime particulier applicable aux exploitants agricoles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (ci-après "arrêté royal n° 22"), égal à:

gegevens met betrekking tot verkopers, zodat het mogelijk moet zijn om op korte of middellange termijn zonder problemen aan deze verplichting te voldoen.

Tot slot heeft artikel 15 van het ontwerp betrekking op belastingen die vanaf 1 januari 2024 opeisbaar zijn. Als we rekening houden met de wettelijke termijnen voor de betaling van de belasting en de verschillende termijnen voor het instellen van een vordering tot terugvordering van de belasting zoals bepaald in artikel 81*bis* van het Wetboek, kan de effectieve inwerkingtreding van deze bepaling (die veronderstelt dat de leverancier zijn aangifteverplichting niet correct is nagekomen) in geen geval worden overwogen voor de indiening van de btw-aangiften met betrekking tot deze belastingen die opeisbaar zijn vanaf 1 januari 2024 (dat wil zeggen in het vroegste scenario, voor een maandelijkse belastingplichtige, op zijn vroegst op 20 februari 2024), waardoor de elektronische interfaces evenveel tijd hebben om hun kennisgevingssysteem ten opzichte van de onderliggende leveranciers te perfectioneren.

HOOFDSTUK 6

Bijzondere regeling voor landbouwondernemers

Art. 16

Artikel 16 van het voorontwerp van wet dat voor advies aan de Raad van State werd voorgelegd, had aanvankelijk enkel tot doel de in artikel 57, § 7, van het Wetboek bedoelde machtiging aan de Koning met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers te versterken.

In die regeling zijn de landbouwers voor de handelingen die onder die regeling vallen, behalve wat hun intracommunautaire handelingen betreft, niet onderworpen aan de gebruikelijke verplichtingen inzake btw, d.w.z. de verplichtingen inzake facturering, aangifte en betaling van de belasting (zie, in die zin, artikel 57, § 1, van het Wetboek).

Wanneer zij dergelijke handelingen verrichten, kunnen zij daarover aldus geen btw in rekening brengen. Ter compensatie van het ontbreken van een recht op aftrek bij deze landbouwers wordt hen daarentegen door de belastingplichtige afnemer een forfaitaire compensatie betaald in de vorm van een percentage dat wordt toegepast op de prijs exclusief belasting. Dat percentage is, overeenkomstig artikel 3, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 22 van 15 september 1970 met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers inzake belasting over de toegevoegde waarde (hierna "koninklijk besluit nr. 22" genoemd), gelijk aan:

— deux p.c. de la base d'imposition en ce qui concerne les livraisons de bois;

— six p.c. de la base d'imposition en ce qui concerne les autres livraisons de biens et les prestations de services.

Lorsque ces opérations sont effectuées en faveur d'un assujetti tenu au dépôt des déclarations périodiques à la TVA ou en faveur d'un assujetti soumis au régime de la franchise visé à l'article 56*bis* du Code, le client doit délivrer en double exemplaire un document particulier au vendeur (l'exploitant agricole), appelé communément bordereau d'achat (article 4 de l'arrêté royal n° 22).

Ce bordereau d'achat doit contenir une série de mentions obligatoires (numéro d'ordre, identification des parties, date et description de l'opération, indication du prix net et du pourcentage de compensation). Ce document peut notamment permettre au client de revendiquer son droit de déduire cette compensation forfaitaire comme s'il s'agissait d'une TVA.

L'article 57, § 7, du Code prévoit une habilitation au Roi qui vise "les modalités d'application du présent article en ce qui concerne la définition de l'exploitant agricole, les pourcentages forfaitaires de compensation et les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime". Les obligations relatives à l'émission et la délivrance du bordereau d'achat pourraient être couvertes par les termes "les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime".

Au regard cependant des avis répétés de la section de législation du Conseil d'État, il convient néanmoins de renforcer cette habilitation au Roi en précisant, de manière explicite, que cette habilitation couvre également la détermination des "mentions et les modalités de délivrance du document délivré par l'acheteur ou le preneur assujetti à l'exploitants agricole", afin de donner une base juridique solide à l'article 4 de l'arrêté royal n° 22. Par ailleurs, cette délégation pourra permettre, à l'avenir, de moduler cette obligation de délivrance du bordereau d'achat, notamment en cas de volonté de digitaliser cette obligation au regard de l'intention du gouvernement de promouvoir, de manière phasée, l'émission des factures et des documents qui remplissent des fonction analogues (tel le bordereau d'achat) de manière électronique.

Au point 24 de son avis 73.708/3 précité, le Conseil d'État considère cependant que certains éléments

— twee pct. van de maatstaf van heffing voor leveringen van hout;

— zes pct. van de maatstaf van heffing voor andere leveringen van goederen en diensten.

Wanneer deze handelingen worden verricht ten behoeve van een belastingplichtige die verplicht is periodieke btw-aangiften in te dienen of ten behoeve van een belastingplichtige die onder de vrijstellingsregeling van artikel 56*bis* van het Wetboek valt, moet de afnemer aan de verkoper (de landbouwer) een bijzonder stuk in tweevoud uitreiken, dat gewoonlijk een aankoopborderel wordt genoemd (artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 22).

Dit aankoopborderel moet een reeks verplichte gegevens bevatten (ordernummer, identificatie van de partijen, datum en beschrijving van de handeling, vermelding van de nettoprijs en het compensatiepercentage). Op grond van dat document kan de afnemer zijn recht op aftrek van deze forfaitaire compensatie uitoefenen, alsof het btw zou betreffen.

Artikel 57, § 7, van het Wetboek voorziet in een machtiging aan de Koning om "de toepassingsmodaliteiten van dit artikel met betrekking tot de definitie van de landbouwonderneming, de forfaitaire compensatiepercentages en de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren" te bepalen. De verplichtingen in verband met de afgifte en de uitreiking van het aankoopborderel zouden kunnen worden gedekt door de woorden "de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren".

Gelet op de herhaalde adviezen van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State is het evenwel aangewezen om deze bevoegdheid aan de Koning te versterken door uitdrukkelijk te preciseren dat deze bevoegdheid ook betrekking heeft op de vaststelling van "de vermeldingen en de uitreikingsmodaliteiten van het door de belastingplichtige koper of ontvanger uitgereikte document aan de landbouwondernemer", teneinde artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 22 een meer robuuste rechtsgrondslag te verschaffen. Bovendien kan deze delegatie het in de toekomst mogelijk maken om deze verplichting tot uitreiking van het aankoopborderel te moduleren, wanneer het wenselijk zou geacht worden die verplichting te digitaliseren in het licht van het voornemen van de regering om, gefaseerd, de elektronische uitreiking van facturen en documenten met een soortgelijke functie (zoals het aankoopborderel) aan te moedigen.

In punt 24 van zijn voormeld advies 73.708/3 was de Raad van State evenwel van oordeel dat bepaalde

essentiels de la définition des exploitants agricoles doivent figurer directement à l'article 57 du Code et non dans l'arrêté royal n° 22.

Il est donc fait usage de la présente modification de l'article 57 du Code afin d'intégrer dans cette disposition ces éléments essentiels de la définition d'exploitants agricoles.

L'article 16, 1°, du présent projet remplace par conséquent l'article 57, § 1er, du Code afin d'intégrer ces éléments.

L'article 57, § 1er, alinéa 2, nouveau, du Code reprend, sans le modifier, l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 qui définit l'exploitant agricole comme l'assujetti qui se livre à:

— l'agriculture générale, la culture maraîchère, fruitière, florale et des plantes ornementales, la production de champignons, de semences et de plants, et la viticulture;

— l'élevage du bétail, de la volaille de basse-cour et des lapins, et l'apiculture;

— l'exploitation de pépinières;

— la sylviculture.

L'article 57, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code, reprend, également sans le modifier, l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal n° 22 qui concerne les opérations qui peuvent être réalisées sous ce régime particulier. Sont visées les opérations habituelles réalisées par des exploitants agricoles comme la livraison des biens produits au sein l'exploitation agricole en l'état ou qui ont subi une transformation primaire, l'exécution de services dans le cadre de contrats d'élevage ou de culture, l'entraide agricole, la livraison de biens d'investissement de l'exploitation, l'enlèvement de matières organiques à des fins d'engrais, la cession de quotas de production etc.

L'article 57, § 1er, alinéa 4, nouveau, du Code précise que ce régime n'est pas applicable lorsque les opérations susvisées constituent des ventes à distance intracommunautaires de biens effectuées dans les conditions de l'article 15, § 2, du Code. Ces dispositions sont reprises telle quelle de l'article 2, § 4, de l'arrêté royal n° 22.

L'article 16, 2°, du présent projet insère également à l'article 57 du Code un paragraphe 1er*bis* qui reprend le contenu actuel de l'article 57, § 1er, du Code.

essentiële elementen van de definitie van landbouwnemer rechtstreeks in artikel 57 van het Wetboek moeten worden opgenomen en niet in koninklijk besluit nr. 22.

Er wordt daarom gebruik gemaakt van de huidige wijziging van artikel 57 van het Wetboek om die essentiële elementen van de definitie van landbouwnemers in deze bepaling op te nemen.

Artikel 16, 1°, van dit ontwerp vervangt aldus artikel 57, § 1, van het Wetboek om die elementen in die bepaling op te nemen.

Artikel 57, § 1, tweede lid, nieuw, van het Wetboek herneemt, zonder inhoudelijke wijziging, artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 dat de landbouwnemer omschrijft als de belastingplichtige wiens bedrijvigheid bestaat in:

— algemene landbouw, groenteteelt, fruitteelt, bloementeel, sierplantenteelt, champignonteel, teelt van zaai- en pootgoed en druiventeelt;

— veeteelt, pluimveeteelt, konijnenteelt en bijenteelt;

— boomkweek;

— bosbouw.

Artikel 57, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek herneemt, eveneens zonder inhoudelijke wijziging, artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 22 dat betrekking heeft op de handelingen die onder die bijzondere regeling kunnen worden verricht. De gebruikelijke handelingen van landbouwnemers zijn gedekt, zoals de levering van goederen die op het landbouwbedrijf zijn geproduceerd in de staat waarin hij ze heeft voortgebracht of geteeld of na ze onderworpen te hebben aan een primaire verwerking, het verlenen van diensten in het kader van contractmesterij of contractteelt, onderlinge landbouwhulp, levering van bedrijfsmiddelen van de landbouwneming, verwijdering van organisch materiaal voor bemesting, overdracht van productiequota, enz.

Artikel 57, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek bepaalt dat deze regeling niet van toepassing is wanneer de voormelde verrichtingen intracommunautaire afstandsverkoop van goederen uitmaken die worden verricht onder de voorwaarden van artikel 15, § 2, van het Wetboek. Deze bepalingen zijn als zodanig overgenomen van artikel 2, § 4, van het koninklijk besluit nr. 22.

Artikel 16, 2°, van dit ontwerp voegt ook in artikel 57 van het Wetboek een paragraaf 1bis in, die de huidige inhoud van artikel 57, § 1, van het Wetboek overneemt.

L'article 16, 3°, du présent projet insère également à l'article 57 du Code un paragraphe 1^{er}ter dans le même objectif.

L'article 57, § 1^{er}ter, alinéa 1er, nouveau, du Code, reprend, également sans le modifier, l'article 2, § 2, alinéa 1er, de l'arrêté royal n° 22 qui vise les conditions sous lesquelles un exploitant agricole peut effectuer d'autres opérations que celles visées ci-avant sans perdre le bénéfice de ce régime. Deux conditions sont requises:

— ces opérations sont liées de par leur nature à son activité principale d'exploitant agricole;

— le chiffre d'affaires, hors TVA, généré par ces opérations ne dépasse pas, au cours de l'année civile en cours et n'a pas dépassé, au cours de l'année civile qui précède, 30 p.c. du chiffre d'affaires total de l'exploitant agricole.

L'article 57, § 1^{er}ter, alinéa 2, nouveau, du Code reprend, également sans le modifier, l'article 2, § 2, alinéa 2, de l'arrêté royal n° 22 qui liste ces opérations que l'exploitant agricole peut effectuer dans ce cadre. Sont visés entre autres la livraison de produits de l'exploitation qui ont subi une transformation autre que primaire, l'exécution de certains travaux saisonniers, la vente d'électricité produite au sein de l'exploitation, la location d'éléments de l'exploitation agricole, les services horeca au sein de l'exploitation agricole etc.

Enfin, l'article 16, 5°, du présent projet complète l'article 57 du Code par un paragraphe 9 qui reprend le dispositif de l'article 2, § 5, de l'arrêté royal n° 22 concernant les circonstances dans lesquelles un assujetti peut être exclu du bénéfice de ce régime particulier. C'est singulièrement le cas lorsque cet assujetti effectue d'autres opérations que celles qui sont visées (ou permises) en vertu de l'article 57, § 1er, alinéa 4 et § 1^{er}bis ou dans les cas qui entraînent des distorsions de concurrence lorsque l'exploitant agricole est étroitement lié sur les plans financier, économique et de l'organisation avec une ou plusieurs personnes, indépendantes du point de vue juridique et non soumises au présent régime particulier.

Artikel 16, 3°, van dit ontwerp voegt met hetzelfde doel in artikel 57 van het Wetboek tevens een paragraaf 1ter in.

Artikel 57, § 1ter, eerste lid, nieuw, van het Wetboek herneemt, eveneens zonder inhoudelijke wijziging, artikel 2, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 22 dat de voorwaarden bepaalt waaronder een landbouwondernemer andere dan de hierboven vermelde handelingen kan verrichten zonder het voordeel van deze regeling te verliezen. Daartoe moeten twee voorwaarden zijn vervuld:

— die handelingen zijn uit hun aard verbonden met zijn hoofdactiviteit als landbouwondernemer;

— de omzet, exclusief btw, van die handelingen bedraagt gedurende het lopende kalenderjaar en bedroeg gedurende het voorafgaande kalenderjaar niet meer dan 30 pct. van de totale omzet van de landbouwondernemer.

Artikel 57, § 1ter, tweede lid, nieuw, van het Wetboek herneemt artikel 2, § 2, tweede lid, van koninklijk besluit nr. 22, eveneens zonder inhoudelijke wijziging, dat de handelingen opsomt die de landbouwondernemer in dit kader mag verrichten. Bedoeld zijn onder meer de levering van producten van het landbouwbedrijf die een andere dan primaire verwerking hebben ondergaan, het verrichten van bepaald seizoensgebonden werk, de verkoop van via het bedrijf geproduceerde elektriciteit, de verhuur van bestanddelen van het landbouwbedrijf, de restaurantdiensten binnen het landbouwbedrijf enz.

Ten slotte vult artikel 16, 5°, van dit ontwerp artikel 57 van het Wetboek aan met een paragraaf 9 die de inhoud van artikel 2, § 5, van koninklijk besluit nr. 22 overneemt inzake de omstandigheden waarin een belastingplichtige kan worden uitgesloten van het voordeel van deze bijzondere regeling. Dit is met name het geval wanneer deze belastingplichtige andere handelingen verricht dan degene die worden bedoeld (of toegestaan) in artikel 57, § 1, vierde lid en § 1bis of in gevallen die leiden tot concurrentievervalsingen wanneer de landbouwer financieel, economisch en organisatorisch nauw verbonden is met één of meer personen die juridisch gezien zelfstandig zijn en die niet onder deze bijzondere regeling vallen.

CHAPITRE 7

**Prescription de l'action
en recouvrement de la taxe**

Art. 17 à 19

La loi du 20 novembre 2022 portant des dispositions fiscales et financières diverses (*Moniteur belge* du 30 novembre 2022) a apporté plusieurs modifications aux codes fiscaux en matière de procédure. Dans ce cadre, l'article 81*bis*, § 1er, du Code a été modifié afin de prévoir un délai de prescription étendu pour l'action en recouvrement étendu (de sept à dix ans) lorsque les infractions au Code ou à ses arrêtés d'exécution ont été commises dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire.

Ce délai étendu est calqué sur celui qui, depuis la même loi, est applicable en matière d'impôts directs dans les mêmes circonstances (article 354, § 2, nouveau, du CIR 92). En matière d'impôts directs, l'article 333 du CIR 92 (également modifié par la même loi) prévoit quant à lui que lorsque l'administration fait usage de ce délai étendu, elle notifie préalablement au contribuable, sur la base d'indices de fraude, dans ce même délai, la présomption de fraude et son intention d'appliquer ce délai étendu. Cette obligation de notification préalable préexistait avant l'entrée en vigueur de cette disposition mais de manière plus stricte dans la mesure où elle exigeait que l'administration doive démontrer de manière précise ces indices de fraude. Or, comme le rappelle l'exposé des motifs de la loi du 20 novembre 2022, il y a généralement peu de discussions sur les faits sous-jacents commis par les contribuables impliqués dans les affaires de fraude, le débat portant souvent bien plus sur d'éventuelles erreurs de procédure. Il est apparu que de nombreux litiges portaient précisément sur le degré de précision de ces indices de fraude tels que notifiés par l'administration. La modification apportée à l'article 333 du CIR 92, sans priver pour autant les contribuables de leurs droits à la défense, allège quelque peu cette obligation de notification préalable dans le chef de l'administration afin de lui permettre d'optimiser ses performances en matière de contrôle.

L'article 84*ter* du Code prévoit quant à lui une même obligation de notification des indices de fraude lorsque l'administration fait usage du délai de prescription étendu de l'action en recouvrement en cas d'intention frauduleuse. Cette disposition n'a cependant pas été modifiée par la loi du 20 novembre 2022 précitée et fait toujours référence à l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 2, 4°, du Code, abrogé depuis cette loi. Cette disposition concernait le

HOOFDSTUK 7

**Verjaring van de vordering
tot voldoening van de belasting**

Art. 17 tot en met 19

De wet van 20 november 2022 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 30 november 2022) heeft inzake procedure verschillende wijzigingen aangebracht in de fiscale wetboeken. In dat kader is artikel 81*bis*, § 1, van het Wetboek gewijzigd om te voorzien in een verlenging van de verjaringstermijn van de vordering tot voldoening (van zeven naar tien jaar) wanneer inbreuken op het Wetboek of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn gepleegd met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden.

Deze verlengde termijn is gemodelleerd naar de termijn die sinds dezelfde wet in dezelfde omstandigheden van toepassing is inzake directe belastingen (artikel 354, § 2, nieuw, WIB 92). Inzake directe belastingen bepaalt artikel 333 WIB 92 (eveneens gewijzigd bij dezelfde wet) dat wanneer de administratie gebruik maakt van die verlengde termijn, zij de belastingplichtige op basis van aanwijzingen van fraude binnen dezelfde termijn voorafgaandelijk in kennis stelt van vermoedens van fraude en van haar voornemen om die verlengde termijn toe te passen. Deze verplichting tot voorafgaande kennisgeving bestond al vóór de inwerkingtreding van die bepaling, maar op een striktere wijze, aangezien de administratie op nauwkeurige wijze aanwijzingen van fraude moest aantonen. Zoals de memorie van toelichting bij de wet van 20 november 2022 echter opmerkt, is er in het algemeen evenwel weinig discussie over de onderliggende feiten die door de bij fraude betrokken belastingplichtigen zijn gepleegd, en gaat de discussie vaak veel meer over mogelijke procedurefouten. Het is gebleken dat veel geschillen juist betrekking hebben op de mate van juistheid van deze door de administratie meegedeelde aanwijzingen van fraude. De wijziging van artikel 333 WIB 92 verlicht enigszins die verplichting tot voorafgaande kennisgeving van de administratie om haar in staat te stellen haar controlewerkzaamheden te optimaliseren zonder weliswaar de belastingplichtigen hun recht op verdediging te ontnemen.

Artikel 84*ter* van het Wetboek voorziet in dezelfde verplichting tot kennisgeving van vermoedens van belastingontduiking wanneer de administratie gebruik maakt van de verlengde verjaringstermijn van de vordering tot voldoening in geval van bedrieglijk opzet. Die bepaling is echter niet gewijzigd bij voormelde wet van 20 november 2022 en verwijst nog steeds naar artikel 81*bis*, § 1, tweede lid, 4°, van het Wetboek, dat ingevolge die

délai de prescription de l'action en recouvrement de sept ans prévu en cas d'infractions frauduleuses.

Comme le souligne le Conseil d'État au point 25 de son avis 73.708/3 précité, les versions française et néerlandaise de cet article divergent. Là où il est question en français de la notification des "indices de fraude", le texte néerlandais vise quant à lui des "*vermoedens van belastingontduiking*" (présomptions d'évasion fiscale). Comme indiqué par le Conseil d'État, il convient d'aligner les deux versions linguistiques.

Afin de remédier à cette double imprécision et d'aligner la procédure TVA davantage sur celle applicable en matière d'impôts directs, l'article 84ter du Code est remplacé par l'article 18 du présent projet afin de prévoir que lorsque l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée se propose d'appliquer le délai de prescription de l'action en recouvrement de dix ans (prévu à l'article 81bis, § 1er, alinéa 4, nouveau, du Code), elle est tenue, à peine de nullité du redressement, sur la base d'indices de fraude, de notifier au préalable, par écrit, à la personne concernée, les présomptions de fraude qui existent, à son endroit, pour la période en cause. Cette formulation correspond en même temps à celle employée à l'article 333, alinéa 3, nouveau, du CIR 92.

Cette disposition est calquée sur l'article 333, alinéa 3, nouveau, du CIR 92, depuis sa modification par la loi du 20 novembre 2022 précitée. Le caractère scriptural de cette notification est maintenu à l'article 84ter, nouveau, du Code bien que ceci n'apparaisse plus expressément à l'article 333, alinéa 3, nouveau, du CIR 92. En effet, tant en matière d'impôts directs (ce qui est confirmé dans l'exposé des motifs de la loi du 20 novembre 2022 précitée) qu'en matière TVA, la notification préalable doit s'effectuer de manière écrite pour des raisons évidentes de preuve.

Afin de permettre une meilleure corrélation entre d'une part l'article 81bis, § 1er, alinéa 4, nouveau du Code et la présente modification et d'autre part, entre les procédures applicables en matière de TVA et d'impôts directs, l'article 19 du présent projet prévoit que cette obligation de notification préalable est applicable aux taxes qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2023. La formulation choisie (laquelle renvoie directement à l'article 84ter du Code, tel que remplacé par le présent projet) est calquée sur la disposition transitoire reprise à l'article 104 de la loi du 20 novembre 2022 précitée, conformément l'avis n° 71.966/1/V-2/V du 31 août 2022 de la section de législation du Conseil d'État relatif à cette loi (p. 25). Compte tenu du fait que cette notification

wet is opgeheven. Deze bepaling had betrekking op de verjaringstermijn van zeven jaar voor de vordering tot voldoening in geval van fraude.

Zoals de Raad van State opmerkt in punt 25 van zijn voormeld advies 73.708/3, verschillen de Franse en de Nederlandse versie van dit artikel. Terwijl de Franse versie verwijst naar de kennisgeving van "aanwijzingen van fraude (*indices de fraude*)", verwijst de Nederlandse versie naar "vermoedens van belastingontduiking". Zoals aangegeven door de Raad van State moeten die beide taalversies onderling op elkaar worden afgestemd.

Om die dubbele onnauwkeurigheid te verhelpen en de btw-procedure in overeenstemming te brengen met de procedure inzake directe belastingen, wordt artikel 84ter van het Wetboek vervangen bij artikel 18 van dit ontwerp. Aldus wordt voortaan bepaald dat wanneer de administratie die belast is met de belasting over de toegevoegde waarde voornemens is de verjaringstermijn van tien jaar voor de vordering tot voldoening toe te passen (voorzien in artikel 81bis, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek), zij verplicht is, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, op basis van aanwijzingen van fraude, de betrokkene voorafgaandelijk schriftelijk in kennis te stellen van de vermoedens van fraude die tegen hem bestaan in de betreffende periode. Deze bewoordingen komen tevens overeen met die die werden gehanteerd in artikel 333, derde lid, nieuw, van het WIB 92.

Die bepaling is gemodelleerd naar artikel 333, derde lid, nieuw, van het WIB 92, in de versie sinds de wijziging ervan bij de voormelde wet van 20 november 2022. Het feit dat de kennisgeving schriftelijk moet gebeuren wordt gehandhaafd in artikel 84ter, nieuw, van het Wetboek, hoewel dit niet meer uitdrukkelijk wordt vermeld in artikel 333, derde lid, nieuw, van het WIB 92. Zowel inzake directe belastingen (wat wordt bevestigd in de memorie van toelichting bij de voormelde wet van 20 november 2022) als inzake btw moet de voorafgaande kennisgeving immers schriftelijk gebeuren om evidente bewijsredenen.

Met het oog op een betere samenhang tussen het artikel 81bis, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek en de onderhavige wijziging enerzijds en de toepasselijke procedures inzake btw en directe belastingen anderzijds, bepaalt artikel 19 van dit ontwerp dat die verplichting tot voorafgaande kennisgeving van toepassing is op de belasting die opeisbaar is vanaf 1 januari 2023. De formulering (die rechtstreeks verwijst naar artikel 84ter van het Wetboek, zoals vervangen bij dit ontwerp) is gemodelleerd naar de overgangsbepaling opgenomen in artikel 104 van de voormelde wet van 20 november 2022, overeenkomstig het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 31 augustus 2022 over deze wet, nr. 71.966/1/V-2/V (blz. 25). Aangezien het enige

préalable n'a pour but que de permettre un allongement à dix ans du délai de prescription de l'action en recouvrement, le caractère rétroactif apparent de cette mesure est purement théorique dès lors que la portée de la présente modification ne se fera ressentir que dans plusieurs années. La présente modification constitue dès lors une correction d'une incohérence interne au Code qu'il convient de faire entrer en vigueur à la même date que la modification de l'article 81*bis*, § 1er, du Code, soit au 1er janvier 2023.

Par ailleurs, il apparaît que la convergence procédurale évoquée ci-avant entre la TVA et les impôts directs pâlit d'une autre lacune.

En matière d'impôts directs, un délai d'imposition particulier est prévu lorsqu'une action judiciaire fait apparaître que des revenus imposables n'ont pas été déclarés au cours d'une des cinq années qui précèdent celle de l'intentement de l'action (article 358, § 1er, 3°, du CIR 92). L'administration fiscale peut alors établir l'impôt jusqu'à douze mois à compter de la date à laquelle la décision dont l'action judiciaire a fait l'objet n'est plus susceptible d'opposition ou de recours, c'est-à-dire la date où cette décision est coulée en force de chose jugée.

En matière de TVA, le délai pour l'action en recouvrement de la taxe en cas d'action judiciaire est formulé de manière différente. L'article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, 2°, du Code prévoit que lorsqu'une action judiciaire fait apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées, que des opérations ont été exemptées à tort ou que des déductions ont été opérées indûment en Belgique, la prescription est acquise à l'expiration de la septième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue.

L'exemple-type est l'instance pénale au cours de laquelle il apparaît que des infractions au Code ou à ses arrêtés d'exécution ont été commises dont il apparaît qu'une taxe serait due dans le chef d'une tierce personne. Ainsi, par exemple, une personne A ayant établi de fausses factures en faveur de B est reconnue coupable de faux en écriture. Ces fausses factures ont pu permettre à B de procéder à des déductions indues de TVA. Ces éléments découlant de la procédure pénale à l'encontre de A permettent à l'administration de faire usage du délai étendu de sept ans en vue de procéder au contrôle et à la régularisation dans le chef de B, notamment en ce qui concerne les déductions qu'il a opérées dans ses déclarations périodiques à la TVA.

La possibilité pour l'administration d'invoquer ce délai de prescription étendu dans le cadre de son action en recouvrement de la taxe reste très dépendante du déroulement de l'action judiciaire dont ressortent les éléments

doel van die voorafgaande kennisgeving erin bestaat de verjaringstermijn van de vordering tot voldoening te verlengen tot tien jaar, is het schijnbare terugwerkende karakter van deze maatregel louter theoretisch, aangezien de impact van deze wijziging pas over meerdere jaren merkbaar zal zijn. Deze wijziging is dienvolgens een aanpassing van een interne inconsistentie in het Wetboek die op dezelfde datum als de wijziging van artikel 81*bis*, eerste lid, van het Wetboek in werking moet treden, namelijk op 1 januari 2023.

De voormelde procedurele convergentie tussen btw en directe belastingen blijkt nog een andere onvolkomenheid te vertonen.

Inzake directe belastingen is voorzien in een bijzondere aanslagtermijn wanneer een rechtsovereenkomst uitwijst dat belastbare inkomsten niet zijn aangegeven in één van de vijf jaren vóór het jaar waarin de vordering is ingesteld (artikel 358, § 1, 3°, WIB 92). De belastingadministratie kan dan de belasting vestigen binnen de twaalf maanden te rekenen vanaf de datum waarop tegen de beslissing over de rechtsovereenkomst geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend, dat wil zeggen vanaf de datum waarop die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Inzake btw is de verjaringstermijn van de vordering tot voldoening van de belasting in geval van een rechtsovereenkomst anders geformuleerd. Artikel 81*bis*, § 1, derde lid, 2°, van het Wetboek bepaalt dat wanneer een rechtsovereenkomst aantoonbaar dat in België belastbare handelingen niet werden aangegeven, handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of belastingaftrekken werden toegepast, de verjaring intreedt na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op het jaar waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan.

Het typevoorbeeld is een strafrechtelijke procedure waarbij blijkt dat er inbreuken op het Wetboek of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn gepleegd waarvoor een derde belasting verschuldigd zou zijn. Zo wordt, bijvoorbeeld, een persoon A die aan B valse facturen heeft uitgereikt, schuldig bevonden aan valsheid in geschrifte. Deze valse facturen kunnen B in staat hebben gesteld onrechtmatig btw in aftrek te brengen. Die elementen die voortvloeien uit de strafrechtelijke procedure tegen A stellen de administratie in staat de verlengde termijn van zeven jaar te gebruiken om een controle en een regularisatie van de situatie van B uit te voeren, met name wat betreft de aftrek die hij in zijn periodieke btw-aangiften heeft verricht.

De mogelijkheid voor de administratie om gebruik te maken van de verlengde verjaringstermijn in het kader van de vordering tot voldoening van de belasting blijft sterk afhankelijk van de vooruitgang in het gerechtelijk

susceptibles de fonder une régularisation dans le chef d'un tiers. Il peut ainsi arriver qu'en fonction de la durée de la procédure judiciaire en cause, ces éléments soient portés à la connaissance de l'administration au-delà du délai de sept ans prévu à l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 3, du Code, rendant cette disposition inopérante.

En matière d'impôts directs, l'administration dispose d'un délai d'imposition suffisant quelle que soit la durée de la procédure judiciaire qui fait apparaître les éléments justifiant une imposition.

L'article 17 du présent projet propose une plus grande convergence entre le délai de prescription de l'action en recouvrement de la taxe en matière de TVA et le délai d'imposition en matière d'impôts directs afin que le délai de prescription de l'action en recouvrement dans le chef de l'administration ne soit pas trop dépendant des aléas de la procédure judiciaire sur laquelle l'administration fonde une régularisation. Concrètement, cette prescription ne sera acquise au plus tôt qu'à l'expiration de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la décision relative à l'action judiciaire est coulée en force de chose jugée, de sorte que l'administration dispose en toutes hypothèses d'au moins un an pour procéder à d'éventuelles mesures de taxation et de recouvrement à la suite de cette décision judiciaire.

S'agissant d'une disposition modifiant des règles de procédure, la présente modification sera d'application immédiate dès l'entrée en vigueur de la présente loi, y compris dès lors en ce qui concerne des taxes dont le recouvrement ne serait pas encore prescrit à cette date d'entrée en vigueur, en vertu des règles de prescription applicables avant cette date.

CHAPITRE 8

Obligations des prestataires de services de paiement

Art. 20 et 21

L'article 93*duodecies*/4 du Code a été introduit par la loi du 7 avril 2023 modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée en ce qui concerne l'introduction de certaines obligations d'information applicables aux prestataires de services de paiement (*Moniteur belge* du 18 avril 2023), qui vise à transposer dans l'ordre juridique interne belge les dispositions de la directive (UE) 2020/284 du Conseil du 18 février 2020 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'instauration

dossier, waaruit de gegevens afkomstig zijn die de basis kunnen vormen van een rechtzetting in hoofde van een derde. Zo kan het gebeuren dat ingevolge de duur van de betrokken gerechtelijke procedure, aan de administratie elementen ter kennis worden gebracht na de in artikel 81*bis*, § 1, derde lid, van het Wetboek bedoelde termijn van zeven jaar, waardoor die bepaling onwerkzaam wordt.

Inzake directe belastingen beschikt de administratie over een voldoende lange aanslagtermijn, ongeacht de duur van de gerechtelijke procedure waarin de gegevens die een rechtzetting rechtvaardigen aan het licht komen.

In artikel 17 van dit ontwerp wordt een grotere convergentie voorgesteld van de verjaringstermijn van de vordering tot voldoening van de belasting inzake btw en die inzake directe belastingen, zodat de verjaringstermijn van die vordering voor de administratie niet te zeer afhankelijk is van de mogelijke onvoorziene veranderingen in het kader van de gerechtelijke procedure op grond waarvan de administratie tot een rechtzetting kan overgaan. *In concreto* zal de verjaring pas intreden ten vroegste na het verstrijken van het kalenderjaar volgend op dat waarin de rechterlijke beslissing met betrekking tot de rechtsvordering in kracht van gewijsde is gegaan, zodat de administratie na die gerechtelijke beslissing minstens één jaar de tijd heeft om eventuele belasting- en invorderingsmaatregelen te treffen.

Aangezien het een bepaling tot wijziging van procedureregels betreft, zal deze wijziging onmiddellijk bij de inwerkingtreding van deze wet van toepassing zijn, dus ook ten aanzien van belasting waarvan de invordering op die datum van inwerkingtreding nog niet zou zijn verjaard op grond van de vóór die datum geldende verjaringsregels.

HOOFDSTUK 8

Verplichtingen van betalingsdienstaanbieders

Art. 20 en 21

Artikel 93*duodecies*/4 van het Wetboek werd ingevoerd bij de wet van 7 april 2023 tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde betreffende de invoering van bepaalde informatieverplichtingen voor betalingsdienstaanbieders (*Belgisch Staatsblad* van 18 april 2023), die tot doel heeft om de bepalingen van Richtlijn (EU) 2020/284 van de Raad van 18 februari 2020 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften

de certaines exigences applicables aux prestataires de services de paiement (ci-après “directive 2020/284”).

Dans un premier temps, en ce qui concerne la conservation des données transmises par les prestataires de services de paiement, une transposition fidèle et stricte de la directive précitée a été réalisée. Par conséquent, la conservation des données susmentionnées par l’administration a été prévue pour une durée n’excédant pas celle nécessaire à leur transmission à la base de données européenne CESOP (dix jours, cf. article 24 *ter*, paragraphe 3, du règlement (UE) n° 904/2010 du 7 octobre 2010 concernant la coopération administrative et la lutte contre la fraude dans le domaine de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après “règlement n° 904/2010”), tel qu’inséré par le règlement (UE) n° 2020/283 du Conseil du 18 février 2020 modifiant le règlement (UE) no 904/2010 en ce qui concerne des mesures de renforcement de la coopération administrative afin de lutter contre la fraude à la TVA (ci-après “règlement n° 2020/283”)).

Toutefois, lors de la préparation de la mise en œuvre opérationnelle des systèmes ICT nationaux de l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée dans le but de recevoir et d’envoyer de manière adéquate les informations concernées, il est apparu que les besoins pratiques des administrations opérationnelles exigent que cette approche initiale très stricte soit ajustée et assouplie à la lumière d’objectifs supplémentaires concernant les informations en question.

En effet, d’une part, les agents contrôleurs de l’Administration générale de la Fiscalité devront maintenir l’accès aux données transmises telles quelles par les prestataires de services de paiement pendant une période plus longue afin de leur permettre d’assurer un suivi adéquat de l’exécution correcte des obligations spécifiques qui sont imposées à ces prestataires de services de paiement en matière de TVA. Il s’agit notamment de vérifier que toutes les données ont été correctement inscrites dans les registres et transmises intégralement à l’administration. En effet, il est essentiel pour l’efficacité du système qu’il y ait un contrôle de l’exhaustivité et de l’exactitude des données transmises. C’est la raison pour laquelle la non-transmission ou la transmission tardive des informations, ainsi que la transmission d’informations incomplètes ou inexactes, sont sanctionnées par des amendes administratives spécifiques. Cet objectif est si étroitement lié au bon fonctionnement du système qu’il peut intrinsèquement être considéré comme un corollaire implicite et inhérent à cette obligation.

Pour cet objectif spécifique, il n’est pas suffisant d’utiliser les possibilités de consultation des données contenues dans la base de données européenne CESOP

voor betalingsdienstaanbieders, in de Belgische interne rechtsorde om te zetten (hierna: “Richtlijn 2020/284”).

In eerste instantie werd met betrekking tot de bewaring van de door betalingsdienstaanbieders overgemaakte gegevens aangesloten bij een getrouwe en strikte omzetting van de voormelde richtlijn. Ten gevolge daarvan werd ervan uitgegaan dat de voormelde gegevens door de administratie niet langer zouden worden bewaard dan nodig om die door te sturen naar de Europese CESOP-databank (tien dagen, cf. artikel 24 *ter*, lid 3, Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: “Verordening nr. 904/2010”), zoals ingevoegd door Verordening (EU) nr. 2020/283 van de Raad van 18 februari 2020 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om btw-fraude te bestrijden (hierna: “Verordening nr. 2020/283”)).

Bij de voorbereiding van de operationele implementatie van de nationale ICT-systemen van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde met het oog op het adequaat ontvangen en versturen van de betrokken gegevens, is evenwel gebleken dat de praktische noden van de operationele administraties vergen dat die initiële zeer strikte benadering wordt bijgesteld en versoepeld in het licht van bijkomende doelstellingen met betrekking tot die gegevens.

Enerzijds zullen de controlerende ambtenaren van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit immers gedurende een langere termijn toegang moeten behouden tot de als dusdanig door de betalingsdienstaanbieders doorgestuurde gegevens om hen in staat te stellen een adequaat toezicht te verzekeren van de correcte uitvoering van de specifieke verplichtingen die hen inzake btw zijn opgelegd. Dat betreft in het bijzonder de controle dat alle gegevens correct zijn opgenomen in de registers en vervolgens integraal werden doorgestuurd naar de administratie. Het is immers essentieel voor de effectiviteit van het systeem dat er toezicht is op de volledigheid en de accuraatheid van de doorgestuurde gegevens. Om die reden wordt het niet of laattijdig doorsturen van de gegevens, alsook het doorsturen van onvolledige of onjuiste gegevens met specifieke administratieve geldboeten bestraft. Dergelijke doelstelling is dermate nauw verbonden met de correcte werking van het systeem, dat ze in essentie als impliciet en inherent corollarium van die verplichting kan worden beschouwd.

Voor die specifieke doelstelling is het onvoldoende om gebruik te maken van de mogelijkheden tot raadpleging van de gegevens opgenomen in de Europese

puisque les données qu'elle contient sont agrégées au niveau de l'Union européenne après avoir subi le traitement nécessaire à cette fin (en particulier, le nettoyage des données). En outre, des modalités de consultation spécifiques fixes ont également été intégrées dans la conception de la base de données. Il n'est donc pas possible d'interroger les données telles qu'elles ont été transmises à l'origine par un prestataire de services de paiement spécifique à partir de la base de données du CESOP. C'est pourquoi, il est nécessaire de prévoir la conservation des données transmises en tant que telles par les prestataires de services de paiement dans une base de données au niveau national qui peut être consultée a posteriori.

En outre, les agents contrôleurs de l'Administration générale de la Fiscalité et de l'Administration générale de l'Inspection Spéciale des Impôts pourront également utiliser les informations régulièrement reçues et conservées dans la base de données susmentionnée pour mener à bien la mission légale globale confiée au SPF Finances, à savoir la détection et la lutte contre la fraude fiscale en matière de TVA et, le cas échéant, relative à d'autres impôts. À cette fin, les informations pertinentes conservées dans la base de données nationale devraient pouvoir être fusionnées avec d'autres informations déjà disponibles afin de réaliser des contrôles fiscaux ciblés sur la base d'indicateurs de risque.

En ce qui concerne la notion d'"indicateurs de risque", il est renvoyé à l'article 5 de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions (voir point 27 de l'avis 73.708/3 précité du Conseil d'État). Cet article fait référence à l'échange de données au sein du SPF Finances en vue de la création d'un *data-warehouse*. Celui-ci peut être considéré comme un répertoire de données qui peuvent être examinées à l'aide de techniques statistiques et de techniques de modélisation visant à "mettre en évidence, à l'intérieur de gros volumes de données inutilisables en tant que tels, des relations jusque-là inconnues, à en extraire des informations originales et potentiellement utiles et à les analyser". (M. SAINTRAIN, TIC, nouveaux standards transactionnels et fiscalité, Bureau du Plan, working paper 15-03, août 2003, pp. 41-42).

Les services du Service public fédéral Finances effectuent ces opérations soit pour assurer plus efficacement la perception correcte des impôts, droits, taxes et autres prélèvements, soit pour évaluer une politique fiscale particulière, pour informer une certaine catégorie de contribuables d'un avantage fiscal légitime ou pour

CESOP-databank, aangezien de daarin opgenomen gegevens geaggregeerd zijn op Europese Unie-niveau na daartoe de nodige bewerkingen te hebben ondergaan (in het bijzonder het opschonen van de gegevens). Daarnaast zijn in het ontwerp van de gegevensbank ook vaste, specifieke raadplegingsmodaliteiten ingebouwd. Het opvragen van de gegevens zoals die door een welbepaalde betalingsdienstverrichter oorspronkelijk werden doorgestuurd, is aldus niet mogelijk vanuit de CESOP-databank. Om die reden is het dan ook noodzakelijk dat wordt voorzien in een opslag van de door de betalingsdienstaanbieders als dusdanig doorgestuurde gegevens in een databank op nationaal niveau die achteraf kan worden geconsulteerd.

Daarnaast zullen de controlerende ambtenaren van de Algemene Administratie van de fiscaliteit en van de Algemene Administratie van de bijzondere belastinginspectie de regelmatig ontvangen gegevens die in de voormelde databank werden opgeslagen eveneens kunnen gebruiken ter uitvoering van de globale wettelijke opdracht die aan de FOD Financiën werd toevertrouwd, met name het opsporen en bestrijden van fiscale fraude inzake btw en, desgevallend, inzake andere belastingen. De betrokken gegevens die in de nationale databank zijn opgeslagen moeten met het oog daarop kunnen worden samengevoegd met andere reeds beschikbare gegevens om gerichte fiscale controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren.

Er wordt voor het concept "risico-indicatoren" verwezen naar artikel 5 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten (zie punt 27 van het voornoemde advies 73.708/3 van de Raad van State). Dat artikel verwijst naar de gegevensuitwisseling binnen de Federale Overheidsdienst Financiën met het oog op de oprichting van een *datawarehouse*. Deze kan worden beschouwd als een opslagplaats van gegevens die kunnen worden onderzocht met behulp van statistische technieken en modelleringstechnieken die gericht zijn op "het tot stand brengen van tot dan onbekende relaties binnen grote volumes van als dusdanig onbruikbare gegevens om er originele en potentieel nuttige informatie aan te onttrekken en die te analyseren". (M. SAINTRAIN, TIC, nouveaux standards transactionnels et fiscalité, Planbureau, working paper 15-03, augustus 2003, blz. 41-42).

De diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën voeren dergelijke bewerkingen uit ofwel om op een meer doeltreffende wijze de juiste inning van belastingen, taksen, heffingen en andere rechten te garanderen, ofwel om een bepaald fiscaal beleid te evalueren, een bepaalde categorie van belastingplichtigen

préparer une modification de l'assiette de ces impôts, droits, taxes et autres prélèvements. Dans le premier cas, les traitements en matière de gestion des risques s'accompagnent d'activités de contrôle ou de recouvrement dans la mesure où elles permettent d'identifier soit des catégories de personnes ou d'opérations qui font l'objet d'un contrôle renforcé, soit des agissements frauduleux typiques.

Ces traitements sont donc effectués sur la base de ce que l'on appelle des indicateurs de risque, c'est-à-dire des éléments concrets qui, sur la base de l'analyse des données contenues dans la base de données, révèlent une relation statistiquement pertinente entre ces données et certains risques de fraude. Comme le terme l'indique, il s'agit de données qui, sur la base de l'analyse des données, lorsqu'elles sont présentes dans un dossier fiscal, indiquent qu'il existe un risque de fraude ou d'abus dans ce dossier. Il est ainsi possible d'effectuer des contrôles plus ciblés, plus productifs et donc moins coûteux en personnel.

L'article 20 du présent projet remplace donc l'article 93*duodecies*/4 du Code, tel que prévu initialement dans le cadre de la transposition de la directive 2020/284, en prévoyant que les informations mises à disposition par les prestataires de services de paiement seront conservées dans un système électronique national jusqu'au 31 décembre de la cinquième année qui suit celle durant laquelle elles ont été mises à disposition, afin de contrôler la correcte application des obligations des prestataires de services de paiement et de pouvoir fusionner ces informations avec d'autres données déjà disponibles en vue de réaliser des contrôles ciblés sur la base d'indicateurs de risque.

Ce délai particulier correspond au délai de conservation des informations par le CESOP, conformément à l'article 24 *quater*, paragraphe 2, du règlement n° 904/2010, tel qu'inséré par le règlement n° 2020/283, qui prévoit que le CESOP conserve ces informations "pendant une période maximale de cinq ans à compter de la fin de l'année au cours de laquelle les informations lui ont été transmises". Au-delà de ce délai, ces informations seront supprimées du CESOP. Il en sera de même au niveau de la base de données nationale.

La création de cette base de données nationale met en œuvre l'option laissée aux États membres par l'article 24 *ter*, paragraphe 2, du règlement n° 904/2010, tel qu'inséré par le règlement n° 2020/283, qui permet aux États membres de stocker les informations reçues des prestataires de services de paiement dans un système électronique national.

te informer over een wettig belastingvoordeel of om een wijziging van de grondslag van die belastingen, taksen, heffingen of andere rechten voor te bereiden. In het eerste geval gaan de verrichtingen inzake risicobeheer samen met controle- of invorderingsverrichtingen voor zover ze ertoe bijdragen om ofwel categorieën van personen of handelingen die het voorwerp uitmaken van een versterkte controle, ofwel typische fraudehandelingen, te identificeren.

Die verrichtingen gebeuren aldus op basis van de zogenaamde risico-indicatoren, i.e. concrete elementen die op grond van analyse van de gegevens in de data-warehouse een statistisch relevante correlatie tussen die gegevens en bepaalde frauderisico's onthullen. Zoals de term aangeeft betreft het gegevens die op grond van data-analyse, indien aanwezig in een fiscaal dossier, een indicatie geven dat er in dat dossier een risico bestaat op fraude of misbruik. Op die manier zijn zo meer gerichte, meer productieve en dus minder arbeidsintensieve controles mogelijk.

Artikel 20 van dit ontwerp vervangt daarom artikel 93*duodecies*/4 van het Wetboek, zoals dat oorspronkelijk bij de omzetting van Richtlijn 2020/284 was voorzien, door er in te voorzien dat de door de betalingsaanbieders ter beschikking gestelde gegevens in een nationaal elektronisch systeem zullen worden bewaard tot 31 december van het vijfde jaar na het jaar waarin die gegevens ter beschikking werden gesteld, om zo de correcte toepassing van de verplichtingen van de betalingsdienstaanbieders te kunnen controleren en om die gegevens te kunnen samenvoegen met andere reeds beschikbare gegevens met het oog op het uitvoeren van gerichte fiscale controles op basis van risico-indicatoren.

Die specifieke termijn komt overeen met de bewaartermijn van de gegevens binnen CESOP, overeenkomstig artikel 24 *quater*, lid 2, van Verordening nr. 904/2010, zoals ingevoegd bij Verordening nr. 2020/283, dat erin voorziet dat die gegevens in CESOP worden bijgehouden "gedurende maximaal vijf jaar na afloop van het jaar waarin de inlichtingen naar CESOP werden doorgegeven". Na die termijn zullen die gegevens uit CESOP worden verwijderd. Dat zal evenzeer het geval zijn voor de gegevens in de nationale databank.

Het opzetten van die nationale databank geeft uitvoering aan de optie die aan lidstaten wordt gelaten door artikel 24 *ter*, lid 2, van Verordening nr. 904/2010, zoals ingevoerd door Verordening nr. 2020/283, op grond waarvan lidstaten de van de betalingsdienstaanbieders ontvangen inlichtingen mogen opslaan in een nationaal elektronisch systeem.

L'article 55, paragraphe 1, deuxième alinéa, du règlement n° 904/2010 dispose que les informations collectées sous quelque forme que ce soit par les États membres en vertu de ce règlement (y compris les informations collectées auprès des prestataires de services de paiement conformément au chapitre V, section 2, de ce règlement, tel qu'inséré par le règlement n° 2020/283) peuvent être utilisées pour déterminer l'assiette, pour la perception ou le contrôle administratif des impôts. En outre, le troisième alinéa de cet article confirme explicitement que ces informations peuvent être utilisées pour établir d'autres prélèvements, droits et taxes relevant de l'article 2 de la directive 2008/55/CE du Conseil du 26 mai 2008 concernant l'assistance mutuelle en matière de recouvrement des créances relatives à certaines cotisations, à certains droits, à certaines taxes et autres mesures, et justifie donc le traitement supplémentaire envisagé pour les informations mises à disposition par les prestataires de services de paiement.

Cette approche s'inscrit d'ailleurs parfaitement dans le principe énoncé à l'article 3, alinéa 3, de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions, selon lequel ce service public peut traiter ultérieurement pour l'exécution d'une autre mission légale toute donnée à caractère personnel collectée légitimement dans le cadre de l'exécution de l'une de ses autres missions. L'article 5, § 1er, de la même loi confirme également, pour autant que de besoin, que le Service public fédéral Finances peut procéder également à l'agrégation des données recueillies dans le cadre de ses missions légales en vue de la création d'un *datawarehouse* qui doit permettre à ses services d'une part, de réaliser des contrôles ciblés sur la base d'indicateurs de risque et d'autre part, d'effectuer des analyses sur des données relationnelles provenant des différentes administrations et, ou services du Service public fédéral Finances.

Afin que l'article 93*duodecies*/4, du Code, tel qu'introduit par la loi du 7 avril 2023 précitée, ne puisse produire ses effets et que le présent article 93*duodecies*/4, en projet, du Code constitue la seule norme applicable, l'article 21 du présent projet fixe l'entrée en vigueur de cette disposition au 1er janvier 2024, comme c'est le cas de l'article 93*duodecies*/4, du Code tel qu'introduit par la loi du 7 avril 2023. La combinaison de cette entrée en vigueur au même jour et de la référence expresse, à l'article 20 du présent projet, à la loi du 7 avril 2023 dans la chronologie législative permet d'atteindre cet objectif sur le plan légistique.

Artikel 55, lid 1, tweede alinea, van Verordening nr. 904/2010 stelt dat de in enigerlei vorm uit hoofde van die verordening door de lidstaten verzamelde inlichtingen (met inbegrip van de inlichtingen die werden verzameld bij de betalingsdienstverrichters overeenkomstig hoofdstuk V, afdeling 2, van die verordening zoals ingevoegd bij Verordening nr. 2020/283), mogen worden gebruikt voor de vaststelling van de grondslag, de inning of de administratieve controle van de belastingen. De derde alinea van dat artikel bevestigt bovendien expliciet dat die inlichtingen kunnen worden gebruikt om andere heffingen, rechten en belastingen vast te stellen die vallen onder artikel 2 van Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen en verantwoordt dus de vooropgestelde aanvullende verwerking van de door de betalingsdienstaanbieders ter beschikking gestelde gegevens.

Deze benadering sluit trouwens naadloos aan bij het principe neergelegd in artikel 3, derde lid, van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, op grond waarvan die overheidsdienst elk wettelijk verzameld persoonsgegeven in het kader van de uitvoering van één van zijn opdrachten later kan verwerken in het kader van een andere opdracht. Artikel 5, § 1, van diezelfde wet bevestigt voor zover nodig eveneens dat de Federale Overheidsdienst Financiën de overeenkomstig haar wettelijke opdrachten ingezamelde gegevens kan samenvoegen met het oog op de oprichting van een *datawarehouse* waarmee zijn diensten enerzijds in staat worden gesteld om gerichte controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren en anderzijds analyses kunnen uitvoeren op relationele gegevens afkomstig van verschillende administraties en, of diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën.

Om artikel 93*duodecies*/4 van het Wetboek, zoals ingevoerd bij de voormelde wet van 7 april 2023 geen uitwerking te laten hebben en enkel artikel 93*duodecies*/4, in ontwerp, van het Wetboek toepassing te laten vinden, legt artikel 21 van dit ontwerp de inwerkingtreding van deze bepaling vast op 1 januari 2024, zoals het geval is met artikel 93*duodecies*/4 van het Wetboek zoals ingevoegd door de wet van 7 april 2023. Door de combinatie van de inwerkingtreding op dezelfde dag met de uitdrukkelijke verwijzing, in artikel 20 van dit ontwerp, naar de wet van 7 april 2023 in de legistische chronologie, kan die doelstelling legistiek worden verwezenlijkt.

CHAPITRE 9

**Taux réduit de TVA
pour les médicaments à usage humain ou
vétérinaire**

Art. 22

L'article 22 du projet vise à remplacer le point 1 de la rubrique XVII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux (ci-après "arrêté royal n° 20"), afin de le conformer au cadre juridique modifié relatif aux médicaments à usage humain ou vétérinaire.

Il a été donné suite aux suggestions d'amélioration terminologique du Conseil d'État telles que formulées au point 28 de son avis 73.708/3 précité.

Le règlement (UE) n° 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE (ci-après: "règlement (UE) n° 2019/6") et la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires ont modifié le cadre juridique relatif aux médicaments vétérinaires. Cette modification a pour effet que la disposition figurant à la rubrique XVII, point 1, a), du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 est trop générale et n'emploie plus la terminologie et les références légales et réglementaires adéquates.

La rubrique XVII, chiffre 1, a), du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 prévoit un taux réduit de six p.c. pour: "Toute substance ou composition visée à l'article 1er de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments et enregistrée comme médicament par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou pour laquelle l'autorisation de mise sur le marché visée à l'article 1er, § 1er, alinéa 1er, 1) de l'arrêté royal du 3 juillet 1969 relatif à l'enregistrement des médicaments a été notifiée au ministre qui a la Santé publique dans ses attributions."

La formulation actuelle du littera a) précité n'opère aucune distinction entre d'une part, les médicaments à usage humain et d'autre part, les médicaments à usage vétérinaire, alors que la réglementation en matière de Santé publique prévoit un cadre juridique spécifique pour les deux catégories.

Pour qu'un bien soit considéré comme un médicament et bénéficie par conséquent du taux réduit de TVA de

HOOFDSTUK 9

**Verlaagd btw-tarief
voor geneesmiddelen voor menselijk of
diergeneeskundig gebruik**

Art. 22

Artikel 22 van het ontwerp heeft tot doel de bepaling onder punt 1 in rubriek XVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (hierna: "koninklijk besluit nr. 20"), te vervangen om te voldoen aan het gewijzigde wettelijk kader van geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik.

Er werd gevolg gegeven aan de suggesties van de Raad van State voor terminologische verbetering opgenomen in punt 28 van zijn voornoemd advies 73.708/3.

De Verordening (EU) nr. 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG (hierna: "Verordening (EU) nr. 2019/6") en de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen hebben het wettelijk kader voor diergeneesmiddelen gewijzigd. Deze wijziging heeft als gevolg dat de bepaling onder rubriek XVII, cijfer 1, punt a), van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20, te ruim is en niet meer de correcte terminologie en de juiste wettelijke en reglementaire verwijzingen hanteert.

Rubriek XVII, punt 1, a), van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 voorziet in een verlaagd tarief van zes pct. voor: "Elke enkelvoudige of samengestelde substantie bedoeld in artikel 1 van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen en geregistreerd als geneesmiddel door de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft of waarvoor de vergunning voor het in de handel brengen bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1) van het koninklijk besluit van 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen ter kennis is gegeven aan de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft."

De huidige formulering in het voormelde punt a) maakt geen onderscheid tussen de geneesmiddelen voor menselijk gebruik enerzijds en de diergeneesmiddelen anderzijds, terwijl de regelgeving inzake Volksgezondheid voor beide categorieën in een onderscheiden specifiek rechtskader voorziet.

Om als geneesmiddel te kunnen worden beschouwd en bijgevolg het verlaagd btw-tarief van zes pct. te

six p.c., deux conditions doivent, selon cette formulation, être remplies. D'une part, il s'agit de toute substance (simple) ou composition et d'autre part, la substance doit être enregistrée comme médicament par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou faire l'objet d'une autorisation de mise sur le marché notifiée au même ministre.

En outre, ces médicaments doivent également être dotés d'un emballage extérieur (ou emballage primaire) sur lequel figurent les indications requises par la législation sur les médicaments, y compris le numéro d'enregistrement.

Les médicaments enregistrés et les médicaments pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été notifiée au ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, dont il est question ci-avant, figurent dans la banque de données des médicaments de l'Agence fédérale des médicaments et des produits de santé (ci-après: "AFMPS"). L'administration vérifie si un bien figure dans la base de données des médicaments autorisés à usage humain et vétérinaire et est donc soumis au taux réduit de TVA.

La rubrique XVII, point 1, a), nouvelle, du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 (telle que remplacée par l'article 22 du présent projet) établit une distinction claire entre les médicaments à usage humain et les médicaments à usage vétérinaire, mais par ailleurs, une distinction supplémentaire entre les médicaments (homéopathiques) d'une part et certains médicaments homéopathiques et médicaments traditionnels à base de plantes d'autre part, est rendue nécessaire par le champ d'application de cette terminologie.

Un médicament (homéopathique) est repris comme médicament dans la base de données de l'AFMPS s'il dispose d'une "autorisation de mise sur le marché" (AMM) ou d'une "autorisation d'importation parallèle". En vertu de l'article 6, § 1er, alinéa 5, de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain (ci-après: "loi du 25 mars 1964"), certains médicaments homéopathiques et médicaments traditionnels à base de plantes peuvent, de manière dérogatoire, être soumis à une procédure d'autorisation simplifiée ("enregistrement").

À la lumière de la rubrique XVII, point 1, a), du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, l'importance et la différence entre les notions d'"enregistrement" et d'"autorisation de mise sur le marché" apparaissent clairement. Le terme "enregistrement" n'est encore utilisé dans la base de données de l'AFMPS, comme mentionné ci-dessus, que pour certains médicaments

genieten, moet volgens die formulering aan twee voorwaarden worden voldaan. Ten eerste moet het gaan om een enkelvoudige of samengestelde substantie en ten tweede moet deze substantie geregistreerd zijn als geneesmiddel door de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft of moet voor die substantie een vergunning zijn verleend voor het in de handel brengen die aan dezelfde minister ter kennis is gebracht.

Deze geneesmiddelen moeten trouwens ook voorzien zijn van een buitenverpakking (of primaire verpakking) waarop de door de wetgeving op de geneesmiddelen verplichte vermeldingen aanwezig zijn, waaronder het registratienummer.

De geregistreerde geneesmiddelen en de geneesmiddelen waarvoor er een vergunning voor het in de handel brengen ter kennis werd gebracht aan de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, zoals hoger vermeld, zijn terug te vinden in de databank van vergunde geneesmiddelen van het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (hierna: "FAGG"). De administratie gaat na of een goed in de databank van de vergunde geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik is opgenomen en bijgevolg aan het verlaagd btw-tarief is onderworpen.

In rubriek XVII, punt 1, a), nieuw, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 (zoals vervangen bij artikel 22 van dit ontwerp) wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen geneesmiddelen voor menselijk gebruik en geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, maar daarnaast dringt een bijkomend onderscheid zich op tussen (homeopathische) geneesmiddelen enerzijds en bepaalde homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen anderzijds, rekening houdend met de draagwijdte van die terminologie.

Een (homeopathisch) geneesmiddel is als geneesmiddel in de databank van het FAGG opgenomen wanneer deze een "vergunning voor het in de handel brengen" of een "vergunning voor parallelinvoer" heeft. Volgens artikel 6, § 1, vijfde lid, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik (hierna: "wet van 25 maart 1964"), zijn bepaalde homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen onderworpen aan een vereenvoudigde vergunningsprocedure ("registratie").

In het licht van rubriek XVII, punt 1, a), van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 blijkt het belang van en het verschil tussen de begrippen "registratie" en "vergunning voor het in de handel brengen". Het begrip "registratie" wordt, zoals hoger aangegeven, in de databank van het FAGG enkel nog gebruikt voor bepaalde homeopathische geneesmiddelen en traditionele

homéopathiques et les médicaments traditionnels à base de plantes, alors que dans la rubrique susmentionnée, aucune distinction n'est opérée entre d'une part, les médicaments (homéopathiques ou non) et, d'autre part, certains médicaments homéopathiques et les médicaments traditionnels à base de plantes. Par conséquent, chaque médicament est soumis à un taux réduit de TVA, pour autant que les conditions énumérées à la rubrique XVII, chiffre 1, a), du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 sont remplies. Depuis le 21 mai 2022, l'article 1er, § 1er, 1), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments ne s'applique qu'aux médicaments à usage humain.

En ce qui concerne les médicaments homéopathiques à usage humain, l'article 38 de l'arrêté royal du 14 décembre 2006 stipule ce qui suit:

“Une procédure d'enregistrement simplifiée spéciale est instaurée pour les médicaments homéopathiques qui remplissent toutes les conditions suivantes:

- voie d'administration orale ou externe;
- absence d'indication thérapeutique particulière sur l'étiquette ou dans toute information relative au médicament;
- degré de dilution garantissant l'innocuité du médicament; en particulier, le médicament ne peut contenir ni plus d'une partie par 10.000 de la souche, ni plus d'un centième de la plus petite dose utilisée éventuellement en allopathie pour les substances actives dont la présence dans un médicament allopathique entraîne l'obligation de présenter une prescription médicale.”.

L'article 1er, § 1er, 1), de la loi du 25 mars 1964 stipule, entre autres, que pour être qualifiée de médicament à usage humain, toute substance simple ou composée doit posséder des propriétés curatives ou préventives à l'égard des maladies humaines, ce qui permet aux médicaments homéopathiques enregistrés d'être couverts.

En ce qui concerne les médicaments traditionnels à base de plantes, l'article 43 de l'arrêté royal du 14 décembre 2006 stipule que:

“Une procédure d'enregistrement simplifiée spéciale, ci-après dénommée “enregistrement de l'usage traditionnel”, est instaurée pour les médicaments à base de plantes qui répondent à l'ensemble des critères suivants:

kruidengeneesmiddelen, terwijl in de voormelde rubriek geen onderscheid wordt gemaakt tussen (al dan niet homeopathische) geneesmiddelen enerzijds en bepaalde homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen anderzijds. Bijgevolg wordt ieder geneesmiddel aan een verlaagd btw-tarief onderworpen, zolang aan de voorwaarden opgesomd in rubriek XVII, cijfer 1, punt a), van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 is voldaan. Sinds 21 mei 2022 geldt het artikel 1, § 1, 1), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen enkel nog voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik.

Voor de homeopathische geneesmiddelen voor menselijk gebruik bepaalt artikel 38 van het koninklijk besluit van 14 december 2006 het volgende:

“Er wordt een speciale vereenvoudigde registratieprocedure ingesteld voor de homeopathische geneesmiddelen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- het geneesmiddel is voor oraal of uitwendig gebruik bestemd;
- er is geen specifieke therapeutische indicatie vermeld op het etiket of in de informatie inzake het geneesmiddel;
- de verdunningsgraad is zodanig dat het geneesmiddel gegarandeerd onschadelijk is; in het bijzonder mag het geneesmiddel niet meer dan één deel per 10.000 van het stamproduct bevatten en niet meer dan één honderdste van de kleinste eventueel in de allopathische geneeskunde gebruikte dosis voor de actieve substanties waarvan de aanwezigheid in een allopathisch geneesmiddel met zich brengt dat een medisch voorschrift moet worden overgelegd.”.

Artikel 1, § 1, 1), van de wet van 25 maart 1964 bepaalt onder meer dat elke enkelvoudige of samengestelde substantie, therapeutische of profylactische eigenschappen met betrekking tot ziekten bij de mens moeten hebben om als geneesmiddel voor menselijk gebruik in aanmerking te komen, waardoor de geregistreerde homeopathische geneesmiddelen kunnen worden gedekt.

Voor de traditionele kruidengeneesmiddelen voor menselijk gebruik bepaalt artikel 43 van het koninklijk besluit van 14 december 2006 het volgende:

“Er wordt een speciale vereenvoudigde registratieprocedure ingesteld voor de kruidengeneesmiddelen die aan de volgende criteria voldoen, hierna “registratie als traditioneel gebruikt geneesmiddel” genoemd:

a) ils ont des indications exclusivement appropriées à des médicaments traditionnels à base de plantes qui, de par leur composition et leur destination, sont conçus pour et destinés à être utilisés sans la surveillance d'un médecin à des fins de diagnostic, de prescription ou de suivi du traitement;

b) ils sont exclusivement destinés à être administrés selon un dosage et une posologie spécifiés;

c) il s'agit de médicaments destinés à être administrés par voie orale et/ou externe, et/ou par inhalation;

d) la durée de l'usage traditionnel visée à l'article 45, § 1er, point c), est écoulée;

e) les données sur l'usage traditionnel du médicament sont suffisantes; en particulier, l'innocuité du médicament est démontrée dans les conditions d'emploi spécifiées et les effets pharmacologiques ou l'efficacité du médicament sont plausibles du fait de l'ancienneté de l'usage et de l'expérience.”

L'article 86, paragraphe 1, du règlement (UE) n° 2019/6 dispose que:

“Est soumis à la procédure d'enregistrement un médicament vétérinaire homéopathique qui remplit toutes les conditions énumérées ci-après:

a) il est administré par une voie décrite dans la Pharmacopée européenne ou, à défaut, dans les pharmacopées utilisées de façon officielle dans les États membres;

b) son degré de dilution est suffisant pour garantir son innocuité et il ne contient pas plus d'une partie par 10.000 de la teinture mère;

c) aucune indication thérapeutique ne figure sur son étiquetage ou dans toute information y relative.”

L'article 4, point 1, sous a), du règlement (UE) n° 2019/6 impose la même condition relative au caractère thérapeutique pour les médicaments vétérinaires. Toutefois, actuellement, tant les médicaments homéopathiques à usage humain que les médicaments homéopathiques vétérinaires dépourvus de finalité thérapeutique peuvent bénéficier du taux réduit de TVA car ils relèvent également de la rubrique XVII, point 1, a), du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20.

Par conséquent, pour ces raisons, une distinction est établie à la rubrique XVII, point 1, a), nouvelle, du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 entre les médicaments

a) zij hebben indicaties die uitsluitend passen bij traditionele kruidengeneesmiddelen, die uit hoofde van hun samenstelling en bestemming bedoeld en ontworpen zijn voor gebruik zonder toezicht van een arts om een diagnose te stellen of om een behandeling voor te schrijven of op te volgen;

b) zij zijn uitsluitend bedoeld om met een gespecificeerde concentratie en posologie te worden toegediend;

c) het zijn [een] geneesmiddelen bestemd voor oraal en/of uitwendig gebruik en/of inhalatie;

d) de in artikel 45, § 1, onder c), vastgestelde periode van traditioneel gebruik is verstreken;

e) de gegevens over het traditionele gebruik van het geneesmiddel zijn voldoende; met name is gebleken dat het geneesmiddel in de gespecificeerde gebruiksomstandigheden niet schadelijk is en zijn de farmacologische effecten of werkzaamheid van het geneesmiddel op basis van het langdurige gebruik en de ervaring aannemelijk.”

Artikel 86, lid 1, van Verordening (EU) nr. 2019/6 bepaalt:

“Een homeopathisch diergeneesmiddel dat voldoet aan de volgende voorwaarden wordt geregistreerd:

a) het wordt toegediend op een in de Europese Farmacopee beschreven wijze, of anders in de door de lidstaten officieel gebruikte farmacopees;

b) het heeft een zodanige verdunningsgraad dat de veiligheid ervan gegarandeerd is, en het mag niet meer dan één deel per 10.000 van de oertinctuur bevatten;

c) er is noch op de etikettering noch in de informatie betreffende het geneesmiddel een therapeutische indicatie vermeld.”

Artikel 4, punt 1, a) van Verordening (EU) nr. 2019/6 legt dezelfde voorwaarde op met betrekking tot het therapeutische karakter voor diergeneesmiddelen. Tot op heden kunnen zowel de homeopathische geneesmiddelen voor menselijk gebruik als de homeopathische diergeneesmiddelen waarbij het therapeutisch doel ontbreekt, echter toch het verlaagd btw-tarief genieten omdat die ook onder de huidige rubriek XVII, punt 1, a), van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 vallen.

Om deze redenen is bijgevolg een opsplitsing gemaakt in rubriek XVII, cijfer 1, a), nieuw, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 tussen geneesmiddelen

à usage humain et les médicaments vétérinaires et, au sein de ces deux catégories, entre les médicaments et certains médicaments homéopathiques ou traditionnels à base de plantes, en mettant l'accent sur les termes "enregistrement" et "autorisation (de mise sur le marché)".

Ainsi, pour les médicaments traditionnels, qu'ils soient à usage humain ou vétérinaire, une autorisation de mise sur le marché sera requise pour l'application du taux réduit, tandis que pour les médicaments homéopathiques, il sera question d'un enregistrement ou d'une autorisation, conformément à la réglementation en vigueur en matière de Santé publique.

Par ailleurs, des corrections terminologiques et référentielles sont apportées aux point c) et d) (relatifs au sang et à ses dérivés ainsi qu'aux préparations magistrales et officinales), conformément aux points 28.3 et 28.4 de l'avis 73.708/3 précité du Conseil d'État.

Dans ce cadre, s'agissant du sang et de ses dérivés, une distinction est opérée entre le sang humain et le sang animal.

S'agissant du sang humain, il est précisé que celui-ci doit être destiné à être utilisé pour la transfusion à un humain (et non plus potentiellement vers un animal comme le suggère le texte actuel) dès lors qu'une transfusion de l'humain vers l'animal comporte de trop gros risques de rejet (réaction dite "xénogénique").

De la même manière, s'agissant du sang animal, il est précisé que celui-ci doit être destiné à être utilisé pour la transfusion à un animal ou pour un autre usage vétérinaire.

CHAPITRE 10

Taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires

Art. 23 et 24

La loi du 27 décembre 2021 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée (*Moniteur belge* du 31 décembre 2021, Éd. 2, p. 127779) a instauré un taux de TVA réduit de six p.c. pour les prothèses capillaires destinées à l'usage personnel exclusif des personnes handicapées. Sont visées les prothèses capillaires qui sont prescrites pour le traitement d'une des indications suivantes: une calvitie totale suite à une radiothérapie et/ou une chimiothérapie antimitotique, une pelade d'une superficie de plus de trente p.c., une alopecie cicatricielle d'origine physico-chimique, traumatique

pour mensuel usage et diergeneesmiddelen, en bin-nen deze twee categorieën nogmaals een bijkomende opsplitsing tussen geneesmiddelen enerzijds en bepaalde homeopathische en kruidengeneesmiddelen anderzijds, waarbij de nadruk wordt gelegd op de termen "registratie" en "vergunning (voor het in de handel brengen)".

Zo zal voor de toepassing van het verlaagde tarief voor traditionele geneesmiddelen, zowel voor menselijk als voor diergeneeskundig gebruik, een vergunning voor het in de handel brengen vereist zijn, terwijl voor homeopathische geneesmiddelen een registratie of een vergunning nodig zal zijn, overeenkomstig de huidige regelgeving op het gebied van de volksgezondheid.

Bovendien worden er correcties aangebracht qua terminologie en qua verwijzingen in de punten c) en d) (met betrekking tot menselijk bloed en zijn derivaten, evenals magistrale en officinale bereidingen), in overeenstemming met de punten 28.3 en 28.4 van voornoemd advies 73.708/3 van de Raad van State.

In deze context wordt met betrekking tot bloed en zijn derivaten, een onderscheid gemaakt tussen menselijk bloed en dierlijk bloed.

Wat menselijk bloed betreft, wordt gepreciseerd dat het bestemd moet zijn om te worden gebruikt voor transfusie bij een mens (en niet langer potentieel bij een dier zoals de huidige tekst suggereert), aangezien een transfusie van mens op dier een te hoog risico op afstoting meebrengt (een zogenaamde "xenogene" reactie).

Op dezelfde manier wordt in het geval van dierlijk bloed gepreciseerd dat het bestemd moet zijn voor transfusie bij een dier of voor een ander diergeneeskundig gebruik.

HOOFDSTUK 10

Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen

Art. 23 en 24

De wet van 27 december 2021 houdende diverse bepalingen inzake de belasting over de toegevoegde waarde (*Belgisch Staatsblad* van 31 december 2021, Ed. 2, blz. 127779) heeft een verlaagd btw-tarief van zes pct. ingevoerd voor haarprothesen die bestemd zijn voor uitsluitend persoonlijk gebruik door gehandicapten. Dit geldt voor haarprothesen die worden voorgeschreven voor de behandeling van één van de volgende indicaties: volledige kaalhoofdigheid door radiotherapie en/of antimitotische chemotherapie, alopecia areata zo het alopecia-oppervlak meer dan dertig pct. bedraagt,

ou inflammatoire d'une superficie de plus de trente p.c. ou une alopecie cicatricielle d'origine radiotherapeutique. Cette mesure fait l'objet du point 13 de la rubrique XXIII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20.

Ce champ d'application très précis correspond au champ d'application de l'intervention INAMI pour l'acquisition de tels biens par des patients, lequel était prévu à la partie 1, chapitre 2, section 5, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 24 octobre 2002 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des fournitures visées à l'article 34, alinéa 1er, 20°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994.

Cet arrêté royal a fait l'objet d'une refonte complète et a été remplacé par l'arrêté royal du 23 novembre 2021 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des prestations pharmaceutiques visées à l'article 34, alinéa 1er, 5° a), 19°, 20° et 20bis de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994. Cet arrêté royal est entré en vigueur le 1er février 2022, soit le premier jour du deuxième mois suivant la publication de cet arrêté royal au *Moniteur belge* (15 décembre 2021).

L'article 23 du présent projet vise simplement à mettre à jour la référence à la réglementation en matière d'assurance obligatoire soins de santé qui vise, dans le cadre de cette réglementation, les prothèses capillaires qui peuvent bénéficier d'une intervention de la part de l'INAMI. Cette modification n'affecte pas le champ d'application de cette intervention ni, dès lors, le champ d'application du taux de TVA réduit sur les livraisons de telles prothèses capillaire tel que prévu au point 13 de la rubrique XXIII du tableau A de l'arrêté royal n° 20.

L'article 24 du présent projet prévoit que la présente modification produit ses effets au 1er février 2022, date de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 23 novembre 2021 précité.

cicatriciële alopecia van fysisch-chemische, traumatische of inflammatoire oorsprong zo het alopeciaoppervlak meer dan dertig pct. bedraagt en cicatriciële alopecia van radiotherapeutische oorsprong. Deze maatregel valt onder punt 13 van rubriek XXIII van tabel A van de bijlage bij koninklijk besluit nr. 20.

Dit zeer nauwkeurige toepassingsgebied komt overeen met het toepassingsgebied van de RIZIV-tegemoetkoming voor de aankoop van dergelijke goederen door patiënten, zoals bepaald in deel 1, hoofdstuk 2, afdeling 5, § 1, van de bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 oktober 2002 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 20°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

Dit koninklijk besluit werd volledig herschikt en vervangen door het koninklijk besluit van 23 november 2021 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 5° a), 19°, 20° en 20bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Dit koninklijk besluit is in werking getreden op 1 februari 2022, namelijk op de eerste dag van de tweede maand volgend op de bekendmaking van dit koninklijk besluit in het *Belgisch Staatsblad* (15 december 2021).

Artikel 23 van dit ontwerp behelst slechts een actualisering van de verwijzing naar de regelgeving inzake de verplichte ziekteverzekering, waarin wordt verwezen naar haarprothesen die in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming van het RIZIV. Deze wijziging is niet van invloed op het toepassingsgebied van deze tegemoetkoming en dus ook niet op het toepassingsgebied van het verlaagde btw-tarief voor leveringen van dergelijke haarprothesen bedoeld in punt 13 van rubriek XXIII van tabel A van koninklijk besluit nr. 20.

Artikel 24 van dit ontwerp bepaalt dat deze wijziging in werking treedt op 1 februari 2022, de datum van inwerkingtreding van het voormelde koninklijk besluit van 23 november 2021.

CHAPITRE 11

**Taux réduit de TVA
en faveur des entreprises sociales d'insertion**

Art. 25 et 26

Les rubriques XXIIIbis et XXXV du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 prévoient l'application d'un taux réduit de six p.c. pour la livraison de certains biens (rubrique XXIIIbis) et la fourniture de certaines prestations de services (rubrique XXXV) par certains organismes de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace économique européen, qui n'ont pas comme but la recherche systématique du profit, qui sont gérés et administrés à titre essentiellement bénévole et dont l'objet social consiste en l'insertion dans le marché du travail de travailleurs inoccupés, généralement peu ou moyennement qualifiés, qui sont souvent exclus du marché traditionnel du travail.

Ces organismes ou entreprises ont pour caractéristique de (re)mettre au travail des travailleurs généralement peu qualifiés ou présentant des aptitudes limitées au regard des standards habituels dans le monde du travail. Ces organismes ou entreprises permettent, par le travail offert aux travailleurs concernés, une meilleure inclusion sociale de ces personnes.

Dans le cadre de leurs activités, ces organismes ou entreprises réalisent très souvent des opérations soumises à la TVA, qu'il s'agisse de livraisons de biens ou de prestations de services. Il peut s'agir de la vente de produits agricoles ou manufacturés ou encore de travaux de toutes sortes en faveur de clients particuliers ou d'entreprises.

Sous réserve de bénéficier d'une reconnaissance ou d'un agrément par les autorités compétentes (généralement les entités fédérées eu égard à leurs compétences respectives), ces organismes ou entreprises bénéficient alors d'un taux de TVA de six p.c. pour les opérations qu'elles réalisent à la sortie. Cet agrément formel est une condition essentielle de l'application du taux réduit, l'obtention d'un avantage fiscal ou d'une réduction de charges sociales dans le cadre de l'embauche de ces travailleurs, l'octroi de subventions ou d'allocations dans le cadre du financement de ces travailleurs ne constituant pas en soi une condition suffisante.

Suite à une question posée par la Communauté germanophone de Belgique relative à un avant-projet de décret relatif à la reconnaissance et au soutien des entreprises dans le domaine de l'économie sociale en

HOOFDSTUK 11

**Verlaagd btw-tarief
voor inschakelingsondernemingen**

Art. 25 en 26

De rubrieken XXIIIbis en XXXV van tabel A van de bijlage bij koninklijk besluit nr. 20 voorzien in de toepassing van een verlaagd tarief van zes pct. voor de levering van bepaalde goederen (rubriek XXIIIbis) en diensten (rubriek XXXV) door bepaalde instellingen naar Belgisch recht of naar het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte, die niet bedoeld zijn om systematisch winst te maken, die hoofdzakelijk op vrijwillige basis worden beheerd en bestuurd en waarvan het sociale doel bestaat in de inschakeling op de arbeidsmarkt van werklozen, over het algemeen laag- of middelmatig geschoold, die vaak van de traditionele arbeidsmarkt zijn uitgesloten.

Deze instellingen of ondernemingen kenmerken zich door het streven om werknemers (weer) aan het werk te zetten die over het algemeen laaggeschoold zijn of beperkte vaardigheden hebben vergeleken met de standaarden gehanteerd op de arbeidsmarkt. Deze instellingen of ondernemingen maken, door het werk dat aan de betrokken werknemers wordt aangeboden, een betere sociale integratie van deze mensen mogelijk.

In het kader van hun activiteiten verrichten deze instellingen of ondernemingen zeer vaak aan btw onderworpen handelingen, ongeacht of het gaat om leveringen van goederen of diensten. Het kan gaan om de verkoop van landbouwproducten of van vervaardigde producten of nog om werkzaamheden van allerlei aard voor particuliere klanten of ondernemingen.

Onder voorbehoud van erkenning of goedkeuring door de bevoegde overheden (over het algemeen de deelstaten, gelet op hun respectieve bevoegdheden), komen deze instellingen of ondernemingen in aanmerking voor een btw-tarief van zes pct. voor de uitgaande handelingen die zij verrichten. Die formele erkenning is een essentiële voorwaarde voor de toepassing van het verlaagde tarief, aangezien de verkrijging van een belastingvoordeel of een verlaging van de sociale zekerheidsbijdragen in het kader van de aanwerving van de werknemers dan wel de toekenning van subsidies of toelagen in verband met de financiering van die werknemers, op zich geen afdoende voorwaarde uitmaakt.

Naar aanleiding van een vraag van de Duitstalige Gemeenschap van België over een voorontwerp van decreet met betrekking tot de erkenning en ondersteuning van ondernemingen van de sociale economie in de

Communauté germanophone, il est apparu qu'une série de références aux réglementations des entités fédérées en matière d'insertion sociale par le travail étaient devenues obsolètes ou incomplètes.

Il apparaît en effet que ces réglementations sont en constante évolution, les législateurs des entités fédérées étant particulièrement productifs dans cette matière. Afin que le taux réduit de TVA puisse s'appliquer à toutes les situations qui répondent à l'objectif de la présente mesure tarifaire, les rubriques XXIIIbis et XXXV du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 ne font plus référence à des réglementations précises mais, de manière générale, à la "réglementation applicable au niveau des autorités compétentes" qui détermine les conditions dans lesquelles, au sens de cette réglementation, l'objet d'un tel organisme "consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail". Cet objet s'apprécie au niveau de l'entreprise elle-même et non au niveau des sous-activités ou des branches d'activité de cette entreprise qui doit dès lors être "sociale" dans son ensemble.

Parmi les organismes visés par ces réglementations concernées, on peut citer à titre d'exemples:

- les entreprises d'insertion visées à l'article 1er, § 1er, 2°, de l'arrêté royal, du 3 mai 1999, portant exécution de l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs relatif à la réinsertion de chômeurs très difficiles à placer;

- les organismes visés par le décret de la Commission communautaire française de BruxellesCapitale, du 27 avril 1995, relatif à l'agrément de certains organismes d'insertion socio-professionnelle et au subventionnement de leurs activités de formation professionnelle en vue d'accroître les chances des demandeurs d'emploi inoccupés et peu qualifiés de trouver ou de retrouver du travail dans le cadre de dispositifs coordonnés d'insertion socio-professionnelle;

- les entreprises d'insertion visées par l'arrêté du gouvernement flamand, du 8 septembre 2000, portant un programme d'impulsion et de soutien de l'économie plurielle;

- les entreprises de travail adapté visées par l'arrêté du gouvernement flamand, du 17 février 2017, portant exécution du décret du 12 juillet 2013 relatif au travail adapté dans le cadre de l'intégration collective;

Duitstalige Gemeenschap, is gebleken dat een aantal verwijzingen naar regelgeving van de deelstaten inzake sociale integratie door arbeid achterhaald of onvolledig was.

Het blijkt dat die regelgeving voortdurend wijzigt waarbij op dit vlak vooral de wetgevers van de gefedereerde entiteiten zeer productief zijn. Om te waarborgen dat het verlaagde btw-tarief wordt toegepast in alle situaties die aan de doelstelling van de tariefmaatregel beantwoorden, verwijzen de rubrieken XXIIIbis en XXXV van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 niet langer naar specifieke regelingen, maar in het algemeen naar de "toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden" die de voorwaarden bepalen waaronder, volgens die regelgeving, het doel van een dergelijke instelling "bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van de werkgelegenheid van laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of die bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden". Dit doel wordt beoordeeld op het vlak van de onderneming zelf, die dus in haar geheel "sociaal" moet zijn, en niet op het niveau van onderliggende activiteiten of bedrijfstakken van die onderneming.

Als voorbeelden van door de betreffende regelgevingen bedoelde instellingen kunnen worden aangehaald:

- de inschakelingsbedrijven beoogd door artikel 1, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 tot uitvoering van artikel 7, § 1, derde lid, m, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betreffende de herinschakeling van zeer moeilijk te plaatsen werklozen;

- de instellingen beoogd door het decreet van de Franse gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van 27 april 1995 betreffende de erkenning van organismen voor socio-professionele inschakeling en de subsidiëring van hun beroepsopleidingsactiviteiten voor werklozen en laag geschoolde werkzoekenden gericht op het vergroten van hun kans op het vinden of terugvinden van werk in het raam van gecoördineerde voorzieningen voor socio-professionele inschakeling;

- de invoegbedrijven beoogd door het besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaardeconomie;

- de maatwerkbedrijven beoogd door het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;

— les entreprises d'insertion visées par le décret du gouvernement wallon du 20 octobre 2016 relatif à l'agrément des initiatives d'économie sociale et à l'agrément et au subventionnement des entreprises d'insertion;

— les centres d'insertion socioprofessionnelle visés par le décret du gouvernement wallon du 10 juillet 2013 relatif aux centres d'insertion socioprofessionnelle;

— les entreprises d'insertion sociale et les centres préparatoires et d'intégration visés par le futur décret du Parlement de la Communauté germanophone relatif à l'agrément et au soutien des entreprises du secteur de l'économie sociale.

Par ailleurs, les rubriques en question ne reflètent plus exactement la pratique administrative relative à l'application du taux réduit pour les opérations que ces organismes réalisent. Les modifications apportées à ces deux rubriques sont similaires, leur champ d'application personnel et les conditions d'application du taux réduit pour les opérations que ces organismes réalisent (livraisons de biens d'un côté, prestations de services de l'autre) étant similaires.

Ainsi, notamment, ces organismes ne seront plus exclus du bénéfice du taux réduit pour l'ensemble de leurs activités lorsqu'ils réalisent par ailleurs d'autres activités non couvertes pour l'application du taux réduit, comme cela était prévu dans le paragraphe 4, actuel, des rubriques concernées. Dans cette hypothèse, l'organisme devra appliquer dorénavant à ces opérations le taux qui leur est normalement applicable, le taux réduit de TVA pouvant s'appliquer aux opérations visées par les présentes rubriques.

L'occasion a également été saisie de rationaliser sur le plan légistique et de restructurer le contenu du paragraphe 1er des deux rubriques afin de clarifier le champ d'application de ce paragraphe et d'en améliorer la lisibilité, sans pour autant y apporter de modifications sur le fond.

Les articles 25 et 26 procèdent par conséquent au remplacement des rubriques XXIIIbis et XXXV du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 afin que celles-ci recouvrent l'ensemble des activités des organismes d'insertion socio-professionnelle visés par le droit applicable en la matière au niveau des différentes entités compétentes.

— de inschakelingsbedrijven beoogd door het decreet van de Waalse regering van 20 oktober 2016 betreffende de erkenning van de initiatieven van sociale economie en de erkenning en de subsidiëring van de inschakelingsbedrijven;

— de centra voor socio-professionele inschakeling beoogd door het decreet van de Waalse regering van 10 juli 2013 betreffende de centra voor socio-professionele inschakeling;

— de sociale inschakelingsbedrijven en de centra ter voorbereiding en integratie beoogd door het toekomstige decreet van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap betreffende de erkenning en de ondersteuning van ondernemingen in de sector sociale economie.

De betreffende rubrieken geven overigens niet langer meer de administratieve praktijk weer met betrekking tot de toepassing van het verlaagde tarief voor de door die instellingen verrichte handelingen. De wijzigingen die aan die twee rubrieken werden aangebracht zijn vergelijkbaar, aangezien het personele toepassingsgebied en de toepassingsvoorwaarden voor het verlaagde tarief op de door die instellingen verrichte handelingen (leveringen van goederen enerzijds, diensten anderzijds) vergelijkbaar zijn.

Zo zullen met name die instellingen niet langer voor het geheel van hun activiteiten van het verlaagde tarief worden uitgesloten wanneer zij ook andere activiteiten verrichten die niet onder de toepassing van het verlaagde tarief vallen, zoals voorzien was in de huidige paragraaf 4 van de betreffende rubrieken. In dat geval moet de instelling voortaan het tarief toepassen dat normaliter op die handelingen van toepassing is, terwijl het verlaagde btw-tarief kan worden toegepast op de activiteiten die wel in die rubrieken bedoeld zijn.

Er werd tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt om de inhoud van paragraaf 1 van beide rubrieken legistiek te stroomlijnen en te herstructureren om de draagwijdte van die paragraaf te verduidelijken en de leesbaarheid ervan te verhogen, zonder dat zulks aanleiding geeft tot enige inhoudelijke wijziging.

De artikelen 25 en 26 vervangen bijgevolg de rubrieken XXIIIbis en XXXV van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20, zodat ze alle activiteiten omvatten van instellingen voor socio-professionele inschakeling die worden bedoeld in de ter zake toepasselijke regelgeving op het niveau van de onderscheiden bevoegde entiteiten.

CHAPITRE 12**Taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général**

Art. 27 à 30

En vertu des rubriques XXXI et XXXIII du tableau A et X (et XI) du tableau B de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, certaines institutions dont l'objet est la prise en charge de certaines personnes en situation de détresse ou de besoin qui soit acquièrent des complexes d'habitation soit procèdent à des travaux de construction ou de rénovation de leurs bâtiments d'habitation bénéficient pour ces travaux d'un taux réduit de TVA de six p.c. ou douze p.c. Sont visés par l'application de ces taux réduits:

— les établissements d'hébergement pour personnes âgées qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation en matière de soins des personnes âgées;

— les internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent;

— les homes de la protection de la jeunesse et les structures résidentielles qui hébergent de manière durable des mineurs d'âge, en séjour de jour et de nuit, et qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation relative à la protection de la jeunesse ou à l'assistance spéciale à la jeunesse;

— les maisons d'accueil qui hébergent en séjour de jour et de nuit des sans-abris et des personnes en difficulté et qui sont reconnues par l'autorité compétente;

— les maisons de soins psychiatriques qui hébergent d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, des personnes présentant un trouble psychique chronique stabilisé ou des handicapés mentaux, et qui sont reconnues comme telles par l'autorité compétente;

— les bâtiments où s'effectuent, au titre d'initiative d'habitation protégée, reconnue comme telle par l'autorité compétente, l'hébergement d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, et l'accompagnement des patients psychiatriques;

— les complexes d'habitations des institutions qui hébergent des personnes handicapées de manière durable, en séjour de jour et de nuit, et qui bénéficient pour cette raison d'une intervention d'un fonds ou d'une agence pour personnes handicapées qui est reconnue par cette autorité.

HOOFDSTUK 12**Verlaagd btw-tarief met betrekking totbepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang**

Art. 27 tot 30

Op grond van de rubrieken XXXI en XXXIII van tabel A en X (en XI) van tabel B van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 hebben bepaalde instellingen, die tot doel hebben bepaalde personen in nood of behoeftige personen op te vangen en die woningcomplexen aankopen, bouwen of renoveren, recht op een verlaagd btw-tarief van zes pct. of twaalf pct. voor die werkzaamheden. Deze verlaagde tarieven zijn van toepassing op:

— de verblijfsinrichtingen voor bejaarden die door de bevoegde overheid zijn erkend in het kader van de wetgeving inzake bejaardenzorg;

— de internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen;

— de jeugdbeschermingstehuizen en residentiële voorzieningen die op duurzame wijze, in dag- en nachtverblijf, minderjarigen huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid in het kader van de wetgeving op de jeugdbescherming of de bijzondere jeugdbijstand;

— de opvangtehuizen die in dag- en nachtverblijf thuislozen en personen in moeilijkheden huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid;

— de psychiatrische verzorgingstehuizen die op een duurzame wijze in dag- en nachtverblijf personen met een langdurige en gestabiliseerde psychische stoornis of mentaal gehandicapten huisvesten en die door de bevoegde overheid erkend zijn;

— de gebouwen waar, ten titel van een initiatief van beschut wonen erkend door de bevoegde overheid, het op een duurzame wijze huisvesten in dag- en nachtverblijf en het begeleiden van psychiatrische patiënten plaatsheeft;

— de woningcomplexen van de instellingen die op een duurzame wijze in dag- en nachtverblijf gehandicapte personen huisvesten, en die een tegemoetkoming genieten van een fonds of een agentschap voor personen met een handicap dat door de bevoegde overheid is erkend.

En revanche, malgré une finalité semblable avec certaines de ces institutions précitées, les centres de jour agréés qui accueillent des personnes en situation de détresse précitées (personnes handicapées, patients psychiatriques, sans-abri, jeunes en difficulté, etc.) ne bénéficient pas en principe d'un taux réduit de TVA pour les opérations effectuées pour eux.

Cette différence de traitement repose sur la formulation actuelle des rubriques précitées. En effet, le taux réduit de TVA prévu par ces rubriques trouve à s'appliquer aux opérations immobilières qui sont effectuées aux locaux affectés à l'hébergement des personnes en état de besoins pour satisfaire aux exigences de leur séjour en commun. Ces dispositions sont conformes au prescrit des points 10 et 10 *bis* de l'annexe III de la directive 2006/112/CE, tel qu'il était en vigueur au moment de l'adoption de celles-ci. Ce point 10 ne prévoyait en effet l'application d'un taux réduit de TVA qu'à "la livraison, construction, rénovation et transformation de logements fournis dans le cadre de la politique sociale".

Afin de transposer cette notion de "logement", les rubriques précitées de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 font une référence expresse à l'expression "en séjour de jour et de nuit". Dans le contexte juridique de l'époque, la notion de "logement" impliquait à tout le moins une dimension liée au fait de résider pendant un certain temps dans ces complexes et, par conséquent, d'y séjourner le jour et la nuit. Bien entendu, eu égard à leur fonction au sein de tels bâtiments d'habitation, sont ainsi visés, non seulement les chambres ou dortoirs mais également les autres lieux de séjour tels que les cuisines, les salles d'eau, les salles de loisirs et les pièces réservées au personnel de l'établissement. Lorsque les bâtiments ne sont pas affectés exclusivement à l'hébergement mais comportent également des locaux utilisés à d'autres fins (par exemple, un atelier protégé), le taux réduit n'est actuellement applicable qu'à l'égard des locaux affectés à l'hébergement.

La directive 2006/112/CE a récemment subi une modification profonde en matière de taux. La directive apportant cette réforme (directive (UE) 2022/542 du Conseil du 5 avril 2022 modifiant les directives 2006/112/CE et (UE) 2020/285 en ce qui concerne les taux de taxe sur la valeur ajoutée) est entrée en vigueur le 6 avril 2022. Cette directive modifie entre autres le point 10 de l'annexe III de la directive 2006/112/CE et prévoit désormais au point 10 *bis* de cette annexe la possibilité pour les États membres d'appliquer un taux réduit de TVA pour "la construction et la rénovation de bâtiments publics et d'autres bâtiments utilisés pour des activités d'intérêt général".

Anderzijds genieten erkende dagcentra die de voormelde mensen in nood opvangen (gehandicapten, psychiatrische patiënten, thuislozen, jongeren in moeilijkheden, enz.), ondanks een soortgelijk doel als een aantal van de voormelde instellingen, in principe geen verlaagd btw-tarief voor de handelingen die voor hen worden verricht.

Dit verschil in behandeling vloeit voort uit de huidige formulering van voormelde rubrieken. Het verlaagd btw-tarief waarin deze rubrieken voorzien, is namelijk van toepassing op onroerende handelingen die worden verricht met betrekking tot ruimten die worden gebruikt voor de huisvesting van personen in nood om te voldoen aan de eisen voor hun gezamenlijk verblijf. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met punten 10 en 10 *bis* van de bijlage III bij Richtlijn 2006/112/EG, zoals van kracht bij de invoering van die bepalingen. Punt 10 voorzagt immers uitsluitend in de toepassing van een verlaagd btw-tarief voor "de levering, bouw, renovatie en verbouwing van in het kader van het sociaal beleid verstrekte huisvesting".

Met het oog op de omzetting van dit begrip "huisvesting" wordt in de voormelde rubrieken van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 uitdrukkelijk verwezen naar de uitdrukking "in dag- en nachtverblijf". In de toenmalige juridische context omvatte het begrip "logies" ten minste een dimensie verbonden aan het feit dat men gedurende een bepaalde tijd in deze complexen verblijf hield en er bijgevolg zowel overdag als 's nachts verbleef. Gezien hun functie binnen dergelijke woongebouwen zijn uiteraard niet alleen slaapkamers of slaapzalen bedoeld, maar ook andere woonruimtes zoals keukens, doucheruimtes, recreatieruimtes en voor het personeel van de inrichting voorbehouden ruimtes. Wanneer de gebouwen niet uitsluitend voor huisvesting worden gebruikt, maar ook ruimtes omvatten die voor andere doeleinden worden gebruikt (bijvoorbeeld een beschutte werkplaats), is het verlaagd tarief momenteel alleen van toepassing op de ruimtes die voor huisvesting worden gebruikt.

Richtlijn 2006/112/EG heeft onlangs een belangrijke wijziging ondergaan wat de tarieven betreft. De richtlijn die deze hervorming tot stand brengt (Richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad van 5 april 2022 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat betreft de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde) is op 6 april 2022 in werking getreden. Die richtlijn wijzigt onder andere punt 10 van de bijlage III van Richtlijn 2006/112/EG en voorziet voortaan in punt 10 *bis* van deze bijlage de mogelijkheid voor de lidstaten om een verlaagd btw-tarief toe te passen voor "de bouw en renovatie van openbare en andere gebouwen die worden gebruikt voor activiteiten van algemeen belang".

Compte tenu de ce nouveau cadre juridique, l'exclusion du bénéfice des taux réduits de TVA de tels centres de jour (quelle que soit la terminologie utilisée dans les réglementations concernées) ne se justifie plus dès lors que ces derniers poursuivent des objectifs liés à l'intérêt général qui sont comparables aux centres d'hébergement au sens strict. Le gouvernement considère dès lors qu'un tel traitement différencié n'est plus justifié (voir en ce sens la réponse apportée à la question parlementaire n° 55-1339 du 2 février 2023 de Madame Cécile Cornet).

Concrètement, les articles 27 à 29 du présent projet remplacent ainsi systématiquement dans les rubriques XXXI et XXXIII du tableau A et X du tableau B de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 les mots "en séjour de jour et de nuit" par les mots "en séjour de jour, de nuit ou de jour et de nuit". De la sorte, il ressort expressément de ces dispositions que pourront dorénavant bénéficier de ces taux réduits de TVA les centres d'accueil reconnus précités, qu'ils offrent ou non l'hébergement de nuit, pour autant que les autres conditions énoncées dans les rubriques correspondantes soient remplies. Par rapport à la suggestion du Conseil d'État au point 30 de son avis 73.708/3 précité, la formulation plus complète (visant l'hébergement de jour ou de nuit séparément mais également ensemble) évite tout malentendu quant à la portée de cette modification.

Afin d'offrir toutes les garanties juridiques quant à l'entrée en vigueur de la présente mesure (indépendamment de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*), l'article 30 du présent projet prévoit que les modifications apportées par le présent chapitre aux rubriques XXXI, § 2 et XXXIII, § 1er, du tableau A et X, § 1er, du tableau B de l'annexe de l'arrêté royal n° 20 sont applicables aux opérations visées par ces rubriques pour lesquelles la taxe est exigible conformément aux articles 22 et 22bis, § 1er, du Code à partir du 1er janvier 2024.

L'extension de l'application des taux réduits de TVA aux structures d'accueil précitées pourra s'appliquer aux projets en cours mais donc uniquement dans la mesure où les taxes relatives à ces opérations sont exigibles à partir du 1er janvier 2024. Le cas échéant, dès lors, une ventilation devra être effectuée par le fournisseur ou le prestataire de services concernant l'opération globale en fonction des dates d'exigibilité de la taxe due.

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

In het licht van dit nieuwe rechtskader, is de uitsluiting van dergelijke dagcentra (ongeacht de in de desbetreffende regelgeving gebruikte terminologie) van het voordeel van de verlaagde btw-tarieven niet langer gerechtvaardigd, aangezien zij doelstellingen van algemeen belang nastreven die vergelijkbaar zijn met die van opvangcentra in strikte zin. De regering is derhalve van mening dat een dergelijke gedifferentieerde behandeling niet langer gerechtvaardigd is (zie het antwoord op de parlementaire vraag nr. 55-1339 van 2 februari 2023 van mevrouw Cécile Cornet).

In concreto worden aldus in de artikelen 27 tot en met 29 van dit ontwerp in de rubrieken XXXI en XXXIII van tabel A en X van tabel B, van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 de woorden "in dag- en nachtverblijf" stelselmatig vervangen door de woorden "in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf". Op die manier blijkt expliciet uit die bepalingen dat de voormelde erkende opvangcentra, ongeacht of zij al dan niet nachtverblijf verschaffen, voortaan die verlaagde btw-tarieven kunnen genieten, voor zover de overige voorwaarden in desbetreffende rubrieken vervuld zijn. In vergelijking met het voorstel van de Raad van State in punt 30 van zijn voornoemde advies 73.708/3 vermijdt de meer volledige formulering (waarbij dagverblijf en nachtverblijf afzonderlijk maar ook samen worden geïdentificeerd) elk mogelijk misverstand over de draagwijdte van deze wijziging.

Om alle juridische waarborgen te bieden voor de inwerkingtreding van die maatregel (onafhankelijk van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*), bepaalt artikel 30 van dit ontwerp dat de in dit hoofdstuk in de rubrieken XXXI, § 2, en XXXIII, § 1, van tabel A en X, § 1, van tabel B van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 aangebrachte wijzigingen van toepassing zijn op de in die rubrieken bedoelde handelingen waarvoor de belasting overeenkomstig de artikelen 22 en 22bis, § 1, van het Wetboek vanaf van 1 januari 2024 opeisbaar is.

De uitbreiding van de toepassing van de verlaagde btw-tarieven tot de voormelde opvangvoorzieningen kan worden toegepast op lopende projecten, maar dus alleen voor zover de belasting met betrekking tot die handelingen vanaf 1 januari 2024 opeisbaar is. In voorkomend geval zal de leverancier of dienstverrichter de globale handeling dus moeten uitsplitsen in functie van de tijdstippen waarop de verschuldigde belasting opeisbaar is.

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée

Chapitre 1er – Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. La présente loi transpose partiellement la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée.

Chapitre 2 – Régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier

Art. 3. À l'article 39^{quater}, § 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par l'arrêté royal du 22 décembre 1995, confirmé par la loi du 15 octobre 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2, annulé par l'arrêt n° 9/2023 de la Cour constitutionnelle du 19 janvier 2023, est remplacé par ce qui suit:

“Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi fixe les limites et les conditions d'application de la présente exemption en tenant compte de la réglementation édictée en la matière par les Communautés européennes et peut à cet effet déroger aux articles 16, § 1er, 17, 22, § 1er, 22bis, 24 et 25^{sexies}.”;

2° le paragraphe 1er est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa 2. Lesdits arrêtés sont censés n'avoir jamais produit leurs effets s'ils n'ont pas été confirmés par la loi dans les douze mois de la date de leur publication au *Moniteur belge*.”

Chapitre 3 – Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services

Art. 4. L'article 46 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, est remplacé par ce qui suit:

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

Hoofdstuk 2 – Andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot

Art. 3. In artikel 39^{quater}, § 1, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 22 december 1995, bekrachtigd bij de wet van 15 oktober 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid, vernietigd bij het arrest nr. 9/2023 van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023, wordt vervangen als volgt:

“Bij in Ministerraad overlegd besluit bepaalt de Koning de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling, rekening houdend met de door de Europese Gemeenschappen ter zake uitgevaardigde reglementering en kan daarbij afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22bis, 24 en 25^{sexies}.”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de in uitvoering van het tweede lid genomen besluiten. Die besluiten worden geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien ze niet bij wet zijn bekrachtigd binnen een termijn van twaalf maanden na de datum van hun bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.”

Hoofdstuk 3 – Uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemene verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan

Art. 4. Artikel 46 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, wordt vervangen als volgt:

“Art. 46. § 1er. Lorsque l’assujetti effectue dans l’exercice de son activité économique tant des opérations permettant la déduction sur la base de l’article 45 que d’autres opérations, les taxes ayant grevé les biens et les services qu’il utilise pour cette activité sont déductibles au prorata du montant des premières opérations par rapport au montant total des opérations qu’il effectue. Il notifie préalablement à l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée qu’il opère la déduction conformément à la présente disposition.

L’assujetti qui, au 31 décembre 2023, opère la déduction conformément à l’alinéa 1er, effectue la notification visée à l’alinéa 1er avant le 30 juin 2024.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l’assujetti peut, sur la base d’une notification préalable à l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, opérer la déduction suivant l’affectation réelle de tout ou partie des biens et des services.

L’assujetti peut être tenu d’opérer la déduction suivant l’affectation réelle de tout ou partie des biens et des services lorsque l’application du prorata visé au paragraphe 1er aboutit à créer des inégalités dans l’application de la taxe.

L’assujetti qui, au 31 décembre 2022, opère la déduction suivant l’affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, effectue la notification visée à l’alinéa 1er avant le 30 juin 2023.

§ 3. Le Roi détermine les modalités d’application du présent article, en ce qui concerne la forme de la notification préalable visée au paragraphe 1er, alinéa 1er et au paragraphe 2, alinéa 1er ainsi que de la notification visée au paragraphe 1er, alinéa 2 et au paragraphe 2, alinéa 3, le délai dans lequel la notification préalable intervient et la procédure suivant laquelle l’assujetti peut être tenu d’opérer la déduction suivant l’affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2.”

Art. 5. Dans l’article 49 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 14 octobre 2018, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la phrase liminaire, le mot “notamment” est abrogé;

b) le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° la manière dont la déduction est opérée conformément à l’article 46, § 1er, en ce compris les opérations à exclure du prorata visé à l’article 46, § 1er, pour éviter qu’il ne crée des inégalités dans l’application de la taxe et la manière dont sont communiqués ces proratas à l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée;”;

“Art. 46. § 1. Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn economische activiteit ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 aanspraak op aftrek bestaat, wordt de belasting ter zake van de voor die activiteit gebruikte goederen en diensten in aftrek gebracht volgens het verhoudingsgetal gevormd door het bedrag van de laatstbedoelde handelingen en het totale bedrag van de door de betrokkene verrichte handelingen. Hij stelt de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde voorafgaandelijk in kennis dat hij zijn recht op aftrek uitoefent in overeenstemming met deze bepaling.

De belastingplichtige die, op 31 december 2023, het recht op aftrek uitoefent overeenkomstig het eerste lid, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2024.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan.

De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoeld verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2023.

§ 3. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, met betrekking tot de vorm van de in paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 2, eerste lid bedoelde voorafgaandelijke kennisgeving alsook de in paragraaf 1, tweede lid en paragraaf 2, derde lid bedoelde kennisgeving, de termijn waarin de voorafgaandelijke kennisgeving gebeurt en de procedure volgens dewelke de belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid.”

Art. 5. In artikel 49 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin worden de woorden “onder meer” opgeheven;

b) de bepaling onder 4° wordt vervangen als volgt:

“4° de wijze waarop de aftrek wordt uitgeoefend overeenkomstig artikel 46, § 1, met inbegrip van de handelingen die uit het in artikel 46, § 1, bedoelde verhoudingsgetal moeten worden gesloten opdat dat niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden en van de manier waarop die verhoudingsgetallen aan de administratie belast met de toegevoegde waarde worden meegedeeld;”;

c) l'article est complété par le 6° rédigé comme suit:

"6° la manière dont les proratas spéciaux de déduction sont déterminés et communiqués à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée:

a) par les assujettis visés à l'article 46, § 2;

b) par les assujettis qui exercent également des activités ou effectue des opérations qui ne sont pas considérées comme étant des opérations visées à l'article 2."

Chapitre 4 – Obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis

Art. 6. Dans l'article 50, § 1er, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 2 avril 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le 2°, phrase liminaire, les mots "qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services ne leur ouvrant aucun droit à déduction" sont remplacés par les mots "qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction";

b) dans le 4°, les mots "qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction," sont insérés entre les mots "tout assujetti" et les mots "lorsqu'il est redevable";

c) dans le 5°, les mots "tout assujetti établi en Belgique" sont remplacés par les mots "tout assujetti établi en Belgique qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction et".

Art. 7. À l'article 53^{quater} du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, ou § 3, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services et à leurs clients.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs et leurs prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes:

c) het artikel wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

"6° de wijze waarop de bijzondere verhoudingsgetallen worden vastgesteld en meegedeeld aan de administratie belast met de toegevoegde waarde:

a) door de belastingplichtigen bedoeld in artikel 46, § 2;

b) door de belastingplichtigen die ook werkzaamheden of handelingen verrichten die niet als in artikel 2 bedoelde handelingen worden aangemerkt."

Hoofdstuk 4 – Btw-verplichtingen inzake de toekenning en de mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers

Art. 6. In artikel 50, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 2°, inleidende zin, worden de woorden "die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben" vervangen door de woorden "die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben";

b) in de bepaling onder 4°, worden de woorden "die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft," ingevoegd tussen de woorden "elke belastingplichtige" en "als hij schuldenaar is";

c) in de bepaling onder 5° worden de woorden "elke belastingplichtige gevestigd in België" vervangen door de woorden "elke in België gevestigde belastingplichtige die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft en".

Art. 7. In artikel 53^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° en 3°, of § 3, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, delen hun btw-identificatienummer mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers en dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un État membre de la Communauté à destination d'un autre État membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE;

2° les livraisons de biens transportés ou expédiés à destination de la Belgique sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, lorsque les assujettis visés à l'alinéa 1er effectuent une acquisition intracommunautaire conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 3°;

3° les prestations de services qui ont lieu en Belgique mais sont effectuées pour un établissement des assujettis visés à l'alinéa 1er situé en dehors de la Belgique;

4° les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients par rapport aux livraisons de biens et aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces assujettis à l'exception des opérations pour lesquelles le régime particulier visé aux articles 58ter à 58^{quinquies} est appliqué et pour lesquelles une facture doit être émise en vertu de l'article 53, § 2, alinéas 1er et 5.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa, établis à l'étranger et disposant d'un établissement stable en Belgique, ne sont pas tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients pour les livraisons de biens et les prestations de services effectuées en Belgique lorsque la livraison de biens ou la prestation de services est effectuée par un établissement de l'assujetti à l'étranger et que l'établissement stable en Belgique n'intervient pas dans la livraison de biens ou la prestation de services.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56bis et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils effectuent des acquisitions intracommunautaires de biens s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56bis et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

1° de livraisons van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG;

2° de livraisons van goederen verzonden of vervoerd naar België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG wanneer de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen een intracommunautaire verwerving verrichten overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 3°;

3° de diensten die plaatsvinden in België maar worden verricht voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen;

4° de livraisons van goederen en de diensten die plaatsvinden buiten België.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van livraisons van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die belastingplichtigen, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58ter tot en met artikel 58^{quinquies} bedoelde bijzondere regeling en waarvoor op grond van artikel 53, § 2, eerste en vijfde lid, een factuur moet worden uitgereikt.

In afwijking van het eerste lid zijn de in dat lid bedoelde in het buitenland gevestigde belastingplichtigen met een vaste inrichting in België er niet toe gehouden hun btw-identificatienummer mee te delen aan hun klanten ten aanzien van livraisons van goederen of diensten die plaatsvinden in België wanneer de levering van het goed of de dienst wordt verricht door een vestiging van de belastingplichtige in het buitenland en de vaste inrichting in België niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst.

In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56bis en 57 bedoelde bijzondere regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer zij intracommunautaire verwervingen van goederen verrichten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend.

In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56bis en 57 bedoelde bijzondere regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkoop van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Les personnes identifiées à TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:

1° lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, ou § 2, alinéa 1er, 1°;

2° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers.

Les assujettis identifiés à TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:

1° lorsqu'ils sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, 2°, ou de produits soumis à accise, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°;

2° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers, lorsqu'ils soumettent à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens conformément à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 1er.

Par dérogation à l'alinéa 2, les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction ne peuvent pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.º;

3° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6, à leurs fournisseurs ou prestataires de services et à leurs clients.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes:

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un État membre de la Communauté à destination d'un autre État membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE;

“§ 2. Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:

1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting in België;

2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8*bis*, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land.

De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:

1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar zijn van de belasting in België, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van in artikel 8*bis*, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of van accijnsproducten, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°;

2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8*bis*, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land, wanneer zij hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting onderwerpen overeenkomstig artikel 25*ter*, § 1, eerste lid.

In afwijking van het tweede lid mogen de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben, hun btw-identificatienummer niet meedelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkoop van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend.”;

3° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen hun in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde sub-btw-identificatienummer, mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers of dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:

1° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG;

2° les prestations de services pour un établissement des membres visés à l'alinéa 1er situé en dehors de la Belgique;

3° les prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par les membres visés à l'alinéa 1er.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à leurs clients par rapport aux livraisons de biens ou aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces membres, à l'exclusion des opérations pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58^{quater} est appliqué.

Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent à leurs fournisseurs ou à leurs prestataires de services et à leurs clients le sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 2, alinéa 2, lorsque:

1° cette unité TVA est redevable de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, 2°, ou des produits soumis à accise, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°;

2° les membres de cette unité TVA effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services.”;

4° dans le paragraphe 5, les mots “ou fournisseurs” sont remplacés par les mots “et leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services.”.

Art. 8. Dans l'article 53^{quinqüies} du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juillet 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Sont tenus de faire connaître chaque année à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, pour chaque membre d'une unité TVA et pour chaque assujetti, autre que celui qui effectue exclusivement des opérations exemptées de la taxe en vertu de l'article 44, qui doit être identifié à la TVA et auquel ils ont livré des biens ou fourni des services au cours de l'année précédente, le montant total de ces opérations ainsi que le montant total des taxes portées en compte:

1° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2;

2° les membres d'une unité TVA visés à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°;

2° de diensten voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde leden;

3° de diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door de in het eerste lid bedoelde leden.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die leden, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58^{quater} bedoelde bijzondere regeling.

De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en hun klanten het in artikel 50, § 2, tweede lid, bedoelde sub-btw-identificatienummer mee, wanneer:

1° die btw-eenheid krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar is van de belasting in België, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van in artikel 8bis, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°;

2° de leden van die btw-eenheid diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.”;

4° in paragraaf 5, worden de woorden “of leveranciers” vervangen door de woorden “en hun leveranciers of hun dienstverrichters.”.

Art. 8. In artikel 53^{quinqüies}, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Zijn gehouden om jaarlijks voor elk lid van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, en voor iedere belastingplichtige die voor btw-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, met uitzondering van degene die uitsluitend handelingen verricht die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, aan wie ze in de loop van het vorige jaar diensten hebben verstrekt of goederen hebben geleverd, de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen van het totale bedrag van die handelingen alsmede van het totale bedrag van de op die handelingen in rekening gebrachte belasting:

1° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2;

2° de leden van een in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde btw-eenheid;

3° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3°;

4° les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent dans le pays par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2;

5° les autres assujettis non établis en Belgique visés à l'article 50, § 3.°;

2° dans l'alinéa 3, les mots "phrase liminaire," sont insérés entre les mots "des opérations visées à l'alinéa 1er," et "n'est pas tenu".

Art. 9. Dans l'article 55, § 6, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 7 mars 2002, les mots "ou son prestataire de services" sont insérés entre les mots "son fournisseur" et les mots "dont il établit l'identité".

Art. 10. Dans l'article 60, § 5, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 17 décembre 2012, les mots "ou du prestataire de services" sont insérés entre les mots "du fournisseur" et les mots "ou de l'émetteur de la facture".

Art. 11. Dans le texte français de l'article 70, § 2, alinéa 2, du même Code, les mots "le fournisseur" sont chaque fois remplacés par les mots "le fournisseur ou le prestataire de services".

Art. 12. L'article 7 entre en vigueur le premier jour du mois qui suit la date de publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Chapitre 5 – Redevable de la TVA et redevable solidaire de la TVA, en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques

Art. 13. À l'article 51 du même Code, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots "un assujetti qui dispose d'un établissement stable en Belgique" sont remplacés par les mots "un fournisseur ou prestataire de services qui dispose d'un établissement stable en Belgique";

2° dans le texte français du paragraphe 4, les mots "du prestataire" sont insérés entre les mots "du fournisseur de biens ou" et les mots "de services".

Art. 14. À l'article 51bis du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juillet 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte français du paragraphe 2, les mots "ou son prestataire de services" sont insérés entre les mots "son fournisseur" et les mots ", dont il établit l'identité";

2° il est inséré un paragraphe 3bis rédigé comme suit:

3° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen;

4° de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten zijn vertegenwoordigd door een vooraf overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, erkende persoon;

5° de andere in artikel 50, § 3, bedoelde niet in België gevestigde belastingplichtigen.°;

2° in het derde lid worden de woorden "inleidende zin," ingevoegd tussen de woorden "in het eerste lid" en de woorden "bedoelde handelingen".

Art. 9. In artikel 55, § 6, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 maart 2002, worden de woorden "of zijn dienstverrichter" ingevoegd tussen de woorden "zijn leverancier" en de woorden "wiens identiteit hij aantoont".

Art. 10. In artikel 60, § 5, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 17 december 2012, worden de woorden "of de dienstverrichter" ingevoegd tussen de woorden "de leverancier" en de woorden "of de uitreiker van de factuur".

Art. 11. In de Franse tekst van artikel 70, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "*le fournisseur*" telkens vervangen door de woorden "*le fournisseur ou le prestataire de services*".

Art. 12. Artikel 7 treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Hoofdstuk 5 – Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces

Art. 13. In artikel 51 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden "een belastingplichtige die in België een vaste inrichting heeft" vervangen door de woorden "een leverancier of dienstverrichter die in België een vaste inrichting heeft";

2° in de Franse tekst van paragraaf 4, worden de woorden "*du prestataire*" ingevoegd tussen de woorden "*du fournisseur de biens ou*" en de woorden "*de services*".

Art. 14. In artikel 51bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst van paragraaf 2, worden de woorden "*ou son prestataire de services*" ingevoegd tussen de woorden "*son fournisseur*" en de woorden ", dont il établit l'identité";

2° er wordt een paragraaf 3bis ingevoegd, luidende:

“§ 3bis. Tout assujetti qui facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique est solidairement tenu au paiement de la taxe due sur ces livraisons envers l'État avec le fournisseur qui en est redevable en vertu de l'article 51, § 1er, 1°, lorsque sont concernées les livraisons de biens suivantes:

1° des livraisons de biens dont le lieu de départ et d'arrivée de l'expédition ou du transport se situent en Belgique, des livraisons sans transport en Belgique et des ventes à distance intracommunautaires de biens:

a) effectuées par des assujettis non établis dans la Communauté en faveur d'acquéreurs assujettis visés à l'article 1er, § 20, 1°;

b) effectuées par des assujettis établis dans la Communauté en faveur des acquéreurs visés à l'article 1er, § 20, 1°;

2° des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers, contenus dans des envois d'une valeur intrinsèque dépassant 150 euros lorsque le fournisseur agit comme destinataire des biens à l'importation.

Sous réserve de l'article 55, § 4, alinéa 2, la personne visée à l'alinéa 1er qui démontre sa bonne foi et l'absence de faute ou de négligence dans son chef est déchargée de la responsabilité solidaire.

Pour l'application de l'alinéa 2, l'assujetti est réputé avoir été négligent lorsqu'il n'a pas vérifié si le fournisseur qui a effectué les livraisons de biens visées à l'alinéa 1er dispose d'un numéro d'identification à la TVA valide, qui lui a été attribué conformément à l'article 50, § 1er, 1° ou 3° ou qui lui a été attribué par un autre État membre conformément à l'article 369quinquies de la directive 2006/112/CE.

Pour l'application de l'alinéa 2, l'assujetti est réputé ne plus être de bonne foi dès le moment où il:

1° n'a pas, dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée l'a informé une première fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, mis en demeure cet assujetti de se conformer à ces obligations;

2° n'a pas, dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée l'a informé une deuxième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives

“§ 3bis. Elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen faciliteert die in België plaatsvinden, is tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar van is, wanneer het de volgende leveringen van goederen betreft:

1° leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is, leveringen zonder vervoer in België en intracommunautaire afstandsverkoop van goederen:

a) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde belastingplichtige afnemers;

b) verricht door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde afnemers;

2° afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro, wanneer de leverancier optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer.

Onder voorbehoud van artikel 55, § 4, tweede lid, is de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige die aantoonbaar dat hij te goeder trouw is en dat hij geen fout heeft begaan of nalatig is geweest, van de hoofdelijke aansprakelijkheid ontslagen.

Voor de toepassing van het tweede lid wordt de belastingplichtige geacht nalatig te zijn geweest wanneer hij niet heeft nagegaan of de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt, dat aan hem werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3° of dat aan hem werd toegekend door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 369quinquies van Richtlijn 2006/112/EG.

Voor de toepassing van het tweede lid wordt de belastingplichtige geacht niet meer te goeder trouw te zijn van zodra hij:

1° binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die belastingplichtige niet heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;

2° binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen

et de paiement relatives à ces opérations, mis à nouveau en demeure ce fournisseur de se conformer à ces obligations;

3° n'a pas, dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée l'a informé une troisième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, exclu ce fournisseur de l'utilisation de l'interface électronique."

Art. 15. L'article 51*bis*, § 3*bis*, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, tel qu'inséré par l'article 14, 2°, de la présente loi, est applicable aux taxes qui sont devenues exigibles à partir du 1er janvier 2024.

Chapitre 6 – Régime particulier des exploitants agricoles

Art. 16. Dans l'article 57, § 7, du même Code, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par la loi du 27 décembre 2021, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 7. Le Roi règle les modalités d'application du présent article en ce qui concerne la définition de l'exploitant agricole, les pourcentages forfaitaires de compensation, les mentions et les modalités de délivrance du document délivré par l'acheteur ou le preneur assujetti à l'exploitant agricole et les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime."

Chapitre 7 – Prescription de l'action en recouvrement de la taxe

Art. 17. L'article 81*bis*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999, remplacé par la loi-programme du 22 décembre 2008 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 novembre 2002, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"La prescription visée à l'alinéa 3, 2° n'est acquise au plus tôt qu'à l'expiration de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la décision relative à l'action judiciaire est coulée en force de chose jugée."

Art. 18. L'article 84*ter* du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 84*ter*. Lorsqu'elle se propose d'appliquer le délai de prescription prévu à l'article 81*bis*, § 1er, alinéa 4, l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, est tenue, à peine de nullité du redressement, de notifier au préalable, par écrit, à la personne concernée, les indices de fraude fiscale qui existent, à son endroit, pour la période en cause."

met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier niet opnieuw heeft aangemaand om die btw-verplichtingen correct na te komen;

3° binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier niet van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten."

Art. 15. Artikel 51*bis*, § 3*bis*, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, zoals ingevoegd bij artikel 14, 2°, van deze wet, is van toepassing op de belasting die opeisbaar geworden is vanaf 1 januari 2024.

Hoofdstuk 6 – Bijzondere regeling voor landbouw-ondernemers

Art. 16. In artikel 57, § 7, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel met betrekking tot de definitie van de landbouw-onderneming, de forfaitaire compensatiepercentages, de vermeldingen en de uitreikingsmodaliteiten van het door de belastingplichtige koper of ontvanger uitgereikte document aan de landbouwondernemer en de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren."

Hoofdstuk 7 – Verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting

Art. 17. Artikel 81*bis*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999, vervangen bij de programmwet van 22 december 2008 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De verjaring bedoeld in het derde lid, 2° treedt ten vroegste in na het verstrijken van het kalenderjaar volgend op datgene waarin de rechterlijke beslissing met betrekking tot de rechtsvordering in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 18. Artikel 84*ter* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 84*ter*. Indien zij voornemens is de verjaringstermijn bepaald in artikel 81*bis*, § 1, vierde lid, toe te passen, moet de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, voorafgaandelijk aan de betrokkene schriftelijk kennis geven van de vermoedens van belastingontduiking die tegen hem bestaan in de betreffende periode."

Art. 19. L'article 84ter du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, tel que remplacé par l'article 18 de la présente loi, est applicable aux taxes qui sont devenues exigibles à partir du 1er janvier 2023.

Chapitre 8 – Obligations des prestataires de services de paiement

Art. 20. L'article 93^{duodecies}/4, inséré par la loi du 7 avril 2023, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 93^{duodecies}/4. L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée conserve dans un système électronique national les informations visées à l'article 93^{duodecies}/3 jusqu'au 31 décembre de la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle elles ont été mises à disposition conformément à l'article 93^{duodecies}/1, § 4, 2°, en vue de pouvoir contrôler la correcte application des obligations des prestataires de services de paiement et de pouvoir fusionner ces informations avec d'autres données déjà disponibles en vue de réaliser des contrôles ciblés sur la base d'indicateurs de risque.”

Art. 21. L'article 20 entre en vigueur le 1er janvier 2024.

Chapitre 9 – Taux réduit de TVA pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire

Art. 22. Dans la rubrique XVII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, remplacée par l'arrêté royal du 25 avril 1990 et modifiée en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 juillet 2003, le point 1 est remplacé par ce qui suit:

“1. a) Les médicaments tels que définis à l'article 1er, § 1er, 1), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain qui:

— peuvent être mis sur le marché après qu'une autorisation de mise sur le marché ait été octroyée, soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

— en ce qui concerne les médicaments homéopathiques et les médicaments traditionnels à base de plantes, peuvent être mis sur le marché après qu'ils aient été enregistrés au moyen d'un document officiel, émis soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

b) Les médicaments vétérinaires tels que définis à l'article 4, 1), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE qui:

Art. 19. Artikel 84ter van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, zoals vervangen bij artikel 18 van deze wet, is van toepassing op de belasting die opeisbaar geworden is vanaf 1 januari 2023.

Hoofdstuk 8 – Verplichtingen van betalingsdienstaanbieders

Art. 20. Artikel 93^{duodecies}/4, ingevoegd bij de wet van 7 april 2023, wordt vervangen als volgt,

“Art. 93^{duodecies}/4. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde bewaart de in artikel 93^{duodecies}/3 bedoelde informatie in een nationaal elektronisch systeem tot 31 december van het vijfde jaar na het jaar waarin die gegevens overeenkomstig artikel 93^{duodecies}/1, § 4, 2°, ter beschikking werden gesteld, om de correcte toepassing van de verplichtingen van de betalingsdienstaanbieders te kunnen controleren en om die gegevens te kunnen samenvoegen met andere reeds beschikbare gegevens om gerichte fiscale controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren.”

Art. 21. Artikel 20 treedt in werking op 1 januari 2024.

Hoofdstuk 9 – Verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik

Art. 22. In rubriek XVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, vervangen bij het koninklijk besluit van 25 april 1990 en laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wordt punt 1 vervangen als volgt:

“1. a) De geneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 1, § 1, 1), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik, die:

— in de handel mogen worden gebracht, nadat een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

— wanneer het homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen betreft, in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd door middel van een officieel document dat werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of door zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

b) De diergeneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 4, 1., van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG, die:

— peuvent être mis sur le marché après qu'une autorisation de mise sur le marché ait été octroyée, émise soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de ce règlement ou de la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

— en ce qui concerne les médicaments vétérinaires homéopathiques, peuvent être mis sur le marché après qu'ils ont été enregistrés au moyen d'un document officiel, émis soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de ce règlement ou de la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

c) Le sang, les plaquettes, le plasma et les globules blancs et rouges, destinés à être administrés à l'homme ou à l'animal pour l'usage thérapeutique ou prophylactique, non visés sous a) et b) ci-avant;

d) Les médicaments à usage humain ou vétérinaire préparés par le pharmacien et vendus par ce dernier dans son officine."

Chapitre 10 – Taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires

Art. 23. Dans la rubrique XXIII du tableau A de l'annexe au même arrêté, remplacée par l'arrêté royal du 25 mars 1998 et modifiée en dernier lieu par la loi du 5 juillet 2002, le point 13 est remplacé par ce qui suit:

"13. Les prothèses capillaires sur prescription d'un médecin traitant ou d'un dermatologue visées à la partie II, titre 1er, chapitre I, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 23 novembre 2021 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des prestations pharmaceutiques visées à l'article 34, alinéa 1er, 5° a), 19°, 20° et 20bis de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, lorsqu'elles sont destinées à l'allègement des conséquences d'une maladie chronique ou de longue durée ou d'une incapacité."

Art. 24. L'article 23 produit ses effets le 1er février 2022.

Chapitre 11– Taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion

Art. 25. La rubrique XXIIIbis du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par la loi du 4 mai 1999 et remplacée par l'arrêté royal du 20 septembre 2000, est remplacée par ce qui suit:

"XXIIIbis. Biens livrés par des organismes à caractère social

— in de handel mogen worden gebracht nadat een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die verordening of van de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen en van de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

— wanneer het homeopathische diergeneesmiddelen betreft, in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd door middel van een officieel document dat werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die verordening of van de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

c) Bloed, bloedplaatjes, plasma en witte en rode bloedlichaampjes, bestemd om te worden toegediend aan mens of dier voor therapeutisch of profylactisch gebruik en die niet bedoeld zijn in a) en b) hiervoor;

d) Geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik die door de apotheker in zijn officina worden bereid en verkocht."

Hoofdstuk 10– Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen

Art. 23. In rubriek XXIII van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, vervangen bij het koninklijk besluit van 25 maart 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juli 2023, wordt punt 13 vervangen als volgt:

"13. Haarprothesen bedoeld in deel II, titel 1, hoofdstuk I, § 1, van de bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 23 november 2021 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 5° a), 19°, 20° en 20bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, op voorschrift van de behandelende arts of dermatoloog, wanneer ze bestemd zijn voor het verlichten van de gevolgen van een chronische of langdurige ziekte of van een beperking."

Art. 24. Artikel 20 heeft uitwerking met ingang van 1 februari 2022.

Hoofdstuk 11– Verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen

Art. 25. Rubriek XXIIIbis van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999 en vervangen bij het koninklijk besluit van 20 september 2000, wordt vervangen als volgt:

"XXIIIbis. Leveringen van goederen door instellingen met sociaal oogmerk

§ 1er. Le taux réduit de six p.c. est applicable aux livraisons de biens effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion des livraisons:

1° de l'or d'investissement;

2° des biens visés à l'article 35, alinéa 1er, du Code;

3° des biens visés à l'article 44, § 3, 1°, du Code, lorsque leur livraison est taxée;

4° des biens acquis pour être utilisés comme biens d'investissement;

5° des objets d'art, de collection ou d'antiquité.

§ 2. L'application du taux réduit à six p.c. est réservée aux organismes:

1° de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace économique européen;

2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;

3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;

4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;

5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.

§ 3. L'application du taux réduit de six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:

1° l'organisme visé au paragraphe 2 doit limiter son activité à la seule vente de biens visés au paragraphe 1er, qu'il recueille, à titre gratuit, auprès de particuliers ou d'entreprises, par collecte à domicile ou autrement;

2° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels

§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de levering van goederen verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van de leveringen van:

1° beleggingsgoud;

2° in artikel 35, eerste lid, van het Wetboek bedoelde goederen;

3° in artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek bedoelde goederen wanneer de levering ervan wordt belast;

4° goederen verkregen om te worden gebruikt als investeringsgoederen;

5° kunstvoorwerpen en de voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten.

§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:

1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;

2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;

3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;

4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;

5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.

§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:

1° de in paragraaf 2 bedoelde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de verkoop van goederen bedoeld in paragraaf 1, die zij gratis ontvangt van particulieren of ondernemingen, door middel van ophaling aan huis of op een andere manier;

2° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan

prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;

3° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.

§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux livraisons de biens exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont exclues du bénéfice du taux réduit visé dans la présente rubrique et suivent leur propre régime tarifaire.”

Art. 26. La rubrique XXXV du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par la loi du 4 mai 1999, remplacée par l'arrêté royal du 20 septembre 2000, confirmé par la loi du 5 août 2003, est remplacée par ce qui suit:

“XXXV. Services fournis par des organismes à caractère social

§ 1er. Le taux réduit de six p.c. est applicable aux prestations de services effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion:

1° des travaux immobiliers visés à l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code;

2° des opérations visées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A;

3° des travaux d'entretien ou de réparation des biens visés à l'article 35 du Code, en ce compris les fournitures des pièces détachées, équipements et accessoires utilisés pour l'exécution de ces travaux.

§ 2. L'application du taux réduit à six p.c. est réservée aux organismes:

1° de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace Économique Européen;

2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;

3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;

de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;

3° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.

§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten leveringen van goederen, maar deze laatste leveringen zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling.”

Art. 26. Rubriek XXXV van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, vervangen bij het koninklijk besluit van 20 september 2000, bekrachtigd bij de wet van 5 augustus 2003, wordt vervangen als volgt:

“XXXV. Diensten verricht door instellingen met sociaal oogmerk

§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de diensten verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van:

1° in artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek bedoelde werk in onroerende staat;

2° in de rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A bedoelde handelingen;

3° onderhoud en herstelling van in artikel 35 van het Wetboek bedoelde goederen, met inbegrip van de leveringen van onderdelen, uitrustingsstukken en toebehoren die worden gebruikt voor de uitvoering van die werken.

§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:

1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;

2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;

3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;

4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;

5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.

§ 3. L'application du taux réduit de six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:

1° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;

2° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.

§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux prestations de services exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont alors exclues du bénéfice du taux réduit visé dans cette rubrique et suivent leur propre régime tarifaire."

Chapitre 12– Taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général

Art. 27. Dans la rubrique XXXI, § 2, du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 18 juillet 1986, confirmé par la loi du 5 janvier 1989 et remplacée par l'arrêté royal du 30 septembre 1992, confirmé par la loi du 28 décembre 1992, les mots "en séjour de jour et de nuit" sont chaque fois remplacés par les mots "en séjour de jour et/ou de nuit".

Art. 28. Dans la rubrique XXXIII, § 1er, du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 30 septembre 1992, confirmé par la loi du 28 décembre 1992 et modifiée en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, les mots "en séjour de jour et de nuit" sont chaque fois remplacés par les mots "en séjour de jour et/ou de nuit".

Art. 29. Dans la rubrique X, § 1er, du tableau B de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 17 mars 1992, confirmé par la loi du 31 juillet 1992, remplacée par l'arrêté royal du 29 décembre 1992, confirmé par la loi du 22 juillet 1993 et modifiée en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les mots "en séjour de jour et de nuit" sont chaque fois remplacés par les mots "en séjour de jour et/ou de nuit".

4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;

5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.

§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:

1° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;

2° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.

§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten diensten, maar die diensten zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling."

Hoofdstuk 12– Verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang

Art. 27. In rubriek XXXI, § 2, van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1986, bekrachtigd bij de wet van 5 januari 1989 en vervangen bij het koninklijk besluit van 30 september 1992, bekrachtigd bij de wet van 28 december 1992, worden de woorden "in dag- en nachtverblijf" telkens vervangen door de woorden "in dag- en/of nachtverblijf".

Art. 28. In rubriek XXXIII, § 1, van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 september 1992, bekrachtigd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, worden de woorden "in dag- en nachtverblijf" telkens vervangen door de woorden "in dag- en/of nachtverblijf".

Art. 29. In rubriek X, § 1, van tabel B van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 17 maart 1992, bekrachtigd bij de wet van 31 juli 1992, vervangen bij het koninklijk besluit van 29 december 1992, bekrachtigd bij de wet van 22 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden "in dag- en nachtverblijf" telkens vervangen door de woorden "in dag- en/of nachtverblijf".

Art. 30. Le présent chapitre est applicable aux opérations visées dans les rubriques XXXI, § 2 et XXXIII, § 1er, du tableau A et X, § 1er, du tableau B de l'annexe au même arrêté pour lesquelles la taxe est devenue exigible conformément aux articles 22 et 22*bis*, § 1er, du Code à partir du 1er janvier 2024.

Art. 30. Dit hoofdstuk is van toepassing op de handelingen bedoeld in de rubrieken XXXI, § 2 en XXXIII, § 1, van tabel A en X, § 1, van tabel B van de bijlage bij hetzelfde besluit waarvoor de belasting overeenkomstig de artikelen 22 en 22*bis*, § 1, van het Wetboek opeisbaar is geworden vanaf 1 januari 2024.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Le Ministre des Finances V. VAN PETEGHEM

Contact cellule stratégique

Nom : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Téléphone : +3225763195

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : Dirk Carmen

E-mail : dirk.carmen@minfin.fed.be

Téléphone : 02 576 28 57

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le projet de loi a pour objet de modifier le Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "le Code") en ce qui concerne le régime d'entrepôt autre que douanier, l'exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services, les obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et concernant la liste annuelle des clients assujettis, le redevable et le redevable solidaire en ce qui concerne les interfaces électroniques, le régime particulier des exploitants agricoles, la prescription de l'action en recouvrement de la taxe, les obligations des prestataires de services de paiement ainsi que la notification préalable par l'administration des indices de fraude fiscale. En outre, le projet de loi modifie des dispositions en matière de taux de TVA. Il s'agit du taux réduit de TVA applicable pour les prothèses capillaires, le taux réduit de TVA pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire, le taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion et le taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

néant

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée - (v117) - 25/04/2023 14:40

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

néant

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée - (v117) - 25/04/2023 14:40

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☐ Des personnes sont concernées. | ☒ Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

La nature des dispositions de cet avant-projet de loi en matière de TVA n'a aucune incidence sur l'égalité de traitement entre des femmes et des hommes.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Toutes les PME sont visées.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée - (v117) - 25/04/2023 14:40

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Les dispositions reprises dans le présent avant-projet de loi n'ont pas d'impact positif ou négatif spécifique sur le fonctionnement des PME.

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Chapitre 3 de l'avant-projet : exercice du droit à déduction :
Les assujettis qui, dans l'exercice de leur activité économique, effectuent également des opérations autres que celles pour lesquelles il existe un droit à déduction, exercent en principe leur droit à déduction sur la base d'un prorata général.
Chapitre 4 de l'avant projet : communication du numéro d'identification TVA :
Le Code de la TVA contient une obligation pour l'assujetti, définie de manière assez large, de communiquer son numéro d'identification à la TVA aussi bien à ses fournisseurs et prestataires de services qu'à ses clients.
Chapitre 5 de l'avant-projet : redevable solidaire de la TVA - interfaces électroniques :
Des plateformes électroniques qui facilitent des ventes à distance de biens ne sont pas des parties contractantes en vertu du droit commun et ne sont donc pas redevables de la TVA, sauf dans les cas où elles sont déjà, en vertu d'une présomption de commissionnaire, désignées comme des redevables primaires de la TVA.

Réglementation en projet

Chapitre 3 de l'avant-projet : exercice du droit à déduction :
L'exercice du droit à déduction sur la base d'un prorata général doit désormais, comme c'est déjà le cas pour l'exercice de ce droit suivant l'affectation réelle, être précédé d'une notification à l'administration.
Chapitre 4 de l'avant projet : communication du numéro d'identification TVA :
L'avant-projet prévoit un certain nombre de restrictions précisant l'obligation de communiquer le numéro d'identification TVA, notamment à la lumière de l'obligation future d'émettre une facture électronique.
Chapitre 5 de l'avant-projet : redevable solidaire de la TVA - interfaces électroniques :
Instauration d'un régime de redevabilité de la TVA dans le chef des interfaces électroniques qui interviennent dans le e-commerce dans des cas autres que ceux où elles sont déjà redevables primaires de la TVA en vertu de la réglementation en vigueur. Cette responsabilité solidaire n'est pas absolue et la plateforme peut s'en exonérer si elle est de bonne foi et n'a pas commis de faute ou de négligence.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée - (v117) - 25/04/2023 14:40

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Les modifications n'ont pas de conséquences pour les pays en développement.

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde - (v117) - 25/04/2023
14:40

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

De Minister van Financiën V. VAN PETEGHEM

Contactpersoon beleidscel

Naam : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Tel. Nr. : +3225763195

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Dirk Carmen

E-mail : dirk.carmen@minfin.fed.be

Tel. Nr. : 02 576 28 57

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het wetsontwerp heeft tot doel het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "het Wetboek") te wijzigen met betrekking tot de andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot, de uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemene verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, btw-verplichtingen inzake toekenning en mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers, de schuldenaar en de hoofdelijk aansprakelijke schuldenaar met betrekking tot elektronische interfaces, de bijzondere regeling voor landbouwondernemers, de verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting, de verplichtingen van betalingsdienstaanbieders, alsook wat betreft de voorafgaandelijk kennisgeving van de vermoedens van belastingontduiking kennisgeving door de administratie. Het wetsontwerp wijzigt bovendien bepalingen inzake btw-tarieven. De wijzigingen betreffen het verlaagd btw-tarief voor haarprothesen, het verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik, het verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen en het verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

nihil

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

1/5

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde - (v117) - 25/04/2023
14:40

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

nihil

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde - (v117) - 25/04/2023
14:40

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☐ Er zijn personen betrokken. | ☒ Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

De aard van de bepalingen van dit voorontwerp van wet inzake btw hebben geen impact op de gelijke behandeling van vrouwen en mannen.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Alle Kmo's zijn bedoeld.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde - (v117) - 25/04/2023
14:40

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

De in dit ontwerp opgenomen bepalingen hebben geen specifieke positieve of negatieve impact ten aanzien van de werking van Kmo's.

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Hoofdstuk 3 van het voorontwerp: uitoefening van het recht op aftrek:
Belastingplichtigen die in de uitoefening van hun economische activiteit ook andere handelingen verrichten dan handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat, oefenen hun recht op aftrek in principe uit op grond van een algemeen verhoudingsgetal.
Hoofdstuk 4 van het voorontwerp: mededeling btw-identificatienummer:
Het Btw-Wetboek voorziet in een ruime mededelingsplicht voor de belastingplichtige van zijn btw-identificatienummer aan zowel zijn leveranciers en dienstverrichters als zijn klanten.
Hoofdstuk 5 van het voorontwerp: hoofdelijke schuldenaar van de btw - elektronische interfaces:
Elektronische platformen die afstandsverkopen van goederen faciliteren zijn gemeenrechtelijk geen contractspartij en dus niet gehouden tot voldoening van de btw, met uitzondering van de gevallen waarin ze nu reeds, op grond van een commissaris-vermoeden aangeduid zijn als primaire btw-schuldenaar.

Ontwerp van regelgeving

Hoofdstuk 3 van het voorontwerp: uitoefening van het recht op aftrek:
De uitoefening van het recht op aftrek op grond van een algemeen verhoudingsgetal moet voortaan, zoals reeds het geval is voor de uitoefening van dat recht met inachtneming van het werkelijk gebruik, worden voorafgegaan door een kennisgeving aan de administratie.
Hoofdstuk 4 van het voorontwerp: mededeling btw-identificatienummer:
Het voorontwerp voorziet in een aantal verduidelijkende beperkingen wat de mededelingsplicht van het btw-identificatienummer betreft, in het bijzonder in het licht van de toekomstige verplichte e-invoicing.
Hoofdstuk 5 van het voorontwerp: hoofdelijke schuldenaar van de btw - elektronische interfaces:
Invoering van een regeling van hoofdelijke aansprakelijkheid van de btw in hoofde van elektronische interfaces die tussenkomen in e-commerce in andere gevallen dan waarin ze al op grond van de vigerende reglementering primaire btw-schuldenaar zijn. Die hoofdelijkheid is niet absoluut en het platform kan er worden van ontheven indien het te goeder trouw is en geen fout of nalatigheid heeft begaan.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

4/5

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde - (v117) - 25/04/2023
14:40

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

De wijzigingen hebben geen gevolgen voor ontwikkelingslanden.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 73.708/3 DU 17 JUILLET 2023

Le 26 mai 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 11 juillet 2023. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Toon MOONEN, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assessseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 17 juillet 2023.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d'apporter un certain nombre de modifications au Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: Code de la TVA).

Les modifications concernent une délégation au Roi lui permettent de fixer les limites et les conditions du 'régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier', également dénommé entrepôt TVA, consécutivement à l'arrêt n° 9/2023 de la Cour constitutionnelle du 19 janvier 2023 (chapitre 2), l'exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services (chapitre 3), les obligations concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis (chapitre 4), l'instauration d'une responsabilité solidaire pour les assujettis qui facilitent les livraisons

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 73.708/3 VAN 17 JULI 2023

Op 26 mei 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 11 juli 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Toon MOONEN, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 juli 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe om een aantal wijzigingen aan te brengen in het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: btw-wetboek).

De wijzigingen hebben betrekking op een delegatie aan de Koning om de beperkingen en de voorwaarden van de 'andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot', ook btw-entrepot genoemd, te bepalen naar aanleiding van arrest nr. 9/2023 van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023 (hoofdstuk 2), de uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemene verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan (hoofdstuk 3), de verplichtingen inzake de toekenning en mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers (hoofdstuk 4), de invoering van een hoofdelijke

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

de biens en Belgique par le biais d'interfaces électroniques (chapitre 5), une délégation au Roi en ce qui concerne le régime particulier des exploitants agricoles (chapitre 6), la prescription de l'action en recouvrement de la taxe (chapitre 7), le délai de conservation des données inscrites dans les registres tenus par les prestataires de services de paiement visés à l'article 93*duodecies*/1 (chapitre 8) et le taux réduit de TVA pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire (chapitre 9), pour les prothèses capillaires (chapitre 10), pour les entreprises sociales d'insertion (chapitre 11) et pour certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général (chapitre 12).

FORMALITÉS

3. L'avis de l'Autorité de protection des données a été demandé le 2 juin 2023, mais n'a pas encore été obtenu.

Si cet avis à recueillir devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État², les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

EXAMEN DU TEXTE

Chapitre 2- Régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier

Article 3

4. Dans la phrase liminaire de l'article 3, 1°, de l'avant-projet, on supprimera le segment de phrase "annulé par l'arrêt n° 9/2023 de la Cour constitutionnelle du 19 janvier 2023". Le délégué a marqué son accord sur cette observation.

5. L'article 3 de l'avant-projet modifie l'article 39*quater*, § 1er, du Code de la TVA.

Tout d'abord, l'alinéa 2 de cette disposition est remplacé afin d'habiliter le Roi à fixer les limites et les conditions d'application du régime d'exemption de l'entrepôt TVA, et de lui permettre à cet égard de déroger aux articles 16, § 1er, 17, 22, § 1er, 22*bis*, 24 et 25*sexies* du Code de la TVA (article 3, 1°). Ensuite, un alinéa 3 nouveau dispose que les arrêtés que le Roi prend en la matière sont censés n'avoir jamais produit leurs effets s'ils n'ont pas été confirmés par la loi dans un délai de douze mois après leur date de publication au *Moniteur belge* (article 3, 2°).

6. La Cour constitutionnelle admet dans des circonstances déterminées que, malgré le principe de légalité en matière

² À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

aansprakelijkheid voor de belastingplichtigen die leveringen van goederen faciliteren in België via elektronische interfaces (hoofdstuk 5), een delegatie aan de Koning inzake de bijzondere regeling voor landbouwondernemers (hoofdstuk 6), de verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting (hoofdstuk 7), de bewaartermijn van de gegevens opgenomen in de in artikel 93*duodecies*/1 door betalingsdienstaanbieders gehouden registers (hoofdstuk 8) en op het verlaagde btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik (hoofdstuk 9), voor haarprothesen (hoofdstuk 10), voor inschakelingsondernemingen (hoofdstuk 11) en voor bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang (hoofdstuk 12).

VORMVEREISTEN

3. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd op 2 juni 2023 gevraagd, maar nog niet bekomen.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van dat advies nog wijzigingen zou ondergaan,² moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 2 - Andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot

Artikel 3

4. In de inleidende zin van artikel 3, 1°, van het voorontwerp moet de zinsnede "vernietigd bij arrest nr. 9/2023 van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023", worden geschrapt. De gemachtigde heeft met deze opmerking ingestemd.

5. Artikel 3 van het voorontwerp wijzigt artikel 39*quater*, § 1, van het btw-wetboek.

Vooreerst wordt het tweede lid van die bepaling vervangen om aan de Koning delegatie te verlenen om de beperkingen en voorwaarden voor de toepassing van de vrijstellingsregeling voor btw-entrepot te bepalen, en hem toe te laten daarbij af te wijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22*bis*, 24 en 25*sexies* van het btw-wetboek (artikel 3, 1°). Vervolgens wordt in een nieuw derde lid bepaald dat de besluiten die de Koning ter zake neemt worden geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien ze niet bij wet worden bekrachtigd binnen een termijn van twaalf maanden na hun datum van bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* (artikel 3, 2°).

6. Het Grondwettelijk Hof aanvaardt in welbepaalde omstandigheden dat ondanks het legaliteitsbeginsel inzake

² Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

fiscale, des éléments essentiels de l'impôt soient fixés malgré tout par le pouvoir exécutif. Tel est notamment le cas dans l'arrêt n° 9/2023 du 19 janvier 2023, que l'exposé des motifs³ cite également:

“(…) [L]orsque le législateur se trouve dans l'impossibilité d'établir lui-même tous les éléments essentiels de l'impôt parce que le respect de la procédure parlementaire ne lui permettrait pas d'agir avec la promptitude voulue pour réaliser un objectif d'intérêt général”⁴.

L'établissement d'impôts étant une compétence que la Constitution réserve à la loi et toute délégation qui porte sur la détermination de l'un des éléments essentiels de l'impôt étant, en principe, inconstitutionnelle, il n'est pas permis d'instaurer un tel mécanisme d'une manière générale. Il n'est possible d'en faire usage que si les circonstances concrètes permettent de démontrer que le législateur n'est pas en mesure d'agir en temps utile et ce aussi longtemps que cette situation perdure, et dans le respect des conditions établies par la jurisprudence de la Cour constitutionnelle.

7. À la question de savoir pourquoi le législateur se trouve dans l'impossibilité de déterminer lui-même les éléments essentiels de l'impôt, le délégué a répondu ce qui suit:

“De regeling inzake vrijstelling voor een ander entrepot dan douane-entrepot (hierna: btw-entrepot) voorzien in artikel 39*quater* van het Wetboek is uitsluitend van toepassing op specifieke handelingen die in deze bepaling zijn omschreven en op bepaalde goederen die gewoonlijk in het groot worden verhandeld op internationale markten (de bestaansreden van de regeling).

Deze goederen worden opgesomd in de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. Dat koninklijk besluit zal volledig worden herzien in het verlengde van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023, rekening houdend met de bevindingen van de Raad van State.

De betrokken vrijstellingsregeling wordt momenteel immers in niet onbelangrijke mate omkaderd door een administratieve circulaire (AOIF Circulaire nr. 14/2003 (E.T. 98.973) van 19 mei 2003).

Meer in het bijzonder wordt de lijst van betrokken goederen in deze bijlage beschreven, met name aan de hand van hun NC-code (code van de douanenomenclatuur). Deze nomenclatuur wordt regelmatig gewijzigd op Europees niveau, wat een impact heeft op de nauwkeurige omschrijving van de betrokken goederen. Deze lijst kan ook worden gewijzigd ingevolge het feit dat België nieuwe goederen opneemt die onder de regeling kunnen vallen. Als die gedetailleerde elementen zouden worden opgenomen in de regelgeving, zou dat de wettekst aanzienlijk verzwaren, regelmatige wetswijzigingen noodzakelijk maken

belastingen, essentiële elementen van de belasting toch door de uitvoerende macht worden bepaald. In arrest nr. 9/2023 van 19 januari 2023 dat ook wordt aangehaald in de memorie van toelichting³, is dit met name het geval:

“Wanneer de wetgever zich (...) in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van de belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet ertoe in staat zou stellen met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken”⁴.

Aangezien de invoering van belastingen een bevoegdheid is die bij de Grondwet aan de wet wordt voorbehouden en elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting, in beginsel ongrondwettig is, is het niet toegestaan een dergelijk mechanisme in algemene zin op te zetten. Het gebruik ervan is slechts mogelijk als op basis van de concrete omstandigheden kan worden aangetoond dat de wetgever niet tijdig kan handelen en dit zolang die toestand aanhoudt, en onder de voorwaarden die in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof worden gesteld.

7. Gevraagd waarom de wetgever in de onmogelijkheid verkeert om zelf de essentiële elementen van de belasting te bepalen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De regeling inzake vrijstelling voor een ander entrepot dan douane-entrepot (hierna: btw-entrepot) voorzien in artikel 39*quater* van het Wetboek is uitsluitend van toepassing op specifieke handelingen die in deze bepaling zijn omschreven en op bepaalde goederen die gewoonlijk in het groot worden verhandeld op internationale markten (de bestaansreden van de regeling).

Deze goederen worden opgesomd in de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. Dat koninklijk besluit zal volledig worden herzien in het verlengde van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023, rekening houdend met de bevindingen van de Raad van State.

De betrokken vrijstellingsregeling wordt momenteel immers in niet onbelangrijke mate omkaderd door een administratieve circulaire (AOIF Circulaire nr. 14/2003 (E.T. 98.973) van 19 mei 2003).

Meer in het bijzonder wordt de lijst van betrokken goederen in deze bijlage beschreven, met name aan de hand van hun NC-code (code van de douanenomenclatuur). Deze nomenclatuur wordt regelmatig gewijzigd op Europees niveau, wat een impact heeft op de nauwkeurige omschrijving van de betrokken goederen. Deze lijst kan ook worden gewijzigd ingevolge het feit dat België nieuwe goederen opneemt die onder de regeling kunnen vallen. Als die gedetailleerde elementen zouden worden opgenomen in de regelgeving, zou dat de wettekst aanzienlijk verzwaren, regelmatige wetswijzigingen noodzakelijk maken

³ Voir l'exposé des motifs, pp. 2-6.

⁴ C.C., 19 janvier 2023, n° 9/2023, B.7.3.

³ Zie de memorie van toelichting, blz. 2-6.

⁴ GwH 19 januari 2023, nr. 9/2023, B.7.3.

voor in se relatief beperkte aanpassingen en bovendien, in vergelijking met de snelheid van de aanpassingen via koninklijk besluit, tot gevolg hebben dat die aanpassingen slechts veel trager kunnen verlopen.

In het kader van de herwerking van dit koninklijk besluit en op basis van een raadpleging van het btw-comité in 2015 zal deze lijst bijvoorbeeld worden aangevuld met bepaalde chemische producten, niet-gedenatureerde ethylalcohol met een alcoholvolumegehalte van 80 % vol of meer en bepaalde biobrandstoffen (...).

Bovendien is (...) de vrijstellingsregeling eveneens onderworpen aan talrijke documentaire verplichtingen van de verschillende betrokken partijen (entrepouthouder, eigenaar van de goederen en medecontractanten van de eigenaar van de goederen) die gradueel moeten worden bijgewerkt, rekening houdend met de evolutie in de manier waarop bepaalde verplichtingen kunnen worden vervuld of waarop toegang kan worden verkregen tot bepaalde gegevens. De details van die formaliteiten die uiteraard ook een belangrijke weerslag hebben op de toepassing van de vrijstellingsregeling zullen (...) in het kader van de herwerking van het koninklijk besluit volledig in dat besluit worden geïntegreerd. Ter zake gelden dezelfde opmerkingen als met betrekking tot de concrete goederen die onder de regeling vallen.

Om (...) de machtiging aan de Koning juridisch te versterken en om een effectieve controle door het Parlement mogelijk te maken, werd er evenwel voor geopteerd om de wijzigingen van het koninklijk besluit in Ministerraad te laten overleggen en slechts uitwerking te laten hebben onder voorbehoud van wettelijke bekrachtiging. Deze benadering is trouwens volledig analoog met de regeling die inzake btw is uitgewerkt voor de vaststelling van de toepasselijke btw-tarieven en de indeling van de goederen en diensten bij die btw-tarieven, die eveneens een essentieel element van de belasting uitmaken. (...).

8. La réponse du délégué ne convainc pas. Compte tenu de la large formulation du régime de délégation proposé, on n'aperçoit pas clairement si ce régime – bien qu'assorti d'une procédure de confirmation – est limité à des situations dans lesquelles le législateur, comme l'indique la Cour constitutionnelle, se "trouve dans l'impossibilité d'établir lui-même tous les éléments essentiels de l'impôt parce que le respect de la procédure parlementaire ne lui permettrait pas d'agir avec la promptitude voulue pour réaliser un objectif d'intérêt général"⁵.

Il peut être inféré des explications fournies par le délégué et du dossier de la demande d'avis⁶ que le régime de délégation et de confirmation en projet est dicté par l'intention de remplacer l'arrêté royal n° 54 du 25 février 1996 'relatif au régime de l'entrepôt autre que douanier visé à l'article 39^{quater} du Code de la taxe sur la valeur ajoutée', qui a été pris sur la base du régime de délégation actuel prévu à l'article 39^{quater}, § 1er, alinéa 2, du Code de la TVA, régime que la Cour constitutionnelle, dans l'arrêt précité du 19 janvier 2023, a jugé

voor in se relatief beperkte aanpassingen en bovendien, in vergelijking met de snelheid van de aanpassingen via koninklijk besluit, tot gevolg hebben dat die aanpassingen slechts veel trager kunnen verlopen.

In het kader van de herwerking van dit koninklijk besluit en op basis van een raadpleging van het btw-comité in 2015 zal deze lijst bijvoorbeeld worden aangevuld met bepaalde chemische producten, niet-gedenatureerde ethylalcohol met een alcoholvolumegehalte van 80 % vol of meer en bepaalde biobrandstoffen (...).

Bovendien is (...) de vrijstellingsregeling eveneens onderworpen aan talrijke documentaire verplichtingen van de verschillende betrokken partijen (entrepouthouder, eigenaar van de goederen en medecontractanten van de eigenaar van de goederen) die gradueel moeten worden bijgewerkt, rekening houdend met de evolutie in de manier waarop bepaalde verplichtingen kunnen worden vervuld of waarop toegang kan worden verkregen tot bepaalde gegevens. De details van die formaliteiten die uiteraard ook een belangrijke weerslag hebben op de toepassing van de vrijstellingsregeling zullen (...) in het kader van de herwerking van het koninklijk besluit volledig in dat besluit worden geïntegreerd. Ter zake gelden dezelfde opmerkingen als met betrekking tot de concrete goederen die onder de regeling vallen.

Om (...) de machtiging aan de Koning juridisch te versterken en om een effectieve controle door het Parlement mogelijk te maken, werd er evenwel voor geopteerd om de wijzigingen van het koninklijk besluit in Ministerraad te laten overleggen en slechts uitwerking te laten hebben onder voorbehoud van wettelijke bekrachtiging. Deze benadering is trouwens volledig analoog met de regeling die inzake btw is uitgewerkt voor de vaststelling van de toepasselijke btw-tarieven en de indeling van de goederen en diensten bij die btw-tarieven, die eveneens een essentieel element van de belasting uitmaken. (...).

8. Het antwoord van de gemachtigde overtuigt niet. Gelet op de ruime formulering van de voorgestelde delegatieregeling is het niet duidelijk of deze regeling – hoewel vergezeld van een bekrachtigingsprocedure – beperkt is tot situaties waarin de wetgever, zoals door het Grondwettelijk Hof aangegeven, zich "in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet ertoe in staat zou stellen met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken".⁵

Uit de toelichting van de gemachtigde en uit het dossier van de adviesaanvraag,⁶ kan worden opgemaakt dat de ontworpen delegatie- en bekrachtigingsregeling is ingegeven door de intentie om het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 'met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39^{quater} van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde', dat genomen is op grond van de huidige delegatieregeling in artikel 39^{quater}, § 1, tweede lid, van het btw wetboek, welke regeling door

⁵ C.C., 19 janvier 2023, n° 9/2023, B.7.3.

⁶ Voir l'exposé des motifs, p. 6, et l'avis de l'inspection des Finances du 28 avril 2023, p. 2.

⁵ GwH 19 januari 2023, nr. 9/2023, B.7.3.

⁶ Zie de memorie van toelichting, blz. 6 en het advies van de inspectie Financiën van 28 april 2023, blz. 2.

contraire au principe de légalité et d'égalité en matière fiscale (articles 10, 11, 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution), et de prévoir un fondement juridique plus solide.

La procédure de délégation et de confirmation en projet doit être remaniée. Elle doit être réservée au règlement des limitations et des conditions d'application essentielles du régime d'exemption de l'entrepôt TVA que le législateur n'est pas en mesure de régler dans le respect de la procédure parlementaire et avec la promptitude voulue. Les éléments essentiels du régime d'exemption de l'entrepôt TVA., auxquels l'impossibilité précitée ne s'applique pas, doivent être réglés par le législateur lui-même. Les éléments non essentiels du régime d'exemption de l'entrepôt TVA ne doivent pas être réglés par le législateur lui-même, ni par le Roi en vertu du régime de délégation et de confirmation précité. Ils peuvent être réglés par arrêté royal sans confirmation, moyennant une simple délégation au Roi.

Chapitre 3 - Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services

Article 4

9. À l'article 46, § 1er, alinéa 1er, en projet, du Code de la TVA, il serait préférable de remplacer la notion de 'prorata' par les mots 'prorata général'. Ainsi, le texte s'alignera mieux sur les termes utilisés dans le titre du chapitre 3 de l'avant-projet et il apparaîtra clairement qu'il faut distinguer ce prorata général de la notion de 'prorata spécial' utilisée à l'article 49, 6°, en projet, du Code de la TVA (voir l'observation 13).

10. L'exposé des motifs⁷ commente abondamment la distinction entre les proratas généraux provisoires et définitifs. Selon ces explications, l'intention est que l'obligation de notification par l'assujetti concerne les deux catégories de proratas généraux. Ce dernier point doit être indiqué clairement à l'article 46, § 1er, alinéa 1er, en projet, du Code de la TVA, conjointement avec le régime de base du prorata provisoire et définitif, au regard du principe de légalité tel qu'il s'applique à l'établissement des impôts (article 170, § 1er, de la Constitution).

Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu:

"(...) Dans ce cadre, si le Conseil d'État l'estime nécessaire, cet aspect du régime de déduction selon le prorata général (repris actuellement à l'article 15 de l'arrêté royal n° 3 – disposition qui fera l'objet d'une prochaine modification avec entrée en vigueur au 1er janvier 2024) pourrait être rapatrié dans l'article 46, § 1er, du Code.

⁷ Voir l'exposé des motifs, pp. 9-10.

het Grondwettelijk Hof in voormeld arrest van 19 januari 2023 strijdig werd bevonden met het fiscaal legaliteits- en gelijkheidsbeginsel (artikelen 10, 11, 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet), te vervangen en om te voorzien in een meer solide rechtsgrond.

De ontworpen delegatie- en bekrachtigingsprocedure dient te worden herwerkt. Zij dient te worden voorbehouden voor de regeling van de essentiële beperkingen en toepassingsvoorwaarden van de vrijstellingsregeling van de btw-entrepot die de wetgever onmogelijk met inachtneming van de parlementaire procedure en met de vereiste spoed kan regelen. De essentiële elementen van de vrijstellingsregeling van de btw-entrepot waarvoor de voormelde onmogelijkheid niet geldt, dienen door de wetgever zelf te worden geregeld. Niet-essentiële elementen van de vrijstellingsregeling van de btw-entrepot moeten niet door de wetgever zelf, noch door de Koning krachtens de voormelde delegatie- en bekrachtigingsregeling worden geregeld. Zij kunnen mits een gewone delegatie aan de Koning bij koninklijk besluit worden geregeld zonder bekrachtiging.

Hoofdstuk 3- Uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemene verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan

Artikel 4

9. In het ontworpen artikel 46, § 1, eerste lid, van het btw-wetboek wordt het begrip 'het verhoudingsgetal' het best vervangen door 'het algemene verhoudingsgetal'. Zo wordt beter aangesloten bij de bewoordingen gebruikt in de titel van hoofdstuk 3 van het voorontwerp en wordt duidelijk dat dit algemene verhoudingsgetal moet worden onderscheiden van het begrip 'bijzonder verhoudingsgetal' dat wordt gebruikt in het ontworpen artikel 49, 6°, van het btw-wetboek (zie opmerking 13).

10. In de memorie van toelichting⁷ wordt uitvoerig ingegaan op het onderscheid tussen voorlopige en definitieve algemene verhoudingsgetallen. Naar luid van die toelichting is het de bedoeling dat de kennisgevingsplicht door de belastingplichtige beide categorieën van algemene verhoudingsgetallen betreft. Dit laatste moet in het licht van het legaliteitsbeginsel zoals dit geldt voor de invoering van belastingen (artikel 170, § 1, van de Grondwet) duidelijk in het ontworpen artikel 46, § 1, eerste lid, van het btw-wetboek worden aangegeven, samen met de basisregeling van het voorlopige en definitieve verhoudingsgetal.

Daarover ondervraagd antwoordde de gemachtigde:

"(...) Dans ce cadre, si le Conseil d'État l'estime nécessaire, cet aspect du régime de déduction selon le prorata général (repris actuellement à l'article 15 de l'arrêté royal n° 3 – disposition qui fera l'objet d'une prochaine modification avec entrée en vigueur au 1er janvier 2024) pourrait être rapatrié dans l'article 46, § 1er, du Code.

⁷ Zie de memorie van toelichting, blz. 9-10.

(...).

On peut se rallier à cette proposition.

11. L'article 46, § 2, en projet, du Code de la TVA règle l'exercice du droit à déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services. Aux termes de l'alinéa 2 de l'article 46, § 2, en projet, l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction en respectant la règle de l'affectation réelle "lorsque l'application du prorata visé au paragraphe 1er aboutit à créer des inégalités dans l'application de la taxe". À la question de savoir ce qu'il y a lieu d'entendre par là, le délégué a répondu ce qui suit:

"De verwijzing naar omstandigheden waarin de toepassing van het (algemeen) verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting, betreft voornamelijk de situatie waarbij:

— enerzijds er een zeer kostintensieve sector bestaat binnen de onderneming waaraan een relatief beperkt omzetbedrag is gekoppeld ingevolge handelingen die geen recht op aftrek verlenen;

— anderzijds een lage kostintensieve sector bestaat binnen de onderneming waaraan een zeer hoge omzet is gekoppeld ingevolge handelingen die recht op aftrek verlenen.

Indien in dergelijke omstandigheden een algemeen verhoudingsgetal (teller: omzet van de uitgaande handelingen die recht op aftrek verlenen; noemer: alle omzet) wordt toegepast zal het hoge omzetbedrag ingevolge handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat (maar waar weinig kosten tegenover staan) tot gevolg hebben dat er ingevolge het algemene karakter van het algemene verhoudingsgetal, procentueel onevenredig veel aftrek wordt genoten voor de btw die de kosten hebben bezwaard van de uitgaande handelingen in de sector die geen recht op aftrek verleent[t].

In dergelijke omstandigheden leidt het algemeen verhoudingsgetal aldus tot ongelijkheid in de heffing (onevenredig klein aandeel niet-aftrekbare belasting met betrekking tot de kosten verbonden aan de omzetsector waarvoor geen recht op aftrek geldt), wat kan worden geredigeerd door de toepassing van de regel van het werkelijk gebruik. In het kader van die regeling worden de kosten uitgesplitst in functie van de omzetsector (of de uitgaande handelingen) waarmee ze verband houden:

De btw geheven van de kosten die rechtstreeks verband houden met de omzetsector die volledig recht op aftrek verleent, is aldus volledig aftrekbaar;

- De btw geheven van de kosten die rechtstreeks verband houden met de omzetsector die geen recht op aftrek verleent, is aldus niet aftrekbaar;

- De btw geheven van kosten die verband houden met beide sectoren, zal kunnen worden afgetrokken op basis van een bijzonder verhoudingsgetal, dat kan worden gerelateerd aan

(...).

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

11. Het ontworpen artikel 46, § 2, van het btw-wetboek regelt de uitoefening van de aftrek met inachtneming van het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan. Naar luid van het tweede lid van het ontworpen artikel 46, § 2, kan de belastingplichtige worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van de regel van het werkelijke gebruik "wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoeld verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting". Op de vraag wat hieronder moet worden verstaan antwoordde de gemachtigde het volgende:

"De verwijzing naar omstandigheden waarin de toepassing van het (algemeen) verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting, betreft voornamelijk de situatie waarbij:

— enerzijds er een zeer kostintensieve sector bestaat binnen de onderneming waaraan een relatief beperkt omzetbedrag is gekoppeld ingevolge handelingen die geen recht op aftrek verlenen;

— anderzijds een lage kostintensieve sector bestaat binnen de onderneming waaraan een zeer hoge omzet is gekoppeld ingevolge handelingen die recht op aftrek verlenen.

Indien in dergelijke omstandigheden een algemeen verhoudingsgetal (teller: omzet van de uitgaande handelingen die recht op aftrek verlenen; noemer: alle omzet) wordt toegepast zal het hoge omzetbedrag ingevolge handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat (maar waar weinig kosten tegenover staan) tot gevolg hebben dat er ingevolge het algemene karakter van het algemene verhoudingsgetal, procentueel onevenredig veel aftrek wordt genoten voor de btw die de kosten hebben bezwaard van de uitgaande handelingen in de sector die geen recht op aftrek verleent[t].

In dergelijke omstandigheden leidt het algemeen verhoudingsgetal aldus tot ongelijkheid in de heffing (onevenredig klein aandeel niet-aftrekbare belasting met betrekking tot de kosten verbonden aan de omzetsector waarvoor geen recht op aftrek geldt), wat kan worden geredigeerd door de toepassing van de regel van het werkelijk gebruik. In het kader van die regeling worden de kosten uitgesplitst in functie van de omzetsector (of de uitgaande handelingen) waarmee ze verband houden:

De btw geheven van de kosten die rechtstreeks verband houden met de omzetsector die volledig recht op aftrek verleent, is aldus volledig aftrekbaar;

- De btw geheven van de kosten die rechtstreeks verband houden met de omzetsector die geen recht op aftrek verleent, is aldus niet aftrekbaar;

- De btw geheven van kosten die verband houden met beide sectoren, zal kunnen worden afgetrokken op basis van een bijzonder verhoudingsgetal, dat kan worden gerelateerd aan

voor de bepaling van het recht op aftrek specifieke relevante parameters (bv. FTE's, CPU-tijd,...)".

À la question de savoir si, dans la situation inverse (à savoir une partie disproportionnée grande d'impôt non déductible en ce qui concerne les coûts liés au secteur du chiffre d'affaires auquel le droit à déduction s'applique), l'assujetti a le droit subjectif d'appliquer la déduction selon la règle de l'affectation réelle en lieu et place du prorata général, le délégué a donné la réponse suivante:

"La nouvelle procédure mise en place par l'article 46, § 2, du Code, tel que modifié par la loi du 27 décembre 2021 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée (MB 21/12/2021, p. 127779), permet à un assujetti mixte, sous conditions, d'opter pour le régime de déduction selon l'affectation réelle, moyennant une notification préalable à l'administration.

Auparavant, l'exercice de cette faculté (le régime était et reste optionnel) était soumis à un accord préalable de l'administration. Il s'agit donc d'un assouplissement au profit des assujettis qui peuvent appliquer cette méthode de déduction immédiatement (mais sous conditions).

Si par droit subjectif, il y a lieu d'entendre une prérogative juridique attribuée à une personne en particulier dont elle peut se prévaloir, notamment envers l'administration fiscale, il convient cependant de relever que dans le cas présent, un tel droit subjectif n'est pas absolu.

L'administration reste en effet en droit de contester le bien-fondé des critères retenus par l'assujetti dans le cadre de l'exercice de ce droit à déduction selon cette méthode. L'article 18bis, § 6, de l'arrêté royal n° 3 prévoit que 'Lorsque l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée estime, sur la base des éléments de fait qui lui sont soumis ou des informations qu'elle a recueillies, que l'exercice par l'assujetti de son droit à déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services ne correspond pas ou plus à la réalité, elle notifie à l'assujetti les motifs de son refus au moyen d'une décision motivée. Elle peut, dans ce cadre, le cas échéant, proposer à l'assujetti le maintien de ce régime de déduction moyennant l'application d'autres critères que ceux retenus par l'assujetti dans le cadre de la notification (initiale)'.

Il est vrai cependant que cette faculté dans le chef de l'administration de contester les critères retenus par l'assujetti dans le cadre de sa notification n'apparaît pas directement dans le Code, ni ne ressort directement de l'habilitation au Roi prévue à l'article 46, § 3 ou à l'article 49 du Code.

Dès lors, dans le cadre du présent avant-projet, cette habilitation au Roi (article 46, § 3, du Code) pourrait être complétée comme suit afin de combler cette lacune:

'§ 3. Le Roi détermine les modalités d'application du présent article, en ce qui concerne la forme de la notification préalable visée au paragraphe 1er, alinéa 1er et au paragraphe 2, alinéa 1er ainsi que de la notification visée au paragraphe 1er,

voor de bepaling van het recht op aftrek specifieke relevante parameters (bv. FTE's, CPU-tijd,...)".

Op de vraag of in de omgekeerde situatie (namelijk een onevenredig groot aandeel niet-aftrekbare belasting met betrekking tot de kosten verbonden aan de omzetsector waarvoor het recht op aftrek geldt) de belastingplichtige het subjectieve recht heeft om in plaats van het algemene verhoudingsgetal de aftrek toe te passen volgens de regel van werkelijk gebruik, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"La nouvelle procédure mise en place par l'article 46, § 2, du Code, tel que modifié par la loi du 27 décembre 2021 portant des dispositions diverses en matière de taxe sur la valeur ajoutée (MB 21/12/2021, p. 127779), permet à un assujetti mixte, sous conditions, d'opter pour le régime de déduction selon l'affectation réelle, moyennant une notification préalable à l'administration.

Auparavant, l'exercice de cette faculté (le régime était et reste optionnel) était soumis à un accord préalable de l'administration. Il s'agit donc d'un assouplissement au profit des assujettis qui peuvent appliquer cette méthode de déduction immédiatement (mais sous conditions).

Si par droit subjectif, il y a lieu d'entendre une prérogative juridique attribuée à une personne en particulier dont elle peut se prévaloir, notamment envers l'administration fiscale, il convient cependant de relever que dans le cas présent, un tel droit subjectif n'est pas absolu.

L'administration reste en effet en droit de contester le bien-fondé des critères retenus par l'assujetti dans le cadre de l'exercice de ce droit à déduction selon cette méthode. L'article 18bis, § 6, de l'arrêté royal n° 3 prévoit que 'Lorsque l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée estime, sur la base des éléments de fait qui lui sont soumis ou des informations qu'elle a recueillies, que l'exercice par l'assujetti de son droit à déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services ne correspond pas ou plus à la réalité, elle notifie à l'assujetti les motifs de son refus au moyen d'une décision motivée. Elle peut, dans ce cadre, le cas échéant, proposer à l'assujetti le maintien de ce régime de déduction moyennant l'application d'autres critères que ceux retenus par l'assujetti dans le cadre de la notification (initiale)'.

Il est vrai cependant que cette faculté dans le chef de l'administration de contester les critères retenus par l'assujetti dans le cadre de sa notification n'apparaît pas directement dans le Code, ni ne ressort directement de l'habilitation au Roi prévue à l'article 46, § 3 ou à l'article 49 du Code.

Dès lors, dans le cadre du présent avant-projet, cette habilitation au Roi (article 46, § 3, du Code) pourrait être complétée comme suit afin de combler cette lacune:

'§ 3. Le Roi détermine les modalités d'application du présent article, en ce qui concerne la forme de la notification préalable visée au paragraphe 1er, alinéa 1er et au paragraphe 2, alinéa 1er ainsi que de la notification visée au paragraphe 1er,

alinéa 2 et au paragraphe 2, alinéa 3, le délai dans lequel la notification préalable intervient, la procédure suivant laquelle l'administration peut contester les éléments repris dans la notification visée au paragraphe 2, alinéa 1er et celle suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2°.

Cet ajout peut être admis.

12. Selon l'article 46, § 2, alinéa 3, en projet, du Code de la TVA, l'assujetti qui, au 31 décembre 2022, opère la déduction suivant l'affectation réelle, doit en effectuer la notification avant le 30 juin 2023. L'exposé des motifs indique que cette obligation est comparable à celle inscrite à l'article 46, § 1er, alinéa 2, du Code de la TVA. Cette dernière disposition fait toutefois mention, respectivement, du 31 décembre 2023 et du 30 juin 2024. Si l'intention des auteurs de l'avant-projet est d'utiliser le même calendrier, les dates prévues à l'article 46, § 2, alinéa 3, du Code de la TVA doivent être adaptées en conséquence.

Article 5

13. À la question de savoir s'il ne vaudrait pas mieux définir la notion de "proratas spéciaux", mentionnée à l'article 49, 6°, en projet, du Code de la TVA, dans ce code, le délégué a répondu en ces termes:

"Uit opzoeken blijkt dat artikel 46, § 2, van het Btw-Wetboek zich van bij de invoering ervan toe heeft beperkt om aan te duiden dat de bepaling, zonder meer, betrekking heeft op de situatie waarbij de belastingplichtige, in afwijking van de uitoefening van het recht op aftrek overeenkomstig het algemeen verhoudingsgetal (artikel 46, § 1, van het Wetboek) zijn recht op aftrek uitoefent op grond van het werkelijk gebruik van goederen en diensten.

Op geen enkel moment werd tot heden ooit verduidelijkt wat dat *in concreto* inhoudt als basisregel en werd er evenmin een wettelijke grondslag gegeven aan het concept van het bijzonder verhoudingsgetal. Ook in de uitvoeringsreglementering blijkt de omkadering bijzonder summier. De afwezigheid van de noodzaak om verdere verduidelijkingen aan te brengen wordt verklaard door het feit dat de bepaling in de praktijk nooit aanleiding heeft gegeven tot substantiële toepassingsmoeilijkheden omwille van het feit dat de concrete omkadering werd ingebed in administratieve circulaire.

Ook al is die bepaling op dat punt derhalve al tientallen jaren ongewijzigd gebleven, het is inderdaad verkieslijk dat in de betrokken bepaling zelf verder wordt verduidelijkt wat die regel inhoudt en hoe de bijzondere verhoudingsgetallen daarin passen.

Bijzondere verhoudingsgetallen zijn binnen de aftrekmethode volgens het werkelijk gebruik de verhoudingen volgens welke btw op aankopen van goederen en diensten die zowel worden aangewend voor de sector die recht op aftrek verleent

alinéa 2 et au paragraphe 2, alinéa 3, le délai dans lequel la notification préalable intervient, la procédure suivant laquelle l'administration peut contester les éléments repris dans la notification visée au paragraphe 2, alinéa 1er et celle suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2°."

Met deze aanvulling kan worden ingestemd.

12. Volgens het ontworpen artikel 46, § 2, derde lid, van het btw-wetboek moet de belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijke gebruik, hiervan kennis geven vóór 30 juni 2023. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat deze verplichting vergelijkbaar is met die van artikel 46, § 1, tweede lid, van het btw-wetboek. In die laatste bepaling is evenwel respectievelijk sprake van 31 december 2023 en 30 juni 2024. Indien het de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp om dezelfde timing te hanteren, moeten de data in artikel 46, § 2, derde lid, van het btw-wetboek dienovereenkomstig worden aangepast.

Artikel 5

13. Op de vraag of het begrip "bijzondere verhoudingsgetallen" vermeld in het ontworpen artikel 49, 6°, van het btw-wetboek niet beter wordt gedefinieerd in dat wetboek, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Uit opzoeken blijkt dat artikel 46, § 2, van het Btw-Wetboek zich van bij de invoering ervan toe heeft beperkt om aan te duiden dat de bepaling, zonder meer, betrekking heeft op de situatie waarbij de belastingplichtige, in afwijking van de uitoefening van het recht op aftrek overeenkomstig het algemeen verhoudingsgetal (artikel 46, § 1, van het Wetboek) zijn recht op aftrek uitoefent op grond van het werkelijk gebruik van goederen en diensten.

Op geen enkel moment werd tot heden ooit verduidelijkt wat dat *in concreto* inhoudt als basisregel en werd er evenmin een wettelijke grondslag gegeven aan het concept van het bijzonder verhoudingsgetal. Ook in de uitvoeringsreglementering blijkt de omkadering bijzonder summier. De afwezigheid van de noodzaak om verdere verduidelijkingen aan te brengen wordt verklaard door het feit dat de bepaling in de praktijk nooit aanleiding heeft gegeven tot substantiële toepassingsmoeilijkheden omwille van het feit dat de concrete omkadering werd ingebed in administratieve circulaire.

Ook al is die bepaling op dat punt derhalve al tientallen jaren ongewijzigd gebleven, het is inderdaad verkieslijk dat in de betrokken bepaling zelf verder wordt verduidelijkt wat die regel inhoudt en hoe de bijzondere verhoudingsgetallen daarin passen.

Bijzondere verhoudingsgetallen zijn binnen de aftrekmethode volgens het werkelijk gebruik de verhoudingen volgens welke btw op aankopen van goederen en diensten die zowel worden aangewend voor de sector die recht op aftrek

als voor de sector die geen recht op aftrek verleent, in aftrek wordt gebracht.

Er wordt nergens opgelegd hoe die verhouding bij bijzondere verhoudingsgetallen moet worden vastgelegd, voor zover die verhouding is gebaseerd op objectieve en verifieerbare criteria en geen aanleiding geeft tot ongelijkheden in de heffing van de belasting. Zo kunnen de belastingplichtigen de verhouding vastleggen op basis van concrete criteria die het nauwst aansluiten bij de concrete economische activiteit die wordt ontwikkeld binnen de onderscheiden sectoren van activiteit, zoals bijvoorbeeld op basis van omzet in de beide sectoren (met andere woorden zoals een algemeen verhoudingsgetal) dan wel op basis van andere factoren zoals oppervlakte ingenomen door de betrokken sectoren, aantal FTE's aangewend binnen de verschillende sectoren, CPU-time besteed aan de verschillende sectoren enz.

In het licht van hetgeen voorafgaat wordt naar aanleiding van de vraag voorgesteld om de ontworpen bepaling verder aan te vullen met de hieronder in vet aangeduide leden. De machtiging aan de Koning voor de wijze van vaststelling van de bijzondere verhoudingsgetallen zou bijgevolg zonder voorwerp worden en zou dan in de mate worden geschrapt.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder 'het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of een gedeelte daarvan' verstaan de uitsluitende bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat dan wel voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat, krachtens de artikelen 45 tot en met 48.

De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoeld verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2023.

De in het eerste lid bedoelde belastingplichtige past een of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe voor de goederen en diensten die hij bestemt zowel voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op af trek bestaat. Die bijzondere verhoudingsgetallen worden door de belastingplichtige vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid of op basis van alternatieve objectieve en verifieerbare criteria”.

verleent als voor de sector die geen recht op aftrek verleent, in aftrek wordt gebracht.

Er wordt nergens opgelegd hoe die verhouding bij bijzondere verhoudingsgetallen moet worden vastgelegd, voor zover die verhouding is gebaseerd op objectieve en verifieerbare criteria en geen aanleiding geeft tot ongelijkheden in de heffing van de belasting. Zo kunnen de belastingplichtigen de verhouding vastleggen op basis van concrete criteria die het nauwst aansluiten bij de concrete economische activiteit die wordt ontwikkeld binnen de onderscheiden sectoren van activiteit, zoals bijvoorbeeld op basis van omzet in de beide sectoren (met andere woorden zoals een algemeen verhoudingsgetal) dan wel op basis van andere factoren zoals oppervlakte ingenomen door de betrokken sectoren, aantal FTE's aangewend binnen de verschillende sectoren, CPU-time besteed aan de verschillende sectoren enz.

In het licht van hetgeen voorafgaat wordt naar aanleiding van de vraag voorgesteld om de ontworpen bepaling verder aan te vullen met de hieronder in vet aangeduide leden. De machtiging aan de Koning voor de wijze van vaststelling van de bijzondere verhoudingsgetallen zou bijgevolg zonder voorwerp worden en zou dan in de mate worden geschrapt.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder “het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of een gedeelte daarvan” verstaan de uitsluitende bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat dan wel voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat, krachtens de artikelen 45 tot en met 48.

De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoeld verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2023.

De in het eerste lid bedoelde belastingplichtige past een of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe voor de goederen en diensten die hij bestemt zowel voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op af trek bestaat. Die bijzondere verhoudingsgetallen worden door de belastingplichtige vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid of op basis van alternatieve objectieve en verifieerbare criteria.”

On peut se rallier à la proposition du délégué de reformuler l'article 46, § 2, en projet. En ce qui concerne la proposition de texte concrète, il convient d'observer ce qui suit:

— il faut également mentionner dans la définition de la notion d'«affectation réelle» (alinéa 2) la situation dans laquelle les biens ou les services sont simultanément affectés au secteur pour lequel il existe un droit à déduction ainsi qu'au secteur pour lequel il n'existe pas de droit à déduction;

— il est préférable de reproduire le dernier alinéa figurant dans la proposition de texte formulée par le délégué sous la forme d'un alinéa 3;

— les millésimes figurant à l'alinéa 4 de la proposition de texte du délégué doivent être adaptés (voir l'observation 12).

Compte tenu de ces observations, la proposition de texte devrait se présenter comme suit:

“§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l'assujetti peut, sur la base d'une notification préalable à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services.

Pour l'application de cet alinéa, on entend par 'l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services' qu'une distinction est opérée entre l'affectation exclusive des biens et services par l'assujetti au secteur pour lequel il existe un droit à déduction, l'affectation exclusive au secteur pour lequel il n'existe pas de droit à déduction en vertu des articles 45 à 48, et l'affectation des biens et services tant au secteur pour lequel il existe un droit à déduction qu'au secteur pour lequel il n'existe pas de droit à déduction en vertu des articles 45 à 48.

L'assujetti visé à l'alinéa 1er applique un ou plusieurs proratas spéciaux aux biens et services qu'il affecte tant au secteur pour lequel il existe un droit à déduction qu'au secteur pour lequel il n'existe pas de droit à déduction. Ces proratas spéciaux sont fixés par l'assujetti conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er, ou sur la base de critères alternatifs, objectifs et vérifiables.

L'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services lorsque l'application du prorata visé au paragraphe 1er aboutit à créer des inégalités dans l'application de la taxe.

L'assujetti qui, au 31 décembre 2023, opère la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, effectue la notification visée à l'alinéa 1er avant le 30 juin 2024”.

Met het voorstel van de gemachtigde om het ontworpen artikel 46, § 2, te herformuleren kan worden ingestemd. Wat betreft het concrete tekstvoorstel moet het volgende worden opgemerkt:

— in de omschrijving van het begrip “werkelijk gebruik” (tweede lid) moet ook de situatie worden vermeld dat goederen of diensten tegelijk worden bestemd voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat;

— het laatste lid in het door de gemachtigde geformuleerde tekstvoorstel wordt het best als derde lid weergegeven;

— de jaartallen in het vierde lid van het tekstvoorstel van de gemachtigde moeten worden aangepast (zie opmerking 12).

Rekening houdend met deze opmerkingen zou het tekstvoorstel er als volgt moeten uitzien:

“§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder ‘het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of een gedeelte daarvan’ verstaan dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de uitsluitende bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat, de uitsluitende bestemming voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat krachtens de artikelen 45 tot 48, en de bestemming van de goederen en diensten voor zowel de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat krachtens de artikelen 45 tot 48.

De in het eerste lid bedoelde belastingplichtige past een of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe voor de goederen en diensten die hij bestemt zowel voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat. Die bijzondere verhoudingsgetallen worden door de belastingplichtige vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, of op basis van alternatieve objectieve en verifieerbare criteria.

De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoeld verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

De belastingplichtige die, op 31 december 2023, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijke gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2024.”

On peut se rallier à la proposition du délégué d'omettre l'article 5, c), de l'avant-projet.

Chapitre 4 - Obligations en matière de T.V.A. concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la T.V.A., en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis

Article 7

14. Il pourrait se déduire du commentaire consacré à l'article 53^{quater}, § 1er, alinéa 2, 4°, en projet, du Code de la TVA (article 7, 1°, de l'avant-projet) que le texte devra encore être complété par la condition selon laquelle un mécanisme d'autoliquidation est également applicable dans le pays où l'opération a lieu. La question se pose en outre de savoir si l'exigence "en dehors de la Belgique" ne doit pas être limitée à "à l'intérieur de la Communauté". Interrogé à ce sujet, le délégué a répondu en ces termes:

"De memorie van toelichting geeft aan dat het gaat om de leveringen van goederen en de diensten die plaatsvinden buiten België ongeacht de btw op die handeling verschuldigd is door de leverancier of dienstverrichter, i.e. ongeacht of de btw in rekening wordt gebracht door de leverancier of dienstverrichter omdat hij schuldenaar is, dan wel of hij de btw niet in rekening heeft gebracht omdat de koper of afnemer schuldenaar is van de belasting (en die laatste dus de btw voldoen in principe in zijn periodieke btw-aangifte via de zogenaamde verleggingsregeling). De tekst en de toelichting lijken ons op dat punt inhoudelijk synchroon. Er [wordt] in de toelichting wel verder verduidelijkt dat bij toepassing van de verleggingsregeling de afnemer principieel zijn btw-identificatienummer zal moeten opgeven in het land waar de btw verschuldigd is (om op die manier de verlegging te kunnen organiseren). Het is een verduidelijkende toevoeging voor dat specifieke geval die de algemene draagwijdte van de bepaling verder niet beperkt.

De draagwijdte van de bepaling moet anderzijds momenteel wel worden beperkt tot binnen de Gemeenschap als gevolg van het feit dat België overeenkomstig artikel 53^{decies}, § 1, tweede lid, 2°, van het Btw-Wetboek bevoegde lidstaat is inzake facturering wanneer de levering van het goed of de dienst niet geacht wordt in de Gemeenschap te zijn verricht (waardoor het Belgische btw-identificatienummer van de afnemer op de factuur moet worden vermeld overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde en er dus in een mededelingsplicht moet worden voorzien).

Le texte de l'avant-projet doit être précisé à la lumière des explications fournies par le délégué.

15. À la question de savoir si le commentaire consacré à l'article 53^{quater}, § 2, alinéa 1er, 2°, en projet, du Code de la TVA (article 7, 2°, de l'avant-projet) correspond effectivement au texte de celui-ci, le délégué a répondu ce qui suit:

Met het voorstel van de gemachtigde om artikel 5, c), van het voorontwerp achterwege te laten, kan worden ingestemd.

Hoofdstuk 4 - Btw-verplichtingen inzake de toekenning en de mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers

Artikel 7

14. Uit de toelichting bij het ontworpen artikel 53^{quater}, § 1, tweede lid, 4°, van het btw-wetboek (artikel 7, 1°, van het voorontwerp) zou kunnen worden afgeleid dat de tekst nog moet worden aangevuld met de voorwaarde dat er in het land waar de handeling plaatsvindt ook een verleggingsregeling van toepassing is. Tevens rijst de vraag of de vereiste "buiten België" niet moet worden beperkt tot "binnen de Gemeenschap". Hierover ondervraagd antwoordde de gemachtigde:

"De memorie van toelichting geeft aan dat het gaat om de leveringen van goederen en de diensten die plaatsvinden buiten België ongeacht de btw op die handeling verschuldigd is door de leverancier of dienstverrichter, i.e. ongeacht of de btw in rekening wordt gebracht door de leverancier of dienstverrichter omdat hij schuldenaar is, dan wel of hij de btw niet in rekening heeft gebracht omdat de koper of afnemer schuldenaar is van de belasting (en die laatste dus de btw voldoen in principe in zijn periodieke btw-aangifte via de zogenaamde verleggingsregeling). De tekst en de toelichting lijken ons op dat punt inhoudelijk synchroon. Er [wordt] in de toelichting wel verder verduidelijkt dat bij toepassing van de verleggingsregeling de afnemer principieel zijn btw-identificatienummer zal moeten opgeven in het land waar de btw verschuldigd is (om op die manier de verlegging te kunnen organiseren). Het is een verduidelijkende toevoeging voor dat specifieke geval die de algemene draagwijdte van de bepaling verder niet beperkt.

De draagwijdte van de bepaling moet anderzijds momenteel wel worden beperkt tot binnen de Gemeenschap als gevolg van het feit dat België overeenkomstig artikel 53^{decies}, § 1, tweede lid, 2°, van het Btw-Wetboek bevoegde lidstaat is inzake facturering wanneer de levering van het goed of de dienst niet geacht wordt in de Gemeenschap te zijn verricht (waardoor het Belgische btw-identificatienummer van de afnemer op de factuur moet worden vermeld overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde en er dus in een mededelingsplicht moet worden voorzien).

De tekst van het voorontwerp dient te worden verduidelijkt in het licht van de toelichting van de gemachtigde.

15. Op de vraag of de toelichting bij het ontworpen artikel 53^{quater}, § 2, eerste lid, 2°, van het btw-wetboek (artikel 7, 2°, van het voorontwerp) wel overeenstemt met de tekst ervan, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Er wordt voorgesteld het ontworpen artikel 53^{quater}, § 2, eerste lid, 2°, van het Btw-Wetboek licht aan te passen door de toevoeging van een passage die verduidelijkt dat de betrokken goederen worden vervoerd of verzonden door of voor rekening van de leverancier (passage die in de memorie van toelichting op bepaalde plaatsen ook ter verduidelijking kan worden toegevoegd), zodat het ondubbelzinnig duidelijk wordt dat de bepaling uitsluitend leveringen van goederen betreft die zonder de mededeling van het btw-identificatienummer van de afnemer door de leverancier als afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of derde land ingevoerde goederen zouden moeten worden beschouwd (in functie van de hoedanigheid van de afnemer die vereist is voor de toepassing van die regeling).”

Le texte proposé par le délégué s'énonce comme suit:

“2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8bis, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land en verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, wanneer zij hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting onderwerpen overeenkomstig artikel 25ter, § 1, eerste lid”.

On peut se rallier à cette proposition.

Article 8

16. La proposition suivante de reformulation de l'article 53^{quinquies}, alinéa 1er, en projet, du Code de la TVA (article 8, 1°, de l'avant-projet) a été faite au délégué:

“Les assujettis suivants sont tenus de transmettre chaque année à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée une liste indiquant, pour chaque membre d'une unité de TVA au sens de l'article 4, § 2, et pour chaque assujetti qui doit être identifié à la TVA, autre que celui qui effectue exclusivement des opérations exemptées de la taxe en vertu de l'article 44, et auquel ils ont livré des biens ou fourni des services au cours de l'année précédente, le montant total de ces opérations ainsi que le montant total des taxes portées en compte: (...)”.

Le délégué a marqué son accord sur cette proposition.

Chapitre 5 - Redevable de la T.V.A. et redevable solidaire de la T.V.A., en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques

Article 14

17. L'article 51bis, § 3bis, en projet, du Code de la TVA (article 14, 2°, de l'avant-projet) vise à instaurer un système de responsabilité solidaire en ce qui concerne la TVA pour les interfaces électroniques qui facilitent certaines livraisons de biens vers la Belgique ou à l'intérieur de la Belgique.

“Er wordt voorgesteld het ontworpen artikel 53^{quater}, § 2, eerste lid, 2°, van het Btw-Wetboek licht aan te passen door de toevoeging van een passage die verduidelijkt dat de betrokken goederen worden vervoerd of verzonden door of voor rekening van de leverancier (passage die in de memorie van toelichting op bepaalde plaatsen ook ter verduidelijking kan worden toegevoegd), zodat het ondubbelzinnig duidelijk wordt dat de bepaling uitsluitend leveringen van goederen betreft die zonder de mededeling van het btw-identificatienummer van de afnemer door de leverancier als afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of derde land ingevoerde goederen zouden moeten worden beschouwd (in functie van de hoedanigheid van de afnemer die vereist is voor de toepassing van die regeling).”

De door de gemachtigde voorgestelde tekst luidt als volgt:

“2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8bis, § 2, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land en verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, wanneer zij hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting onderwerpen overeenkomstig artikel 25ter, § 1, eerste lid.”

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 8

16. Aan de gemachtigde werd volgend voorstel tot herformulering van het ontworpen artikel 53^{quinquies}, eerste lid, van het btw-wetboek (artikel 8, 1°, van het voorontwerp) gedaan:

“De volgende belastingplichtigen zijn gehouden om jaarlijks aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde een lijst over te maken waarin voor elk lid van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, en voor iedere belastingplichtige die voor btw-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, met uitzondering van degene die uitsluitend handelingen verricht die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, aan wie ze in de loop van het vorige jaar diensten hebben verstrekt of goederen hebben geleverd, het totale bedrag van die handelingen alsmede het totale bedrag van de op die handelingen in rekening gebrachte belasting: (...)”.

De gemachtigde stemde met dit voorstel in.

Hoofdstuk 5 - Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces

Artikel 14

17. Het ontworpen artikel 51bis, § 3bis, van het btw-wetboek (artikel 14, 2°, van het voorontwerp) beoogt een systeem van hoofdelijke aansprakelijkheid met betrekking tot de btw in te voeren voor elektronische interfaces die bepaalde leveringen van goederen naar of in België faciliteren.

Cette disposition soulève des questions quant à la proportionnalité du caractère réfragable de la responsabilité solidaire. Les questions suivantes ont été soumises au délégué pour clarification:

1. Quelles sont les conditions requises pour être solidairement responsable? Suffit-il qu'il y ait eu négligence/faute ou faut-il également qu'il soit question de mauvaise foi? Comment se présente cette articulation?

Le délégué a répondu à ces questions en ces termes:

“Op dit punt wordt verwezen naar het arrest van het HJEU in de Belgische zaak C-410/99 inzake de hoofdelijke aansprakelijkheid lastens de entrepothouder onder vrijstellingsregeling entrepot andere dan douane-entrepot.

De relevante [overwegingen] werden hieronder hernomen:

23. Ingevolge de in het hoofdgeding aan de orde zijnde nationale bepaling zijn, onder de regeling entrepot ander dan douane-entrepot, de entrepothouder, degene die zich belast met het vervoer van goederen uit het entrepot alsmede zijn lastgever hoofdelijk gehouden tot voldoening van de aan de staat verschuldigde belasting met de schuldenaar ervan. Aldus is de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot op grond van deze bepaling met de oorspronkelijke schuldenaar van de btw, zijnde de afnemer van deze entrepothouder, hoofdelijk gehouden tot betaling van deze btw. Deze hoofdelijke gehoudenheid is onvoorwaardelijk, zodat de entrepothouder ook hoofdelijk aansprakelijk is wanneer hij te goeder trouw is of hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten.

24 Het Hof heeft reeds geoordeeld dat nationale maatregelen die *de facto* leiden tot een systeem van onvoorwaardelijke aansprakelijkheid, verder gaan dan noodzakelijk is voor de bescherming van de rechten van de schatkist (zie arrest *Federation of Technological Industries e.a.*, reeds aangehaald, punt 32). Wanneer de aansprakelijkheid voor betaling van de btw bij een andere persoon dan de schuldenaar ervan wordt gelegd hoewel deze persoon een erkend houder van een belastingentrepot is en dus de bij richtlijn 92/12 opgelegde specifieke verplichtingen moet nakomen, zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden aan deze aansprakelijkheid te ontkomen door te bewijzen dat hij volledig buiten de handelingen van deze schuldenaar staat, is dit in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Het zou immers kennelijk onevenredig zijn om deze persoon onvoorwaardelijk aan te spreken voor een tekort aan belastinginkomsten dat is veroorzaakt door de handelingen van een derde belastingplichtige waarop hij geen enkele invloed heeft (zie in die zin arrest *Netto Supermarkt*, reeds aangehaald, punt 23).

25 Het is daarentegen niet in strijd met het Unierecht om van de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te verlangen dat hij alles doet wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om ervoor te zorgen dat hij door de handeling die hij verricht niet betrokken raakt bij belastingfraude (zie in die zin reeds aangehaalde arresten *Federation of Technological Industries e.a.*, punt 33; *Teleos e.a.*, punt 65, en *Netto Supermarkt*, punt 24).

Deze bepaling doet vragen rijzen met betrekking tot de proportionaliteit van de weerlegbaarheid van de hoofdelijke aansprakelijkheid. Aan de gemachtigde werden de volgende vragen om verduidelijking voorgelegd:

1. Wat is er vereist om hoofdelijk aansprakelijk te zijn? Is het voldoende om nalatig/fout te zijn geweest of moet er ook sprake zijn van kwade trouw? Hoe zit die verhouding?

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“Op dit punt wordt verwezen naar het arrest van het HJEU in de Belgische zaak C-410/99 inzake de hoofdelijke aansprakelijkheid lastens de entrepothouder onder vrijstellingsregeling entrepot andere dan douane-entrepot.

De relevante [overwegingen] werden hieronder hernomen:

23. Ingevolge de in het hoofdgeding aan de orde zijnde nationale bepaling zijn, onder de regeling entrepot ander dan douane-entrepot, de entrepothouder, degene die zich belast met het vervoer van goederen uit het entrepot alsmede zijn lastgever hoofdelijk gehouden tot voldoening van de aan de staat verschuldigde belasting met de schuldenaar ervan. Aldus is de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot op grond van deze bepaling met de oorspronkelijke schuldenaar van de btw, zijnde de afnemer van deze entrepothouder, hoofdelijk gehouden tot betaling van deze btw. Deze hoofdelijke gehoudenheid is onvoorwaardelijk, zodat de entrepothouder ook hoofdelijk aansprakelijk is wanneer hij te goeder trouw is of hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten.

24 Het Hof heeft reeds geoordeeld dat nationale maatregelen die *de facto* leiden tot een systeem van onvoorwaardelijke aansprakelijkheid, verder gaan dan noodzakelijk is voor de bescherming van de rechten van de schatkist (zie arrest *Federation of Technological Industries e.a.*, reeds aangehaald, punt 32). Wanneer de aansprakelijkheid voor betaling van de btw bij een andere persoon dan de schuldenaar ervan wordt gelegd hoewel deze persoon een erkend houder van een belastingentrepot is en dus de bij richtlijn 92/12 opgelegde specifieke verplichtingen moet nakomen, zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden aan deze aansprakelijkheid te ontkomen door te bewijzen dat hij volledig buiten de handelingen van deze schuldenaar staat, is dit in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Het zou immers kennelijk onevenredig zijn om deze persoon onvoorwaardelijk aan te spreken voor een tekort aan belastinginkomsten dat is veroorzaakt door de handelingen van een derde belastingplichtige waarop hij geen enkele invloed heeft (zie in die zin arrest *Netto Supermarkt*, reeds aangehaald, punt 23).

25 Het is daarentegen niet in strijd met het Unierecht om van de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te verlangen dat hij alles doet wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om ervoor te zorgen dat hij door de handeling die hij verricht niet betrokken raakt bij belastingfraude (zie in die zin reeds aangehaalde arresten *Federation of Technological Industries e.a.*, punt 33; *Teleos e.a.*, punt 65, en *Netto Supermarkt*, punt 24).

26. Dat de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te goeder trouw heeft gehandeld door met de zorgvuldigheid van een bedachtzame ondernemer te werk te gaan, alles heeft gedaan wat redelijkerwijs binnen zijn mogelijkheden ligt en zijn betrokkenheid bij fraude is uitgesloten, zijn derhalve factoren die in aanmerking moeten worden genomen om uit te maken of deze persoon hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de verschuldigde btw (zie reeds aangehaalde arresten Teleos e.a., punt 66, en Netto Supermarkt, punt 25).

27. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of in het hoofdgeding is voldaan aan deze voorwaarden.

28. Gelet op een en ander, dient op de prejudiciële vraag te worden geantwoord dat artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat het de lidstaten niet is toegestaan te bepalen dat de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de btw die verschuldigd is over een levering van goederen die vanuit dit entrepot onder bezwarende titel is verricht door de belastingplichtige eigenaar van deze goederen, zelfs indien deze entrepothouder te goeder trouw is of hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten.

Uit deze overwegingen wordt afgeleid dat ontslag van de hoofdelijke aansprakelijkheid kan worden beperkt tot de situatie waarin de betrokkene niet te kwader trouw is noch een fout of nalatigheid kan worden verweten”.

2. Quelle est la portée de la responsabilité solidaire? Concerne-t-elle uniquement l'opération avec ce fournisseur ou toutes les opérations?

Le délégué a répondu à ces questions comme suit:

“De draagwijdte van de hoofdelijke aansprakelijkheid is beperkt tot de btw die verschuldigd is op de handelingen ten aanzien waarvan de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid vervuld zijn.

Rekening houdend met de specifieke context in casu die zich met name richt op het correct vervullen van de btw-verplichtingen van de onderliggende leverancier (en dan met name de afdracht van de in België verschuldigde btw op afstandsverkoop die in België geacht worden plaats te vinden voor btw-doeleinden), zal dat, rekening houdend met de opgenomen minimumnormen, vaak betrekking hebben op alle leveringen van een bepaalde leverancier die door de elektronische interface werden gefaciliteerd. De hoofdelijke aansprakelijkheid zal zich dienovereenkomstig niet uitstrekken tot de btw verschuldigd door andere leveranciers ten aanzien van wie, per hypothese, de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid niet vervuld zijn.

Als de betrokken leverancier niet over een geldig btw-identificatienummer beschikt om de in België verschuldigde btw af te dragen, zal hij immers voor geen enkele van zijn via de elektronische interface gefaciliteerde handelingen aan die btw-verplichtingen kunnen voldoen.

26. Dat de andere persoon dan de schuldenaar van de btw te goeder trouw heeft gehandeld door met de zorgvuldigheid van een bedachtzame ondernemer te werk te gaan, alles heeft gedaan wat redelijkerwijs binnen zijn mogelijkheden ligt en zijn betrokkenheid bij fraude is uitgesloten, zijn derhalve factoren die in aanmerking moeten worden genomen om uit te maken of deze persoon hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de verschuldigde btw (zie reeds aangehaalde arresten Teleos e.a., punt 66, en Netto Supermarkt, punt 25).

27. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of in het hoofdgeding is voldaan aan deze voorwaarden.

28. Gelet op een en ander, dient op de prejudiciële vraag te worden geantwoord dat artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat het de lidstaten niet is toegestaan te bepalen dat de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de btw die verschuldigd is over een levering van goederen die vanuit dit entrepot onder bezwarende titel is verricht door de belastingplichtige eigenaar van deze goederen, zelfs indien deze entrepothouder te goeder trouw is of hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten.

Uit deze overwegingen wordt afgeleid dat ontslag van de hoofdelijke aansprakelijkheid kan worden beperkt tot de situatie waarin de betrokkene niet te kwader trouw is noch een fout of nalatigheid kan worden verweten.”

2. Wat is de draagwijdte van de hoofdelijke aansprakelijkheid? Slaat het alleen op de verrichting met die ene leverancier of op alle verrichtingen?

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“De draagwijdte van de hoofdelijke aansprakelijkheid is beperkt tot de btw die verschuldigd is op de handelingen ten aanzien waarvan de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid vervuld zijn.

Rekening houdend met de specifieke context in casu die zich met name richt op het correct vervullen van de btw-verplichtingen van de onderliggende leverancier (en dan met name de afdracht van de in België verschuldigde btw op afstandsverkoop die in België geacht worden plaats te vinden voor btw-doeleinden), zal dat, rekening houdend met de opgenomen minimumnormen, vaak betrekking hebben op alle leveringen van een bepaalde leverancier die door de elektronische interface werden gefaciliteerd. De hoofdelijke aansprakelijkheid zal zich dienovereenkomstig niet uitstrekken tot de btw verschuldigd door andere leveranciers ten aanzien van wie, per hypothese, de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid niet vervuld zijn.

Als de betrokken leverancier niet over een geldig btw-identificatienummer beschikt om de in België verschuldigde btw af te dragen, zal hij immers voor geen enkele van zijn via de elektronische interface gefaciliteerde handelingen aan die btw-verplichtingen kunnen voldoen.

Aangezien de uitgewerkte normen minimumnormen zijn, kan het evenwel niet worden uitgesloten dat de administratie in bepaalde omstandigheden zou kunnen aantonen dat de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid enkel met betrekking tot één levering of met betrekking tot een beperkt aantal leveringen vervuld zijn. In dat geval zal de hoofdelijke aansprakelijkheid zich beperken tot de btw die over die specifieke levering(en) verschuldigd is”.

3. Comment faut-il comprendre le délai d'un mois? Faut-il fournir la preuve dans le mois que le fournisseur a été mis en demeure/exclu? Comment justifiez-vous ce délai somme toute relativement court?

Le délégué a répondu à ces questions en ces termes:

“Binnen een termijn van één maand moet de leverancier worden aangemaand/uitgesloten op grond van de kennisgeving door de administratie. Het bewijs daarvan moet niet noodzakelijkerwijze binnen dezelfde termijn worden geleverd, maar wel op het moment dat de administratie daarom verzoekt.

De termijn van één maand wordt verantwoord door het feit dat dergelijke kennisgevingsprocedure maar zal worden opgestart op het moment dat de administratie over ernstige of zwaarwichtige aanwijzingen beschikt dat de betrokken leverancier zijn btw-verplichtingen niet nakomt. In dergelijke omstandigheden is het imperatief dat zo snel mogelijk wordt opgetreden om zo snel mogelijk een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand: hoe langer er wordt gewacht, hoe hoger dat ook de btw-verliezen zullen oplopen”.

Invité à fournir des éclaircissements et son attention ayant été attirée sur le fait que, selon le texte de l'avant-projet, il est requis de la personne concernée (interface) qu'elle fournisse une preuve négative pour voir levée sa responsabilité solidaire, le délégué a répondu:

“De ontworpen regeling moet inderdaad zo worden begrepen dat de hoofdelijke aansprakelijkheid maar wordt ingeroepen door de administratie op grond van een begin van bewijs dat de toepassingsvoorwaarden voldaan zijn. Tegelijk zijn de categorieën opgenomen in het ontworpen derde en vierde lid geen gesloten categorieën, maar zijn de verplichtingen waaraan die zijn gekoppeld minimale *due diligence*-verplichtingen die door elektronische interfaces moeten worden nageleefd om van de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen.

Bij een strikte lezing van de ontworpen bepalingen is die benadering mogelijks onvoldoende [geëxpliciteerd]. Zoals blijkt uit het prejudiciële arrest van het HJEU C499/10 gewezen in een Belgische zaak, zijn de bepalingen van hoofdelijke aansprakelijkheid inzake btw gegroeid uit een basisregel van (voor het HJEU onaanvaardbare) onvoorwaardelijke hoofdelijke aansprakelijkheid. Ingevolge het arrest werden de basisregel[s] ongewijzigd behouden als uitgangspunt, maar werd een aanvullende regel toegevoegd op grond waarvan in ontslag van hoofdelijke aansprakelijkheid werd voorzien overeenkomstig de in het algemeen geformuleerde overwegingen ter zake door het HJEU.

Aangezien de uitgewerkte normen minimumnormen zijn, kan het evenwel niet worden uitgesloten dat de administratie in bepaalde omstandigheden zou kunnen aantonen dat de voorwaarden van de hoofdelijke aansprakelijkheid enkel met betrekking tot één levering of met betrekking tot een beperkt aantal leveringen vervuld zijn. In dat geval zal de hoofdelijke aansprakelijkheid zich beperken tot de btw die over die specifieke levering(en) verschuldigd is.”

3. Hoe moet de termijn van een maand begrepen worden? Moet er binnen een maand bewijs worden geleverd dat de leverancier werd aangemaand/uitgesloten? Hoe verantwoordt u deze toch wel korte termijn?

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“Binnen een termijn van één maand moet de leverancier worden aangemaand/uitgesloten op grond van de kennisgeving door de administratie. Het bewijs daarvan moet niet noodzakelijkerwijze binnen dezelfde termijn worden geleverd, maar wel op het moment dat de administratie daarom verzoekt.

De termijn van één maand wordt verantwoord door het feit dat dergelijke kennisgevingsprocedure maar zal worden opgestart op het moment dat de administratie over ernstige of zwaarwichtige aanwijzingen beschikt dat de betrokken leverancier zijn btw-verplichtingen niet nakomt. In dergelijke omstandigheden is het imperatief dat zo snel mogelijk wordt opgetreden om zo snel mogelijk een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand: hoe langer er wordt gewacht, hoe hoger dat ook de btw-verliezen zullen oplopen.”

Om toelichting verzocht, en erop gewezen dat volgens de tekst van het voorontwerp van de betrokken persoon (interface) een negatief bewijs wordt gevraagd om van de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontheven, antwoordde de gemachtigde:

“De ontworpen regeling moet inderdaad zo worden begrepen dat de hoofdelijke aansprakelijkheid maar wordt ingeroepen door de administratie op grond van een begin van bewijs dat de toepassingsvoorwaarden voldaan zijn. Tegelijk zijn de categorieën opgenomen in het ontworpen derde en vierde lid geen gesloten categorieën, maar zijn de verplichtingen waaraan die zijn gekoppeld minimale *due diligence*-verplichtingen die door elektronische interfaces moeten worden nageleefd om van de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen.

Bij een strikte lezing van de ontworpen bepalingen is die benadering mogelijks onvoldoende [geëxpliciteerd]. Zoals blijkt uit het prejudiciële arrest van het HJEU C-499/10 gewezen in een Belgische zaak, zijn de bepalingen van hoofdelijke aansprakelijkheid inzake btw gegroeid uit een basisregel van (voor het HJEU onaanvaardbare) onvoorwaardelijke hoofdelijke aansprakelijkheid. Ingevolge het arrest werden de basisregel[s] ongewijzigd behouden als uitgangspunt, maar werd een aanvullende regel toegevoegd op grond waarvan in ontslag van hoofdelijke aansprakelijkheid werd voorzien overeenkomstig de in het algemeen geformuleerde overwegingen ter zake door het HJEU.

Rekening houdend met het feit dat in onderhavig geval werd getracht meer rechtszekerheid te verschaffen door de bedoelde belastingplichtigen in de bepaling zelf een concreet houvast te geven welke *due diligence*-norm ze minstens zouden moeten respecteren om van de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen, kan worden ingestemd met een herstructurering van de bepaling op een manier dat de principiële bewijslast op een meer expliciete [wijze] bij de administratie wordt gelegd in de basisbepaling, met uitzondering van de situaties bedoeld in de twee wettelijke vermoedens.

Die wettelijke vermoedens zouden dan nog steeds minimale *due diligence*-verplichtingen uitmaken. De hoofdelijke aansprakelijkheid buiten die specifieke gevallen zou alleen kunnen worden ingeroepen mits door de administratie wordt aangetoond dat de betrokken elektronische interface niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan.

De aangepaste tekst zou aldus kunnen luiden als volgt:

§ 3bis. Elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen faciliteert die in België plaatsvinden, is tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar van is, wanneer [hij] niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot de volgende leveringen van goederen die hij heeft gefaciliteerd:

1° leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is, leveringen zonder vervoer in België en intracommunautaire afstandsverkoop van goederen:

a) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde belastingplichtige afnemers;

b) verricht door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde afnemers;

2° afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro, wanneer de leverancier optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de belastingplichtige geacht:

1° nalatig te zijn geweest wanneer hij niet heeft nagegaan dat de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt, dat aan hem werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3° of dat aan hem werd toegekend door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 369quinquies van Richtlijn 2006/112/EG.

2° niet te goeder trouw te zijn wanneer hij niet:

Rekening houdend met het feit dat in onderhavig geval werd getracht meer rechtszekerheid te verschaffen door de bedoelde belastingplichtigen in de bepaling zelf een concreet houvast te geven welke *due diligence*-norm ze minstens zouden moeten respecteren om van de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen, kan worden ingestemd met een herstructurering van de bepaling op een manier dat de principiële bewijslast op een meer expliciete [wijze] bij de administratie wordt gelegd in de basisbepaling, met uitzondering van de situaties bedoeld in de twee wettelijke vermoedens.

Die wettelijke vermoedens zouden dan nog steeds minimale *due diligence*-verplichtingen uitmaken. De hoofdelijke aansprakelijkheid buiten die specifieke gevallen zou alleen kunnen worden ingeroepen mits door de administratie wordt aangetoond dat de betrokken elektronische interface niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan.

De aangepaste tekst zou aldus kunnen luiden als volgt:

§ 3bis. Elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen faciliteert die in België plaatsvinden, is tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar van is, wanneer [hij] niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot de volgende leveringen van goederen die hij heeft gefaciliteerd:

1° leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is, leveringen zonder vervoer in België en intracommunautaire afstandsverkoop van goederen:

a) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde belastingplichtige afnemers;

b) verricht door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde afnemers;

2° afstandsverkoop van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro, wanneer de leverancier optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de belastingplichtige geacht:

1° nalatig te zijn geweest wanneer hij niet heeft nagegaan dat de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt, dat aan hem werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3° of dat aan hem werd toegekend door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 369quinquies van Richtlijn 2006/112/EG.

2° niet te goeder trouw te zijn wanneer hij niet:

a) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die belastingplichtige heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;

b) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige [de] in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier opnieuw heeft aangemaand om die btw-verplichtingen correct na te komen;

c) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige [de] in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten”.

La nouvelle proposition de texte peut être accueillie. Les précisions du délégué doivent être intégrées dans l'exposé des motifs.

18. En ce qui concerne l'article 51*bis*, § 3*bis*, en projet, du Code de la TVA (article 14, 2°, de l'avant-projet), il a été demandé au délégué ce qu'il y a lieu d'entendre par la notion “ou un dispositif similaire”: cette notion porte-t-elle sur “interface électronique” ou sur “place de marché, (...) plateforme, (...) portail”?

À cette question, le délégué a donné la réponse suivante:

“De problematiek kan als volgt worden samengevat:

— De terminologie die werd gehanteerd stamt rechtstreeks uit de Europese btw-reglementering en met name uit artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, zoals omgezet in artikel 13*bis* van het Btw-Wetboek. De gehanteerde omschrijving waarbij een basisbegrip via een exemplatieve opsomming van termen wordt toegelicht is legistiek ongetwijfeld niet het meest gebruikelijk noch het meest elegant, maar stamt dus uit een letterlijke omzetting van de richtlijntekst. Aangezien het personele toepassingsgebied van de bepaling identiek is, werd in dit voorontwerp dezelfde terminologie daarom als dusdanig hernomen in de ontworpen bepaling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid. Er werd voor geopteerd om die terminologie opnieuw te hernemen om via de consistentie in de terminologie alle mogelijke twijfel uit te sluiten dat een inhoudelijk verschil zou kunnen bestaan in het personele toepassingsgebied van de beide bepalingen.

a) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die belastingplichtige heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;

b) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige [de] in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier opnieuw heeft aangemaand om die btw-verplichtingen correct na te komen;

c) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige [de] in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten.”

Met het nieuwe tekstvoorstel kan worden ingestemd. De nadere verduidelijking door de gemachtigde moet worden opgenomen in de memorie van toelichting.

18. De gemachtigde werd met betrekking tot het ontworpen artikel 51*bis*, § 3*bis*, van het btw-wetboek (artikel 14, 2°, van het voorontwerp) gevraagd wat moet worden verstaan onder het begrip “of soortgelijk middel”: slaat dit begrip op “elektronische interface” of op “markplaats, platform, portaal”?

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“De problematiek kan als volgt worden samengevat:

— De terminologie die werd gehanteerd stamt rechtstreeks uit de Europese btw-reglementering en met name uit artikel 14 *bis* van Richtlijn 2006/112/EG, zoals omgezet in artikel 13*bis* van het Btw-Wetboek. De gehanteerde omschrijving waarbij een basisbegrip via een exemplatieve opsomming van termen wordt toegelicht is legistiek ongetwijfeld niet het meest gebruikelijk noch het meest elegant, maar stamt dus uit een letterlijke omzetting van de richtlijntekst. Aangezien het personele toepassingsgebied van de bepaling identiek is, werd in dit voorontwerp dezelfde terminologie daarom als dusdanig hernomen in de ontworpen bepaling inzake hoofdelijke aansprakelijkheid. Er werd voor geopteerd om die terminologie opnieuw te hernemen om via de consistentie in de terminologie alle mogelijke twijfel uit te sluiten dat een inhoudelijk verschil zou kunnen bestaan in het personele toepassingsgebied van de beide bepalingen.

— De bepaling op Europees niveau werd enerzijds als dusdanig aangenomen omdat de Europese wetgever heeft geoordeeld dat de term elektronische interface onvoldoende gangbaar was in de praktijk om ondubbelzinnig duidelijk te maken wat precies werd bedoeld. Anderzijds werd het wel nuttig gevonden om één overkoepelende term te hanteren voor btw-doeleinden, die best kon worden verduidelijkt aan de hand van een niet-exemplatieve verwijzing naar de verschillende in de e-commercepraktijk gangbare termen. De opgesomde begrippen kenmerken zich door fundamentele gemeenschappelijke kenmerken op grond waarvan concreet bijkomende verduidelijking wordt gegeven welk soort elektronische interfaces worden bedoeld. De term ‘elektronische interface’ is namelijk een overkoepelende term en verwijst eerder naar een technische realiteit. De opsomming van de begrippen in de exemplatieve (open) lijst verduidelijkt dat alle elektronische interfaces (met de voormelde gemeenschappelijke kenmerken) zijn afgedekt ongeacht de manier waarop die in de praktijk effectief worden aangeduid.

Idealiter was in de Europese regelgeving uiteraard een definitie opgenomen van het concept elektronische interface waarbij de voorbeeldtermen vervolgens in de memorie van toelichting ter illustratie hadden kunnen worden opgenomen. In tegenstelling tot bijlage V, deel I, A, 1, van Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (zie artikel 321^{quater}, 1°, WIB92), waarin een definitie werd opgenomen van het concept ‘platform’, is dat evenwel niet het geval voor het concept ‘elektronische interface’ inzake de Europese regelgeving inzake btw.

Wat betreft het concept elektronische interface op zich, kan wel worden verwezen naar p. 8 van de *Toelichting op de btw-regels voor e-commerce Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad* (https://vat-one-stop-shop.ec.europa.eu/system/files/2021-07/vatecommerceexplanatory_28102020_nl.pdf):

Elektronische interface: moet worden opgevat als een breed begrip dat twee onafhankelijke systemen of een systeem en de eindgebruiker in staat stelt te communiceren met behulp van een apparaat of programma. Bij een elektronische interface kan het gaan om een website, portaal, gateway, marktplaats, applicatieprogramma-interface (API) enz.”

Il est recommandé d'intégrer ces précisions dans l'exposé des motifs.

19. Le régime de responsabilité solidaire incite l'interface à mettre le fournisseur en demeure de remplir ses obligations en matière de TVA lorsque l'administration l'informe qu'il existe de sérieux soupçons qu'il ne remplit pas correctement ses obligations de paiement et de déclaration. Après une troisième communication de ce genre, l'interface est incitée à exclure le fournisseur de l'utilisation de l'interface électronique. En ce qui concerne l'article 51bis, § 3bis, alinéa 4, en projet, du Code de la TVA (article 14, 2°, de l'avant-projet), il a été demandé comment un fournisseur peut réagir à cette exclusion ou faire appel de celle-ci. L'attention du délégué a été attirée sur le fait

— De bepaling op Europees niveau werd enerzijds als dusdanig aangenomen omdat de Europese wetgever heeft geoordeeld dat de term elektronische interface onvoldoende gangbaar was in de praktijk om ondubbelzinnig duidelijk te maken wat precies werd bedoeld. Anderzijds werd het wel nuttig gevonden om één overkoepelende term te hanteren voor btw-doeleinden, die best kon worden verduidelijkt aan de hand van een niet-exemplatieve verwijzing naar de verschillende in de e-commercepraktijk gangbare termen. De opgesomde begrippen kenmerken zich door fundamentele gemeenschappelijke kenmerken op grond waarvan concreet bijkomende verduidelijking wordt gegeven welk soort elektronische interfaces worden bedoeld. De term ‘elektronische interface’ is namelijk een overkoepelende term en verwijst eerder naar een technische realiteit. De opsomming van de begrippen in de exemplatieve (open) lijst verduidelijkt dat alle elektronische interfaces (met de voormelde gemeenschappelijke kenmerken) zijn afgedekt ongeacht de manier waarop die in de praktijk effectief worden aangeduid.

Idealiter was in de Europese regelgeving uiteraard een definitie opgenomen van het concept elektronische interface waarbij de voorbeeldtermen vervolgens in de memorie van toelichting ter illustratie hadden kunnen worden opgenomen. In tegenstelling tot bijlage V, deel I, A, 1, van Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen (zie artikel 321^{quater}, 1°, WIB92), waarin een definitie werd opgenomen van het concept ‘platform’, is dat evenwel niet het geval voor het concept ‘elektronische interface’ inzake de Europese regelgeving inzake btw.

Wat betreft het concept elektronische interface op zich, kan wel worden verwezen naar p. 8 van de *Toelichting op de btw-regels voor e-commerce Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad* (https://vat-one-stop-shop.ec.europa.eu/system/files/2021-07/vatecommerceexplanatory_28102020_nl.pdf):

Elektronische interface: moet worden opgevat als een breed begrip dat twee onafhankelijke systemen of een systeem en de eindgebruiker in staat stelt te communiceren met behulp van een apparaat of programma. Bij een elektronische interface kan het gaan om een website, portaal, gateway, marktplaats, applicatieprogramma-interface (API) enz.”

Het verdient aanbeveling om deze toelichting op te nemen in de memorie van toelichting.

19. De regeling van hoofdelijke aansprakelijkheid zet de interface ertoe aan om de leverancier aan te manen zijn btw-verplichtingen na te komen wanneer de administratie hem meedeelt dat er ernstige vermoedens bestaan dat deze zijn betalings- en aangifteverplichtingen niet correct vervuld. Bij een derde dergelijke mededeling wordt de interface ertoe aangezet om de leverancier van het gebruik van de elektronische interface uit te sluiten. Met betrekking tot het ontworpen artikel 51bis, § 3bis, vierde lid, van het btw-wetboek (artikel 14, 2°, van het voorontwerp), werd de vraag gesteld hoe een leverancier daarop kan reageren of daartegen in beroep kan

que les “sérieux soupçons” pourraient s’avérer non fondés, tout en pouvant toutefois entre-temps entraîner à court terme une cessation des activités commerciales de l’interface avec le fournisseur.

À cet égard, le délégué a répondu ce qui suit:

“De leverancier kan net zoals iedere andere belastingplichtige lastens wie een btw-schuld in het vooruitzicht wordt gesteld dan wel werd geconcretiseerd gebruik maken van de normale rechtsmiddelen, met name een administratief beroep instellen (dat inzake btw minstens vooralsnog geen georganiseerd administratief beroep uitmaakt) dan wel desgewenst rechtstreeks een rechtsvordering instellen voor de rechtbank.

Er mag hierbij worden vanuit gegaan dat het een verkoper betreft die wel degelijk over een btw-identificatienummer beschikt, aangezien in het tegenovergestelde geval de hoofdelijke aansprakelijkheid logischerwijze zou zijn geactiveerd op het ontworpen artikel 51*bis*, § 3*bis*, derde lid, van het Btw-Wetboek aangezien die procedure veel eenvoudiger is. Dienvolgens mag er ook worden vanuit gegaan dat er al voorafgaandelijke contacten zijn geweest met de leverancier om te trachten de onregelmatigheden uit te klaren maar dat die onsuccesvol gebleken zijn, waardoor er in tweede instantie beroep wordt gedaan op de procedure voorzien in het ontworpen artikel 51*bis*, § 3*bis*, vierde lid van het Btw-wetboek. Er moet in dat verband worden benadrukt dat de voornaamste doelstelling in eerste instantie niet zozeer het invorderingsaspect betreft, als wel het preventieve effect waarbij de elektronische interface die door haar bijzondere positie over enorm veel informatie beschikt met betrekking tot de onderliggende verkopers en hun verkopen wordt aangemoedigd om mee in te staan voor de fiscale sanering van de markt. Vanuit die optiek betreft het dus hoe dan ook een bepaling die er in essentie op gericht is om door het preventieve effect dat er van uit gaat de effectieve toepassing ervan volledig overbodig te maken”.

20. Corrélativement, il a été demandé au délégué si eu égard aux conséquences potentiellement importantes pour le fournisseur (cessation *de facto* des activités commerciales), une notification directe par l’administration à ce dernier ne serait pas indiquée, au moins dans la troisième étape. Le fournisseur ne devrait-il pas avoir la possibilité de réfuter à court terme les sérieux soupçons de l’administration? Pourquoi une procédure de recours administratif particulière n’est-elle pas prévue?

Le délégué a répondu à ces questions en ces termes:

“Le fournisseur dispose de moyens de recours administratifs (certes non formellement organisés en TVA mais fondés sur l’article 84, alinéa 1er, du Code) et judiciaires contre toute décision administrative relative à la perception de la taxe qui pourrait lui porter préjudice. Les coordonnées de l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée seront disponibles, notamment à cette fin, dans le cadre de la notification à la plateforme que celle-ci relayera au fournisseur sous-jacent.

gaan. De gemachtigde werd erop gewezen dat de “ernstige vermoedens” niet gegrond zouden kunnen blijken doch ondertussen op korte termijn wel aanleiding kunnen geven tot een stopzetting van handelsactiviteiten van de interface met de leverancier.

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“De leverancier kan net zoals iedere andere belastingplichtige lastens wie een btw-schuld in het vooruitzicht wordt gesteld dan wel werd geconcretiseerd gebruik maken van de normale rechtsmiddelen, met name een administratief beroep instellen (dat inzake btw minstens vooralsnog geen georganiseerd administratief beroep uitmaakt) dan wel desgewenst rechtstreeks een rechtsvordering instellen voor de rechtbank.

Er mag hierbij worden vanuit gegaan dat het een verkoper betreft die wel degelijk over een btw-identificatienummer beschikt, aangezien in het tegenovergestelde geval de hoofdelijke aansprakelijkheid logischerwijze zou zijn geactiveerd op het ontworpen artikel 51*bis*, § 3*bis*, derde lid, van het Btw-Wetboek aangezien die procedure veel eenvoudiger is. Dienvolgens mag er ook worden vanuit gegaan dat er al voorafgaandelijke contacten zijn geweest met de leverancier om te trachten de onregelmatigheden uit te klaren maar dat die onsuccesvol gebleken zijn, waardoor er in tweede instantie beroep wordt gedaan op de procedure voorzien in het ontworpen artikel 51*bis*, § 3*bis*, vierde lid van het Btw-wetboek. Er moet in dat verband worden benadrukt dat de voornaamste doelstelling in eerste instantie niet zozeer het invorderingsaspect betreft, als wel het preventieve effect waarbij de elektronische interface die door haar bijzondere positie over enorm veel informatie beschikt met betrekking tot de onderliggende verkopers en hun verkopen wordt aangemoedigd om mee in te staan voor de fiscale sanering van de markt. Vanuit die optiek betreft het dus hoe dan ook een bepaling die er in essentie op gericht is om door het preventieve effect dat er van uit gaat de effectieve toepassing ervan volledig overbodig te maken.”

20. Aansluitend is aan de gemachtigde gevraagd of in het licht van de mogelijk vergaande impact voor de leverancier (*de facto* stopzetting van de handelsactiviteiten) op zijn minst in de derde stap een rechtstreekse kennisgeving door de administratie aan de leverancier niet aangewezen is. Moet de leverancier niet de gelegenheid krijgen om op korte termijn de ernstige vermoedens van de administratie te weerleggen? Waarom wordt niet voorzien in een bijzondere administratieve beroepsprocedure?

De gemachtigde antwoordde hierop als volgt:

“Le fournisseur dispose de moyens de recours administratifs (certes non formellement organisés en TVA mais fondés sur l’article 84, alinéa 1er, du Code) et judiciaires contre toute décision administrative relative à la perception de la taxe qui pourrait lui porter préjudice. Les coordonnées de l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée seront disponibles, notamment à cette fin, dans le cadre de la notification à la plateforme que celle-ci relayera au fournisseur sous-jacent.

Le mécanisme mis en place qui concentre l'attention sur les plateformes (tout assujéti qui facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique) se justifie par le fait que l'administration belge ne dispose pas nécessairement des données d'identification ou de contact précises et fiables de l'ensemble des fournisseurs sous-jacents dès lors que nombre d'entre-eux sont établis en dehors de la Belgique voire en dehors en l'Union et/ou n'y sont (légalement) pas identifiés aux fins de la TVA, y compris dans le cadre d'un régime particulier dans le système de guichet unique OSS.

Dans ce cadre, la plateforme qui dispose en principe de ces données d'identification (voir en outre la réponse à la question 32 ci-dessous), est en mesure de communiquer à ce fournisseur les sérieux soupçons relevés par l'administration à son encontre.

Si l'administration dispose à un moment donné d'informations de contact fiables, elle pourra en effet s'adresser également directement au fournisseur sous-jacent, singulièrement avant la troisième notification faite à la plateforme dans le cadre du mécanisme mis en place.

Enfin, il convient de rappeler que les notifications émises par l'administration n'impliquent pas nécessairement la cessation de l'activité du fournisseur sous-jacent dans la mesure où :

- le mécanisme mis en place en trois étapes permet au fournisseur sous-jacent de se mettre en ordre au niveau de ses obligations TVA; il revêt dans ce cadre avant tout un caractère préventif et les effets potentiellement négatifs de cette procédure pour le fournisseur sous-jacent ne seraient que la conséquence du caractère persistant de son comportement infractionnel;

- même après la troisième notification par l'administration, la plateforme n'est pas tenue d'exclure de son interface électronique le fournisseur sous-jacent (mais elle devra alors assumer sa responsabilité solidaire en ce qui concerne les opérations réalisées par ce fournisseur au travers de son interface et pour lesquelles ce fournisseur n'aurait pas rempli ses obligations TVA);

- la plateforme en excluant de son interface ce fournisseur sous-jacent ne lui interdit pas de continuer à exercer son activité seul ou au travers d'une autre plateforme électronique”.

21. La justification du délégué ne peut convaincre. Le régime en projet instaure une relation triangulaire, dans laquelle l'administration incite l'interface à collaborer au contrôle du respect des obligations fiscales incombant au fournisseur.

D'une part, cela se fait chaque fois sur la base de “sérieux soupçons” émis par l'administration et dans un délai relativement court d'un mois après la notification par l'administration à l'interface (et donc pas au fournisseur), alors que, d'autre part, l'intervention de l'interface peut avoir des conséquences

Le mécanisme mis en place qui concentre l'attention sur les plateformes (tout assujéti qui facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique) se justifie par le fait que l'administration belge ne dispose pas nécessairement des données d'identification ou de contact précises et fiables de l'ensemble des fournisseurs sous-jacents dès lors que nombre d'entre-eux sont établis en dehors de la Belgique voire en dehors en l'Union et/ou n'y sont (légalement) pas identifiés aux fins de la TVA, y compris dans le cadre d'un régime particulier dans le système de guichet unique OSS.

Dans ce cadre, la plateforme qui dispose en principe de ces données d'identification (voir en outre la réponse à la question 32 ci-dessous), est en mesure de communiquer à ce fournisseur les sérieux soupçons relevés par l'administration à son encontre.

Si l'administration dispose à un moment donné d'informations de contact fiables, elle pourra en effet s'adresser également directement au fournisseur sous-jacent, singulièrement avant la troisième notification faite à la plateforme dans le cadre du mécanisme mis en place.

Enfin, il convient de rappeler que les notifications émises par l'administration n'impliquent pas nécessairement la cessation de l'activité du fournisseur sous-jacent dans la mesure où :

- le mécanisme mis en place en trois étapes permet au fournisseur sous-jacent de se mettre en ordre au niveau de ses obligations TVA; il revêt dans ce cadre avant tout un caractère préventif et les effets potentiellement négatifs de cette procédure pour le fournisseur sous-jacent ne seraient que la conséquence du caractère persistant de son comportement infractionnel;

- même après la troisième notification par l'administration, la plateforme n'est pas tenue d'exclure de son interface électronique le fournisseur sous-jacent (mais elle devra alors assumer sa responsabilité solidaire en ce qui concerne les opérations réalisées par ce fournisseur au travers de son interface et pour lesquelles ce fournisseur n'aurait pas rempli ses obligations TVA);

- la plateforme en excluant de son interface ce fournisseur sous-jacent ne lui interdit pas de continuer à exercer son activité seul ou au travers d'une autre plateforme électronique.”

21. De verantwoording van de gemachtigde kan niet overtuigen. De ontworpen regeling stelt een driehoeksverhouding in, waarbij de interface er door de administratie toe wordt aangezet om mee te werken aan de handhaving van fiscale verplichtingen die op de leverancier rusten.

Dit gebeurt enerzijds telkens op basis van “ernstige vermoedens” van de administratie en binnen een vrij korte termijn van een maand na kennisgeving door de administratie aan de interface (en dus niet aan de leverancier), terwijl dit anderzijds aanleiding kan geven tot verstrekken gevolgen

importantes pour le fournisseur (cessation de ses activités commerciales par l'intermédiaire de l'interface en question).

L'argument selon lequel l'administration ne dispose pas nécessairement de données d'identification ou de contact précises et fiables de tous les fournisseurs sous-jacents, dès lors que nombre d'entre eux sont établis en dehors de la Belgique, voire en dehors de l'UE, et/ou n'y sont pas (légalement) identifiés aux fins de la TVA, ne convainc pas. En effet, l'administration peut demander ces données d'identification ou de contact à l'interface en vue d'une notification directe aux fournisseurs. Comme le délégué le relève lui-même dans sa réponse, l'interface dispose en principe bel et bien de ces données.

À la lumière de ce qui précède, il convient également de prévoir, au moins dans la troisième étape, une notification directe par l'administration au fournisseur, et il serait préférable de prévoir également un recours administratif organisé permettant au fournisseur de réfuter à court terme les "sérieux soupçons" invoqués avant que l'interface ne soit contrainte, au risque d'être tenue pour solidairement responsable, d'exclure le fournisseur concerné de l'utilisation de l'interface.

Article 15

22. Les mots "qui sont devenues exigibles à partir du 1er janvier 2024" doivent être remplacés par les mots "qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2024"⁸.

Cette observation vaut *mutatis mutandis* pour les articles 19 et 30 de l'avant-projet.

23. À la question de savoir si la date du 1er janvier 2024 est encore réaliste, compte tenu des adaptations que les interfaces devront encore apporter à leur système, le délégué a donné la réponse suivante:

"Nous le pensons. En réalité, le système mis en place ne consiste que dans des notifications de l'administration vers la plateforme et de la plateforme vers le fournisseur sous-jacent.

Dans le cadre de leurs relations commerciales, plateformes et fournisseurs sous-jacents tissent nécessairement déjà des liens juridiques et disposent de moyens de communication internes. Les adaptations de système qui seraient nécessaires doivent dès lors, dans cette optique, être limitées dès lors que le présent mécanisme ne nécessite pas de formalisme particulier.

Par ailleurs, de telles plateformes sont, depuis le 1er janvier 2023, soumises à certaines obligations de collecte d'informations relatives aux vendeurs (personnes physiques) présents sur la plateforme, conformément à l'article 321quinquies du CIR 92 (transposition de la directive 2021/514 (UE) du Conseil

⁸ Voir *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation n° 3.11.1., à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

voor de leverancier (stopzetting van zijn handelsactiviteiten via de betrokken interface).

Het argument dat de administratie niet noodzakelijk beschikt over nauwkeurige en betrouwbare identificatie- of contactgegevens voor alle onderliggende leveranciers, aangezien velen van hen buiten België of zelfs buiten de EU gevestigd zijn en/of daar niet (wettelijk) geïdentificeerd zijn voor btw-doeleinden, overtuigt niet. De administratie kan deze identificatie- of contactgegevens immers opvragen bij de interface met het oog op een rechtstreekse kennisgeving aan de leveranciers. Zoals de gemachtigde in zijn antwoord zelf aangeeft, beschikt de interface in principe wel over deze gegevens.

In het licht hiervan dient ten minste in de derde fase ook te worden voorzien in een rechtstreekse kennisgeving door de administratie aan de leverancier, en wordt het best ook voorzien in een georganiseerd administratief beroep dat de leverancier in staat stelt op korte termijn de ingeroepen "ernstige vermoedens" te weerleggen alvorens de interface gehouden is, op risico van hoofdelijk aansprakelijk te worden gesteld, de betrokken leverancier uit te sluiten van het gebruik van de interface.

Artikel 15

22. De woorden "die opeisbaar geworden is vanaf 1 januari 2024", moeten worden vervangen door "die opeisbaar is vanaf 1 januari 2024"⁸.

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* voor de artikelen 19 en 30 van het voorontwerp.

23. Op de vraag of de datum van 1 januari 2024 nog realistisch is, gelet op de aanpassingen die de interfaces nog zullen moeten aanbrengen aan hun systeem, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Nous le pensons. En réalité, le système mis en place ne consiste que dans des notifications de l'administration vers la plateforme et de la plateforme vers le fournisseur sous-jacent.

Dans le cadre de leurs relations commerciales, plateformes et fournisseurs sous-jacents tissent nécessairement déjà des liens juridiques et disposent de moyens de communication internes. Les adaptations de système qui seraient nécessaires doivent dès lors, dans cette optique, être limitées dès lors que le présent mécanisme ne nécessite pas de formalisme particulier.

Par ailleurs, de telles plateformes sont, depuis le 1er janvier 2023, soumises à certaines obligations de collecte d'informations relatives aux vendeurs (personnes physiques) présents sur la plateforme, conformément à l'article 321quinquies du CIR 92 (transposition de la directive 2021/514 (UE)

⁸ Zie *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, opmerking nr. 3.11.1., te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

du 22 mars 2021 modifiant la directive 2011/16 (UE) en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal – directive DAC 7). Afin de pouvoir remplir ces obligations, de telles plateformes ont nécessairement dû mettre en place des procédures internes de gestion de ces données relatives aux vendeurs de sorte que la présente obligation doit pouvoir être remplie sans difficulté à court ou moyen terme.

Enfin, l'article 15 de l'avant-projet vise les taxes qui sont devenues exigibles à partir du 1er janvier 2014. Si l'on tient compte des délais légaux pour l'acquittement de la taxe et des différents délais de l'action en recouvrement de la taxe tels que prévus à l'article 81*bis* du Code, l'activation effective de cette disposition (qui présume que le fournisseur n'ait pas rempli correctement ses obligations déclaratives) ne pourra en tout état de cause s'envisager avant le dépôt des déclarations TVA relatives à ces taxes devenues exigibles à partir du 1er janvier 2024 (soit, dans l'hypothèse la proche, pour un déposant mensuel, au plus tôt le 20 février 2024), laissant dès lors autant de temps aux plateformes de parfaire leur système de notification vis-à-vis des fournisseurs sous-jacents”.

Il est recommandé d'intégrer ces précisions dans l'exposé des motifs.

Chapitre 6 - Régime particulier des exploitants agricoles

Article 16

24. À la question de savoir pourquoi les éléments essentiels de la définition d’"exploitation agricole" ne sont pas également intégrés dans le Code de la TVA, au regard du principe de légalité en matière fiscale, le délégué a répondu en ces termes:

“We stellen vast dat inzake btw historisch gezien in het algemeen sterk delegerend werd gelegifereerd in het bijzonder om de flexibiliteit bij de invoering van wijzigingen aanzienlijk te vergroten: in verhouding werden derhalve relatief weinig bepalingen opgenomen in het Btw-wetboek terwijl relatief veel bepalingen werden hernomen in uitvoeringsbesluiten en zelfs in reglementaire circulaire (er wordt hier bv. verwezen naar het antwoord op vraag 13 met betrekking tot de herwerking van het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. De benadering bestaat erin om geleidelijk aan een juridisch opwaartse mobiliteit van die bepalingen te organiseren om het juridische evenwicht te herstellen en de rechtszekerheid te verhogen. Tegen die achtergrond zullen de essentiële bepalingen uit de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 22 worden overgeheveld naar het Btw-Wetboek”.

Ce procédé peut être admis.

du Conseil du 22 mars 2021 modifiant la directive 2011/16 (UE) en ce qui concerne l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal – directive DAC 7). Afin de pouvoir remplir ces obligations, de telles plateformes ont nécessairement dû mettre en place des procédures internes de gestion de ces données relatives aux vendeurs de sorte que la présente obligation doit pouvoir être remplie sans difficulté à court ou moyen terme.

Enfin, l'article 15 de l'avant-projet vise les taxes qui sont devenues exigibles à partir du 1er janvier 2014. Si l'on tient compte des délais légaux pour l'acquittement de la taxe et des différents délais de l'action en recouvrement de la taxe tels que prévus à l'article 81*bis* du Code, l'activation effective de cette disposition (qui présume que le fournisseur n'ait pas rempli correctement ses obligations déclaratives) ne pourra en tout état de cause s'envisager avant le dépôt des déclarations TVA relatives à ces taxes devenues exigibles à partir du 1er janvier 2024 (soit, dans l'hypothèse la proche, pour un déposant mensuel, au plus tôt le 20 février 2024), laissant dès lors autant de temps aux plateformes de parfaire leur système de notification vis-à-vis des fournisseurs sous-jacents.”

Het verdient aanbeveling deze toelichting op te nemen in de memorie van toelichting.

Hoofdstuk 6 - Bijzondere regeling voor landbouw-ondernemers

Artikel 16

24. Op de vraag waarom de essentiële elementen van de definitie van “landbouwonderneming”, in het licht van het fiscaal legaliteitsbeginsel, niet eveneens in het btw-wetboek worden opgenomen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“We stellen vast dat inzake btw historisch gezien in het algemeen sterk delegerend werd gelegifereerd in het bijzonder om de flexibiliteit bij de invoering van wijzigingen aanzienlijk te vergroten: in verhouding werden derhalve relatief weinig bepalingen opgenomen in het Btw-wetboek terwijl relatief veel bepalingen werden hernomen in uitvoeringsbesluiten en zelfs in reglementaire circulaire (er wordt hier bv. verwezen naar het antwoord op vraag 13 met betrekking tot de herwerking van het koninklijk besluit nr. 54 van 25 februari 1996 met betrekking tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot bedoeld in artikel 39*quater* van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. De benadering bestaat erin om geleidelijk aan een juridisch opwaartse mobiliteit van die bepalingen te organiseren om het juridische evenwicht te herstellen en de rechtszekerheid te verhogen. Tegen die achtergrond zullen de essentiële bepalingen uit de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 22 worden overgeheveld naar het Btw-Wetboek.”

Met deze werkwijze kan worden ingestemd.

Chapitre 7 - Prescription de l'action en recouvrement de la taxe

Article 18

25. L'article 84ter, en projet, du Code de la TVA contient une modification future qui entrera en vigueur le 1er janvier 2025. La modification en projet revêt, de ce fait, un caractère précaire. À la question de savoir si la modification apportée par l'avant-projet à l'examen en tient compte, le délégué a répondu ce qui suit:

"Artikel 84ter van het Btw-Wetboek zal inderdaad met ingang van 1 januari 2025 worden gewijzigd door artikel 62 van de wet van 26 januari 2021 betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten.

Het voorontwerp houdt geen rekening met die wijziging om een formele en een materiële reden.

(...) [D]e wijziging van artikel 84ter in het voorontwerp [zal] in werking treden vóór 1 januari 2025. De inleidende zin van de wijzigingsbepaling wordt geacht de historiek van het artikel te bevatten met het oog op een oordeelkundige wedersamenstelling van de exacte inhoud van de bepaling. Vermits de door u aangehaalde wijziging pas zal plaatsvinden na de wijziging van artikel 84ter in het kader van dit voorontwerp, kan er naar de door u aangehaalde wijziging niet worden verwezen in de historiek (die, overeenkomstig het concept van de historiek, alleen verwijzingen naar relevante wijzigingen kan bevatten die in werking getreden zijn vóór de wijziging die in de wijzigingsbepaling zelf wordt doorgevoerd).

(...).".

26. Les versions française et néerlandaise présentent des divergences ("indices de fraude fiscale" dans le texte français, et "vermoedens van belastingontduiking" dans le texte néerlandais). Le délégué a déclaré que les versions linguistiques devront être harmonisées.

Chapitre 8 - Obligations des prestataires de services de paiement

Article 20

27. Il a été demandé au délégué ce qu'il y a lieu d'entendre par la notion d'"indicateurs de risque" à l'article 93^{duodecies}/4, *in fine*, en projet, du Code de la TVA. Le délégué a donné la réponse suivante:

"Er wordt voor het concept 'risico-indicatoren' verwezen naar artikel 5 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten.

Art. 5.§ 1. De Federale Overheidsdienst Financiën kan de overeenkomstig artikel 3 ingezamelde gegevens samenvoegen

Hoofdstuk 7 - Verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting

Artikel 18

25. Het ontworpen artikel 84ter van het btw-wetboek kent een toekomstige wijziging die in werking treedt op 1 januari 2025. De ontworpen wijziging heeft daardoor een precair karakter. Op de vraag of de wijziging bij het voorliggende voorontwerp hiermee rekening houdt, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"Artikel 84ter van het Btw-Wetboek zal inderdaad met ingang van 1 januari 2025 worden gewijzigd door artikel 62 van de wet van 26 januari 2021 betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten.

Het voorontwerp houdt geen rekening met die wijziging om een formele en een materiële reden.

(...) [D]e wijziging van artikel 84ter in het voorontwerp [zal] in werking treden vóór 1 januari 2025. De inleidende zin van de wijzigingsbepaling wordt geacht de historiek van het artikel te bevatten met het oog op een oordeelkundige wedersamenstelling van de exacte inhoud van de bepaling. Vermits de door u aangehaalde wijziging pas zal plaatsvinden na de wijziging van artikel 84ter in het kader van dit voorontwerp, kan er naar de door u aangehaalde wijziging niet worden verwezen in de historiek (die, overeenkomstig het concept van de historiek, alleen verwijzingen naar relevante wijzigingen kan bevatten die in werking getreden zijn vóór de wijziging die in de wijzigingsbepaling zelf wordt doorgevoerd).

(...).".

26. De Franse en Nederlandse tekstversies wijken van elkaar af ("indices de fraude fiscale" in de Franse tekst, en "vermoedens van belastingontduiking" in de Nederlandse tekst). De gemachtigde verklaarde dat de taalversies met elkaar in overeenstemming zullen worden gebracht.

Hoofdstuk 8 - Verplichtingen van betalingsdienstaanbieders

Artikel 20

27. De gemachtigde werd gevraagd wat wordt bedoeld met het begrip "risico-indicatoren" in het ontworpen artikel 93^{duodecies}/4, *in fine*, van het btw-wetboek. Het antwoord van de gemachtigde luidde als volgt:

"Er wordt voor het concept 'risico-indicatoren' verwezen naar artikel 5 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten.

Art. 5.§ 1. De Federale Overheidsdienst Financiën kan de overeenkomstig artikel 3 ingezamelde gegevens samenvoegen

met het oog op de oprichting van een datawarehouse waarmee zijn diensten enerzijds in staat worden gesteld om gerichte controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren en anderzijds analyses kunnen uitvoeren op relationele gegevens afkomstig van verschillende administraties en, of diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën. § 2. Elke categorie van gegevens die in het datawarehouse wordt opgenomen, is onderworpen aan een machtiging van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid.

Deze waakt er in het bijzonder over dat de verwerking, waar mogelijk, geschiedt op gecodeerde persoonsgegevens en dat de decoding enkel geschiedt wanneer het risico bestaat van het plegen van een inbreuk op een wet of een reglementering waarvan de toepassing behoort tot de opdrachten van de Federale Overheidsdienst Financiën.

Een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalt de gevallen waarin geen machtiging van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid is vereist voor een uitwisseling van persoonsgegevens.

Artikel 5 spreekt over de gegevensuitwisseling binnen de Federale Overheidsdienst Financiën met het oog op de oprichting van een datawarehouse. Deze kan worden beschouwd als een opslagplaats van gegevens die kunnen worden onderzocht met behulp van statistische technieken en modelleringstechnieken die gericht zijn op 'het tot stand brengen van tot dan onbekende relaties binnen grote volumes van als dusdanig onbruikbare gegevens om er originele en potentieel nuttige informatie aan te onttrekken en die te analyseren'. (M. SAINTRAIN, TIC, nouveaux standards transactionnels et fiscalité, Planbureau, working paper 15-03, augustus 2003, blz. 41-42).

De diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën voeren dergelijke bewerkingen uit ofwel om op een meer doeltreffende wijze de juiste inning van belastingen, taksen, heffingen en andere rechten te garanderen, ofwel om een bepaald fiscaal beleid te evalueren, een bepaalde categorie van belastingplichtigen te informeren over een wettig belastingvoordeel of om een wijziging van de grondslag van die belastingen, taksen, heffingen of andere rechten voor te bereiden. In het eerste geval gaan de verrichtingen inzake risicobeheer samen met controle- of invorderingsverrichtingen voor zover ze ertoe bijdragen om ofwel categorieën van personen of handelingen die het voorwerp uitmaken van een versterkte controle, ofwel typische fraudehandelingen, te identificeren.

Die verrichtingen gebeuren aldus op basis van de zogenaamde risico-indicatoren, i.e. concrete elementen waaruit op grond van analyse van de gegevens in de datawarehouse een statistisch relevante correlatie blijkt tussen die gegevens en bepaalde frauderisico's. Zoals de term aldus aangeeft betreft het gegevens die op grond van data-analyse bij aanwezigheid in een fiscaal dossier een indicatie met zich meebrengen dat er in dat dossier een risico bestaat op belastingfraude of misbruik. Op die manier zijn aldus meer gerichte, meer productieve en dus minder arbeidsintensieve controles mogelijk".

met het oog op de oprichting van een datawarehouse waarmee zijn diensten enerzijds in staat worden gesteld om gerichte controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren en anderzijds analyses kunnen uitvoeren op relationele gegevens afkomstig van verschillende administraties en, of diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën. § 2. Elke categorie van gegevens die in het datawarehouse wordt opgenomen, is onderworpen aan een machtiging van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid.

Deze waakt er in het bijzonder over dat de verwerking, waar mogelijk, geschiedt op gecodeerde persoonsgegevens en dat de decoding enkel geschiedt wanneer het risico bestaat van het plegen van een inbreuk op een wet of een reglementering waarvan de toepassing behoort tot de opdrachten van de Federale Overheidsdienst Financiën.

Een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalt de gevallen waarin geen machtiging van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid is vereist voor een uitwisseling van persoonsgegevens.

Artikel 5 spreekt over de gegevensuitwisseling binnen de Federale Overheidsdienst Financiën met het oog op de oprichting van een datawarehouse. Deze kan worden beschouwd als een opslagplaats van gegevens die kunnen worden onderzocht met behulp van statistische technieken en modelleringstechnieken die gericht zijn op 'het tot stand brengen van tot dan onbekende relaties binnen grote volumes van als dusdanig onbruikbare gegevens om er originele en potentieel nuttige informatie aan te onttrekken en die te analyseren'. (M. SAINTRAIN, TIC, nouveaux standards transactionnels et fiscalité, Planbureau, working paper 15-03, augustus 2003, blz. 41-42).

De diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën voeren dergelijke bewerkingen uit ofwel om op een meer doeltreffende wijze de juiste inning van belastingen, taksen, heffingen en andere rechten te garanderen, ofwel om een bepaald fiscaal beleid te evalueren, een bepaalde categorie van belastingplichtigen te informeren over een wettig belastingvoordeel of om een wijziging van de grondslag van die belastingen, taksen, heffingen of andere rechten voor te bereiden. In het eerste geval gaan de verrichtingen inzake risicobeheer samen met controle- of invorderingsverrichtingen voor zover ze ertoe bijdragen om ofwel categorieën van personen of handelingen die het voorwerp uitmaken van een versterkte controle, ofwel typische fraudehandelingen, te identificeren.

Die verrichtingen gebeuren aldus op basis van de zogenaamde risico-indicatoren, i.e. concrete elementen waaruit op grond van analyse van de gegevens in de datawarehouse een statistisch relevante correlatie blijkt tussen die gegevens en bepaalde frauderisico's. Zoals de term aldus aangeeft betreft het gegevens die op grond van data-analyse bij aanwezigheid in een fiscaal dossier een indicatie met zich meebrengen dat er in dat dossier een risico bestaat op belastingfraude of misbruik. Op die manier zijn aldus meer gerichte, meer productieve en dus minder arbeidsintensieve controles mogelijk."

Chapitre 9 - Taux réduit de T.V.A. pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire

Article 22

28.1. Au point 1, a), premier tiret, et b), premier tiret, en projet, de la rubrique XVII du tableau A de l'annexe de l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 'fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux', on écrira chaque fois "pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été octroyée" au lieu de "peuvent être mis sur le marché après qu'une autorisation de mise sur le marché ait été octroyée".

28.2. Au point 1, a), deuxième tiret, et b), deuxième tiret, en projet, du même tableau A, il est préférable de faire mention tant d'une autorisation que d'un enregistrement des médicaments homéopathiques ou à base de plantes concernés.

28.3. Au point 1, c), en projet, du même tableau A, on écrira "le sang et les dérivés du sang, visés à l'article 1er, § 2, de la loi du 5 juillet 1994 relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine, destinés à être utilisés pour des transfusions chez l'homme ou chez l'animal ou pour un autre usage thérapeutique ou prophylactique, non visé sous a) et b)". À cet égard, la question se pose toutefois de savoir s'il est judicieux de mentionner – comme le fait également le texte original – l'administration de sang humain et de dérivés du sang humain aux animaux. Les auteurs de l'avant-projet devront vérifier si telle est réellement l'intention et éventuellement limiter cette mention à l'administration de sang animal et de dérivés du sang animal aux animaux. En tout état de cause, il ne faut pas faire référence à la loi du 5 juillet 1994 pour l'administration aux animaux, cette loi ne leur étant en effet pas applicable.

28.4. Au point 1, d), en projet, du même tableau A, il est préférable de faire explicitement référence aux préparations officinales et magistrales visées à l'article 6^{quater}, § 3, 1°) et 2°), de la loi du 25 mars 1964 'sur les médicaments à usage humain', ainsi qu'à l'article 2, paragraphe 6, b) et c), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 'relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE' en ce qui concerne les préparations vétérinaires.

Chapitre 10 - Taux réduit de T.V.A. pour les prothèses capillaires

Article 23

29. Dans le texte néerlandais de la phrase liminaire de l'article 23 de l'avant-projet, on remplacera la mention "wet van 5 juli 2023" par "wet van 5 juli 2022" et, dans le texte français, la mention "loi du 5 juillet 2002" par "loi du 5 juillet 2022".

Hoofdstuk 9 - Verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik

Artikel 22

28.1. In het ontworpen punt 1, a), eerste streepje, en b), eerste streepje, van rubriek XVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 'tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven' schrijve men telkens "waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend" in plaats van "in de handel mogen worden gebracht, nadat een vergunning voor het in de handel brengen is verleend".

28.2. In het ontworpen punt 1, a), tweede streepje, en b), tweede streepje, van dezelfde tabel A wordt beter gewag gemaakt van zowel een vergunning als van een registratie van de betrokken homeopathische of kruidengeneesmiddelen.

28.3. In het ontworpen punt 1, c), van dezelfde tabel A schrijve men "bloed en bloederivaten, zoals bedoeld bij artikel 1, § 2, van de wet van 5 juli 1994 betreffende bloed en bloederivaten van menselijke oorsprong, bestemd om te worden gebruikt voor transfusie bij de mens of bij een dier of voor een ander therapeutische of profylactisch gebruik, en die niet bedoeld zijn onder a) of b)". Daarbij rijst wel de vraag of het zinvol is om – zoals ook in de oorspronkelijke tekst – gewag te maken van de toepassing van menselijk bloed en menselijke bloederivaten bij dieren. De stellers van het voorontwerp moeten nagaan of dit werkelijk de bedoeling is en eventueel die vermelding beperken tot de toepassing van dierlijk bloed en dierlijke bloederivaten bij dieren. Hoe dan ook moet voor de toepassing bij dieren niet worden verwezen naar de wet van 5 juli 1994, die daarop immers niet van toepassing is.

28.4. In het ontworpen punt 1, d), van dezelfde tabel A kan beter expliciet worden verwezen naar de officinale en de magistrale bereidingen bedoeld in artikel 6^{quater}, § 3, 1°) en 2°), van de wet van 25 maart 1964 'op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik', alsook, wat diergeneeskundige bereidingen betreft, naar artikel 2, lid 6, b) en c), van verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 'betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG'.

Hoofdstuk 10 - Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen

Artikel 23

29. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 23 van het voorontwerp moet de vermelding "wet van 5 juli 2023" worden vervangen door "wet van 5 juli 2022" en in de Franse tekst de vermelding "loi du 5 juillet 2002" door "loi du 5 juillet 2022".

Chapitre 12 - Taux réduit de T.V.A. en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général

Articles 27 à 29

30. Les articles 27 à 29 de l'avant-projet modifient chaque fois les mots "en séjour de jour et de nuit" en "en séjour de jour et/ou de nuit" dans les rubriques XXXI, § 2, et XXXIII, § 1er, du tableau A de l'annexe de l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970, et dans la rubrique X, § 1er, du tableau B de la même annexe. Sur le plan de la correction de la langue, il est préférable de modifier ces mots en "séjour de jour ou de nuit".

Article 27

31. Par la loi du 5 janvier 1989 mentionnée à l'article 27 de l'avant-projet, on entend la loi du 30 décembre 1988. On adaptera le texte en conséquence.

Article 29

32. Par la loi du 31 juillet 1992 mentionnée à l'article 29 de l'avant-projet, on entend la loi du 28 juillet 1992. On adaptera le texte en conséquence.

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

Hoofdstuk 12 - Verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang

Artikelen 27 tot 29

30. De artikelen 27 tot 29 van het voorontwerp wijzigen in rubrieken XXXI, § 2, en XXXIII, § 1, van tabel A van de bijlage van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 en in rubriek X, § 1, van tabel B van dezelfde bijlage telkens de woorden "in dag- en nachtverblijf" naar "in dag- en/of nachtverblijf". Taalkundig gezien wordt dit beter gewijzigd naar "dag- of nachtverblijf".

Artikel 27

31. Met de in artikel 27 van het voorontwerp vermelde wet van 5 januari 1989 bedoelt men de wet van 30 december 1988. Dit moet worden aangepast.

Artikel 29

32. Met de in artikel 29 van het voorontwerp vermelde wet van 31 juli 1992 bedoelt men de wet van 28 juli 1992. Dit moet worden aangepast.

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée.

CHAPITRE 2**Régime d'exemption d'entrepôt
autre que douanier****Art. 3**

L'article 39^{quater} du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par l'arrêté royal du 22 décembre 1995, confirmé par la loi du 15 octobre 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 29 novembre 2017, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 39^{quater}. § 1er. Sont exemptées de la taxe:

1° les importations, les acquisitions intracommunautaires et les livraisons de biens qui sont placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier;

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

HOOFDSTUK 2**Andere vrijstellingsregeling
van entrepot dan douane-entrepot****Art. 3**

Artikel 39^{quater} van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 22 december 1995, bekrachtigd bij de wet van 15 oktober 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 november 2017, wordt vervangen als volgt:

"Art. 39^{quater}. § 1. Worden van de belasting vrijgesteld:

1° de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die worden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;

2° les livraisons de biens qui ont été placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, avec maintien de ce régime;

3° les prestations de services, autres que celles exemptées par application des articles 41 et 42, qui se rapportent à des biens qui font l'objet des opérations visées sous le 1° ou qui se trouvent en Belgique sous le régime de l'entrepôt autre que douanier.

Les prestations de services visées à l'alinéa 1er, 3° qui se rapportent à des biens qui se trouvent sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, sont limitées aux opérations qui seraient autorisées par la réglementation douanière communautaire si ces biens se trouvaient sous le régime de l'entrepôt douanier.

L'exemption visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux prestations de services visées à l'alinéa 2 qui se rapportent à des biens qui ont fait l'objet d'une livraison sans maintien du régime d'entrepôt autre que douanier.

L'application du régime de l'entrepôt autre que douanier est subordonnée, en ce qui concerne le placement de biens sous ce régime et les services réalisés sur ces biens avant leur placement sous ce régime, à la délivrance d'une autorisation accordée à l'entrepouseur établi en Belgique par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée.

§ 2. Aux fins du présent article, sont considérés comme entrepôts autres que douaniers:

1° pour les produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262;

2° pour les biens autres que les produits soumis à accise:

a) pour les biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262 où sont produits ou transformés, en suspension de droits d'accise, des produits soumis à accise;

b) pour les biens autres que ceux visés sous a) et importés en Belgique au sens de l'article 23, les endroits situés en Belgique définis comme entrepôts douaniers par la réglementation douanière communautaire;

2° de leveringen van goederen geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, met handhaving van die regeling;

3° de diensten andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de in de bepaling onder 1° bedoelde handelingen of die zich in België bevinden onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot.

De in het eerste lid, 3°, bedoelde diensten die betrekking hebben op goederen die zich bevinden onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, zijn beperkt tot de handelingen die door de communautaire douanereglementering zouden toegelaten zijn wanneer deze goederen zich onder de regeling van douane-entrepot zouden bevinden.

De in het eerste lid bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op de in het tweede lid bedoelde diensten die betrekking hebben op goederen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering zonder handhaving van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot.

De toepassing van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, wat betreft de plaatsing van goederen onder die regeling en de diensten verricht aan die goederen vóór hun plaatsing onder die regeling, onderworpen aan de uitreiking van een vergunning aan de in België gevestigde entrepothouder door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

§ 2. In de zin van dit artikel worden als andere entrepots dan douane-entrepots beschouwd:

1° voor accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262;

2° voor andere goederen dan accijnsproducten:

a) voor de goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262 waar accijnsproducten worden geproduceerd of verwerkt onder schorsing van accijnsrechten;

b) voor de andere goederen dan die bedoeld onder a), en die in België worden ingevoerd in de zin van artikel 23, de in België gelegen plaatsen die overeenkomstig de communautaire douanereglementering als douane-entrepot worden gedefinieerd;

c) pour les biens autres que ceux visés sous a) et b), les endroits agréés par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée.

§ 3. Le placement de biens sous le régime de l'entrepôt autre que douanier est limité pour les biens importés en Belgique au sens de l'article 23, aux mêmes biens que ceux qui peuvent être admis sous le régime de l'entrepôt douanier par les dispositions douanières communautaires en vigueur.

Le placement de biens sous le régime de l'entrepôt autre que douanier est limité pour les biens autres que ceux visés à l'alinéa 1er aux biens suivants:

1° l'étain repris sous le code NC 8001;

2° le cuivre repris sous les codes NC 7402, 7403, 7405, 7407 et 7408);

3° le zinc repris sous les codes NC 7901 et 7905;

4° le nickel repris sous le code NC 7502;

5° l'aluminium repris sous le code NC 7601;

6° le plomb repris sous le code NC 7801;

7° l'indium repris sous les codes NC 8112 92 et 8112 99;

8° les céréales reprises sous les codes NC 1001 à 1005, 1006 en ce qui concerne uniquement le riz brut, 1007 et 1008;

9° les grains et fruits oléagineux repris sous les codes NC 1201 à 1207, les noix de coco, noix du Brésil et noix de cajou reprises sous le code NC 0801, les autres fruits à coques repris sous le code NC 0802 et les olives reprises sous le code NC 0711 20;

10° les graines et semences reprises sous les codes NC 1201 à 1207;

11° le café non torréfié repris sous les codes NC 0901 11 00 et 0901 12 00;

12° le thé repris sous le code NC 0902;

13° le cacao, en fèves et brisures de fèves, bruts ou torréfiés, repris sous le code NC 1801;

c) voor de andere goederen dan die onder a) en b), de in België gelegen plaatsen erkend door de de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

§ 3. De plaatsing van goederen onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, voor de in de zin van artikel 23 in België ingevoerde goederen, beperkt tot dezelfde goederen als deze die overeenkomstig de geldende communautaire douanereglementering onder de regeling van douane-entrepot mogen worden geplaatst.

De plaatsing van goederen onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, voor de andere dan de in het eerste lid bedoelde goederen, beperkt tot de volgende goederen:

1° tin opgenomen onder de GN-code 8001;

2° koper opgenomen onder de GN-codes 7402, 7403, 7405, 7407 en 7408;

3° zink opgenomen onder de GN-codes 7901 en 7905;

4° nikkel opgenomen onder de GN-code 7502;

5° aluminium opgenomen onder de GN-code 7601;

6° lood opgenomen onder de GN-code 7801;

7° indium opgenomen onder de GN-codes 8112 92 en 8112 99;

8° granen opgenomen onder de GN-codes 1001 tot en met 1005, 1006 uitsluitend wat padie betreft, 1007 en 1008;

9° oliehoudende zaden en vruchten opgenomen onder de GN-codes 1201 tot en met 1207, kokosnoten, paranoten en cashewnoten opgenomen onder de GN-code 0801, alsook andere noten opgenomen onder de GN-code 0802 en olijven opgenomen onder de GN-code 0711 20;

10° zaden en zaaigoed, opgenomen onder de GN-codes 1201 tot en met 1207;

11° koffie, ongebrand, opgenomen onder de GN-codes 0901 11 00 en 0901 12 00;

12° thee opgenomen onder de GN-code 0902;

13° cacaobonen, ook indien gebroken, al dan niet gebrand, opgenomen onder de GN-code 1801;

14° le sucre brut repris sous les codes NC: 1701 11 et 1701 12;

15° le caoutchouc, sous formes primaires ou en plaques, feuilles ou bandes, repris sous les codes NC 4001 et 4002;

16° la laine reprise sous le code NC 5101;

17° les produits chimiques en vrac repris sous les codes NC repris aux chapitres 28 et 29 et les codes NC 3824 90 92, 3824 90 93 et 3824 90 96;

18° les polymères de l'éthylène, sous formes primaires, repris sous le code NC 3901;

19° les polymères de propylène ou d'autres oléfines, sous formes primaires, repris sous le code NC 3902;

20° les polymères du styrène, sous formes primaires, repris sous le code NC 3903;

21° les polymères du chlorure de vinyle ou d'autres oléfines halogénées, sous formes primaires, repris sous le code NC 3904;

22° les polyacétals, autres polyéthers et résines époxydes, sous formes primaires; les polycarbonates, résines alkydes, polyesters allyliques et autres polyesters, sous formes primaires, repris sous le code NC 3907;

23° les produits énergétiques, à l'exclusion du gaz livré par le réseau de distribution de gaz naturel, dans les conditions prévues à l'article 14*bis*, repris sous les codes NC 2707, 2709, 2710 et 2711;

24° l'alcool éthylique repris sous le code NC 2207;

25° le biodiésel et ses mélanges repris sous le code NC 3826 00;

26° l'argent repris sous le code NC 7106;

27° l'or, à l'exception de l'or d'investissement défini à l'article 1er, § 8, repris sous le code NC 7108;

28° le platine, le palladium et le rhodium repris respectivement sous les codes NC 7110 11 00, 7110 21 00 et 7110 31 00;

29° les pommes de terre reprises sous le code NC 0701;

14° ruwe suiker opgenomen onder de GN-codes 1701 11 en 1701 12;

15° rubber, in primaire vormen of in platen, vellen of strippen, opgenomen onder de GN-codes 4001 en 4002;

16° wol opgenomen onder de GN-code 5101;

17° chemische producten (in bulk) opgenomen onder de GN-codes in de hoofdstukken 28 en 29 en onder de GN-codes 3824 90 92, 3824 90 93 en 3824 90 96;

18° polymeren van ethyleen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3901;

19° polymeren van propyleen of van andere olefinen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3902;

20° polymeren van styreen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3903;

21° polymeren van vinylchloride of van andere halogeenolefinen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3904;

22° polyacetalen, andere polyethers en epoxyharsen, in primaire vormen; polycarbonaten, alkydharsen, polyallylesters en andere polyesters, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3907;

23° energieproducten, met uitsluiting van gas geleverd via het aardgasdistributiesysteem onder de in artikel 14*bis*, bepaalde voorwaarden, opgenomen onder de GN-codes 2707, 2709, 2710 en 2711;

24° ethylalcohol opgenomen onder de GN-code 2207;

25° biodiesel en mengsels daarvan, opgenomen onder de GN-code 3826 00;

26° zilver opgenomen onder de GN-code 7106;

27° goud, met uitzondering van beleggingsgoud gedefinieerd in artikel 1, § 8, opgenomen onder de GN-code 7108;

28° platina, palladium en rhodium, respectievelijk opgenomen onder de GN-codes 7110 11 00, 7110 21 00 en 7110 31 00;

29° aardappelen opgenomen onder de GN-code 0701;

30° les graisses et huiles végétales et leurs fractions, brutes, raffinées, mais non chimiquement modifiées, reprises sous les codes NC 1507 à 1515;

31° le tabac brut repris sous le code NC 2401;

32° les pâtes de bois reprises sous le code NC 4703;

33° le coton brut repris sous le code NC 5201;

34° le sucre blanc cristallisé repris sous le code NC 1701 99;

35° le tellure repris sous le code NC 2804 50;

36° le sélénium repris sous le code NC 2804 90;

37° l'iridium repris sous le code NC 7110 41;

38° le ruthénium repris sous le code NC 7110 41;

39° le cobalt repris sous le code NC 8105;

40° le bismuth repris sous le code NC 8106;

41° le cadmium repris sous le code NC 8107;

42° l'antimoine repris sous le code NC 8110;

43° le germanium repris sous le code NC 8112 30);

44° les demi-produits en fer ou en acier non allié repris sous le code NC 7207;

45° le gallium repris sous le code NC 8112.

Sont exclus du régime de l'entrepôt autre que douanier les biens qui sont destinés à être livrés au stade du commerce de détail.

§ 4. Lorsque des produits soumis à accise ou des biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de produits soumis à accise ont accès au régime de l'entrepôt autre que douanier conformément au paragraphe 3 et sont déposés ou se trouvent dans un endroit situé en Belgique et défini comme entrepôt fiscal au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262, ils sont réputés être sous le régime de l'entrepôt autre que douanier. Le régime prend fin lors de la mise à la consommation des biens en matière de droits d'accise ou lors de la sortie physique des biens de l'entrepôt fiscal.

30° plantaardige vetten en oliën, alsmede fracties daarvan, ook indien geraffineerd, doch niet chemisch gewijzigd, opgenomen onder de GN-codes 1507 tot en met 1515;

31° ruwe tabak opgenomen onder de GN-code 2401;

32° houtpulp opgenomen onder de GN-code 4703;

33° ruwe katoen opgenomen onder de GN-code 5201;

34° witte kristalsuiker opgenomen onder de GN-code 1701 99;

35° tellurium opgenomen onder de GN-code 2804 50;

36° selenium opgenomen onder de GN-code 2804 90;

37° iridium opgenomen onder de GN-code 7110 41;

38° ruthenium opgenomen onder de GN-code 7110 41;

39° kobalt opgenomen onder de GN-code 8105;

40° bismut opgenomen onder de GN-code 8106;

41° cadmium opgenomen onder de GN-code 8107;

42° antimoon opgenomen onder de GN-code 8110;

43° germanium opgenomen onder de GN-code 8112 30);

44° halffabricaten van ijzer of van niet-gelegeerd staal, opgenomen onder de GN-code 7207;

45° gallium opgenomen onder de GN-code 8112.

De goederen die bestemd zijn om in het kleinhandelsstadium te worden geleverd, zijn uitgesloten van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot.

§ 4. Wanneer accijnsproducten of goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten, overeenkomstig paragraaf 3 toegelaten worden tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, en worden opgeslagen of zich bevinden in een in België gelegen plaats die aangemerkt wordt als belastingentrepot in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262, worden ze geacht zich onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot te bevinden. De regeling wordt beëindigd bij de aangifte ten verbruik van de goederen voor de toepassing van de accijnsrechten of bij de daadwerkelijke uitslag van de goederen uit het belastingentrepot.

§ 5. L'exemption des opérations visées au paragraphe 1er est octroyée à titre provisoire.

Cette exemption devient définitive pour les opérations qui précèdent:

1° une livraison de biens à titre onéreux avec maintien du régime de l'entrepôt autre que douanier;

2° la sortie des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier par l'assujetti qui effectue une livraison de biens à titre onéreux visée à l'article 10, § 1er;

3° la sortie des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier par leur propriétaire, indépendamment de toute transaction commerciale, dans le cadre soit d'un transfert de biens visé à l'article 12*bis*, alinéa 1er, soit d'un transport ou d'une expédition de ces biens en dehors de la Communauté effectué par ledit propriétaire ou pour son compte.

Lorsque, indépendamment de toute transaction commerciale, les biens sont sortis du régime de l'entrepôt autre que douanier par leur propriétaire et restent en Belgique ou sont expédiés ou transportés par leur propriétaire ou pour son compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté pour les besoins d'une opération visée à l'article 12*bis*, alinéa 2, 4°, 5° ou 6° ou dans le cadre du régime visé à l'article 12*ter*, la taxe devient exigible sur les opérations suivantes pour lesquelles une exemption à titre provisoire a été accordée:

1° l'opération de placement des biens sous le régime par ledit propriétaire, ainsi que sur les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens n'ont fait l'objet d'aucune livraison à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt;

2° la livraison des biens qui a été consentie à ce propriétaire, ainsi que les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens ont fait l'objet d'une ou de plusieurs livraisons à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt.

§ 6. Jusqu'à preuve du contraire, toute personne qui sort des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier est présumée les avoir sortis dans les conditions du paragraphe 5, alinéa 3.

Jusqu'à preuve du contraire, les biens manquants dans un entrepôt autre que douanier sont présumés

§ 5. De vrijstelling voor de in paragraaf 1 bedoelde handelingen wordt voorlopig verleend.

Deze vrijstelling wordt definitief voor de handelingen die voorafgaan aan:

1° een levering van goederen onder bezwarende titel met handhaving van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;

2° de onttrekking van de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot door de belastingplichtige die een in artikel 10, § 1, bedoelde levering van goederen onder bezwarende titel verricht;

3° de onttrekking van de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot door hun eigenaar, los van enige handelstransactie, in het kader van hetzij een in artikel 12*bis*, eerste lid, bedoelde overbrenging van goederen, hetzij een vervoer of een verzending van die goederen buiten de Gemeenschap verricht door die eigenaar of voor zijn rekening.

Wanneer, los van enige handelstransactie, de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot zijn onttrokken door hun eigenaar en ofwel in België blijven ofwel buiten België maar binnen de Gemeenschap worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van hun eigenaar met het oog op een in artikel 12*bis*, tweede lid, 4°, 5° of 6°, bedoelde handeling of in het kader van de in artikel 12*ter* bedoelde regeling, wordt de belasting opeisbaar over de volgende handelingen waarvoor voorlopige vrijstelling werd verleend:

1° de handeling waarbij de goederen onder de regeling worden geplaatst door de eigenaar, evenals over de aan hem verstrekte diensten met betrekking tot die goederen, wanneer de goederen niet het voorwerp hebben uitgemaakt van enige levering onder bezwarende titel tijdens hun verblijf in het entrepot;

2° de levering van goederen aan die eigenaar, evenals de aan hem verstrekte diensten met betrekking tot die goederen, wanneer de goederen het voorwerp hebben uitgemaakt van één of meerdere leveringen onder bezwarende titel tijdens hun verblijf in het entrepot.

§ 6. Behoudens tegenbewijs, wordt eenieder die goederen onttrekt aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot verondersteld ze te hebben onttrokken onder de voorwaarden van paragraaf 5, derde lid.

Behoudens tegenbewijs, worden de tekorten van goederen in het entrepot ander dan douane-entrepot,

être sortis du régime de l'entrepôt autre que douanier dans les conditions du paragraphe 5, alinéa 3.

§ 7. Le Roi détermine les modalités d'application de la présente exemption en ce qui concerne le paiement de la taxe en cas de régularisation de cette exemption, la procédure de demande et de délivrance de l'autorisation visée au paragraphe 1er, alinéa 4, les obligations dans le chef des personnes qui sont concernées par l'application de cette exemption et les sanctions en cas d'infractions au présent régime d'exemption."

CHAPITRE 3

Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services

Art. 4

L'article 46 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 46. § 1er. Lorsque l'assujetti effectue dans l'exercice de son activité économique tant des opérations permettant la déduction sur la base de l'article 45 que d'autres opérations, les taxes ayant grevé les biens et les services qu'il utilise pour cette activité sont déductibles au prorata général du montant des premières opérations par rapport au montant total des opérations qu'il effectue. Il notifie préalablement à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée qu'il opère la déduction conformément à la présente disposition.

Le prorata général visé à l'alinéa 1er est fixé provisoirement, pour chaque année civile, d'après le montant des opérations réalisées au cours de l'année précédente. Lorsqu'une telle référence fait défaut ou n'est pas significative, le prorata est estimé provisoirement par l'assujetti d'après ses prévisions d'exploitation.

Le prorata est fixé de manière définitive pour chaque année civile sur la base des opérations réalisées au cours de l'année civile en question.

verondersteld te zijn onttrokken aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot onder de voorwaarden van paragraaf 5, derde lid.

§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van deze vrijstelling wat betreft de voldoening van de belasting in geval van regularisatie van de vrijstelling, de procedure voor de aanvraag en de uitreiking van de in paragraaf 1, vierde lid, bedoelde vergunning, de verplichtingen in hoofde van de personen die betrokken zijn bij de toepassing van deze vrijstelling en de sancties in geval van overtreding van deze vrijstellingsregeling."

HOOFDSTUK 3

Uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan

Art. 4

Artikel 46 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, wordt vervangen als volgt:

"Art. 46. § 1. Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn economische activiteit ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 aanspraak op aftrek bestaat, wordt de belasting ter zake van de voor die activiteit gebruikte goederen en diensten in aftrek gebracht volgens het algemeen verhoudingsgetal gevormd door het bedrag van de laatstbedoelde handelingen ten opzichte van het totale bedrag van de door de betrokkene verrichte handelingen. Hij stelt de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde voorafgaandelijk in kennis dat hij zijn recht op aftrek uitoefent in overeenstemming met deze bepaling.

Voor elk kalenderjaar wordt het in het eerste lid bedoelde algemeen verhoudingsgetal voorlopig vastgesteld aan de hand van het bedrag van de handelingen die in de loop van het vorige jaar werden verricht. Wanneer een dergelijke referentie ontbreekt of niet relevant is, wordt het verhoudingsgetal voorlopig door de belastingplichtige geraamd uitgaande van zijn exploitatievooruitzichten.

Het verhoudingsgetal wordt voor elk kalenderjaar definitief vastgesteld op basis van de tijdens dat kalenderjaar uitgevoerde handelingen.

L'assujetti notifie les proratas visés aux alinéas 2 et 3 à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée.

Si le prorata général définitif visé à l'alinéa 3 est supérieur au prorata général provisoire visé à l'alinéa 2, l'assujetti peut opérer une déduction supplémentaire égale à la différence entre la déduction calculée selon le prorata définitif et celle qui a été calculée selon le prorata provisoire. Dans le cas inverse, l'assujetti doit opérer le reversement d'un montant de taxe égal à la différence constatée.

L'assujetti qui, au 31 décembre 2023, opère la déduction conformément l'alinéa 1er, effectue la notification visée à l'alinéa 1er avant le 1er juillet 2024.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l'assujetti peut, sur la base d'une notification préalable à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services.

Pour l'application du présent paragraphe, on entend par "affectation réelle de tout ou partie des biens et des services" le fait pour l'assujetti de destiner des biens et des services acquis soit exclusivement au secteur d'activité permettant la déduction, soit exclusivement au secteur ne permettant pas la déduction, soit encore à ces deux secteurs d'activité.

L'assujetti visé à l'alinéa 1er applique un ou plusieurs proratas spéciaux de déduction pour les biens et les services qu'il destine tant au secteur d'activité permettant la déduction qu'au secteur ne permettant pas la déduction. L'assujetti détermine ces proratas spéciaux de déduction conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er, ou sur la base de critères alternatifs objectifs et vérifiables.

L'assujetti notifie les proratas visés à l'alinéa 3 à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée.

L'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services lorsque l'application du prorata visé au paragraphe 1er aboutit à créer des inégalités dans l'application de la taxe.

De belastingplichtige brengt de in het tweede en het derde lid bedoelde verhoudingsgetallen ter kennis aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

Indien het in het derde lid bedoelde definitieve algemeen verhoudingsgetal groter is dan het in het tweede lid bedoelde voorlopige algemeen verhoudingsgetal, mag de belastingplichtige een bijkomende aftrek verrichten die gelijk is aan het verschil tussen de aftrek berekend overeenkomstig het definitieve verhoudingsgetal en de aftrek berekend overeenkomstig het voorlopige verhoudingsgetal. In het tegenovergestelde geval moet de belastingplichtige een bedrag aan belasting terugstorten gelijk aan het vastgestelde verschil.

De belastingplichtige die, op 31 december 2023, het recht op aftrek uitoefent overeenkomstig het eerste lid, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 1 juli 2024.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of een gedeelte daarvan" verstaan de bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat, hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat, dan wel voor die beide sectoren samen.

De in het eerste lid bedoelde belastingplichtige past één of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe voor de goederen en diensten die hij bestemt zowel voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat, als voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat. De belastingplichtige stelt die bijzondere verhoudingsgetallen vast overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, of op basis van alternatieve objectieve en verifieerbare criteria.

De belastingplichtige brengt de in het derde lid bedoelde verhoudingsgetallen ter kennis aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoelde verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

L'assujetti qui, au 31 décembre 2022, opère la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, effectue la notification visée à l'alinéa 1er avant le 1er juillet 2023.

§ 3. Le Roi détermine les modalités d'application du présent article, en ce qui concerne la forme de la notification préalable visée au paragraphe 1er, alinéa 1er et au paragraphe 2, alinéa 1er, ainsi que des notifications visées au paragraphe 1er, alinéas 4 et 6 et au paragraphe 2, alinéas 4 et 6, le délai dans lequel ces notifications interviennent, la procédure suivant laquelle l'administration peut contester les éléments repris dans la notification visée au paragraphe 2, alinéa 1er et celle suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2."

Art. 5

Dans l'article 49 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 14 octobre 2018, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la phrase liminaire, le mot "notamment" est abrogé;

b) le 4° est remplacé par ce qui suit:

"4° la manière dont et la mesure dans laquelle les déductions et les révisions sont opérées conformément à l'article 46, § 1er, en ce compris les opérations à exclusion du prorata visé à l'article 46, § 1er, pour éviter qu'il ne crée des inégalités dans l'application de la taxe;"

c) l'article est complété par le 6° rédigé comme suit:

"6° la manière dont les proratas spéciaux de déduction sont communiqués à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée par les assujettis qui exercent également des activités ou effectuent des opérations qui ne sont pas considérées comme étant des opérations visées à l'article 2."

De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 1 juli 2023.

§ 3. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, met betrekking tot de vorm van de in paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 2, eerste lid, bedoelde voorafgaandelijke kennisgeving alsook de in paragraaf 1, vierde en zesde lid en paragraaf 2, vierde en zesde lid, bedoelde kennisgevingen, de termijn waarin die kennisgevingen gebeuren, de procedure volgens dewelke de administratie de bestanddelen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde kennisgeving kan betwisten en degene volgens dewelke de belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid."

Art. 5

In artikel 49 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin worden de woorden "onder meer" opgeheven;

b) de bepaling onder 4° wordt vervangen als volgt:

"4° de wijze waarop en de mate waarin de aftrek en de herziening worden verricht overeenkomstig artikel 46, § 1, met inbegrip van de handelingen die uit het in artikel 46, § 1, bedoelde verhoudingsgetal moeten worden gesloten opdat dat niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden;"

c) het artikel wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

"6° de wijze waarop de bijzondere verhoudingsgetallen worden meegedeeld aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde door de belastingplichtigen die ook werkzaamheden of handelingen verrichten die niet als in artikel 2 bedoelde handelingen worden aangemerkt."

CHAPITRE 4

**Obligations en matière de TVA
concernant l'attribution et la communication
du numéro d'identification à la TVA,
en matière de facturation et en ce qui concerne
la liste annuelle des clients assujettis**

Art. 6

Dans l'article 50, § 1er, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 2 avril 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le 2°, phrase liminaire, les mots “qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services ne leur ouvrant aucun droit à déduction” sont remplacés par les mots “qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction”;

b) dans le 4°, les mots “qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction,” sont insérés entre les mots “tout assujetti” et les mots “lorsqu'il est redevable”;

c) dans le 5°, les mots “tout assujetti établi en Belgique” sont remplacés par les mots “tout assujetti établi en Belgique qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction et”.

Art. 7

À l'article 53^{quater} du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, ou § 3, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services et à leurs clients.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification

HOOFDSTUK 4

**Btw-verplichtingen inzake de toekenning en
de mededeling van het btw-identificatienummer,
inzake facturering en
inzake de jaarlijkse lijst
van belastingplichtige afnemers**

Art. 6

In artikel 50, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 2°, inleidende zin, worden de woorden “die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben” vervangen door de woorden “die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben”;

b) in de bepaling onder 4°, worden de woorden “die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft,” ingevoegd tussen de woorden “elke belastingplichtige” en “als hij schuldenaar is”;

c) in de bepaling onder 5° worden de woorden “elke belastingplichtige gevestigd in België” vervangen door de woorden “elke in België gevestigde belastingplichtige die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft en”.

Art. 7

In artikel 53^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° en 3°, of § 3, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, delen hun btw-identificatienummer mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer

à la TVA à leurs fournisseurs et leurs prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes:

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un État membre de la Communauté à destination d'un autre État membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, sauf lorsque les conditions visées à l'article 25*quinquies*, § 3, alinéa 3 sont remplies;

2° les livraisons de biens expédiés ou transportés à destination de la Belgique sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, lorsque les assujettis visés à l'alinéa 1er effectuent une acquisition intracommunautaire de biens conformément à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 3°;

3° les prestations de services qui ont lieu en Belgique mais sont effectuées pour un établissement des assujettis visés à l'alinéa 1er situé en dehors de la Belgique;

4° les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu dans un État membre autre que la Belgique.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients par rapport aux livraisons de biens et aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces assujettis à l'exception des opérations pour lesquelles le régime particulier visé aux articles 58*ter* à 58*quinquies* est appliqué et pour lesquelles une facture doit être émise en vertu de l'article 53, § 2, alinéas 1er et 5.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis visés à cet alinéa, établis à l'étranger et disposant d'un établissement stable en Belgique, ne sont pas tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients pour les livraisons de biens et les prestations de services effectuées en Belgique lorsque la livraison de biens ou la prestation de services est effectuée par un établissement de l'assujetti à l'étranger et que l'établissement stable en Belgique n'intervient pas dans la livraison de biens ou la prestation de services.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56*bis* et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils effectuent des acquisitions intracommunautaires de biens s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.

niet mee aan hun leveranciers en dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:

1° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG, behalve wanneer de in artikel 25*quinquies*, § 3, derde lid bedoelde voorwaarden zijn vervuld;

2° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd naar België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG wanneer de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen overeenkomstig artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 3°, een intracommunautaire verwerving van goederen verrichten;

3° de diensten die plaatsvinden in België maar worden verricht voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen;

4° de leveringen van goederen en de diensten die plaatsvinden in een andere lidstaat dan België.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die belastingplichtigen, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58*ter* tot en met artikel 58*quinquies* bedoelde bijzondere regeling en waarvoor op grond van artikel 53, § 2, eerste en vijfde lid, een factuur moet worden uitgereikt.

In afwijking van het eerste lid zijn de in dat lid bedoelde in het buitenland gevestigde belastingplichtigen met een vaste inrichting in België er niet toe gehouden hun btw-identificatienummer mee te delen aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden in België wanneer de levering van het goed of de dienst wordt verricht door een vestiging van de belastingplichtige in het buitenland en de vaste inrichting in België niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst.

In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56*bis* en 57 bedoelde bijzondere regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer zij intracommunautaire verwervingen van goederen verrichten, indien zij de in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56*bis* et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.º;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les personnes identifiées à TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 2°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:

1° lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, ou § 2, alinéa 1er, 1°;

2° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, alinéa 1er, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers.

Les assujettis identifiés à TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:

1° lorsqu'ils sont redevables de la taxe en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, alinéa 1er, 2°, ou de produits soumis à accise lorsque leurs acquisitions intracommunautaires de biens ne sont pas soumises à la taxe, conformément à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 2, 2°;

2° lorsqu'ils sont redevables de la taxe en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°;

3° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8*bis*, § 2, alinéa 1er, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers et expédiés ou transportés par ou pour le compte du fournisseur, lorsqu'ils soumettent à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens conformément à l'article 25*ter*, § 1er, alinéa 1er.

Par dérogation à l'alinéa 2, les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction ne peuvent

In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56*bis* en 57 bedoelde bijzondere regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkoop van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:

1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting in België;

2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8*bis*, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land.

De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:

1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar zijn van de belasting, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van in artikel 8*bis*, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of van accijnsproducten wanneer hun intracommunautaire verwervingen van andere goederen krachtens artikel 25*ter*, § 1, tweede lid, 2°, niet aan de belasting onderworpen zijn;

2° wanneer zij krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting;

3° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8*bis*, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land en verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, wanneer zij hun intracommunautaire verwervingen van goederen overeenkomstig artikel 25*ter*, § 1, eerste lid, aan de belasting onderwerpen.

In afwijking van het tweede lid mogen de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben,

pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 1er, et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°, alinéa 2.°;

3° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°, à leurs fournisseurs ou prestataires de services et à leurs clients.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes:

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un État membre de la Communauté à destination d'un autre État membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, sauf lorsque les conditions visées à l'article 25quinquies, § 3, alinéa 3 sont remplies;

2° les prestations de services pour un établissement des membres visés à l'alinéa 1er situé en dehors de la Belgique;

3° les prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par les membres visés à l'alinéa 1er.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à leurs clients par rapport aux livraisons de biens ou aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces membres, à l'exclusion des opérations pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58quater est appliqué.

Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent à leurs fournisseurs ou à leurs prestataires de services et à leurs clients le sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 2, alinéa 2, lorsque:

1° cette unité TVA est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intra-communautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, ou des produits soumis

hun btw-identificatienummer niet meedelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkopen van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend.”;

3° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen hun in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde sub-btw-identificatienummer, mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers of dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:

1° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG, behalve wanneer de in artikel 25quinquies, § 3, derde lid bedoelde voorwaarden zijn vervuld;

2° de diensten voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde leden;

3° de diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door de in het eerste lid bedoelde leden.

In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die leden, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58quater bedoelde bijzondere regeling.

De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en hun klanten het in artikel 50, § 2, tweede lid, bedoelde sub-btw-identificatienummer mee, wanneer:

1° die btw-eenheid krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar is van de belasting, behalve in geval van intra-communautaire verwervingen van in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of

à accise lorsque ses acquisitions intracommunautaires de biens ne sont pas soumises à la taxe, conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°;

2° cette unité TVA est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°;

3° les membres de cette unité TVA effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services.”;

4° dans le paragraphe 5, les mots “ou fournisseurs” sont remplacés par les mots “et leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services.”

Art. 8

À l'article 53^{quinquies} du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juillet 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Les assujettis suivants sont tenus de transmettre chaque année à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée une liste indiquant, pour chaque membre d'une unité TVA au sens de l'article 4, § 2 et pour chaque assujetti qui doit être identifié aux fins de la TVA, autre que celui qui effectue exclusivement des opérations exemptées de la taxe en vertu de l'article 44, auquel ils ont livré des biens ou fourni des services au cours de l'année précédente, le montant total de ces opérations ainsi que le montant total des taxes portées en compte:

1° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2;

2° les membres d'une unité TVA visés à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°;

3° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3°;

4° les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent

accijnsproducten wanneer haar intracommunautaire verwervingen van andere goederen krachtens artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, niet aan de belasting onderworpen zijn;

2° die btw-eenheid krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar is van de belasting;

3° de leden van die btw-eenheid diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.”;

4° in paragraaf 5, worden de woorden “of leveranciers” vervangen door de woorden “en hun leveranciers of hun dienstverrichters.”

Art. 8

In artikel 53^{quinquies}, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De volgende belastingplichtigen zijn gehouden om jaarlijks aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde een lijst over te maken waarin voor elk lid van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, en voor iedere belastingplichtige die voor btw-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, met uitzondering van degene die uitsluitend handelingen verricht die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, aan wie ze in de loop van het vorige jaar diensten hebben verstrekt of goederen hebben geleverd, het totale bedrag van die handelingen alsmede het totale bedrag van de op die handelingen in rekening gebrachte belasting zijn vermeld:

1° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2;

2° de leden van een in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde btw-eenheid;

3° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen;

4° de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten zijn

dans le pays par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2;

5° les autres assujettis non établis en Belgique visés à l'article 50, § 3.;

2° dans l'alinéa 3, les mots "phrase liminaire," sont insérés entre les mots "des opérations visées à l'alinéa 1er," et "n'est pas tenu".

Art. 9

Dans l'article 55, § 6, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 7 mars 2002, les mots "ou son prestataire de services" sont insérés entre les mots "son fournisseur" et les mots "dont il établit l'identité".

Art. 10

Dans l'article 60, § 5, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 17 décembre 2012, les mots "ou du prestataire de services" sont insérés entre les mots "du fournisseur" et les mots "ou de l'émetteur de la facture".

Art. 11

Dans le texte français de l'article 70, § 2, alinéa 2, du même Code, les mots "le fournisseur" sont chaque fois remplacés par les mots "le fournisseur ou le prestataire de services".

Art. 12

L'article 7 entre en vigueur le premier jour du mois qui suit la date de publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

CHAPITRE 5

Redevable de la TVA et redevable solidaire de la TVA, en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques

Art. 13

À l'article 51 du même Code, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la

vertegenwoordigd door een overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf erkende persoon;

5° de andere in artikel 50, § 3, bedoelde niet in België gevestigde belastingplichtigen.;

2° in het derde lid worden de woorden "inleidende zin," ingevoegd tussen de woorden "in het eerste lid" en de woorden "bedoelde handelingen".

Art. 9

In artikel 55, § 6, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 maart 2002, worden de woorden "of zijn dienstverrichter" ingevoegd tussen de woorden "zijn leverancier" en de woorden "wiens identiteit hij aantoont".

Art. 10

In artikel 60, § 5, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 17 december 2012, worden de woorden "of de dienstverrichter" ingevoegd tussen de woorden "de leverancier" en de woorden "of de uitreiker van de factuur".

Art. 11

In de Franse tekst van artikel 70, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "*le fournisseur*" telkens vervangen door de woorden "*le fournisseur ou le prestataire de services*".

Art. 12

Artikel 7 treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

HOOFDSTUK 5

Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces

Art. 13

In artikel 51 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd

loi du 17 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “un assujetti qui dispose d’un établissement stable en Belgique” sont remplacés par les mots “un fournisseur ou prestataire de services qui dispose d’un établissement stable en Belgique”;

2° dans le texte français du paragraphe 4, les mots “du prestataire” sont insérés entre les mots “du fournisseur de biens ou” et les mots “de services”.

Art. 14

À l’article 51*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juillet 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte français du paragraphe 2, les mots “ou son prestataire de services” sont insérés entre les mots “son fournisseur” et les mots “, dont il établit l’identité”;

2° il est inséré un paragraphe 3*bis* rédigé comme suit:

“§ 3*bis*. Tout assujetti qui, au sens de l’article 5 *ter* du règlement d’exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d’exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée, facilite, par l’utilisation d’une interface électronique telle qu’une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique est solidairement tenu au paiement de la taxe due sur ces livraisons envers l’État avec le fournisseur qui en est redevable en vertu de l’article 51, § 1er, 1°, lorsqu’il n’est pas de bonne foi ou lorsqu’il a commis une faute ou une négligence en lien avec les livraisons de biens suivantes:

1° des livraisons de biens dont le lieu de départ et d’arrivée de l’expédition ou du transport se situent en Belgique, des livraisons sans transport en Belgique et des ventes à distance intracommunautaires de biens:

a) effectuées par des assujettis non établis dans la Communauté en faveur d’acquéreurs assujettis visés à l’article 1er, § 20, 1°;

bij de wet van 17 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “een belastingplichtige die in België een vaste inrichting heeft” vervangen door de woorden “een leverancier of dienstverrichter die in België een vaste inrichting heeft”;

2° in de Franse tekst van paragraaf 4, worden de woorden “du prestataire” ingevoegd tussen de woorden “du fournisseur de biens ou” en de woorden “de services”.

Art. 14

In artikel 51*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst van paragraaf 2, worden de woorden “ou son prestataire de services” ingevoegd tussen de woorden “son fournisseur” en de woorden “, dont il établit l’identité”;

2° er wordt een paragraaf 3*bis* ingevoegd, luidende:

“§ 3*bis*. Elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen die in België plaatsvinden faciliteert in de zin van artikel 5 *ter* van de Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, is tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar van is, wanneer hij niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot de volgende leveringen van goederen:

1° leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is, leveringen zonder vervoer in België en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen:

a) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde belastingplichtige afnemers;

b) effectuées par des assujettis établis dans la Communauté en faveur des acquéreurs visés à l'article 1er, § 20, 1°;

2° des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers, contenus dans des envois d'une valeur intrinsèque dépassant 150 euros lorsque le fournisseur agit comme destinataire des biens à l'importation.

Sous réserve de l'article 55, § 4, alinéa 2, l'assujetti visé à l'alinéa 1er est, pour l'application de cet alinéa, réputé:

1° avoir été négligent lorsqu'il n'a pas vérifié, avant le début de la facilitation et, par la suite, au moins une fois par année civile, si le fournisseur qui a effectué les livraisons de biens visées à l'alinéa 1er dispose d'un numéro d'identification à la TVA valide, qui lui a été attribué conformément à l'article 50, § 1er, 1° ou 3° ou qui lui a été attribué par un autre État membre conformément à l'article 369 *quinquies* de la directive 2006/112/CE;

2° ne pas être de bonne foi lorsqu'il n'a pas:

a) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une première fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, mis en demeure cet assujetti de se conformer à ces obligations;

b) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une deuxième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, mis à nouveau en demeure ce fournisseur de se conformer à ces obligations;

c) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une troisième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à

b) verricht door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde afnemers;

2° afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro, wanneer de leverancier optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer.

Onder voorbehoud van artikel 55, § 4, tweede lid, wordt de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige voor de toepassing van dit lid geacht:

1° nalatig te zijn geweest wanneer hij, vóór de aanvang van de facilitering en vervolgens minstens één maal per kalenderjaar, niet heeft nagegaan of de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt, dat aan hem overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3°, werd toegekend of dat aan hem overeenkomstig artikel 369 *quinquies* van Richtlijn 2006/112/EG werd toegekend door een andere lidstaat;

2° niet te goeder trouw te zijn wanneer hij niet:

a) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die belastingplichtige heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;

b) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier opnieuw heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;

c) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met

ces opérations, exclu ce fournisseur de l'utilisation de l'interface électronique.

La communication visée à l'alinéa 2, 2°, a) à l'assujetti visé à l'alinéa 1er est également notifiée au fournisseur visé dans cette communication selon les modalités déterminées par le Roi. Ce fournisseur peut contester les sérieux soupçons repris dans cette communication en introduisant une réclamation administrative à l'adresse électronique, dans le délai et selon les modalités déterminées par le Roi."

Art. 15

L'article 51*bis*, § 3*bis*, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, tel qu'inséré par l'article 14, 2°, de la présente loi, est applicable aux taxes qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2024.

CHAPITRE 6

Régime particulier des exploitants agricoles

Art. 16

À l'article 57 du même Code, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Le régime particulier visé au présent article est applicable aux exploitants agricoles, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, qui effectuent des livraisons de produits de leur exploitation ou des prestations de services agricoles.

Est un exploitant agricole au sens de l'alinéa 1er, l'assujetti qui se livre à:

1° l'agriculture générale, la culture maraîchère, fruitière, florale et des plantes ornementales, la production de champignons, de semences et de plants, et la viticulture;

2° l'élevage du bétail, de la volaille de basse-cour et des lapins, et l'apiculture;

3° l'exploitation de pépinières;

4° la sylviculture.

betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten.

De in het tweede lid, 2°, a), bedoelde mededeling aan de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige wordt eveneens ter kennis gebracht aan de in die mededeling bedoelde leverancier overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten. Die leverancier kan de in die mededeling opgenomen ernstige vermoedens betwisten door een administratief bezwaar in te dienen op het elektronische adres, binnen de termijn en overeenkomstig de modaliteiten, zoals bepaald door de Koning."

Art. 15

Artikel 51*bis*, § 3*bis*, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, zoals ingevoegd bij artikel 14, 2°, van deze wet, is van toepassing op de belasting die opeisbaar is vanaf 1 januari 2024.

HOOFDSTUK 6

Bijzondere regeling voor landbouwondernemers

Art. 16

In artikel 57 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De in dit artikel bedoelde bijzondere regeling is van toepassing op de landbouwondernemers, met uitzondering van de in artikel 4, § 2, bedoelde btw-eenheden, die producten van hun bedrijf leveren of landbouwdiensten verrichten.

Wordt als landbouwondernehmer aangemerkt in de zin van het eerste lid, de belastingplichtige wiens bedrijvigheid bestaat in:

1° algemene landbouw, groenteteelt, fruitteelt, bloemeteelt, sierplantenteelt, champignonteelt, teelt van zaai- en pootgoed en druiventeelt;

2° veeteelt, pluimveeteelt, konijnenteelt en bijenteelt;

3° boomkweek;

4° bosbouw.

L'exploitant agricole visé à l'alinéa 1er est soumis au régime particulier établi par le présent article:

1° quand il livre en l'état ou après leur avoir fait subir une transformation primaire qui relève normalement des exploitations agricoles, des biens qu'il a produits ou des animaux qu'il a élevés en sa qualité d'exploitant agricole;

2° quand il fournit des services en exécution de contrats de culture ou d'élevage ayant pour objet des biens ou des animaux dont la livraison serait visée au 1° si l'exploitant agricole les produisait ou les élevait pour son propre compte;

3° quand il fournit, comme entraide agricole, des services non visés au 2°, sans utiliser des machines autres que celles qui ne servent qu'exceptionnellement à des travaux pour autrui;

4° quand il livre des biens qu'il a utilisés dans son exploitation, en ce compris les biens d'investissement;

5° quand il accorde à une exploitation d'engraissement d'animaux, contre rémunération, une autorisation pour l'épandage du lisier ou du fumier sur des terres agricoles ou lorsqu'il enlève, contre rémunération, le lisier ou le fumier dans une telle exploitation d'engraissement en vue de l'épandre sur des terres agricoles de cette exploitation ou d'un autre agriculteur ou sur ses propres terres agricoles;

6° quand il enlève, contre rémunération, des produits agricoles ou horticoles avariés en vue de les répandre sur des terres agricoles;

7° quand il cède de manière temporaire des quotas de production;

8° quand il cède des quotas d'émissions relatifs à l'exploitation agricole;

9° quand il cède des droits aux primes dans le cadre de la Politique Agricole Commune;

10° quand il fournit des services qui concourent à la production de produits agricoles ou forestiers à l'exclusion des travaux de boisement pour le compte d'exploitants forestiers ou de vendeurs de bois et des travaux de culture ou de récolte effectués pour le compte d'autres agriculteurs.

De in het eerste lid bedoelde landbouwondernemer is onderworpen aan de bij dit artikel ingestelde bijzondere regeling:

1° wanneer hij door hem in zijn hoedanigheid van landbouwondernemer voortgebrachte producten of geteelde dieren levert, in de staat waarin hij ze heeft voortgebracht of geteeld of na ze onderworpen te hebben aan een primaire verwerking die normaal bij de landbouwbedrijven behoort;

2° wanneer hij diensten verstrekt ter uitvoering van overeenkomsten van contractteelt of contractmesterij met betrekking tot goederen of dieren waarvan de levering bedoeld zou zijn in de bepaling onder 1° indien de landbouwondernemer ze voor eigen rekening zou voortbrengen of telen;

3° wanneer hij, als onderlinge landbouwhulp, andere dan in de bepaling onder 2° bedoelde diensten verstrekt en daarbij geen andere machines gebruikt dan die welke slechts uitzonderlijk dienen voor werk voor anderen;

4° wanneer hij goederen levert die hij in zijn bedrijf heeft gebruikt, met inbegrip van de bedrijfsmiddelen;

5° wanneer hij aan een veeteeltbedrijf tegen vergoeding toelaat al dan niet vloeibare dierlijke mest op landbouwgronden uit te spreiden of wanneer hij tegen vergoeding al dan niet vloeibare dierlijke mest ophaalt bij een dergelijk bedrijf om het uit te spreiden op landbouwgronden van dat bedrijf of van een andere landbouwer dan wel op zijn landbouwgronden;

6° wanneer hij tegen vergoeding bedorven of beschadigde land- of tuinbouwproducten ophaalt om het op landbouwgronden uit te spreiden;

7° wanneer hij tijdelijk productiequota overdraagt;

8° wanneer hij emissierechten met betrekking tot de landbouwonderneming overdraagt;

9° wanneer hij premierechten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid overdraagt;

10° wanneer hij diensten verricht die bijdragen tot het voortbrengen van landbouw- of bosbouwproducten met uitzondering van de bebossingswerkzaamheden voor rekening van bosuitbaters of houthandelaren en bebouwings- of oogstwerken uitgevoerd voor rekening van andere landbouwers.

Par dérogation à l'alinéa 3, le présent régime particulier n'est pas applicable aux ventes à distance intracommunautaires de biens effectuées dans les conditions de l'article 15, § 2.°;

2° il est inséré un paragraphe 1^{er}bis rédigé comme suit:

“§ 1^{er}bis. L'exploitant agricole visé au paragraphe 1er n'est pas tenu, en ce qui concerne l'exercice de cette activité, aux obligations en matière de facturation, de déclaration et de paiement de la taxe qui incombent aux assujettis, à l'exception des obligations résultant des opérations intracommunautaires qu'il réalise.”;

3° il est inséré un paragraphe 1^{er}ter rédigé comme suit:

“§ 1^{er}ter. Sans pour autant perdre le bénéfice du présent régime particulier pour les opérations visées au paragraphe 1er qu'il réalise dans l'exercice de son activité économique, l'exploitant agricole peut réaliser les opérations énumérées à l'alinéa 2 lorsque pour ces opérations, il est soumis au régime normal de la taxe ou, le cas échéant, au régime particulier visé à l'article 56, dans les conditions suivantes:

1° ces opérations sont liées de par leur nature à son activité principale d'exploitant agricole;

2° le chiffre d'affaires, hors TVA, généré par ces opérations ne dépasse pas, au cours de l'année civile en cours et n'a pas dépassé, au cours de l'année civile qui précède, trente p.c. du chiffre d'affaires total de l'exploitant agricole.

Sont visées à l'alinéa 1er, 1°, les opérations suivantes:

1° les livraisons de biens et les prestations de services qui ont pour objet des produits ou des animaux visés au paragraphe 1er, alinéa 3, 1°, et non soumis au taux de six p.c., à l'exclusion des tabacs bruts ou non manufacturés. Le régime particulier visé au présent article reste cependant applicable aux livraisons de ces produits ou de ces animaux qui sont faites aux groupements coopératifs de producteurs organisant des criées de produits agricoles agréés par l'autorité compétente;

2° l'exécution de travaux immobiliers saisonniers tels que le grenailage ou le déneigement des routes pour le compte d'une commune, les travaux de boisement pour le compte d'exploitants forestiers ou de vendeurs de bois et les travaux de culture ou de récolte effectués pour le compte d'autres agriculteurs;

In afwijking van het derde lid, is deze bijzondere regeling niet van toepassing ten aanzien van de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht onder de voorwaarden van artikel 15, § 2.°;

2° een paragraaf 1bis wordt ingevoegd, luidende:

“§ 1bis. De in paragraaf 1 bedoelde landbouwondernemer is er ten aanzien van die werkzaamheid niet toe gehouden de verplichtingen na te leven die op het stuk van facturering, aangifte en voldoening van de belasting, aan belastingplichtigen zijn opgelegd, met uitzondering van de verplichtingen die voortvloeien uit de intracommunautaire handelingen die ze verrichten.”;

3° een paragraaf 1ter wordt ingevoegd, luidende:

“§ 1ter. Zonder het voordeel van deze bijzondere regeling te verliezen voor de in paragraaf 1 bedoelde handelingen die hij in de uitoefening van zijn economische activiteit verricht, mag de landbouwondernemer de in het tweede lid opgesomde handelingen verrichten wanneer hij voor die handelingen onderworpen is aan de normale regeling van de belasting ofwel, in voorkomend geval, aan de bijzonder regeling voorzien in artikel 56, onder de hierna volgende voorwaarden:

1° die handelingen zijn uit hun aard verbonden met zijn hoofdactiviteit als landbouwondernemer;

2° de omzet, exclusief btw, van die handelingen bedraagt gedurende het lopende kalenderjaar en bedroeg gedurende het voorafgaande kalenderjaar niet meer dan dertig pct. van de totale omzet van de landbouwondernemer.

In het eerste lid, 1°, worden de volgende handelingen bedoeld:

1° de leveringen van goederen en de diensten die betrekking hebben op in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde producten of dieren die niet onderworpen zijn aan het tarief van zes pct., met uitzondering van ruwe en niet tot verbruik bereide tabak. De in dit artikel bedoelde bijzondere regeling blijft evenwel gelden voor de leveringen van die producten of die dieren aan de door de bevoegde overheid erkende coöperatieve producentenverenigingen van landbouwproducten;

2° het verrichten van seizoengebonden werk in onroerende staat zoals het strooien van grind of het ruimen van sneeuw op de wegen voor rekening van een gemeente, bebossingswerkzaamheden voor rekening van bosuitbaters of houthandelaren en bebouwings- of oogstwerken uitgevoerd voor rekening van andere landbouwers;

3° la vente d'électricité produite via l'exploitation;

4° la cession de certificats verts relatifs à l'électricité produite via l'exploitation;

5° la cession de certificats d'énergie thermique ou de cogénération produite via l'exploitation;

6° la livraison de biens visés au paragraphe 1er, alinéa 3, 1°, qui ont subi une transformation autre que primaire ainsi qu'à titre accessoire, la livraison des mêmes biens ou de biens visés au paragraphe 1er, alinéa 3, 1°, produits par un autre exploitant agricole;

7° la location de lots de chasse;

8° la location d'éléments essentiels ou de l'ensemble des éléments de l'exploitation agricole lorsque l'agriculteur poursuit son activité agricole avec d'autres éléments de l'exploitation;

9° les prestations de services ayant pour objet le calcul de la superficie de parcelles agricoles et le prélèvement d'échantillons de sol;

10° les prestations de services dans les fermes pédagogiques et dans les fermes thérapeutiques et de travail adapté;

11° la mise à disposition de logements meublés au sein de l'exploitation et, plus généralement, le tourisme à la ferme;

12° les services de restaurant au sein de l'exploitation.

Le présent paragraphe est applicable aux ventes à distance intracommunautaires de biens visés au paragraphe 1er, alinéa 3, 1°.”;

4° le paragraphe 7 est remplacé par ce qui suit:

“§ 7. Le Roi règle les modalités d'application du présent article en ce qui concerne les pourcentages forfaitaires de compensation, les mentions et les modalités de délivrance du document délivré par l'acheteur ou le preneur assujetti à l'exploitant agricole et les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime.”;

5° l'article 57 est complété par un paragraphe 9 rédigé comme suit:

3° de verkoop van de via het bedrijf geproduceerde elektriciteit;

4° de overdracht van groene stroomcertificaten met betrekking tot de via het bedrijf geproduceerde elektriciteit;

5° de overdracht van via het bedrijf geproduceerde thermische energie of warmtekrachtkoppelingcertificaten;

6° de levering van goederen bedoeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, die een andere dan primaire verwerking hebben ondergaan evenals de levering, op toekomstige wijze, van dezelfde goederen of van in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde goederen die door een andere landbouwondernemer werden voortgebracht;

7° de verpachting van jachtgebieden;

8° de verhuur van substantiële of een geheel van meerdere bestanddelen van het landbouwbedrijf wanneer de landbouwer zijn landbouwactiviteit voortzet met andere delen van het bedrijf;

9° de diensten die bestaan in het opmeten van landbouwpercelen en het nemen van grondstalen;

10° de diensten op educatieve boerderijen en zorgboerderijen;

11° de terbeschikkingstelling van gemeubeld logies binnen het bedrijf en, meer algemeen, het hoevertoerisme;

12° de restaurantdiensten binnen het bedrijf.

Deze paragraaf is van toepassing op de in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde intracommunautaire afstandsverkoop van goederen.”;

4° paragraaf 7 wordt vervangen als volgt:

“§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel met betrekking tot de forfaitaire compensatiepercentages, de vermeldingen en de uitreikingsmodaliteiten van het door de belastingplichtige koper of ontvanger uitgereikte document aan de landbouwondernemer en de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren.”;

5° artikel 57 wordt aangevuld met een paragraaf 9, luidende:

“§ 9. L’exploitant agricole qui ne remplit pas les conditions visées au paragraphe 1^{er}ter, alinéa 1er, ou qui réalise des opérations autres que celles qui sont visées aux paragraphes 1er, alinéa 3 et 1^{er}ter, perd le bénéfice du présent régime pour l’ensemble de son activité économique. Il est alors soumis au régime normal de la taxe pour l’ensemble de son activité économique, sauf à appliquer le régime particulier visé à l’article 56bis.

Dans les cas qui entraînent des distorsions de concurrence, l’exploitant agricole qui est étroitement lié sur les plans financier, économique et de l’organisation avec une ou plusieurs personnes, indépendantes du point de vue juridique et non soumises au présent régime particulier, est exclu, par l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, de ce régime particulier.”

CHAPITRE 7

Prescription de l’action en recouvrement de la taxe

Art. 17

L’article 81bis, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999, remplacé par la loi-programme du 22 décembre 2008 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 novembre 2022, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La prescription visée à l’alinéa 3, 2°, n’est acquise au plus tôt qu’à l’expiration de l’année civile qui suit celle au cours de laquelle la décision relative à l’action judiciaire est coulée en force de chose jugée.”

Art. 18

L’article 84ter du même Code, inséré par la loi du 15 mars 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 84ter. Lorsqu’elle se propose d’appliquer le délai de prescription prévu à l’article 81bis, § 1er, alinéa 4, l’administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée est tenue, à peine de nullité du redressement, sur la base d’indices de fraude, de notifier au préalable, par écrit, à la personne concernée, les présomptions de fraude qui existent, à son endroit, pour la période en cause.”

“§ 9. De landbouwondernemer die de in paragraaf 1ter, eerste lid, bedoelde voorwaarden niet vervult of die andere dan de in paragrafen 1, derde lid en 1ter bedoelde handelingen verricht, verliest het voordeel van deze regeling voor zijn gehele economische activiteit. In dat geval is hij onderworpen aan de normale regeling van de belasting voor zijn gehele economische activiteit, tenzij hij de in artikel 56bis bedoelde bijzondere regeling toepast.

In de gevallen die concurrentievervalsingen teweegbrengen, wordt de landbouwondernemer, die financieel, economisch en organisatorisch nauw verbonden is met één of meerdere personen die juridisch gezien zelfstandig zijn en niet aan deze bijzondere regeling zijn onderworpen, door de administratie die belast is met de belasting over de toegevoegde waarde, uitgesloten van deze bijzondere regeling.”

HOOFDSTUK 7

Verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting

Art. 17

Artikel 81bis, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999, vervangen bij de programawet van 22 december 2008 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De verjaring bedoeld in het derde lid, 2°, treedt ten vroegste in na het verstrijken van het kalenderjaar na het jaar waarin de rechterlijke beslissing met betrekking tot de rechtsvordering in kracht van gewijsde is gegaan.”

Art. 18

Artikel 84ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 maart 1999 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 84ter. Indien zij voornemens is de in artikel 81bis, § 1, vierde lid, bepaalde verjaringstermijn toe te passen, moet de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, op basis van aanwijzingen van fraude, voorafgaandelijk aan de betrokkene schriftelijk kennis geven van de vermoedens van fraude die tegen hem bestaan in de betreffende periode.”

Art. 19

L'article 84ter du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, tel que remplacé par l'article 18 de la présente loi, est applicable aux taxes qui sont exigibles à partir du 1er janvier 2023.

CHAPITRE 8

**Obligations
des prestataires de services de paiement**

Art. 20

L'article 93^{duodecies}/4, inséré par la loi du 7 avril 2023, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 93^{duodecies}/4. L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée conserve dans un système électronique national les informations visées à l'article 93^{duodecies}/3 jusqu'au 31 décembre de la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle elles ont été mises à disposition conformément à l'article 93^{duodecies}/1, § 4, 2°, en vue de pouvoir contrôler la correcte application des obligations des prestataires de services de paiement et de pouvoir fusionner ces informations avec d'autres données déjà disponibles en vue de réaliser des contrôles fiscaux ciblés sur la base d'indicateurs de risque.”

Art. 21

L'article 20 entre en vigueur le 1er janvier 2024.

CHAPITRE 9

**Taux réduit de TVA pour les médicaments
à usage humain ou vétérinaire**

Art. 22

Dans la rubrique XVII du tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, remplacée par l'arrêté royal du 25 avril 1990 et modifiée en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 juillet 2003, le point 1 est remplacé par ce qui suit:

“1. a) Les médicaments tels que définis à l'article 1er, § 1er, 1), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain:

Art. 19

Artikel 84ter van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, zoals vervangen bij artikel 18 van deze wet, is van toepassing op de belasting die opeisbaar is vanaf 1 januari 2023.

HOOFDSTUK 8

**Verplichtingen
van betalingsdienstaanbieders**

Art. 20

Artikel 93^{duodecies}/4, ingevoegd bij de wet van 7 april 2023, wordt vervangen als volgt:

“Art. 93^{duodecies}/4. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde bewaart de in artikel 93^{duodecies}/3 bedoelde informatie in een nationaal elektronisch systeem tot en met 31 december van het vijfde jaar na het jaar waarin die gegevens overeenkomstig artikel 93^{duodecies}/1, § 4, 2°, ter beschikking werden gesteld, om de correcte toepassing van de verplichtingen van de betalingsdienstaanbieders te kunnen controleren en om die gegevens te kunnen samenvoegen met andere reeds beschikbare gegevens om gerichte fiscale controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren.”

Art. 21

Artikel 20 treedt in werking op 1 januari 2024.

HOOFDSTUK 9

**Verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen
voor menselijk en diergeneeskundig gebruik**

Art. 22

In rubriek XVII van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, vervangen bij het koninklijk besluit van 25 april 1990 en laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wordt punt 1 vervangen als volgt:

“1. a) De geneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 1, § 1, 1), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik:

— pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été octroyée, soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

— en ce qui concerne les médicaments homéopathiques et les médicaments traditionnels à base de plantes, qui peuvent être mis sur le marché après qu'ils ont été enregistrés ou autorisé au moyen d'une autorisation, émise soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

b) Les médicaments vétérinaires tels que définis à l'article 4, 1), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE:

— pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été octroyée, conformément à l'article 5, paragraphe 1, du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE;

— en ce qui concerne les médicaments vétérinaires homéopathiques, qui peuvent être mis sur le marché après qu'ils ont été enregistrés ou autorisés au moyen d'une autorisation, émise soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de ce règlement ou de la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;

c) Le sang et les dérivés de sang:

— d'origine humaine, visés à l'article 1er, § 2, de la loi du 5 juillet 1994 relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine, destinés à être utilisés pour la transfusion à l'humain ou pour un autre usage thérapeutique ou prophylactique, non visés sous a);

— d'origine animale, destinés à être utilisés pour la transfusion à l'animal ou pour un autre usage vétérinaire, non visé sous b);

d) Les préparations magistrales et officinales par les pharmaciens:

— waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

— wanneer het homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen betreft, die in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd of vergund door middel van een vergunning die werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of door zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

b) De diergeneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 4, 1., van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG:

— waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG;

— wanneer het homeopathische diergeneesmiddelen betreft, die in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd of vergund door middel van een vergunning die werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die verordening of van de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;

c) Bloed en bloedderivaten:

— van menselijke oorsprong, bedoeld in artikel 1, § 2, van de wet van 5 juli 1994 betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong, bestemd om te worden gebruikt voor transfusie bij de mens of voor een ander therapeutisch of profylactisch gebruik, en die niet bedoeld zijn onder a);

— van dierlijke oorsprong, bestemd om te worden gebruikt voor transfusie bij een dier of voor een ander diergeneeskundig gebruik en dat niet bedoeld is onder b);

d) De magistrale en de officinale bereidingen van de apotheker, bestemd voor:

— à usage humain, telles que visées à l'article 6^{quater}, § 3, 1°) et 2°), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain;

— à usage vétérinaire, telles que visées à l'article 2, paragraphe 6, b) et c), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE."

CHAPITRE 10

Taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires

Art. 23

Dans la rubrique XXIII du tableau A de l'annexe au même arrêté, remplacée par l'arrêté royal du 25 mars 1998 et modifiée en dernier lieu par la loi du 5 juillet 2022, le point 13 est remplacé par ce qui suit:

"13. Les prothèses capillaires sur prescription d'un médecin traitant ou d'un dermatologue visées à la partie II, titre 1er, chapitre I, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 23 novembre 2021 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des prestations pharmaceutiques visées à l'article 34, alinéa 1er, 5° a), 19°, 20° et 20bis de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, lorsqu'elles sont destinées à l'allègement des conséquences d'une maladie chronique ou de longue durée ou d'une incapacité."

Art. 24

L'article 23 produit ses effets le 1er février 2022.

CHAPITRE 11

Taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion

Art. 25

La rubrique XXIIIbis du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par la loi du 4 mai 1999 et remplacée par l'arrêté royal du 20 septembre 2000, confirmé par la loi du 5 août 2003, est remplacée par ce qui suit:

— menselijk gebruik, zoals bedoeld in artikel 6^{quater}, § 3, 1°) en 2°), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik;

— diergeneeskundig gebruik, zoals bedoeld in artikel 2, lid 6, b) en c), van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG."

HOOFDSTUK 10

Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen

Art. 23

In rubriek XXIII van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, vervangen bij het koninklijk besluit van 25 maart 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juli 2022, wordt punt 13 vervangen als volgt:

"13. Haarprothesen bedoeld in deel II, titel 1, hoofdstuk I, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 23 november 2021 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 5° a), 19°, 20° en 20bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, op voorschrift van de behandelende arts of dermatoloog, wanneer ze bestemd zijn voor het verlichten van de gevolgen van een chronische of langdurige ziekte of van een beperking."

Art. 24

Artikel 23 heeft uitwerking met ingang van 1 februari 2022.

HOOFDSTUK 11

Verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen

Art. 25

Rubriek XXIIIbis van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999 en vervangen bij het koninklijk besluit van 20 september 2000, bekrachtigd bij de wet van 5 augustus 2003, wordt vervangen als volgt:

“XXIIIbis. Biens livrés par des organismes à caractère social

§ 1er. Le taux réduit de six p.c. est applicable aux livraisons de biens effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion des livraisons:

1° de l'or d'investissement;

2° des biens visés à l'article 35, alinéa 1er, du Code;

3° des biens visés à l'article 44, § 3, 1°, du Code, lorsque leur livraison est taxée;

4° des biens acquis pour être utilisés comme biens d'investissement;

5° des objets d'art, de collection ou d'antiquité.

§ 2. L'application du taux réduit de six p.c. est réservée aux organismes:

1° de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace économique européen;

2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;

3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;

4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;

5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.

“XXIIIbis. Leveringen van goederen door instellingen met sociaal oogmerk

§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de levering van goederen verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van de leveringen van:

1° beleggingsgoud;

2° in artikel 35, eerste lid, van het Wetboek bedoelde goederen;

3° in artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek bedoelde goederen wanneer de levering ervan wordt belast;

4° goederen verkregen om te worden gebruikt als investeringsgoederen;

5° kunstvoorwerpen en de voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten.

§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:

1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;

2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;

3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;

4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;

5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.

§ 3. L'application du taux réduit de six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:

1° l'organisme visé au paragraphe 2 doit limiter son activité à la seule vente de biens visés au paragraphe 1er, qu'il recueille, à titre gratuit, auprès de particuliers ou d'entreprises, par collecte à domicile ou autrement;

2° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;

3° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.

§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux livraisons de biens exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont exclues du bénéfice du taux réduit visé dans la présente rubrique et suivent leur propre régime tarifaire."

Art. 26

La rubrique XXXV du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par la loi du 4 mai 1999, remplacée par l'arrêté royal du 20 septembre 2000, confirmé par la loi du 5 août 2003, est remplacée par ce qui suit:

"XXXV. Services fournis par des organismes à caractère social

§ 1er. Le taux réduit de six p.c. est applicable aux prestations de services effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion:

1° des travaux immobiliers visés à l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code;

2° des opérations visées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A;

3° des travaux d'entretien ou de réparation des biens visés à l'article 35 du Code, en ce compris les fournitures

§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:

1° de in paragraaf 2 bedoelde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de verkoop van goederen bedoeld in paragraaf 1, die zij gratis ontvangt van particulieren of ondernemingen, door middel van ophaling aan huis of op een andere manier;

2° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke handelingen in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;

3° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.

§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten leveringen van goederen, maar deze laatste leveringen zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling."

Art. 26

Rubriek XXXV van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, vervangen bij het koninklijk besluit van 20 september 2000, bekrachtigd bij de wet van 5 augustus 2003, wordt vervangen als volgt:

"XXXV. Diensten verricht door instellingen met sociaal oogmerk

§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de diensten verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van:

1° in artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek bedoelde werk in onroerende staat;

2° in de rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A bedoelde handelingen;

3° onderhoud en herstelling van in artikel 35 van het Wetboek bedoelde goederen, met inbegrip van

des pièces détachées, équipements et accessoires utilisés pour l'exécution de ces travaux.

§ 2. L'application du taux réduit de six p.c. est réservée aux organismes:

1° de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace économique européen;

2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;

3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;

4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;

5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.

§ 3. L'application du taux réduit de six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:

1° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;

2° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.

de leveringen van onderdelen, uitrustingsstukken en toebehoren die worden gebruikt voor de uitvoering van die werken.

§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:

1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;

2° die geenszins het stelselmatig streven naar winst-bejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;

3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;

4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;

5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.

§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:

1° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke handelingen in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;

2° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.

§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux prestations de services exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont alors exclues du bénéfice du taux réduit visé dans cette rubrique et suivent leur propre régime tarifaire.”

CHAPITRE 12

Taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général

Art. 27

Dans la rubrique XXXI, § 2, du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 18 juillet 1986, confirmé par la loi du 30 décembre 1988 et remplacée par l'arrêté royal du 30 septembre 1992, confirmé par la loi du 28 décembre 1992, les mots “en séjour de jour et de nuit” sont chaque fois remplacés par les mots “en séjour de jour, de nuit ou de jour et de nuit”.

Art. 28

Dans la rubrique XXXIII, § 1er, du tableau A de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 30 septembre 1992, confirmé par la loi du 28 décembre 1992 et modifiée en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2021, les mots “en séjour de jour et de nuit” sont chaque fois remplacés par les mots “en séjour de jour, de nuit ou de jour et de nuit”.

Art. 29

Dans la rubrique X, § 1er, du tableau B de l'annexe au même arrêté, insérée par l'arrêté royal du 17 mars 1992, confirmé par la loi du 28 juillet 1992, remplacée par l'arrêté royal du 29 décembre 1992, confirmé par la loi du 22 juillet 1993 et modifiée en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les mots “en séjour de jour et de nuit” sont chaque fois remplacés par les mots “en séjour de jour, de nuit ou de jour et de nuit”.

Art. 30

Le présent chapitre est applicable aux opérations visées dans les rubriques XXXI, § 2 et XXXIII, § 1er, du tableau A et X, § 1er, du tableau B de l'annexe au même arrêté pour lesquelles la taxe est exigible

§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten diensten, maar die diensten zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling.”

HOOFDSTUK 12

Verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang

Art. 27

In rubriek XXXI, § 2, van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1986, bekrachtigd bij de wet van 30 december 1988 en vervangen bij het koninklijk besluit van 30 september 1992, bekrachtigd bij de wet van 28 december 1992, worden de woorden “in dag- en nachtverblijf” telkens vervangen door de woorden “in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf”.

Art. 28

In rubriek XXXIII, § 1, van tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 september 1992, bekrachtigd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2021, worden de woorden “in dag- en nachtverblijf” telkens vervangen door de woorden “in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf”.

Art. 29

In rubriek X, § 1, van tabel B van de bijlage bij hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 17 maart 1992, bekrachtigd bij de wet van 28 juli 1992, vervangen bij het koninklijk besluit van 29 december 1992, bekrachtigd bij de wet van 22 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “in dag- en nachtverblijf” telkens vervangen door de woorden “in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf”.

Art. 30

Dit hoofdstuk is van toepassing op de handelingen bedoeld in de rubrieken XXXI, § 2 en XXXIII, § 1, van tabel A en X, § 1, van tabel B van de bijlage bij hetzelfde besluit waarvoor de belasting overeenkomstig de

conformément aux articles 22 et 22bis, § 1er, du Code à partir du 1er janvier 2024.

Donné à Bruxelles, le 20 septembre 2023

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

artikelen 22 en 22bis, § 1, van het Wetboek opeisbaar is vanaf 1 januari 2024.

Gegeven te Brussel, 20 september 2023

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
<u>Code de TVA</u>	<u>Code de TVA</u>
Chapitre 2. – Régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier	Chapitre 2. – Régime d'exemption d'entrepôt autre que douanier
Article 39 ^{quater}	Article 39 ^{quater}
§ 1 ^{er} . Sont exemptées de la taxe:	§ 1 ^{er} . Sont exemptées de la taxe:
1° les importations, les acquisitions intracommunautaires et les livraisons de biens qui sont placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier;	1° les importations, les acquisitions intracommunautaires et les livraisons de biens qui sont placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier;
2° les livraisons de biens qui ont été placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, avec maintien de ce régime;	2° les livraisons de biens qui ont été placés sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, avec maintien de ce régime;
3° les prestations de services, autres que celles exemptées par application des articles 41 et 42, qui se rapportent à des biens qui font l'objet des opérations visées sous 1° ou qui se trouvent en Belgique sous le régime de l'entrepôt autre que douanier. (alinéa 1 ^{er})	3° les prestations de services, autres que celles exemptées par application des articles 41 et 42, qui se rapportent à des biens qui font l'objet des opérations visées sous 1° ou qui se trouvent en Belgique sous le régime de l'entrepôt autre que douanier. (alinéa 1 ^{er})
	Les prestations de services visées à l'alinéa 1er, 3° qui se rapportent à des biens qui se trouvent sous le régime de l'entrepôt autre que douanier, sont limitées aux opérations qui seraient autorisées par la réglementation douanière communautaire si ces biens se trouvaient sous le régime de l'entrepôt douanier. (alinéa 2)
	L'exemption visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux prestations de services visées à l'alinéa 2 qui se rapportent à des biens qui ont fait l'objet d'une livraison sans maintien du régime d'entrepôt autre que douanier. (alinéa 3)
	L'application du régime de l'entrepôt autre que douanier est subordonnée, en ce qui concerne le placement de biens sous ce régime et les services réalisés sur ces biens avant leur placement sous ce régime, à la délivrance d'une autorisation accordée à l'entreposeur établi en

	Belgique par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée. (alinéa 4)
Le Roi fixe les limites et les conditions d'application de la présente exemption et peut à cet effet déroger aux articles 16, § 1 ^{er} , 17, 22, § 1 ^{er} , 22bis, 24 et 25sexies. (alinéa 2)	Le Roi fixe les limites et les conditions d'application de la présente exemption et peut à cet effet déroger aux articles 16, § 1er, 17, 22, § 1er, 22bis, 24 et 25sexies. (alinéa 2, ancien)
§ 2. Aux fins du présent article, sont considérés comme entrepôts autres que douaniers:	§ 2. Aux fins du présent article, sont considérés comme entrepôts autres que douaniers:
1° pour les produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 4, point 11, de la directive 2008/118/CE;	1° pour les produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique et définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262;
2° pour les biens autres que les produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique et définis comme tels par le Roi.	2° pour les biens autres que les produits soumis à accise:
-	a) pour les biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de produits soumis à accise, les endroits situés en Belgique définis comme entrepôts fiscaux au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262 où sont produits ou transformés, en suspension de droits d'accise, des produits soumis à accise;
-	b) pour les biens autres que ceux visés sous a) et importés en Belgique au sens de l'article 23, les endroits situés en Belgique définis comme entrepôts douaniers par la réglementation communautaire;
-	c) pour les biens autres que ceux visés sous a) et b), les endroits agréés par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée.
-	§ 3. Le placement de biens sous le régime de l'entrepôt autre que douanier est limité pour les biens importés en Belgique au sens de l'article 23, aux mêmes biens que ceux qui peuvent être admis sous le régime de l'entrepôt douanier par les dispositions douanières communautaires en vigueur. (alinéa 1 ^{er})
	Le placement de biens sous le régime de l'entrepôt autre que douanier est limité pour les biens autres que ceux visés à l'alinéa 1 ^{er} aux biens suivants:

	1° l'étain repris sous le code NC 8001;
	2° le cuivre repris sous les codes NC 7402, 7403, 7405, 7407 et 7408);
	3° le zinc repris sous les codes NC 7901 et 7905;
	4° le nickel repris sous le code NC 7502;
	5° l'aluminium repris sous le code NC 7601;
	6° le plomb repris sous le code NC 7801;
	7° l'indium repris sous les codes NC 8112 92 et 8112 99;
	8° les céréales reprises sous les codes NC 1001 à 1005, 1006 en ce qui concerne uniquement le riz brut, 1007 et 1008;
	9° les grains et fruits oléagineux repris sous les codes NC 1201 à 1207, les noix de coco, noix du Brésil et noix de cajou reprises sous le code NC 0801, les autres fruits à coques repris sous le code NC 0802 et les olives reprises sous le code NC 0711 20;
	10° les graines et semences reprises sous les codes NC 1201 à 1207;
	11° le café non torréfié repris sous les codes NC 0901 11 00 et 0901 12 00;
	12° le thé repris sous le code NC 0902;
	13° le cacao, en fèves et brisures de fèves, bruts ou torréfiés, repris sous le code NC 1801;
	14° le sucre brut repris sous les codes NC: 1701 11 et 1701 12;
	15° le caoutchouc, sous formes primaires ou en plaques, feuilles ou bandes, repris sous les codes NC 4001 et 4002;
	16° la laine reprise sous le code NC 5101;
	17° les produits chimiques en vrac repris sous les codes NC repris aux chapitres 28 et 29 et les codes NC 3824 90 92, 3824 90 93 et 3824 90 96;

	18° les polymères de l'éthylène, sous formes primaires, repris sous le code NC 3901;
	19° les polymères de propylène ou d'autres oléfines, sous formes primaires, repris sous le code NC 3902;
	20° les polymères du styrène, sous formes primaires, repris sous le code NC 3903;
	21° les polymères du chlorure de vinyle ou d'autres oléfines halogénées, sous formes primaires, repris sous le code NC 3904;
	22° les polyacétals, autres polyéthers et résines époxydes, sous formes primaires; les polycarbonates, résines alkydes, polyesters allyliques et autres polyesters, sous formes primaires, repris sous le code NC 3907;
	23° les produits énergétiques, à l'exclusion du gaz livré par le réseau de distribution de gaz naturel, dans les conditions prévues à l'article 14bis, repris sous les codes NC 2707, 2709, 2710 et 2711;
	24° l'alcool éthylique repris sous le code NC 2207;
	25° le biodiésel et ses mélanges repris sous le code NC 3826 00;
	26° l'argent repris sous le code NC 7106;
	27° l'or, à l'exception de l'or d'investissement défini à l'article 1 ^{er} , § 8, repris sous le code NC 7108;
	28° le platine, le palladium et le rhodium repris respectivement sous les codes NC 7110 11 00, 7110 21 00 et 7110 31 00;
	29° les pommes de terre reprises sous le code NC 0701;
	30° les graisses et huiles végétales et leurs fractions, brutes, raffinées, mais non chimiquement modifiées, reprises sous les codes NC 1507 à 1515;
	31° le tabac brut repris sous le code NC 2401;

	32° les pâtes de bois reprises sous le code NC 4703;
	33° le coton brut repris sous le code NC 5201;
	34° le sucre blanc cristallisé repris sous le code NC 1701 99;
	35° le tellure repris sous le code NC 2804 50;
	36° le sélénium repris sous le code NC 2804 90;
	37° l'iridium repris sous le code NC 7110 41;
	38° le ruthénium repris sous le code NC 7110 41;
	39° le cobalt repris sous le code NC 8105;
	40° le bismuth repris sous le code NC 8106;
	41° le cadmium repris sous le code NC 8107;
	42° l'antimoine repris sous le code NC 8110;
	43° le germanium repris sous le code NC 8112 30);
	44° les demi-produits en fer ou en acier non allié repris sous le code NC 7207;
	45° le gallium repris sous le code NC 8112. (alinéa 2)
	Sont exclus du régime de l'entrepôt autre que douanier les biens qui sont destinés à être livrés au stade du commerce de détail. (alinéa 3)
-	§ 4. Lorsque des produits soumis à accise ou des biens destinés à entrer dans la production ou la transformation de produits soumis à accise ont accès au régime de l'entrepôt autre que douanier conformément au paragraphe 3 et sont déposés ou se trouvent dans un endroit situé en Belgique et défini comme entrepôt fiscal au sens de l'article 3, point 11), de la directive (UE) 2020/262, ils sont réputés être sous le régime de l'entrepôt autre que douanier. Le régime prend fin lors de la mise à la consommation des biens en matière de droits d'accise ou lors de la sortie physique des biens de l'entrepôt fiscal.

-	§ 5. L'exemption des opérations visées au paragraphe 1 ^{er} est octroyée à titre provisoire. <i>(alinéa 1er)</i>
	Cette exemption devient définitive pour les opérations qui précèdent:
	1° une livraison de biens à titre onéreux avec maintien du régime de l'entrepôt autre que douanier;
	2° la sortie des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier par l'assujetti qui effectue une livraison de biens à titre onéreux visée à l'article 10, § 1 ^{er} ;
	3° la sortie des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier par leur propriétaire, indépendamment de toute transaction commerciale, dans le cadre soit d'un transfert de biens visé à l'article 12bis, alinéa 1 ^{er} , soit d'un transport ou d'une expédition de ces biens en dehors de la Communauté effectué par ledit propriétaire ou pour son compte. <i>(alinéa 2)</i>
	Lorsque, indépendamment de toute transaction commerciale, les biens sont sortis du régime de l'entrepôt autre que douanier par leur propriétaire et restent en Belgique ou sont expédiés ou transportés par leur propriétaire ou pour son compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté pour les besoins d'une opération visée à l'article 12bis, alinéa 2, 4°, 5° ou 6° ou dans le cadre du régime visé à l'article 12ter, la taxe devient exigible sur les opérations suivantes pour lesquelles une exemption à titre provisoire a été accordée:
	1° l'opération de placement des biens sous le régime par ledit propriétaire, ainsi que sur les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens n'ont fait l'objet d'aucune livraison à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt;
	2° la livraison des biens qui a été consentie à ce propriétaire, ainsi que les prestations de services relatives à ces biens qui lui ont été rendues, dès lors que les biens ont fait l'objet d'une ou de plusieurs livraisons à titre onéreux pendant leur séjour en entrepôt. <i>(alinéa 3)</i>

-	§ 6. Jusqu'à preuve du contraire, toute personne qui sort des biens du régime de l'entrepôt autre que douanier est présumée les avoir sortis dans les conditions du paragraphe 5, alinéa 3. <i>(alinéa 1er)</i>
	Jusqu'à preuve du contraire, les biens manquants dans un entrepôt autre que douanier sont présumés être sortis du régime de l'entrepôt autre que douanier dans les conditions du paragraphe 5, alinéa 3. <i>(alinéa 2)</i>
-	§ 7. Le Roi détermine les modalités d'application de la présente exemption en ce qui concerne le paiement de la taxe en cas de régularisation de cette exemption, la procédure de demande et de délivrance de l'autorisation visée au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 4, les obligations dans le chef des personnes qui sont concernées par l'application de cette exemption et les sanctions en cas d'infractions au présent régime d'exemption.
Chapitre 3. – Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services	Chapitre 3. – Exercice du droit à déduction suivant le prorata général ou selon l'affectation réelle de tout ou partie des biens et services
Article 46	Article 46
§ 1 ^{er} . Lorsque l'assujetti effectue dans l'exercice de son activité économique tant des opérations permettant la déduction sur la base de l'article 45 que d'autres opérations, les taxes ayant grevé les biens et les services qu'il utilise pour cette activité sont déductibles au prorata du montant des premières opérations par rapport au montant total des opérations qu'il effectue.	§ 1 ^{er} . Lorsque l'assujetti effectue dans l'exercice de son activité économique tant des opérations permettant la déduction sur la base de l'article 45 que d'autres opérations, les taxes ayant grevé les biens et les services qu'il utilise pour cette activité sont déductibles au prorata du montant des premières opérations par rapport au montant total des opérations qu'il effectue. Il notifie préalablement à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée qu'il opère la déduction conformément à la présente disposition. (alinéa 1er)
-	Le prorata général visé à l'alinéa 1er est fixé provisoirement, pour chaque année civile, d'après le montant des opérations réalisées au cours de l'année précédente. Lorsqu'une telle référence fait défaut ou n'est pas significative, le prorata est estimé provisoirement par l'assujetti d'après ses prévisions d'exploitation. (alinéa 2)

-	Le prorata est fixé de manière définitive pour chaque année civile sur la base des opérations réalisées au cours de l'année civile en question. <i>(alinéa 3)</i>
-	L'assujetti notifie les proratas visés aux alinéas 2 et 3 à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée. <i>(alinéa 4)</i>
-	Si le prorata général définitif visé à l'alinéa 3 est supérieur au prorata général provisoire visé à l'alinéa 2, l'assujetti peut opérer une déduction supplémentaire égale à la différence entre la déduction calculée selon le prorata définitif et celle qui a été calculée selon le prorata provisoire. Dans le cas inverse, l'assujetti doit opérer le reversement d'un montant de taxe égal à la différence constatée. <i>(alinéa 5)</i>
-	L'assujetti qui, au 31 décembre 2023, opère la déduction conformément à l'alinéa 1 ^{er} , effectue la notification visée à l'alinéa 1 ^{er} avant le 1 ^{er} juillet 2024. <i>(alinéa 6)</i>
§ 2. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , l'assujetti peut, sur la base d'une notification préalable à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services. <i>(alinéa 1er)</i>	
-	§ 2. Par dérogation au paragraphe 1 ^{er} , l'assujetti peut, sur la base d'une notification préalable à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services. <i>(alinéa 1er)</i>
-	Pour l'application du présent paragraphe, on entend par "affectation réelle de tout ou partie des biens et des services" le fait pour l'assujetti de destiner des biens et des services acquis soit exclusivement au secteur d'activité permettant la déduction, soit exclusivement au secteur ne permettant pas la déduction, soit encore à ces deux secteurs d'activité. <i>(alinéa 2)</i>
-	L'assujetti visé à l'alinéa 1 ^{er} applique un ou plusieurs proratas spéciaux de déduction pour les biens et les services qu'il destine tant au secteur d'activité permettant la déduction qu'au secteur ne permettant pas la déduction. L'assujetti détermine ces proratas spéciaux de déduction conformément au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , ou sur la base de critères alternatifs objectifs et vérifiables. <i>(alinéa 3)</i>

-	L'assujetti notifie les proratas visés à l'alinéa 3 à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée. (alinéa 4)
L'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services lorsque l'application du prorata visé au paragraphe 1 ^{er} aboutit à créer des inégalités dans l'application de la taxe. (alinéa 2)	L'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services lorsque l'application du prorata visé au paragraphe 1 ^{er} aboutit à créer des inégalités dans l'application de la taxe. (alinéa 5)
L'assujetti qui, au 31 décembre 2022, opère la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, effectue la notification visée à l'alinéa 1 ^{er} avant le 30 juin 2023. (alinéa 3)	L'assujetti qui, au 31 décembre 2022, opère la déduction suivant l'affectation réelle de tout ou partie des biens et des services, effectue la notification visée à l'alinéa 1 ^{er} avant le 1er juillet 2023. (alinéa 6)
Le Roi détermine les modalités d'application du présent paragraphe, en ce qui concerne la forme de la notification préalable et de la notification visée à l'alinéa 3, le délai dans lequel la notification préalable intervient et la procédure suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément à l'alinéa 2. (alinéa 4)	§ 3. Le Roi détermine les modalités d'application du présent article , en ce qui concerne la forme de la notification préalable visée au paragraphe 1er, alinéa 1er et au paragraphe 2, alinéa 1er, ainsi que des notifications visées au paragraphe 1er, alinéas 4 et 6 et au paragraphe 2, alinéas 4 et 6 , le délai dans lequel ces notifications interviennent, la procédure suivant laquelle l'administration peut contester les éléments repris dans la notification visée au paragraphe 2, alinéa 1er et celle suivant laquelle l'assujetti peut être tenu d'opérer la déduction suivant l'affectation réelle conformément au paragraphe 2, alinéa 2. (alinéa unique)
Article 49	Article 49
Le Roi fixe les conditions d'application des articles 45 à 48 en déterminant notamment:	Le Roi fixe les conditions d'application des articles 45 à 48 en déterminant:
1° le moment auquel le droit à déduction prend naissance;	1° le moment auquel le droit à déduction prend naissance;
2° les délais endéans lesquels et les modalités selon lesquelles les déductions sont opérées, calculées et révisées;	2° les délais endéans lesquels et les modalités selon lesquelles les déductions sont opérées, calculées et révisées;
3° la manière dont les déductions et révisions sont opérées et calculées lorsqu'une personne perd la qualité d'assujetti ou lorsque, étant un assujetti, des variations sont intervenues dans les éléments pris en considération pour le calcul des déductions;	3° la manière dont les déductions et révisions sont opérées et calculées lorsqu'une personne perd la qualité d'assujetti ou lorsque, étant un assujetti, des variations sont intervenues dans les éléments pris en considération pour le calcul des déductions;

4° les éléments à exclure du prorata visé à l'article 46, § 1 ^{er} , pour éviter qu'il ne crée des inégalités dans l'application de la taxe;	4° la manière dont et la mesure dans laquelle les déductions et les révisions sont opérées conformément à l'article 46, § 1er, en ce compris les opérations à exclure du prorata visé à l'article 46, § 1er, pour éviter qu'il ne crée des inégalités dans l'application de la taxe;
5° la manière dont les révisions doivent être opérées en ce qui concerne la taxe ayant grevé des bâtiments ou fractions de bâtiments, le cas échéant y compris le sol y attenant, donnés en location dans les conditions de l'article 44, § 3, 2°, d):	5° la manière dont les révisions doivent être opérées en ce qui concerne la taxe ayant grevé des bâtiments ou fractions de bâtiments, le cas échéant y compris le sol y attenant, donnés en location dans les conditions de l'article 44, § 3, 2°, d):
a) en cas d'inoccupation totale ou partielle du bâtiment ou de la fraction de bâtiment;	a) en cas d'inoccupation totale ou partielle du bâtiment ou de la fraction de bâtiment;
b) en cas de cession totale ou partielle de ces bâtiments ou fractions de bâtiments au cours du contrat de location et en cas de cession de bail;	b) en cas de cession totale ou partielle de ces bâtiments ou fractions de bâtiments au cours du contrat de location et en cas de cession de bail;
c) en cas de conclusion du contrat ou en fin de contrat de location.	c) en cas de conclusion du contrat ou en fin de contrat de location;
-	6° la manière dont les proratas spéciaux de déduction sont communiqués à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée par les assujettis qui exercent également des activités ou effectuent des opérations qui ne sont pas considérées comme étant des opérations visées à l'article 2.
Chapitre 4. – Obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis	Chapitre 4. – Obligations en matière de TVA concernant l'attribution et la communication du numéro d'identification à la TVA, en matière de facturation et en ce qui concerne la liste annuelle des clients assujettis
Article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er}	Article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er}
§ 1 ^{er} . L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, attribue un numéro d'identification à la TVA comprenant les lettres BE:	§ 1 ^{er} . L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, attribue un numéro d'identification à la TVA comprenant les lettres BE:
1° à tout assujetti établi en Belgique, à l'exception des assujettis visés aux articles 8 et 8bis et des assujettis n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction;	1° à tout assujetti établi en Belgique, à l'exception des assujettis visés aux articles 8 et 8bis et des assujettis n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction;

2° aux personnes morales non assujetties et, par dérogation au 1°, aux assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services ne leur ouvrant aucun droit à déduction:	2° aux personnes morales non assujetties et, par dérogation au 1°, aux assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction:
a) lorsqu'ils déclarent, conformément à l'article 53bis, § 1 ^{er} , faire une acquisition intracommunautaire de biens à la suite de laquelle le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , b), est dépassé;	a) lorsqu'ils déclarent, conformément à l'article 53bis, § 1 ^{er} , faire une acquisition intracommunautaire de biens à la suite de laquelle le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , b), est dépassé;
b) lorsqu'ils optent, conformément à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2, pour la taxation de toutes leurs acquisitions intracommunautaires de biens;	b) lorsqu'ils optent, conformément à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2, pour la taxation de toutes leurs acquisitions intracommunautaires de biens;
3° à tout assujetti non établi en Belgique qui:	3° à tout assujetti non établi en Belgique qui:
a) effectue des opérations visées par le Code lui ouvrant un droit à déduction pour lesquelles il est redevable de la taxe en Belgique en vertu des articles 51 et 52, à l'exception des assujettis qui n'effectuent que des opérations pour lesquelles ils se prévalent du régime particulier visé au titre XII, chapitre 6, section 2 ou 4, de la directive 2006/112/CE;	a) effectue des opérations visées par le Code lui ouvrant un droit à déduction pour lesquelles il est redevable de la taxe en Belgique en vertu des articles 51 et 52, à l'exception des assujettis qui n'effectuent que des opérations pour lesquelles ils se prévalent du régime particulier visé au titre XII, chapitre 6, section 2 ou 4, de la directive 2006/112/CE;
b) effectue dans un État membre autre que la Belgique des opérations pour lesquelles il se prévaut du régime particulier visé à l'article 58quater;	b) effectue dans un État membre autre que la Belgique des opérations pour lesquelles il se prévaut du régime particulier visé à l'article 58quater;
4° à tout assujetti lorsqu'il est redevable de la taxe conformément à l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°;	4° à tout assujetti qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction , lorsqu'il est redevable de la taxe conformément à l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°;
5° à tout assujetti établi en Belgique qui effectue des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services;	5° à tout assujetti établi en Belgique qui n'effectue que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne lui ouvrent aucun droit à déduction et qui effectue des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans

	un autre Etat membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services;
6° à tout membre d'une unité TVA au sens de l'article 4, § 2, qui est identifiée à la TVA conformément au 1°. Ce numéro d'identification constitue un sous-numéro d'identification à la TVA de l'unité TVA (<i>alinéa 1er</i>)	6° à tout membre d'une unité TVA au sens de l'article 4, § 2, qui est identifiée à la TVA conformément au 1°. Ce numéro d'identification constitue un sous-numéro d'identification à la TVA de l'unité TVA (<i>alinéa 1er</i>)
Article 53 ^{quater}	Article 53 ^{quater}
§ 1 ^{er} . Les assujettis identifiés à la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1° et 3° ou § 3, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, sont tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs et à leurs clients. (<i>alinéa 1er</i>)	§ 1 ^{er} . Les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1° et 3°, ou § 3, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services et à leurs clients. (<i>alinéa 1er</i>)
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés aux articles 56 ^{bis} et 57, ne peuvent pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs prestataires de services établis en Belgique qui exécutent un travail immobilier au sens de l'article 19, § 2 ou une opération y assimilée. Lorsque l'assujetti visé à l'article 56 ^{bis} ou 57 communique son numéro d'identification à la TVA, le prestataire de services est, sous réserve de collusion entre les parties, déchargé de sa responsabilité pour le paiement de la taxe. (<i>alinéa 2</i>)	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés à cet alinéa , ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs et leurs prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes :
-	1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un État membre de la Communauté à destination d'un autre État membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, sauf lorsque les conditions visées à l'article 25 ^{quinqies} , § 3, alinéa 3 sont remplies;
-	2° les livraisons de biens expédiés ou transportés ou à destination de la Belgique sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, lorsque les assujettis visés à l'alinéa 1 ^{er} effectuent une acquisition intracommunautaire conformément à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 3°;
-	3° les prestations de services qui ont lieu en Belgique mais sont effectuées pour un établissement des assujettis visés à l'alinéa 1 ^{er}

	situé en dehors de la Belgique;
-	4° les livraisons de biens et les prestations de services qui ont lieu dans un État membre autre que la Belgique. <i>(alinéa 2)</i>
-	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés à cet alinéa ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients par rapport aux livraisons de biens et aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces assujettis à l'exception des opérations pour lesquelles le régime particulier visé aux articles 58 ^{ter} à 58 ^{quinquies} est appliqué et pour lesquelles une facture doit être émise en vertu de l'article 53, § 2, alinéas 1 ^{er} et 5. <i>(alinéa 3)</i>
-	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés à cet alinéa, établis à l'étranger et disposant d'un établissement stable en Belgique, ne sont pas tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients pour les livraisons de biens et les prestations de services effectuées en Belgique lorsque la livraison de biens ou la prestation de services est effectuée par un établissement de l'assujetti à l'étranger et que l'établissement stable en Belgique n'intervient pas dans la livraison de biens ou la prestation de services. <i>(alinéa 4)</i>
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés aux articles 56 ^{bis} et 57 ne sont pas tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils effectuent des acquisitions intracommunautaires de biens s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2. <i>(alinéa 3)</i>	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56 ^{bis} et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils effectuent des acquisitions intracommunautaires de biens s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2. <i>(alinéa 5)</i>
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis visés aux articles 56 ^{bis} et 57 ne peuvent pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25 ^{ter} , § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , et s'ils	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les assujettis soumis aux régimes particuliers visés aux articles 56 ^{bis} et 57 ne communiquent pas leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25 ^{ter} , §

n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2. (<i>alinéa 4</i>)	1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2. (<i>alinéa 6</i>)
§ 2. Les personnes identifiées à la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 2°, ou § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°. (<i>alinéa 1er</i>)	§ 2. Les personnes identifiées à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:
-	1° lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, ou § 2, alinéa 1er, 1°;
-	2° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers. (<i>alinéa 1er</i>)
Les personnes identifiées à la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 4° et 5°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accise ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°. (<i>alinéa 2</i>)	Les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 4° et 5°, communiquent leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services:
[lorsqu'elles sont redevables de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accise ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°.]	1° lorsqu'ils sont redevables de la taxe en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, ou de produits soumis à accise lorsque leurs acquisitions intracommunautaires de biens ne sont pas soumises à la taxe, conformément à l'article 25ter, § 1er, alinéa 2, 2°; 2° lorsqu'ils sont redevables de la taxe en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°;
-	3° pour les livraisons de biens autres que des moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1er, 2°, ou des produits soumis à accise, importés de territoires tiers ou de pays tiers et expédiés ou transportés par ou pour le compte du fournisseur, lorsqu'ils soumettent à

	la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens conformément à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} . <i>(alinéa 2)</i>
-	Par dérogation à l'alinéa 2, les assujettis qui n'effectuent que des livraisons de biens ou des prestations de services qui sont exemptées en vertu de l'article 44 et qui ne leur ouvrent aucun droit à déduction ne peuvent pas communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs lorsqu'ils acquièrent des biens dans le cadre de ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers autres que des produits soumis à accise, s'ils n'ont pas dépassé le seuil de 11.200 euros visé à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 1 ^{er} , et s'ils n'ont pas exercé le droit d'option prévu à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°, alinéa 2.; <i>(alinéa 3)</i>
§ 3. Les assujettis identifiés à la taxe sur la valeur ajoutée en vertu de l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 5°, sont tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients lorsqu'ils effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre Etat membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services.	§ 3. Les assujettis identifiés à la taxe sur la valeur ajoutée en vertu de l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 5°, sont tenus de communiquer leur numéro d'identification à la TVA à leurs clients lorsqu'ils effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre Etat membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services.
§ 4. Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, sont tenus de communiquer à leurs fournisseurs et à leurs clients, le sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 6°. <i>(alinéa 1er)</i>	§ 4. Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent leur sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 6, à leurs fournisseurs ou prestataires de services et à leurs clients. <i>(alinéa 1er)</i>
-	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à la TVA à leurs fournisseurs ou prestataires de services, par rapport aux opérations suivantes:
-	1° les livraisons de biens expédiés ou transportés à partir d'un Etat membre de la Communauté à destination d'un autre Etat membre, autre que la Belgique, sous les conditions de l'article 138, paragraphe 1, de la directive 2006/112/CE, sauf lorsque les conditions visées à l'article 25quinquies, § 3, alinéa 3 sont remplies;

-	2° les prestations de services pour un établissement des membres visés à l'alinéa 1 ^{er} situé en dehors de la Belgique;
-	3° les prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par les membres visés à l'alinéa 1 ^{er} . (alinéa 2)
-	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , les membres visés à cet alinéa ne communiquent pas leur sous-numéro d'identification à leurs clients par rapport aux livraisons de biens ou aux prestations de services qui ont lieu en dehors de la Belgique et pour lesquelles la taxe est due par ces membres, à l'exclusion des opérations pour lesquelles le régime particulier visé à l'article 58quater est appliqué. (alinéa 3)
Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent à leurs fournisseurs et à leurs clients le sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 2, alinéa 2, lorsque cette unité est redevable de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accise ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°, ou lorsque les membres effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services. (alinéa 2)	Les membres de l'unité TVA au sens de l'article 4, § 2, communiquent à leurs fournisseurs ou à leurs prestataires de services et à leurs clients le sous-numéro d'identification à la TVA visé à l'article 50, § 2, alinéa 2, lorsque:
<i>[lorsque cette unité est redevable de la taxe en Belgique en vertu de l'article 51, § 1er, 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de produits soumis à accise ou de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, ou en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1er, 1°]</i>	1° cette unité TVA est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 2°, sauf en cas d'acquisitions intracommunautaires de moyens de transport neufs visés à l'article 8bis, § 2, alinéa 1 ^{er} , 2°, ou des produits soumis à accise lorsque ses acquisitions intracommunautaires de biens ne sont pas soumises à la taxe, conformément à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 2°;
	2° cette unité TVA est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°;
<i>[lorsque les membres effectuent des prestations de services qui, conformément aux dispositions</i>	3° les membres de cette unité TVA effectuent des prestations de services qui, conformément

<i>communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services]</i>	aux dispositions communautaires, sont réputées avoir lieu dans un autre État membre et pour lesquelles la taxe est due par le preneur de services. (alinéa 4)
§ 5. Les assujettis qui n'étant pas établis en Belgique, y ont fait agréer un représentant responsable conformément à l'article 55, § 1 ^{er} ou § 2, ou qui sont représentés par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, doivent, en outre, pour les opérations qu'ils réalisent ou qui leur sont fournies en Belgique, communiquer à leurs clients ou fournisseurs les nom ou dénomination et adresse de leur représentant responsable en Belgique ou de la personne préalablement agréée qui les représente.	§ 5. Les assujettis qui n'étant pas établis en Belgique, y ont fait agréer un représentant responsable conformément à l'article 55, § 1 ^{er} ou § 2, ou qui sont représentés par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, doivent, en outre, pour les opérations qu'ils réalisent ou qui leur sont fournies en Belgique, communiquer à leurs clients et leurs fournisseurs ou leurs prestataires de services les nom ou dénomination et adresse de leur représentant responsable en Belgique ou de la personne préalablement agréée qui les représente.
Article 53quinquies	Article 53quinquies
Les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1°, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 3°, les membres d'une unité TVA visés à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 6°, les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent dans le pays par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, et les autres assujettis non établis en Belgique que vise l'article 50, § 3, sont tenus de faire connaître chaque année, à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, pour chaque membre d'une unité TVA et pour chaque assujetti, autre que celui qui effectue exclusivement des opérations exemptées de la taxe en vertu de l'article 44, qui doit être identifié à la TVA et auquel ils ont livré des biens ou fourni des services au cours de l'année précédente, le montant total de ces opérations ainsi que le montant total des taxes portées en compte. <i>(alinéa 1er)</i>	Les assujettis suivants sont tenus de transmettre chaque année, à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée une liste indiquant , pour chaque membre d'une unité TVA au sens de l'article 4, § 2 et pour chaque assujetti qui doit être identifié aux fins de la TVA , autre que celui qui effectue exclusivement des opérations exemptées de la taxe en vertu de l'article 44, auquel ils ont livré des biens ou fourni des services au cours de l'année précédente, le montant total de ces opérations ainsi que le montant total des taxes portées en compte:
-	1° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2;
-	2° les membres d'une unité TVA visés à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 6°;

-	3° les assujettis identifiés à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 3°;
-	4° les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent dans le pays par une personne préalablement agréée conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2;
-	5° les autres assujettis non établis en Belgique visés à l'article 50, § 3. (alinéa 1 ^{er})
Les membres d'une unité TVA, au sens de l'article 4, § 2 qui est identifiée à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1°, sont, en outre, tenus de faire connaître chaque année à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, le montant total des opérations qu'ils ont réalisées au cours de l'année précédente pour chacun des autres membres de cette unité TVA (alinéa 2)	Les membres d'une unité TVA, au sens de l'article 4, § 2 qui est identifiée à la TVA conformément à l'article 50, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1°, sont, en outre, tenus de faire connaître chaque année à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, le montant total des opérations qu'ils ont réalisées au cours de l'année précédente pour chacun des autres membres de cette unité TVA (alinéa 2)
L'assujetti qui bénéficie du régime visé à l'article 56bis et qui n'effectue aucune des opérations visées à l'alinéa 1 ^{er} , n'est pas tenu d'en informer l'administration précitée. (alinéa 3)	L'assujetti qui bénéficie du régime visé à l'article 56bis et qui n'effectue aucune des opérations visées à l'alinéa 1 ^{er} , phrase liminaire n'est pas tenu d'en informer l'administration précitée. (alinéa 3)
Article 55, § 6, alinéa 2	Article 55, § 6, alinéa 2
Toutefois, le cocontractant de bonne foi qui prouve avoir payé à son fournisseur dont il établit l'identité, tout ou partie de la taxe, est déchargé, dans cette mesure, de cette obligation.	Toutefois, le cocontractant de bonne foi qui prouve avoir payé à son fournisseur ou son prestataire de services dont il établit l'identité, tout ou partie de la taxe, est déchargé, dans cette mesure, de cette obligation.
Article 60, § 5, alinéa 2	Article 60, § 5, alinéa 2
On entend par "authenticité de l'origine" l'assurance de l'identité du fournisseur ou de l'émetteur de la facture.	On entend par "authenticité de l'origine" l'assurance de l'identité du fournisseur ou du prestataire de services ou de l'émetteur de la facture.
Article 70, § 2, alinéa 2	Article 70, § 2, alinéa 2
Cette amende est due individuellement par le fournisseur et par son cocontractant. Elle n'est cependant pas applicable lorsque les irrégularités peuvent être considérées comme purement accidentelles, notamment eu égard au nombre et à l'importance des opérations non constatées par des documents réguliers,	Cette amende est due individuellement par le fournisseur ou le prestataire de services et par son cocontractant. Elle n'est cependant pas applicable lorsque les irrégularités peuvent être considérées comme purement accidentelles, notamment eu égard au nombre et à l'importance des opérations non constatées par

comparés au nombre et à l'importance des opérations qui ont fait l'objet de documents réguliers, ou lorsque le fournisseur n'avait pas de raison sérieuse de douter de la qualité de non assujetti du cocontractant.	des documents réguliers, comparés au nombre et à l'importance des opérations qui ont fait l'objet de documents réguliers, ou lorsque le fournisseur ou le prestataire de services n'avait pas de raison sérieuse de douter de la qualité de non assujetti du cocontractant.
Chapitre 5. – Redevable de la TVA et redevable solidaire de la TVA, en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques	Chapitre 5. – Redevable de la TVA et redevable solidaire de la TVA, en particulier en ce qui concerne les interfaces électroniques
Article 51	Article 51
[§ 1 ^{er} ...]	[§ 1 ^{er} ...]
§ 2. Par dérogation au § 1 ^{er} , 1°, la taxe est due:	§ 2. Par dérogation au § 1 ^{er} , 1°, la taxe est due:
1° par le preneur de services lorsque le prestataire de services est un assujetti qui n'est pas établi en Belgique et que la prestation de services est réputée avoir lieu en Belgique conformément à l'article 21, § 2;	1° par le preneur de services lorsque le prestataire de services est un assujetti qui n'est pas établi en Belgique et que la prestation de services est réputée avoir lieu en Belgique conformément à l'article 21, § 2;
2° par le cocontractant qui conformément à l'article 50 est identifié à la taxe sur la valeur ajoutée, lorsqu'il s'agit de livraisons de biens visées à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 3° et, pour autant que la facture visée à l'article 53, § 2, alinéa 1 ^{er} , contienne les mentions déterminées par le Roi;	2° par le cocontractant qui conformément à l'article 50 est identifié à la taxe sur la valeur ajoutée, lorsqu'il s'agit de livraisons de biens visées à l'article 25ter, § 1 ^{er} , alinéa 2, 3° et, pour autant que la facture visée à l'article 53, § 2, alinéa 1 ^{er} , contienne les mentions déterminées par le Roi;
3° par le cocontractant lorsqu'il s'agit de livraisons de biens ou de prestations de services visées aux articles 39, § 2, et 39quater;	3° par le cocontractant lorsqu'il s'agit de livraisons de biens ou de prestations de services visées aux articles 39, § 2, et 39quater;
4° par la personne qui fait sortir les biens placés sous un des régimes visés aux articles 39, § 2, et 39quater;	4° par la personne qui fait sortir les biens placés sous un des régimes visés aux articles 39, § 2, et 39quater;
5° par le cocontractant établi en Belgique qui est tenu au dépôt d'une déclaration visée à l'article 53, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, ou par le cocontractant qui, n'étant pas établi en Belgique, y a fait agréer un représentant responsable conformément à l'article 55, § 1 ^{er} , ou § 2, lorsque l'opération, livraison de biens ou prestation de services, est effectuée par un assujetti qui n'est pas établi en Belgique, que cette opération est imposable dans le pays et qu'elle n'est pas visée aux 1°, 2° et 6° de ce paragraphe, ni exemptée ou effectuée en	5° par le cocontractant établi en Belgique qui est tenu au dépôt d'une déclaration visée à l'article 53, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, ou par le cocontractant qui, n'étant pas établi en Belgique, y a fait agréer un représentant responsable conformément à l'article 55, § 1 ^{er} , ou § 2, lorsque l'opération, livraison de biens ou prestation de services, est effectuée par un assujetti qui n'est pas établi en Belgique, que cette opération est imposable dans le pays et qu'elle n'est pas visée aux 1°, 2° et 6° de ce paragraphe, ni exemptée ou effectuée en

exemption de la taxe en vertu des articles 39 à 44bis;	exemption de la taxe en vertu des articles 39 à 44bis;
6° par le cocontractant qui est identifié à la taxe sur la valeur ajoutée sous un numéro comprenant les lettres BE, lorsque l'opération est effectuée par un assujetti qui n'est pas établi en Belgique et que cette opération est imposable dans le pays, en vertu de l'article 14bis. (alinéa 1 ^{er})	6° par le cocontractant qui est identifié à la taxe sur la valeur ajoutée sous un numéro comprenant les lettres BE, lorsque l'opération est effectuée par un assujetti qui n'est pas établi en Belgique et que cette opération est imposable dans le pays, en vertu de l'article 14bis. (alinéa 1 ^{er})
Pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 1°, 5° et 6°, un assujetti qui dispose d'un établissement stable en Belgique est considéré comme un assujetti qui n'est pas établi en Belgique, lorsque cet établissement ne participe pas à la livraison de biens ou à la prestation de services. (alinéa 2)	Pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 1°, 5° et 6°, un fournisseur ou prestataire de services qui dispose d'un établissement stable en Belgique est considéré comme un assujetti qui n'est pas établi en Belgique, lorsque cet établissement ne participe pas à la livraison de biens ou à la prestation de services. (alinéa 2)
[§ 3 ...]	[§ 3...]
§ 4. Le Roi peut déroger à la disposition du § 1 ^{er} , 1°, pour obliger le cocontractant du fournisseur de biens ou de services au paiement de l'impôt dans la mesure où il l'estime nécessaire pour garantir ce paiement.	§ 4. Le Roi peut déroger à la disposition du § 1 ^{er} , 1°, pour obliger le cocontractant du fournisseur de biens ou du prestataire de services au paiement de l'impôt dans la mesure où il l'estime nécessaire pour garantir ce paiement.
Article 51bis	Article 51bis
[§ 1 ^{er} ...]	[§ 1 ^{er} ...]
§ 2. Dans les situations visées au § 1 ^{er} , le cocontractant de la personne qui est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 1°, qui prouve avoir payé à son fournisseur, dont il établit l'identité, tout ou partie du prix et de la taxe y afférente est, dans cette mesure, déchargé de la responsabilité solidaire.	§ 2. Dans les situations visées au § 1 ^{er} , le cocontractant de la personne qui est redevable de la taxe en vertu de l'article 51, § 1 ^{er} , 1°, qui prouve avoir payé à son fournisseur ou son prestataire de services , dont il établit l'identité, tout ou partie du prix et de la taxe y afférente est, dans cette mesure, déchargé de la responsabilité solidaire.
[§ 3. ...]	[§ 3. ...]
-	§ 3bis. Tout assujetti qui, au sens de l'article 5 ter du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée, facilite, par l'utilisation d'une interface électronique telle qu'une place de marché, une plateforme, un portail ou un dispositif similaire, des livraisons de biens qui ont lieu en Belgique est solidairement tenu au

	paiement de la taxe due sur ces livraisons envers l'État avec le fournisseur qui en est redevable en vertu de l'article 51, § 1er, 1°, lorsqu'il n'est pas de bonne foi ou lorsqu'il a commis une faute ou une négligence en lien avec les livraisons de biens suivantes:
	1° des livraisons de biens dont le lieu de départ et d'arrivée de l'expédition ou du transport se situent en Belgique, des livraisons sans transport en Belgique et des ventes à distance intracommunautaires de biens:
	a) effectuées par des assujettis non établis dans la Communauté en faveur d'acquéreurs assujettis visés à l'article 1er, § 20, 1°;
	b) effectuées par des assujettis établis dans la Communauté en faveur des acquéreurs visés à l'article 1er, § 20, 1°;
	2° des ventes à distance de biens importés de territoires tiers ou de pays tiers, contenus dans des envois d'une valeur intrinsèque dépassant 150 euros lorsque le fournisseur agit comme destinataire des biens à l'importation. (alinéa 1er)
	Sous réserve de l'article 55, § 4, alinéa 2, l'assujetti visé à l'alinéa 1er est, pour l'application de cet alinéa, réputé:
	1° avoir été négligent lorsqu'il n'a pas vérifié, avant le début de la facilitation et, par la suite, au moins une fois par année civile, si le fournisseur qui a effectué les livraisons de biens visées à l'alinéa 1er dispose d'un numéro d'identification à la TVA valide, qui lui a été attribué conformément à l'article 50, § 1er, 1° ou 3° ou qui lui a été attribué par un autre État membre conformément à l'article 369 <i>quinquies</i> de la directive 2006/112/CE;
	2° ne pas être de bonne foi lorsqu'il n'a pas:
	a) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une première fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1er sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit

	pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, mis en demeure cet assujetti de se conformer à ces obligations;
	b) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une deuxième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1 ^{er} sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, mis à nouveau en demeure ce fournisseur de se conformer à ces obligations;
	c) dans un délai d'un mois après que l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée lui a communiqué une troisième fois qu'il existe de sérieux soupçons qu'un fournisseur dont des livraisons de biens visées à l'alinéa 1 ^{er} sont facilitées par l'assujetti au travers de son interface électronique ne remplit pas correctement les obligations déclaratives et de paiement relatives à ces opérations, exclu ce fournisseur de l'utilisation de l'interface électronique. <i>(alinéa 2)</i>
	La communication visée à l'alinéa 2, 2°, a) à l'assujetti visé à l'alinéa 1 ^{er} est également notifiée au fournisseur visé dans cette communication selon les modalités déterminées par le Roi. Ce fournisseur peut contester les sérieux soupçons repris dans cette communication en introduisant une réclamation administrative à l'adresse électronique, dans le délai et selon les modalités déterminées par le Roi. <i>(alinéa 3)</i>
Chapitre 6. – Régime particulier des exploitants agricoles	Chapitre 6. – Régime particulier des exploitants agricoles
Article 57	Article 57
§ 1 ^{er} . Les exploitants agricoles, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, qui effectuent des livraisons de produits de leur exploitation ou des prestations de services agricoles ne sont pas tenus, en ce qui concerne l'exercice de cette activité, aux obligations en matière de facturation, de déclaration et de	§ 1 ^{er} . Le régime particulier visé au présent article est applicable aux exploitants agricoles, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, qui effectuent des livraisons de produits de leur exploitation ou des prestations de services agricoles. <i>(alinéa 1er)</i>

paiement de la taxe qui incombent aux assujettis, à l'exception des obligations résultant des opérations intracommunautaires qu'ils réalisent. <i>(alinéa unique)</i>	
	Est un exploitant agricole au sens de l'alinéa 1 ^{er} , l'assujetti qui se livre à:
	1° l'agriculture générale, la culture maraîchère, fruitière, florale et des plantes ornementales, la production de champignons, de semences et de plants, et la viticulture;
	2° l'élevage du bétail, de la volaille de basse-cour et des lapins, et l'apiculture;
	3° l'exploitation de pépinières;
	4° la sylviculture. <i>(alinéa 2)</i>
	L'exploitant agricole visé à l'alinéa 1 ^{er} est soumis au régime particulier établi par le présent article:
	1° quand il livre en l'état ou après leur avoir fait subir une transformation primaire qui relève normalement des exploitations agricoles, des biens qu'il a produits ou des animaux qu'il a élevés en sa qualité d'exploitant agricole;
	2° quand il fournit des services en exécution de contrats de culture ou d'élevage ayant pour objet des biens ou des animaux dont la livraison serait visée au 1° si l'exploitant agricole les produisait ou les élevait pour son propre compte;
	3° quand il fournit, comme entraide agricole, des services non visés au 2°, sans utiliser des machines autres que celles qui ne servent qu'exceptionnellement à des travaux pour autrui;
	4° quand il livre des biens qu'il a utilisés dans son exploitation, en ce compris les biens d'investissement;
	5° quand il accorde à une exploitation d'engraissement d'animaux, contre rémunération, une autorisation pour l'épandage du lisier ou du fumier sur des terres agricoles ou lorsqu'il enlève, contre

	rémunération, le lisier ou le fumier dans une telle exploitation d'engraissement en vue de l'épandre sur des terres agricoles de cette exploitation ou d'un autre agriculteur ou sur ses propres terres agricoles;
	6° quand il enlève, contre rémunération, des produits agricoles ou horticoles avariés en vue de les répandre sur des terres agricoles;
	7° quand il cède de manière temporaire des quotas de production;
	8° quand il cède des quotas d'émissions relatifs à l'exploitation agricole;
	9° quand il cède des droits aux primes dans le cadre de la Politique Agricole Commune;
	10° quand il fournit des services qui concourent à la production de produits agricoles ou forestiers à l'exclusion des travaux de boisement pour le compte d'exploitants forestiers ou de vendeurs de bois et des travaux de culture ou de récolte effectués pour le compte d'autres agriculteurs. <i>(alinéa 3)</i>
	Par dérogation à l'alinéa 3, le présent régime particulier n'est pas applicable aux ventes à distance intracommunautaires de biens effectuées dans les conditions de l'article 15, § 2. <i>(alinéa 4)</i>
§ 1 ^{er} . Les exploitants agricoles, à l'exclusion des unités TVA au sens de l'article 4, § 2, qui effectuent des livraisons de produits de leur exploitation ou des prestations de services agricoles ne sont pas tenus, en ce qui concerne l'exercice de cette activité, aux obligations en matière de facturation, de déclaration et de paiement de la taxe qui incombent aux assujettis, à l'exception des obligations résultant des opérations intracommunautaires qu'ils réalisent.	§ 1 ^{er} <i>bis</i> . L'exploitant agricole visé au paragraphe 1 ^{er} n'est pas tenu, en ce qui concerne l'exercice de cette activité, aux obligations en matière de facturation, de déclaration et de paiement de la taxe qui incombent aux assujettis, à l'exception des obligations résultant des opérations intracommunautaires qu'il réalise.
-	§ 1 ^{er} <i>ter</i> . Sans pour autant perdre le bénéfice du présent régime particulier pour les opérations visées au paragraphe 1 ^{er} qu'il réalise dans l'exercice de son activité économique, l'exploitant agricole peut réaliser les opérations énumérées à l'alinéa 2 lorsque pour ces opérations, il est soumis au régime normal de la

	taxe ou, le cas échéant, au régime particulier visé à l'article 56, dans les conditions suivantes:
	1° ces opérations sont liées de par leur nature à son activité principale d'exploitant agricole;
	2° le chiffre d'affaires, hors TVA, généré par ces opérations ne dépasse pas, au cours de l'année civile en cours et n'a pas dépassé, au cours de l'année civile qui précède, trente p.c. du chiffre d'affaires total de l'exploitant agricole. <i>(alinéa 1er)</i>
	Sont visées à l'alinéa 1 ^{er} , 1°, les opérations suivantes:
	1° les livraisons de biens et les prestations de services qui ont pour objet des produits ou des animaux visés au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 3, 1°, et non soumis au taux de six p.c., à l'exclusion des tabacs bruts ou non manufacturés. Le régime particulier visé au présent article reste cependant applicable aux livraisons de ces produits ou de ces animaux qui sont faites aux groupements coopératifs de producteurs organisant des criées de produits agricoles agréés par l'autorité compétente;
	2° l'exécution de travaux immobiliers saisonniers tels que le grenailage ou le déneigement des routes pour le compte d'une commune, les travaux de boisement pour le compte d'exploitants forestiers ou de vendeurs de bois et les travaux de culture ou de récolte effectués pour le compte d'autres agriculteurs;
	3° la vente d'électricité produite via l'exploitation;
	4° la cession de certificats verts relatifs à l'électricité produite via l'exploitation;
	5° la cession de certificats d'énergie thermique ou de cogénération produite via l'exploitation;
	6° la livraison de biens visés au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 3, 1°, qui ont subi une transformation autre que primaire ainsi qu'à titre accessoire, la livraison des mêmes biens ou de biens visés au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 3, 1°, produits par un autre exploitant agricole;

	7° la location de lots de chasse;
	8° la location d'éléments essentiels ou de l'ensemble des éléments de l'exploitation agricole lorsque l'agriculteur poursuit son activité agricole avec d'autres éléments de l'exploitation;
	9° les prestations de services ayant pour objet le calcul de la superficie de parcelles agricoles et le prélèvement d'échantillons de sol;
	10° les prestations de services dans les fermes pédagogiques et dans les fermes thérapeutiques et de travail adapté;
	11° la mise à disposition de logements meublés au sein de l'exploitation et, plus généralement, le tourisme à la ferme;
	12° les services de restaurant au sein de l'exploitation. <i>(alinéa 2)</i>
	Le présent paragraphe est applicable aux ventes à distance intracommunautaires de biens visés au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 3, 1°. <i>(alinéa 3)</i>
[§§ 2 à 6]	[§§ 2 à 6]
§ 7. Le Roi règle les modalités d'application du présent article en ce qui concerne la définition de l'exploitant agricole, les pourcentages forfaitaires de compensation et les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime. <i>(alinéa 1er)</i>	§ 7. Le Roi règle les modalités d'application du présent article en ce qui concerne les pourcentages forfaitaires de compensation, les mentions et les modalités de délivrance du document délivré par l'acheteur ou le preneur assujetti à l'exploitant agricole et les formalités administratives nécessaires au contrôle effectif de l'application de ce régime. <i>(alinéa unique)</i>
Il peut autoriser les exploitants agricoles soumis au régime établi par le présent article à ne fournir qu'annuellement les renseignements visés à l'article 53sexies, § 1 ^{er} . <i>(alinéa 2)</i>	Il peut autoriser les exploitants agricoles soumis au régime établi par le présent article à ne fournir qu'annuellement les renseignements visés à l'article 53sexies, § 1er. <i>(alinéa 2)</i>
[§ 8]	[§ 8]
-	§ 9. L'exploitant agricole qui ne remplit pas les conditions visées au paragraphe 1 ^{er} ter, alinéa 1 ^{er} , ou qui réalise des opérations autres que celles qui sont visées aux paragraphes 1 ^{er} , alinéa 3 et 1 ^{er} ter, perd le bénéfice du présent

	régime pour l'ensemble de son activité économique. Il est alors soumis au régime normal de la taxe pour l'ensemble de son activité économique, sauf à appliquer le régime particulier visé à l'article 56bis. (alinéa 1 ^{er})
	Dans les cas qui entraînent des distorsions de concurrence, l'exploitant agricole qui est étroitement lié sur les plans financier, économique et de l'organisation avec une ou plusieurs personnes, indépendantes du point de vue juridique et non soumises au présent régime particulier, est exclu, par l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, de ce régime particulier. (alinéa 2)
Chapitre 7. – Prescription de l'action en recouvrement de la taxe	Chapitre 7. – Prescription de l'action en recouvrement de la taxe
Article 81bis, § 1 ^{er}	Article 81bis, § 1 ^{er}
§ 1 ^{er} . La prescription de l'action en recouvrement de la taxe, des intérêts de retard et des amendes fiscales est acquise à l'expiration de la troisième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de ces taxes, intérêts de retard et amendes fiscales est intervenue. (alinéa 1 ^{er})	§ 1 ^{er} . La prescription de l'action en recouvrement de la taxe, des intérêts de retard et des amendes fiscales est acquise à l'expiration de la troisième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de ces taxes, intérêts de retard et amendes fiscales est intervenue. (alinéa 1 ^{er})
En cas d'absence de déclaration visée à l'article 53, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , ou de remise tardive de celle-ci, le délai visé à l'alinéa 1 ^{er} est prolongé jusqu'à l'expiration de la quatrième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de ces taxes, intérêts [de retard] et amendes fiscales est intervenue. (alinéa 2)	En cas d'absence de déclaration visée à l'article 53, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , ou de remise tardive de celle-ci, le délai visé à l'alinéa 1 ^{er} est prolongé jusqu'à l'expiration de la quatrième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité de ces taxes, intérêts [de retard] et amendes fiscales est intervenue. (alinéa 2)
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , cette prescription est toutefois acquise à l'expiration de la septième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue, lorsque:	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , cette prescription est toutefois acquise à l'expiration de la septième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue, lorsque:
1° un renseignement, une enquête ou un contrôle, communiqués, effectués ou requis soit par un autre État membre de l'Union européenne selon les règles établies en la matière par le présent Code ou par la législation de cette Union, soit par une autorité compétente de tout pays avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de double	1° un renseignement, une enquête ou un contrôle, communiqués, effectués ou requis soit par un autre État membre de l'Union européenne selon les règles établies en la matière par le présent Code ou par la législation de cette Union, soit par une autorité compétente de tout pays avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de double imposition ou

imposition ou pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges de renseignements et se rapportant à l'impôt visé par cette convention ou ce fondement juridique, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées à tort;	pour lequel un fondement juridique existe qui règle les échanges de renseignements et se rapportant à l'impôt visé par cette convention ou ce fondement juridique, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées à tort;
2° une action judiciaire fait apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées, que des opérations ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe ont été opérées, en Belgique, en violation des dispositions légales et réglementaires qui leur sont applicables;	2° une action judiciaire fait apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées, que des opérations ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe ont été opérées, en Belgique, en violation des dispositions légales et réglementaires qui leur sont applicables;
3° des éléments probants, venus à la connaissance de l'administration, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées en infraction aux dispositions légales et réglementaires qui régissent la matière. <i>(alinéa 3)</i>	3° des éléments probants, venus à la connaissance de l'administration, font apparaître que des opérations imposables n'ont pas été déclarées en Belgique, que des opérations y ont été exemptées à tort ou que des déductions de la taxe y ont été opérées en infraction aux dispositions légales et réglementaires qui régissent la matière. <i>(alinéa 3)</i>
Par dérogation aux alinéas 1 ^{er} à 3, cette prescription est acquise à l'expiration de la dixième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue, lorsque l'infraction visée aux articles 70 ou 71 a été commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire. <i>(alinéa 4)</i>	Par dérogation aux alinéas 1 ^{er} à 3, cette prescription est acquise à l'expiration de la dixième année civile qui suit celle durant laquelle la cause d'exigibilité est intervenue, lorsque l'infraction visée aux articles 70 ou 71 a été commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire. <i>(alinéa 4)</i>
Pour l'application des alinéas 3 et 4, la réception du renseignement venant de l'étranger, l'action judiciaire, la prise de connaissance des éléments probants ou des indices de fraude fiscale, visées respectivement aux alinéas 3, 1° à 3° et 4, peuvent intervenir tant avant qu'après l'expiration du délai de prescription visé aux alinéas 1 ^{er} et 2. <i>(alinéa 5)</i>	Pour l'application des alinéas 3 et 4, la réception du renseignement venant de l'étranger, l'action judiciaire, la prise de connaissance des éléments probants ou des indices de fraude fiscale, visées respectivement aux alinéas 3, 1° à 3° et 4, peuvent intervenir tant avant qu'après l'expiration du délai de prescription visé aux alinéas 1 ^{er} et 2. <i>(alinéa 5)</i>
-	La prescription visée à l'alinéa 3, 2° n'est acquise au plus tôt qu'à l'expiration de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la décision relative à l'action judiciaire est coulée en force de chose jugée. <i>(alinéa 6)</i>
Article 84 ^{ter}	Article 84 ^{ter}

Lorsqu'elle se propose d'appliquer le délai de prescription prévu à l'article 81bis, § 1 ^{er} , alinéa 2, 4°, l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, est tenue, à peine de nullité du redressement, de notifier au préalable, par écrit et de manière précise, à la personne concernée, les indices de fraude fiscale qui existent, à son endroit, pour la période en cause.	Lorsqu'elle se propose d'appliquer le délai de prescription prévu à l'article 81bis, § 1 ^{er} , alinéa 4, l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, est tenue, à peine de nullité du redressement, sur la base d'indices de fraude , de notifier au préalable, par écrit, à la personne concernée, les présomptions de fraude qui existent, à son endroit, pour la période en cause.
Chapitre 8: Obligations des prestataires de services de paiement	Chapitre 8: Obligations des prestataires de services de paiement
Article 93duodecies/4	Article 93duodecies/4
L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée conserve les informations mises à disposition conformément à l'article 93duodecies/1, § 4, 2°, pendant la durée nécessaire lui permettant de remplir son obligation de communication visée à l'article 24ter, paragraphe 3, du règlement (UE) n° 904/2010.	L'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée conserve dans un système électronique national les informations visées à l'article 93duodecies/3 jusqu'au 31 décembre de la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle elles ont été mises à disposition conformément à l'article 93duodecies/1, § 4, 2°, en vue de pouvoir contrôler la correcte application des obligations des prestataires de services de paiement et de pouvoir fusionner ces informations avec d'autres données déjà disponibles en vue de réaliser des contrôles fiscaux ciblés sur la base d'indicateurs de risque.
Arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux	Arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux
Annexe	Annexe
Tableaux A et B	Tableaux A et B
Chapitre 9. – Taux réduit de TVA pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire	Chapitre 9. – Taux réduit de TVA pour les médicaments à usage humain ou vétérinaire
Annexe	Annexe
Tableau A	Tableau A
Rubrique XVII. – Médicaments et dispositifs médicaux, point 1	Rubrique XVII. – Médicaments et dispositifs médicaux, point 1
1. a) Toute substance ou composition visée à l'article 1 ^{er} de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments et enregistrée comme médicament par le Ministre qui a la Santé	1. a) Les médicaments tels que définis à l'article 1 ^{er} , § 1 ^{er} , 1), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain :

publique dans ses attributions ou pour laquelle l'autorisation de mise sur le marché visée à l'article 1 ^{er} , § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1) de l'arrêté royal du 3 juillet 1969 relatif à l'enregistrement des médicaments a été notifiée au Ministre qui a la Santé publique dans ses attributions.	
-	- pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été octroyée, soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;
-	- en ce qui concerne les médicaments homéopathiques et les médicaments traditionnels à base de plantes, qui peuvent être mis sur le marché après qu'ils ont été enregistrés ou autorisés au moyen d'une autorisation, émise soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de cette loi et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;
-	b) Les médicaments vétérinaires tels que définis à l'article 4, 1), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE:
-	- pour lesquels une autorisation de mise sur le marché a été octroyée, conformément à l'article 5, paragraphe 1, du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE;
-	- en ce qui concerne les médicaments vétérinaires homéopathiques, qui peuvent être mis sur le marché après qu'ils ont été enregistrés ou autorisés au moyen d'une autorisation, émise soit par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions ou par son délégué conformément aux dispositions de ce règlement ou de la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires et de ses arrêtés d'exécution, soit par la Commission

	européenne conformément aux dispositions du droit de l'Union;
b) Le sang et les plaquettes, plasma et globules blancs et rouges destinés à être administrés à l'homme ou à l'animal pour l'usage thérapeutique ou prophylactique, non visés sous le point a) ci-avant.	c) Le sang et les dérivés de sang:
	- d'origine humaine, visés à l'article 1 ^{er} , § 2, de la loi du 5 juillet 1994 relative au sang et aux dérivés du sang d'origine humaine, destinés à être utilisés pour la transfusion à l'humain ou pour un autre usage thérapeutique ou prophylactique, non visés sous a);
	- d'origine animale, destinés à être utilisés pour la transfusion à l'animal ou pour un autre usage vétérinaire, non visé sous b);
c) Les médicaments à usage humain ou vétérinaire préparés par le pharmacien et vendus par lui dans son officine.	d) Les préparations magistrales et officinales par les pharmaciens:
	- à usage humain, telles que visées à l'article 6 ^{quater} , § 3, 1 ^o) et 2 ^o), de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain;
	- à usage vétérinaire, telles que visées à l'article 2, paragraphe 6, b) et c), du règlement (UE) 2019/6 du Parlement européen et du Conseil du 11 décembre 2018 relatif aux médicaments vétérinaires et abrogeant la directive 2001/82/CE.
[2. à 8...]	[2. à 8...]
Chapitre 10. - Taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires	Chapitre 10. - Taux réduit de TVA pour les prothèses capillaires
XXIII. Divers	XXIII. Divers
[1. à 12. ...]	[1. à 12. ...]
13. Les prothèses capillaires sur prescription d'un médecin traitant ou d'un dermatologue visées à la partie 1, chapitre 2, section 5, § 1 ^{er} , de l'annexe à l'arrêté royal du 24 octobre 2002 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des fournitures visées à l'article 34, alinéa 1 ^{er} , 20 ^o , de	13. Les prothèses capillaires sur prescription d'un médecin traitant ou d'un dermatologue visées à la partie II, titre 1er, chapitre I, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 23 novembre 2021 fixant les procédures, délais et conditions dans lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités intervient dans le coût des prestations pharmaceutiques visées à l'article

la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, lorsqu'elles sont destinées à l'allègement des conséquences d'une maladie chronique ou de longue durée ou d'une incapacité.	34, alinéa 1er, 5° a), 19°, 20° et 20bis de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, lorsqu'elles sont destinées à l'allègement des conséquences d'une maladie chronique ou de longue durée ou d'une incapacité.
Chapitre 11. - Taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion	Chapitre 11. - Taux réduit de TVA en faveur des entreprises sociales d'insertion
Rubrique XXIIIbis – Biens livrés par des organismes à caractère social	Rubrique XXIIIbis – Biens livrés par des organismes à caractère social
§ 1 ^{er} . Le taux réduit à 6 p.c. est applicable aux biens, à l'exclusion des biens visés à l'article 1 ^{er} , § 8, du Code, des biens énumérés à l'article 35 de ce Code, des biens passibles de la taxe au sortir de l'article 44, § 3, 1°, du même Code, des biens acquis pour être utilisés comme biens d'investissement, des objets d'art, de collection ou d'antiquité, que des organismes visés au § 2 fournissent dans les conditions prévues au § 3, réserve faite des clauses exprimées aux §§ 4 et 5.	§ 1 ^{er} . Le taux réduit de six p.c. est applicable aux livraisons de biens effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion des livraisons:
<i>[des biens visés à l'article 1er, § 8, du Code]</i>	1° de l'or d'investissement;
<i>[des biens énumérés à l'article 35 de ce Code]</i>	2° des biens visés à l'article 35, alinéa 1er, du Code;
<i>[des biens passibles de la taxe au sortir de l'article 44, § 3, 1°, du même Code]</i>	3° des biens visés à l'article 44, § 3, 1°, du Code, lorsque leur livraison est taxée;
<i>[des biens acquis pour être utilisés comme biens d'investissement]</i>	4° des biens acquis pour être utilisés comme biens d'investissement;
<i>[des objets d'art, de collection ou d'antiquité]</i>	5° des objets d'art, de collection ou d'antiquité.
§ 2. L'application du taux réduit à 6 p.c. est ici réservée aux organismes:	§ 2. L'application du taux réduit de six p.c. est réservée aux organismes:
1° de droit belge ou de droit d'un autre Etat membre de l'Espace Economique Européen;	1° de droit belge ou de droit d'un autre Etat membre de l'Espace Économique Européen;
2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. A cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des prestations fournies. Ces statuts prévoient	2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient

également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;	également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;
3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;	3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;
4° dont l'objet, au sens	4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 16 novembre 1994, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion et des projets d'îlots d'apprentissage, ou du Chapitre 3, Section 3.5, de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 17 décembre 1997, fixant le règlement flamand relatif à la prévention et à la gestion des déchets;	- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 16 novembre 1994, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion et des projets d'îlots d'apprentissage, ou du Chapitre 3, Section 3.5, de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 17 décembre 1997, fixant le règlement flamand relatif à la prévention et à la gestion des déchets;
- de l'arrêté royal, du 30 mars 1995, portant exécution du Chapitre II du Titre IV de la loi, du 21 décembre 1994, portant des dispositions sociales aux entreprises d'insertion;	- de l'arrêté royal, du 30 mars 1995, portant exécution du Chapitre II du Titre IV de la loi, du 21 décembre 1994, portant des dispositions sociales aux entreprises d'insertion;
- du décret de la Commission communautaire française de Bruxelles-Capitale, du 27 avril 1995, relatif à l'agrément de certains organismes d'insertion socio-professionnelle et au subventionnement de leurs activités de formation professionnelle en vue d'accroître les chances des demandeurs d'emploi inoccupés et peu qualifiés de trouver ou de retrouver du travail dans le cadre de dispositifs coordonnés d'insertion socio-professionnelle;	- du décret de la Commission communautaire française de Bruxelles-Capitale, du 27 avril 1995, relatif à l'agrément de certains organismes d'insertion socio-professionnelle et au subventionnement de leurs activités de formation professionnelle en vue d'accroître les chances des demandeurs d'emploi inoccupés et peu qualifiés de trouver ou de retrouver du travail dans le cadre de dispositifs coordonnés d'insertion socio-professionnelle;
- du décret du Conseil régional wallon et du Gouvernement wallon, du 16 juillet 1998, relatif aux conditions auxquelles les entreprises d'insertion sont agréées et subventionnées;	- du décret du Conseil régional wallon et du Gouvernement wallon, du 16 juillet 1998, relatif aux conditions auxquelles les entreprises d'insertion sont agréées et subventionnées;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 10 novembre 1998, portant organisation	- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 10 novembre 1998, portant organisation

d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion;	d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion;
- de l'ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale et du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 avril 1999, relative à l'agrément et au financement des entreprises d'insertion;	- de l'ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale et du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 avril 1999, relative à l'agrément et au financement des entreprises d'insertion;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 juin 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 décembre 1998, portant exécution du décret relatif aux ateliers sociaux;	- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 juin 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 décembre 1998, portant exécution du décret relatif aux ateliers sociaux;
ou	ou
- de l'arrêté du Gouvernement wallon, du 18 novembre 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon, du 6 avril 1995, relatif à l'agrément des entreprises de formation par le travail,	- de l'arrêté du Gouvernement wallon, du 18 novembre 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon, du 6 avril 1995, relatif à l'agrément des entreprises de formation par le travail,
consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à placer;	consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail ;
5° et qui sont reconnus à cette fin par l'autorité que ces décrets, arrêtés ou ordonnance établissent compétente.	5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.
§ 3. L'application du taux réduit à 6 p.c. est également subordonnée à la réunion des conditions suivantes:	§ 3. L'application du taux réduit six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:
1° l'organisme visé au § 2 doit limiter son activité à la seule vente de biens visés au § 1 ^{er} , qu'il recueille, à titre gratuit, auprès de particuliers ou d'entreprises, par collecte à domicile ou autrement;	1° l'organisme visé au paragraphe 2 doit limiter son activité à la seule vente de biens visés au § paragraphe 1 ^{er} , qu'il recueille, à titre gratuit, auprès de particuliers ou d'entreprises, par collecte à domicile ou autrement;
2° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux exigés pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;	2° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;

3° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.	3° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.
§ 4. Le taux réduit cesse, de plein droit, d'être applicable dès l'instant où l'organisme qui en revendique l'application, ne satisfait plus à l'ensemble des conditions requises en la matière.	§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux livraisons de biens exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont exclues du bénéfice du taux réduit visé dans la présente rubrique et suivent leur propre régime tarifaire.
§ 5. Le Ministre des Finances s'enquiert auprès des autorités compétentes au sens du § 2, 5°, des octrois, retraits et suspensions d'agrément auxquels ces autorités procèdent. <i>(alinéa 1er)</i>	§ 5. Le Ministre des Finances s'enquiert auprès des autorités compétentes au sens du § 2, 5°, des octrois, retraits et suspensions d'agrément auxquels ces autorités procèdent. <i>(alinéa 1er)</i>
Il informe ces mêmes autorités des situations, qu'il constate, où le taux réduit cesse ou a cessé d'être applicable pour cause de manquement à une ou plusieurs conditions prévues au § 3. <i>(alinéa 2)</i>	Il informe ces mêmes autorités des situations, qu'il constate, où le taux réduit cesse ou a cessé d'être applicable pour cause de manquement à une ou plusieurs conditions prévues au § 3. <i>(alinéa 2)</i>
XXXV. Services fournis par des organismes à caractère social	XXXV. Services fournis par des organismes à caractère social
§ 1 ^{er} . Le taux réduit à 6 p.c. est applicable aux prestations de services, à l'exclusion des travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code, des opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du présent tableau A, ainsi que des travaux d'entretien ou de réparation des biens énumérés à l'article 35 du Code, en ce compris la fourniture des pièces détachées, équipements et accessoires utilisés pour l'exécution de ces travaux, que des organismes visés au § 2 effectuent dans les conditions prévues au § 3, réserve faite des clauses exprimées aux §§ 4 et 5.	§ 1 ^{er} . Le taux réduit de six p.c. est applicable aux prestations de services effectuées par les organismes visés au paragraphe 2 dans les conditions prévues au paragraphe 3, à l'exclusion:
<i>[des travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code]</i>	1° des travaux immobiliers visés à l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code;
<i>[des opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du présent tableau A]</i>	2° des opérations visées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A;
<i>[des travaux d'entretien ou de réparation des biens énumérés à l'article 35 du Code, en ce compris la fourniture des pièces détachées,</i>	3° des travaux d'entretien ou de réparation des biens visés à l'article 35 du Code, en ce compris les fournitures des pièces détachées,

<i>équipements et accessoires utilisés pour l'exécution de ces travaux]</i>	équipements et accessoires utilisés pour l'exécution de ces travaux.
§ 2. L'application du taux réduit à 6 p.c. est ici réservée aux organismes:	§ 2. L'application du taux réduit de six p.c. est réservée aux organismes:
1° de droit belge ou de droit d'un autre Etat membre de l'Espace Economique Européen;	1° de droit belge ou de droit d'un autre État membre de l'Espace économique européen;
2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. A cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des prestations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;	2° qui n'ont, en aucune façon, pour but la recherche systématique du profit. À cet effet, les statuts stipulent, entre autres, que les bénéfices éventuels ne peuvent jamais être distribués, mais doivent, au contraire, être intégralement affectés au maintien ou à l'amélioration des opérations fournies. Ces statuts prévoient également que, en cas de liquidation, la totalité de l'actif net est réinvesti dans un autre organisme de même nature;
3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;	3° qui sont gérés et administrés, à titre essentiellement bénévole, par des personnes n'ayant, par elles-mêmes ou par personnes interposées, aucun intérêt direct ou indirect dans les résultats de l'exploitation;
4° dont l'objet, au sens	4° dont l'objet, au sens de la réglementation applicable au niveau des autorités compétentes, consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 16 novembre 1994, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion et des projets d'îlots d'apprentissage, ou du Chapitre 3, Section 3.5, de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 17 décembre 1997, fixant le règlement flamand relatif à la prévention et à la gestion des déchets;	- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 16 novembre 1994, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion et des projets d'îlots d'apprentissage, ou du Chapitre 3, Section 3.5, de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 17 décembre 1997, fixant le règlement flamand relatif à la prévention et à la gestion des déchets;
- de l'arrêté royal, du 30 mars 1995, portant exécution du Chapitre II du Titre IV de la loi, du 21 décembre 1994, portant des dispositions sociales aux entreprises d'insertion;	- de l'arrêté royal, du 30 mars 1995, portant exécution du Chapitre II du Titre IV de la loi, du 21 décembre 1994, portant des dispositions sociales aux entreprises d'insertion;
- du décret de la Commission communautaire française de Bruxelles-Capitale, du 27 avril 1995,	- du décret de la Commission communautaire française de Bruxelles-Capitale, du 27 avril 1995,

relatif à l'agrément de certains organismes d'insertion socio-professionnelle et au subventionnement de leurs activités de formation professionnelle en vue d'accroître les chances des demandeurs d'emploi inoccupés et peu qualifiés de trouver ou de retrouver du travail dans le cadre de dispositifs coordonnés d'insertion socio-professionnelle;	relatif à l'agrément de certains organismes d'insertion socio-professionnelle et au subventionnement de leurs activités de formation professionnelle en vue d'accroître les chances des demandeurs d'emploi inoccupés et peu qualifiés de trouver ou de retrouver du travail dans le cadre de dispositifs coordonnés d'insertion socio-professionnelle;
- du décret du Conseil régional wallon et du Gouvernement wallon, du 16 juillet 1998, relatif aux conditions auxquelles les entreprises d'insertion sont agréées et subventionnées;	du décret du Conseil régional wallon et du Gouvernement wallon, du 16 juillet 1998, relatif aux conditions auxquelles les entreprises d'insertion sont agréées et subventionnées;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 10 novembre 1998, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion;	de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 10 novembre 1998, portant organisation d'expériences dans le domaine des entreprises d'insertion;
- de l'ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale et du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 avril 1999, relative à l'agrément et au financement des entreprises d'insertion;	de l'ordonnance du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale et du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 avril 1999, relative à l'agrément et au financement des entreprises d'insertion;
- de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 juin 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 décembre 1998, portant exécution du décret relatif aux ateliers sociaux;	de l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 juin 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand, du 8 décembre 1998, portant exécution du décret relatif aux ateliers sociaux;
ou	ou
- de l'arrêté du Gouvernement wallon, du 18 novembre 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon, du 6 avril 1995, relatif à l'agrément des entreprises de formation par le travail,	de l'arrêté du Gouvernement wallon, du 18 novembre 1999, modifiant l'arrêté du Gouvernement wallon, du 6 avril 1995, relatif à l'agrément des entreprises de formation par le travail,
consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à placer;	consiste à mettre au travail et à assurer l'emploi de demandeurs d'emploi inoccupés, peu ou moyennement qualifiés, exclus des circuits traditionnels de l'emploi ou particulièrement difficiles à mettre au travail ;
5° et qui sont reconnus à cette fin par l'autorité que ces décrets, arrêtés ou ordonnance établissent compétente.	5° et qui sont reconnus formellement à cette fin par l'autorité que cette réglementation applicable établit compétente.
§ 3. L'application du taux réduit à 6 p.c. est également subordonnée à la réunion des conditions suivantes:	§ 3. L'application du taux réduit de six p.c. est subordonnée à la réunion des conditions suivantes:

1° l'organisme visé au § 2 doit limiter son activité aux seules prestations de services visées au § 1 ^{er} ;	1° l'organisme visé au § 2 doit limiter son activité aux seules prestations de services visées au § 1er;
2° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux exigés pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;	1° cet organisme doit pratiquer des prix homologués par les autorités publiques, des prix qui n'excèdent pas de tels prix homologués, ou, pour les opérations non susceptibles d'homologation des prix, des prix inférieurs à ceux pratiqués pour des opérations analogues par des entreprises commerciales soumises à la taxe sur la valeur ajoutée;
3° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.	2° le bénéfice du taux réduit ne doit pas être susceptible de provoquer des distorsions de concurrence au détriment des entreprises commerciales assujetties à la taxe sur la valeur ajoutée.
§ 4. Le taux réduit cesse, de plein droit, d'être applicable dès l'instant où l'organisme qui en revendique l'application, ne satisfait plus à l'ensemble des conditions requises en la matière.	§ 4. Les organismes visés au paragraphe 2 peuvent étendre leurs activités aux prestations de services exclues conformément au paragraphe 1er, mais ces dernières sont alors exclues du bénéfice du taux réduit visé dans cette rubrique et suivent leur propre régime tarifaire.
§ 5. Le Ministre des Finances s'enquiert auprès des autorités compétentes au sens du § 2, 5°, des octrois, retraits et suspensions d'agrément auxquels ces autorités procèdent. <i>(alinéa 1er)</i>	§ 5. Le Ministre des Finances s'enquiert auprès des autorités compétentes au sens du § 2, 5°, des octrois, retraits et suspensions d'agrément auxquels ces autorités procèdent. <i>(alinéa 1er)</i>
Il informe ces mêmes autorités des situations, qu'il constate, où le taux réduit cesse ou a cessé d'être applicable pour cause de manquement à une ou plusieurs conditions prévues au § 3. <i>(alinéa 2)</i>	Il informe ces mêmes autorités des situations, qu'il constate, où le taux réduit cesse ou a cessé d'être applicable pour cause de manquement à une ou plusieurs conditions prévues au § 3. <i>(alinéa 2)</i>
Chapitre 12. - Taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général	Chapitre 12. - Taux réduit de TVA en ce qui concerne certaines opérations de nature immobilière en faveur de certains organismes d'intérêt général
Rubrique XXXI - Travaux immobiliers affectés à des logements privés	Rubrique XXXI - Travaux immobiliers affectés à des logements privés
[§ 1 ^{er} ...]	[§ 1 ^{er} ...]
§ 2. Sont considérés comme consommateurs finals au sens de la présente disposition pour les travaux immobiliers et autres opérations caractérisés au § 3, qui concernent les logements effectivement utilisés pour l'hébergement des	§ 2. Sont considérés comme consommateurs finals au sens de la présente disposition pour les travaux immobiliers et autres opérations caractérisés au § 3, qui concernent les logements effectivement utilisés pour l'hébergement des

personnes âgées, des élèves et étudiants, des mineurs d'âge, des sans-abri, des personnes en difficulté, des personnes souffrant de troubles psychiques, des handicapés mentaux et des patients psychiatriques, les personnes de droit public ou de droit privé qui gèrent:	personnes âgées, des élèves et étudiants, des mineurs d'âge, des sans-abri, des personnes en difficulté, des personnes souffrant de troubles psychiques, des handicapés mentaux et des patients psychiatriques, les personnes de droit public ou de droit privé qui gèrent:
1° des établissements d'hébergement pour personnes âgées qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation en matière de soins des personnes âgées;	1° des établissements d'hébergement pour personnes âgées qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation en matière de soins des personnes âgées;
2° des internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent;	2° des internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent;
3° des homes de la protection de la jeunesse et des structures résidentielles qui hébergent de manière durable des mineurs d'âge, en séjour de jour et de nuit, et qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation relative à la protection de la jeunesse ou à l'assistance spéciale à la jeunesse;	3° des homes de la protection de la jeunesse et des structures résidentielles qui hébergent de manière durable des mineurs d'âge, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , et qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation relative à la protection de la jeunesse ou à l'assistance spéciale à la jeunesse;
4° des maisons d'accueil qui hébergent en séjour de jour et de nuit des sans-abri et des personnes en difficulté et qui sont reconnues par l'autorité compétente;	4° des maisons d'accueil qui hébergent en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , des sans-abri et des personnes en difficulté et qui sont reconnues par l'autorité compétente;
5° des maisons de soins psychiatriques qui hébergent d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, des personnes présentant un trouble psychique chronique stabilisé ou des handicapés mentaux, et qui sont reconnues comme telles par l'autorité compétente;	5° des maisons de soins psychiatriques qui hébergent d'une manière durable, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , des personnes présentant un trouble psychique chronique stabilisé ou des handicapés mentaux, et qui sont reconnues comme telles par l'autorité compétente;
6° des bâtiments où s'effectuent, au titre d'initiative d'habitation protégée, reconnue comme telle par l'autorité compétente, l'hébergement d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, et l'accompagnement des patients psychiatriques.	6° des bâtiments où s'effectuent, au titre d'initiative d'habitation protégée, reconnue comme telle par l'autorité compétente, l'hébergement d'une manière durable, en séjour de jour et ou de nuit, et l'accompagnement des patients psychiatriques.
[§§ 3 à 4...]	[§§ 3 à 4...]
Rubrique XXXIII – Établissements pour handicapés	Rubrique XXXIII – Établissements pour handicapés
§ 1 ^{er} . Le taux réduit est applicable sous les conditions ci-après, aux travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code, à l'exclusion du nettoyage, et aux autres	§ 1 ^{er} . Le taux réduit est applicable sous les conditions ci-après, aux travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code, à l'exclusion du nettoyage, et aux autres

opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°:	opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°:
1° les opérations doivent être effectuées aux complexes d'habitation destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes handicapées;	1° les opérations doivent être effectuées aux complexes d'habitation destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes handicapées;
2° les opérations doivent être fournies et facturées à une personne de droit public ou de droit privé qui gère une institution qui héberge des personnes handicapées de manière durable, en séjour de jour et de nuit, et qui bénéficie pour cette raison d'une intervention d'un fonds ou d'une agence pour personnes handicapées qui est reconnue par cette autorité;	2° les opérations doivent être fournies et facturées à une personne de droit public ou de droit privé qui gère une institution qui héberge des personnes handicapées de manière durable, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , et qui bénéficie pour cette raison d'une intervention d'un fonds ou d'une agence pour personnes handicapées qui est reconnue par cette autorité;
3° la facture émise par le prestataire de services, et le double qu'il conserve, constatent l'existence des divers éléments justificatifs de l'application du taux réduit et portent la mention suivante:	3° la facture émise par le prestataire de services, et le double qu'il conserve, constatent l'existence des divers éléments justificatifs de l'application du taux réduit et portent la mention suivante:
"Taux de TVA: En l'absence de contestation par écrit, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la facture, le client est présumé reconnaître que (1) les travaux sont effectués à des complexes d'habitation destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes handicapées et (2) sont fournis et facturés à une personne de droit public ou de droit privé qui gère une institution qui héberge des personnes handicapées de manière durable, en séjour de jour et de nuit, et qui bénéficie pour cette raison d'une intervention d'un fonds ou d'une agence pour personnes handicapées qui est reconnue par cette autorité. Si au moins une de ces conditions n'est pas remplie, le taux normal de TVA de 21 p.c. sera applicable et le client endossera, par rapport à ces conditions, la responsabilité quant au paiement de la taxe, des intérêts et des amendes dus." (alinéa 1 ^{er})	"Taux de TVA: En l'absence de contestation par écrit, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la facture, le client est présumé reconnaître que (1) les travaux sont effectués à des complexes d'habitation destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes handicapées et (2) sont fournis et facturés à une personne de droit public ou de droit privé qui gère une institution qui héberge des personnes handicapées de manière durable, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , et qui bénéficie pour cette raison d'une intervention d'un fonds ou d'une agence pour personnes handicapées qui est reconnue par cette autorité. Si au moins une de ces conditions n'est pas remplie, le taux normal de TVA de 21 p.c. sera applicable et le client endossera, par rapport à ces conditions, la responsabilité quant au paiement de la taxe, des intérêts et des amendes dus." (alinéa 1 ^{er})
Sauf collusion entre les parties, l'absence de contestation par écrit de la facture par le client conformément à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, décharge la responsabilité du prestataire de services par rapport aux conditions pour la détermination du taux visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°. (alinéa 2)	Sauf collusion entre les parties, l'absence de contestation par écrit de la facture par le client conformément à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, décharge la responsabilité du prestataire de services par rapport aux conditions pour la détermination du taux visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°. (alinéa 2)
[§§ 2 à 4...]	[§§ 2 à 4...]

Tableau B	Tableau B
Rubrique X. Logement dans le cadre de la politique sociale	Rubrique X. - Logement dans le cadre de la politique sociale
§ 1 ^{er} . Le taux réduit de 12 p.c. s'applique:	§ 1 ^{er} . Le taux réduit de 12 p.c. s'applique:
A) aux livraisons de biens ci-après, visés à l'article 1 ^{er} , § 9, du Code, ainsi qu'aux constitutions, cessions et rétrocessions de droits réels portant sur de tels biens, qui ne sont pas exemptées de la taxe conformément à l'article 44, § 3, 1 ^o , du Code, lorsque ces biens sont destinés au logement dans le cadre de la politique sociale:	A) aux livraisons de biens ci-après, visés à l'article 1 ^{er} , § 9, du Code, ainsi qu'aux constitutions, cessions et rétrocessions de droits réels portant sur de tels biens, qui ne sont pas exemptées de la taxe conformément à l'article 44, § 3, 1 ^o , du Code, lorsque ces biens sont destinés au logement dans le cadre de la politique sociale:
a) les logements privés qui sont livrés et facturés aux provinces, aux sociétés intercommunales, aux communes, aux centres publics intercommunaux d'action sociale, aux centres publics d'action sociale et aux sociétés holding mixtes à majorité publique et qui sont destinés à être donnés en location par ces institutions ou ces sociétés;	a) les logements privés qui sont livrés et facturés aux provinces, aux sociétés intercommunales, aux communes, aux centres publics intercommunaux d'action sociale, aux centres publics d'action sociale et aux sociétés holding mixtes à majorité publique et qui sont destinés à être donnés en location par ces institutions ou ces sociétés;
b) les logements privés qui sont livrés et facturés aux centres publics d'action sociale et qui sont destinés à être vendus par ces centres;	b) les logements privés qui sont livrés et facturés aux centres publics d'action sociale et qui sont destinés à être vendus par ces centres;
c) les logements privés qui sont livrés et facturés par les centres publics d'action sociale;	c) les logements privés qui sont livrés et facturés par les centres publics d'action sociale;
d) les complexes d'habitation qui sont destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes âgées, des élèves et étudiants, des mineurs d'âge, des sans-abri, des personnes en difficulté, des personnes souffrant de troubles psychiques, des handicapés mentaux et des patients psychiatriques et qui sont livrés et facturés à des personnes de droit public ou de droit privé qui gèrent:	d) les complexes d'habitation qui sont destinés à être utilisés pour l'hébergement des personnes âgées, des élèves et étudiants, des mineurs d'âge, des sans-abri, des personnes en difficulté, des personnes souffrant de troubles psychiques, des handicapés mentaux et des patients psychiatriques et qui sont livrés et facturés à des personnes de droit public ou de droit privé qui gèrent:
1 ^o des établissements d'hébergement pour personnes âgées qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation en matière de soins des personnes âgées;	1 ^o des établissements d'hébergement pour personnes âgées qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation en matière de soins des personnes âgées;
2 ^o des internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent;	2 ^o des internats annexés aux établissements scolaires ou universitaires ou qui en dépendent;
3 ^o des homes de la protection de la jeunesse et des structures résidentielles qui hébergent de	3 ^o des homes de la protection de la jeunesse et des structures résidentielles qui hébergent de

manière durable des mineurs d'âge, en séjour de jour et de nuit, et qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation relative à la protection de la jeunesse ou à l'assistance spéciale à la jeunesse;	manière durable des mineurs d'âge, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , et qui sont reconnus par l'autorité compétente dans le cadre de la législation relative à la protection de la jeunesse ou à l'assistance spéciale à la jeunesse;
4° des maisons d'accueil qui hébergent en séjour de jour et de nuit des sans-abri et des personnes en difficulté et qui sont reconnues par l'autorité compétente;	4° des maisons d'accueil qui hébergent en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit des sans-abri et des personnes en difficulté et qui sont reconnues par l'autorité compétente;
5° des maisons de soins psychiatriques qui hébergent d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, des personnes présentant un trouble psychique chronique stabilisé, ou des handicapés mentaux, et qui sont reconnues comme telles par l'autorité compétente;	5° des maisons de soins psychiatriques qui hébergent d'une manière durable, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , des personnes présentant un trouble psychique chronique stabilisé, ou des handicapés mentaux, et qui sont reconnues comme telles par l'autorité compétente;
6° des bâtiments où s'effectuent, au titre d'initiative d'habitation protégée, reconnue comme telle par l'autorité compétente, l'hébergement d'une manière durable, en séjour de jour et de nuit, et l'accompagnement des patients psychiatriques;	6° des bâtiments où s'effectuent, au titre d'initiative d'habitation protégée, reconnue comme telle par l'autorité compétente, l'hébergement d'une manière durable, en séjour de jour, de nuit, ou de jour et de nuit , et l'accompagnement des patients psychiatriques;
B) aux travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code, à l'exclusion du nettoyage, et aux autres opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A, effectués aux logements privés et aux complexes d'habitation visés sous A et fournis et facturés aux personnes de droit public ou de droit privé visées sous A;	B) aux travaux immobiliers au sens de l'article 19, § 2, alinéa 3, du Code, à l'exclusion du nettoyage, et aux autres opérations énumérées à la rubrique XXXI, § 3, 3° à 6°, du tableau A, effectués aux logements privés et aux complexes d'habitation visés sous A et fournis et facturés aux personnes de droit public ou de droit privé visées sous A;
C) à la location-financement d'immeubles ou leasing immobilier visé à l'article 44, § 3, 2°, b), du Code et à la location immobilière visée à l'article 44, § 3, 2°, d), du Code, portant sur des logements privés et des complexes d'habitation visés sous A lorsque le preneur est une personne de droit public ou de droit privé visée sous A.	C) à la location-financement d'immeubles ou leasing immobilier visé à l'article 44, § 3, 2°, b), du Code et à la location immobilière visée à l'article 44, § 3, 2°, d), du Code, portant sur des logements privés et des complexes d'habitation visés sous A lorsque le preneur est une personne de droit public ou de droit privé visée sous A.

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELEN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Btw-Wetboek	Btw-Wetboek
Hoofdstuk 2. – Andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot	Hoofdstuk 2. – Andere vrijstellingsregeling van entrepot dan douane-entrepot
Artikel 39 ^{quater}	Artikel 39 ^{quater}
§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:	§ 1. Worden van de belasting zijn vrijgesteld:
1° de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die worden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;	1° de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die worden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;
2° de leveringen van goederen geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, met handhaving van die regeling;	2° de leveringen van goederen geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, met handhaving van die regeling;
3° de diensten andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de in 1° bedoelde handelingen of die zich in België bevinden onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot. <i>(eerste lid)</i>	3° de diensten andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de in de bepaling onder 1° bedoelde handelingen of die zich in België bevinden onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot. <i>(eerste lid)</i>
De Koning bepaalt de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling en kan daarbij afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22 ^{bis} , 24 en 25 ^{sexies} . <i>(tweede lid)</i>	De Koning bepaalt de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling en kan daarbij afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22bis, 24 en 25^{sexies}. <i>(tweede lid)</i>
-	De in het eerste lid, 3°, bedoelde diensten die betrekking hebben op goederen die zich bevinden onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, zijn beperkt tot de handelingen die door de communautaire douanereglementering zouden toegelaten zijn wanneer deze goederen zich onder de regeling van douane-entrepot zouden bevinden. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
-	De in het eerste lid bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op de in het tweede lid bedoelde diensten die betrekking hebben op goederen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een levering zonder handhaving van de andere

	regeling van entrepot dan douane-entrepot. <i>(derde lid, nieuw)</i>
	De toepassing van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, wat betreft de plaatsing van goederen onder die regeling en de diensten verricht aan die goederen vóór hun plaatsing onder die regeling, onderworpen aan de uitreiking van een vergunning aan de in België gevestigde entrepothouder door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
§ 2. In de zin van onderhavig artikel worden als andere entrepots dan douane-entrepots beschouwd:	§ 2. In de zin van dit artikel worden als andere entrepots dan douane-entrepots beschouwd:
1° voor accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 4, punt 11, van de richtlijn 2008/118/EG;	1° voor accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262;
2° voor andere goederen dan accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die als zodanig door de Koning worden aangemerkt.	2° voor andere goederen dan accijnsproducten:
-	a) voor de goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262 waar accijnsproducten worden geproduceerd of verwerkt onder schorsing van accijnsrechten;
	b) voor de andere goederen dan die bedoeld onder a), en die in België worden ingevoerd in de zin van artikel 23, de in België gelegen plaatsen die overeenkomstig de communautaire douanereglementering als douane-entrepot worden gedefinieerd;
	c) voor de andere goederen dan die onder a) en b), de in België gelegen plaatsen erkend door de de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.
	§ 3. De plaatsing van goederen onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, voor de in de zin van artikel 23 in België ingevoerde goederen, beperkt tot dezelfde goederen als deze die overeenkomstig de

	geldende communautaire douanereglementering onder de regeling van douane-entrepot mogen worden geplaatst. (eerste lid)
	De plaatsing van goederen onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot is, voor de andere dan de in het eerste lid bedoelde goederen, beperkt tot de volgende goederen:
	1° tin opgenomen onder de GN-code 8001;
	2° koper opgenomen onder de GN-codes 7402, 7403, 7405, 7407 en 7408;
	3° zink opgenomen onder de GN-codes 7901 en 7905;
	4° nikkel opgenomen onder de GN-code 7502;
	5° aluminium opgenomen onder de GN-code 7601;
	6° lood opgenomen onder de GN-code 7801;
	7° indium opgenomen onder de GN-codes 8112 92 en 8112 99;
	8° granen opgenomen onder de GN-codes 1001 tot en met 1005, 1006 uitsluitend wat padie betreft, 1007 en 1008;
	9° oliehoudende zaden en vruchten opgenomen onder de GN-codes 1201 tot en met 1207, kokosnoten, paranoten en cashewnoten opgenomen onder de GN-code 0801, alsook andere noten opgenomen onder de GN-code 0802 en olijven opgenomen onder de GN-code 0711 20;
	10° zaden en zaaigoed, opgenomen onder de GN-codes 1201 tot en met 1207;
	11° koffie, ongebrand, opgenomen onder de GN-codes 0901 11 00 en 0901 12 00;
	12° thee opgenomen onder de GN-code 0902;
	13° cacaobonen, ook indien gebroken, al dan niet gebrand, opgenomen onder de GN-code 1801;

	14° ruwe suiker opgenomen onder de GN-codes 1701 11 en 1701 12;
	15° rubber, in primaire vormen of in platen, vellen of strippen, opgenomen onder de GN-codes 4001 en 4002;
	16° wol opgenomen onder de GN-code 5101;
	17° chemische producten (in bulk) opgenomen onder de GN-codes in de hoofdstukken 28 en 29 en onder de GN-codes 3824 90 92, 3824 90 93 en 3824 90 96;
	18° polymeren van ethyleen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3901;
	19° polymeren van propyleen of van andere olefinen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3902;
	20° polymeren van styreen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3903;
	21° polymeren van vinylchloride of van andere halogeenolefinen, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3904;
	22° polyacetalen, andere polyethers en epoxyharsen, in primaire vormen; polycarbonaten, alkydharsen, polyallylesters en andere polyesters, in primaire vormen, opgenomen onder de GN-code 3907;
	23° energieproducten, met uitsluiting van gas geleverd via het aardgasdistributiesysteem onder de in artikel 14 <i>bis</i> , bepaalde voorwaarden, opgenomen onder de GN-codes 2707, 2709, 2710 en 2711;
	24° ethylalcohol opgenomen onder de GN-code 2207;
	25° biodiesel en mengsels daarvan, opgenomen onder de GN-code 3826 00;
	26° zilver opgenomen onder de GN-code 7106;
	27° goud, met uitzondering van beleggingsgoud gedefinieerd in artikel 1, § 8, opgenomen onder de GN-code 7108;

	28° platina, palladium en rhodium, respectievelijk opgenomen onder de GN-codes 7110 11 00, 7110 21 00 en 7110 31 00;
	29° aardappelen opgenomen onder de GN-code 0701;
	30° plantaardige vetten en oliën, alsmede fracties daarvan, ook indien geraffineerd, doch niet chemisch gewijzigd, opgenomen onder de GN-codes 1507 tot en met 1515;
	31° ruwe tabak opgenomen onder de GN-code 2401;
	32° houtpulp opgenomen onder de GN-code 4703;
	33° ruwe katoen opgenomen onder de GN-code 5201;
	34° witte kristalsuiker opgenomen onder de GN-code 1701 99;
	35° tellurium opgenomen onder de GN-code 2804 50;
	36° selenium opgenomen onder de GN-code 2804 90;
	37° iridium opgenomen onder de GN-code 7110 41;
	38° ruthenium opgenomen onder de GN-code 7110 41;
	39° kobalt opgenomen onder de GN-code 8105;
	40° bismut opgenomen onder de GN-code 8106;
	41° cadmium opgenomen onder de GN-code 8107;
	42° antimoon opgenomen onder de GN-code 8110;
	43° germanium opgenomen onder de GN-code 8112 30;

	44° halffabricaten van ijzer of van niet-gelegeerd staal, opgenomen onder de GN-code 7207;
	45° gallium opgenomen onder de GN-code 8112. <i>(tweede lid)</i>
	De goederen die bestemd zijn om in het kleinhandelsstadium te worden geleverd, zijn uitgesloten van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot. <i>(derde lid)</i>
	§ 4. Wanneer accijnsproducten of goederen die bestemd zijn voor de productie of de verwerking van accijnsproducten, overeenkomstig paragraaf 3 toegelaten worden tot de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, en worden opgeslagen of zich bevinden in een in België gelegen plaats die aangemerkt wordt als belastingentrepot in de zin van artikel 3, punt 11), van Richtlijn (EU) 2020/262, worden ze geacht zich onder de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot te bevinden. De regeling wordt beëindigd bij de aangifte ten verbruik van de goederen voor de toepassing van de accijnsrechten of bij de daadwerkelijke uitslag van de goederen uit het belastingentrepot.
	§ 5. De vrijstelling voor de in paragraaf 1 bedoelde handelingen wordt voorlopig verleend.
	Deze vrijstelling wordt definitief voor de handelingen die voorafgaan aan:
	1° een levering van goederen onder bezwarende titel met handhaving van de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;
	2° de onttrekking van de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot door de belastingplichtige die een in artikel 10, § 1, bedoelde levering van goederen onder bezwarende titel verricht;
	3° de onttrekking van de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot door hun eigenaar, los van enige handelstransactie, in het kader van hetzij een in artikel 12 <i>bis</i> , eerste lid, bedoelde

	overbrenging van goederen, hetzij een vervoer of een verzending van die goederen buiten de Gemeenschap verricht door die eigenaar of voor zijn rekening. <i>(eerste lid)</i>
	Wanneer, los van enige handelstransactie, de goederen aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot zijn onttrokken door hun eigenaar en ofwel in België blijven ofwel buiten België maar binnen de Gemeenschap worden verzonden of vervoerd door of voor rekening van hun eigenaar met het oog op een in artikel 12 <i>bis</i> , tweede lid, 4°, 5° of 6°, bedoelde handeling of in het kader van de in artikel 12 <i>ter</i> bedoelde regeling, wordt de belasting opeisbaar over de volgende handelingen waarvoor voorlopige vrijstelling werd verleend:
	1° de handeling waarbij de goederen onder de regeling worden geplaatst door de eigenaar, evenals over de aan hem verstrekte diensten met betrekking tot die goederen, wanneer de goederen niet het voorwerp hebben uitgemaakt van enige levering onder bezwarende titel tijdens hun verblijf in het entrepot;
	2° de levering van goederen aan die eigenaar, evenals de aan hem verstrekte diensten met betrekking tot die goederen, wanneer de goederen het voorwerp hebben uitgemaakt van één of meerdere leveringen onder bezwarende titel tijdens hun verblijf in het entrepot. <i>(tweede lid)</i>
	§ 6. Behoudens tegenbewijs, wordt eenieder die goederen onttrekt aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot verondersteld ze te hebben onttrokken onder de voorwaarden van paragraaf 5, derde lid. <i>(eerste lid)</i>
	Behoudens tegenbewijs, worden de tekorten van goederen in het entrepot ander dan douane-entrepot, verondersteld te zijn onttrokken aan de andere regeling van entrepot dan douane-entrepot onder de voorwaarden van paragraaf 5, derde lid. <i>(tweede lid)</i>
	§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van deze vrijstelling

	wat betreft de voldoening van de belasting in geval van regularisatie van de vrijstelling, de procedure voor de aanvraag en de uitreiking van de in paragraaf 1, vierde lid, bedoelde vergunning, de verplichtingen in hoofde van de personen die betrokken zijn bij de toepassing van deze vrijstelling en de sancties ingeval van overtreding van deze vrijstellingsregeling.
Hoofdstuk 3. – Uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan	Hoofdstuk 3. – Uitoefening van het recht op aftrek volgens het algemeen verhoudingsgetal of met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan
Artikel 46	Artikel 46
§ 1. Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn economische activiteit ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 aanspraak op aftrek bestaat, wordt de belasting ter zake van de voor die activiteit gebruikte goederen en diensten in aftrek gebracht naar verhouding van de breuk gevormd door het bedrag van de laatstbedoelde handelingen en het totale bedrag van de door de betrokkene verrichte handelingen.	§ 1. Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn economische activiteit ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 aanspraak op aftrek bestaat, wordt de belasting ter zake van de voor die activiteit gebruikte goederen en diensten in aftrek gebracht volgens het algemeen verhoudingsgetal gevormd door het bedrag van de laatstbedoelde handelingen ten opzichte van het totale bedrag van de door de betrokkene verrichte handelingen. Hij stelt de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde voorafgaandelijk in kennis dat hij zijn recht op aftrek uitoefent in overeenstemming met deze bepaling. (eerste lid)
-	Voor elk kalenderjaar wordt het in het eerste lid bedoelde algemeen verhoudingsgetal voorlopig vastgesteld aan de hand van het bedrag van de handelingen die in de loop van het vorige jaar werden verricht. Wanneer een dergelijke referentie ontbreekt of niet relevant is, wordt het verhoudingsgetal voorlopig door de belastingplichtige geraamd uitgaande van zijn exploitatievooruitzichten. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
	Het verhoudingsgetal wordt voor elk kalenderjaar definitief vastgesteld op basis van de tijdens dat kalenderjaar uitgevoerde handelingen. <i>(derde lid, nieuw)</i>
	De belastingplichtige brengt de in het tweede en het derde lid bedoelde verhoudingsgetallen ter kennis aan de administratie belast met de

	belasting over de toegevoegde waarde. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
	Indien het in het derde lid bedoelde definitieve algemeen verhoudingsgetal groter is dan het in het tweede lid bedoelde voorlopige algemeen verhoudingsgetal, mag de belastingplichtige een bijkomende aftrek verrichten die gelijk is aan het verschil tussen de aftrek berekend overeenkomstig het definitieve verhoudingsgetal en de aftrek berekend overeenkomstig het voorlopige verhoudingsgetal. In het tegenovergestelde geval moet de belastingplichtige een bedrag aan belasting terugstorten gelijk aan het vastgestelde verschil. <i>(vijfde lid, nieuw)</i>
	De belastingplichtige die, op 31 december 2023, het recht op aftrek uitoefent overeenkomstig het eerste lid, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 1 juli 2024. <i>(zesde lid, nieuw)</i>
§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaandelijke kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan. <i>(eerste lid)</i>	§ 2. In afwijking van paragraaf 1, kan de belastingplichtige, op grond van een voorafgaande kennisgeving aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, het recht op aftrek uitoefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan. <i>(eerste lid)</i>
-	Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder “het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of een gedeelte daarvan” verstaan de bestemming van de goederen en diensten door de belastingplichtige hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat, hetzij uitsluitend voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat, dan wel voor die beide sectoren samen. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
	De in het eerste lid bedoelde belastingplichtige past één of meer bijzondere verhoudingsgetallen toe voor de goederen en diensten die hij bestemt zowel voor de sector waarvoor recht op aftrek bestaat als voor de sector waarvoor geen recht op aftrek bestaat. De belastingplichtige stelt die bijzondere verhoudingsgetallen vast overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, of op basis van

	alternatieve objectieve en verifieerbare criteria. <i>(derde lid, nieuw)</i>
	De belastingplichtige brengt de in het derde lid bedoelde verhoudingsgetallen ter kennis aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek naar verhouding van de in paragraaf 1 bedoelde breuk leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting. <i>(tweede lid)</i>	De belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan wanneer de aftrek volgens het in paragraaf 1 bedoelde verhoudingsgetal leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting. <i>(vijfde lid, nieuw)</i>
De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 30 juni 2023. <i>(derde lid)</i>	De belastingplichtige die, op 31 december 2022, het recht op aftrek uitoefent met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan, doet de in het eerste lid bedoelde kennisgeving vóór 1 juli 2023. <i>(zesde lid, nieuw)</i>
De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van deze paragraaf, wat de vorm van de voorafgaandelijke kennisgeving en de in het derde lid bedoelde kennisgeving betreft, de termijn waarin de voorafgaandelijke kennisgeving gebeurt en de procedure volgens dewelke de belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik overeenkomstig het tweede lid. <i>(vierde lid)</i>	§ 3. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, met betrekking tot de vorm van de in paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 2, eerste lid bedoelde voorafgaandelijke kennisgeving alsook de in paragraaf 1, vierde en zesde lid en paragraaf 2, vierde en zesde lid, bedoelde kennisgevingen, de termijn waarin die kennisgevingen gebeuren, de procedure volgens dewelke de administratie de bestanddelen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde kennisgeving kan betwisten en degene volgens dewelke de belastingplichtige kan worden verplicht om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik overeenkomstig paragraaf 2, tweede lid.
Artikel 49	Artikel 49
De Koning regelt de toepassing van de artikelen 45 tot 48 door onder meer te bepalen:	De Koning regelt de toepassing van de artikelen 45 tot 48 door te bepalen:
1° het tijdstip waarop het recht op aftrek ontstaat;	1° het tijdstip waarop het recht op aftrek ontstaat;
2° de termijnen waarbinnen en de regelen volgens welke de aftrek plaatsheeft, berekend wordt en herzien wordt;	2° de termijnen waarbinnen en de regelen volgens welke de aftrek plaatsheeft, berekend wordt en herzien wordt;

3° de wijze waarop de aftrek en de herziening plaatshebben en berekend worden wanneer iemand de hoedanigheid van belastingplichtige verliest of wanneer er bij een belastingplichtige enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag hebben gelegen;	3° de wijze waarop de aftrek en de herziening plaatshebben en berekend worden wanneer iemand de hoedanigheid van belastingplichtige verliest of wanneer er bij een belastingplichtige enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag hebben gelegen;
4° de factoren die uit de in artikel 46, § 1, bedoelde breuk dienen te worden gesloten opdat deze niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden;	4° de wijze waarop de aftrek en de herziening worden verricht overeenkomstig artikel 46, § 1, met inbegrip van de handelingen die uit het in artikel 46, § 1, bedoelde verhoudingsgetal moeten worden gesloten opdat dat niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden;
5° de wijze waarop herzieningen moeten worden verricht ten aanzien van de belasting geheven van gebouwen of gedeelten van gebouwen, desgevallend met inbegrip van het bijbehorend terrein, verhuurd onder de voorwaarden van artikel 44, § 3, 2°, d):	5° de wijze waarop herzieningen moeten worden verricht ten aanzien van de belasting geheven van gebouwen of gedeelten van gebouwen, desgevallend met inbegrip van het bijbehorend terrein, verhuurd onder de voorwaarden van artikel 44, § 3, 2°, d):
a) bij gehele of gedeeltelijke leegstand van het gebouw of gedeelte van het gebouw;	a) bij gehele of gedeeltelijke leegstand van het gebouw of gedeelte van het gebouw;
b) bij gehele of gedeeltelijke overdracht van bedoelde gebouwen of gedeelten van gebouwen tijdens de looptijd van de huurovereenkomst en bij overdracht van de huur;	b) bij gehele of gedeeltelijke overdracht van bedoelde gebouwen of gedeelten van gebouwen tijdens de looptijd van de huurovereenkomst en bij overdracht van de huur;
c) bij het sluiten of beëindigen van de huurovereenkomst.	c) bij het sluiten of beëindigen van de huurovereenkomst;
-	6° de wijze waarop de bijzondere verhoudingsgetallen worden meegedeeld aan de administratie belast met de toegevoegde waarde door de belastingplichtigen die ook werkzaamheden of handelingen verrichten die niet als in artikel 2 bedoelde handelingen worden aangemerkt.
Hoofdstuk 4. – Btw-verplichtingen inzake de toekenning en de mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers	Hoofdstuk 4. – Btw-verplichtingen inzake de toekenning en de mededeling van het btw-identificatienummer, inzake facturering en inzake de jaarlijkse lijst van belastingplichtige afnemers
Artikel 50, § 1, eerste lid	Artikel 50, § 1, eerste lid

§ 1. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde kent een btw-identificatienummer toe dat de letters BE bevat:	§ 1. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde kent een btw-identificatienummer toe dat de letters BE bevat:
1° aan elke belastingplichtige gevestigd in België, met uitzondering van de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 8 en 8bis en van de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben;	1° aan elke belastingplichtige gevestigd in België, met uitzondering van de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 8 en 8bis en van de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben;
2° aan de niet-belastingplichtige rechtspersonen en, in afwijking van de bepaling onder 1°, aan de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben:	2° aan de niet-belastingplichtige rechtspersonen en, in afwijking van de bepaling onder 1°, aan de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben:
a) wanneer zij overeenkomstig artikel 53bis, § 1, verklaren een intracommunautaire verwerving van goederen te verrichten die tot gevolg heeft dat de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), wordt overschreden;	a) wanneer zij overeenkomstig artikel 53bis, § 1, verklaren een intracommunautaire verwerving van goederen te verrichten die tot gevolg heeft dat de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), wordt overschreden;
b) wanneer zij overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, ervoor kiezen om al hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen;	b) wanneer zij overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, ervoor kiezen om al hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen;
3° aan elke niet in België gevestigde belastingplichtige die:	3° aan elke niet in België gevestigde belastingplichtige die:
a) in het Wetboek bedoelde handelingen verricht waarvoor recht op aftrek is ontstaan en waarvoor hij krachtens de artikelen 51 en 52 schuldenaar is van de belasting in België, met uitzondering van de belastingplichtigen die uitsluitend handelingen verrichten waarvoor zij gebruikmaken van de bijzondere regeling bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 2 of 4, van de richtlijn 2006/112/EG;	a) in het Wetboek bedoelde handelingen verricht waarvoor recht op aftrek is ontstaan en waarvoor hij krachtens de artikelen 51 en 52 schuldenaar is van de belasting in België, met uitzondering van de belastingplichtigen die uitsluitend handelingen verrichten waarvoor zij gebruikmaken van de bijzondere regeling bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 2 of 4, van de richtlijn 2006/112/EG;
b) in een andere lidstaat dan België handelingen verricht waarvoor hij gebruikmaakt van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58quater;	b) in een andere lidstaat dan België handelingen verricht waarvoor hij gebruikmaakt van de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58quater;
4° aan elke belastingplichtige als hij schuldenaar is van de belasting krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°;	4° aan elke belastingplichtige die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft , als hij

	schuldenaar is van de belasting krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°;
5° aan elke belastingplichtige gevestigd in België die diensten verricht die, krachtens de communautaire bepalingen, geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst;	5° aan elke in België gevestigde belastingplichtige die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor hij geen recht op aftrek heeft en die diensten verricht die, krachtens de communautaire bepalingen, geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst;
6° aan elk lid van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig 1° voor btw-doeleinden is geïdentificeerd. Dit identificatienummer vormt een sub-btw-identificatienummer van de btw-eenheid.	6° aan elk lid van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig 1° voor btw-doeleinden is geïdentificeerd. Dit identificatienummer vormt een sub-btw-identificatienummer van de btw-eenheid.
Artikel 53 ^{quater}	Artikel 53 ^{quater}
§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° en 3° of § 3, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, moeten hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers en aan hun klanten mededelen. <i>(eerste lid)</i>	§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° en 3°, of § 3, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, delen hun btw-identificatienummer mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten. <i>(eerste lid)</i>
In afwijking van het eerste lid, mogen de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56 ^{bis} en 57, hun btw-identificatienummer niet mededelen aan hun dienstverrichters die gevestigd zijn in België en die een werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2 of een daarmee gelijkgestelde handeling verrichten. Wanneer de belastingplichtige bedoeld in artikel 56 ^{bis} of 57 zijn btw-identificatienummer meedeelt, is de dienstverrichter, behoudens samenspanning tussen de partijen, ontlast van de aansprakelijkheid voor de voldoening van de belasting. <i>(tweede lid)</i>	In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers en dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:
-	1° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG, behalve

	wanneer de in artikel 25 ^{quinqies} , § 3, derde lid bedoelde voorwaarden zijn vervuld;
	2° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd naar België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG wanneer de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen overeenkomstig artikel 25 ^{ter} , § 1, tweede lid, 3°, een intracommunautaire verwerving van goederen verrichten;
	3° de diensten die plaatsvinden in België maar worden verricht voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen;
	4° de leveringen van goederen en de diensten die plaatsvinden in een andere lidstaat dan België. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
	In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde belastingplichtigen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die belastingplichtigen, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58 ^{ter} tot en met artikel 58 ^{quinqies} bedoelde bijzondere regeling en waarvoor op grond van artikel 53, § 2, eerste en vijfde lid, een factuur moet worden uitgereikt. <i>(derde lid, nieuw)</i>
	In afwijking van het eerste lid zijn de in dat lid bedoelde in het buitenland gevestigde belastingplichtigen met een vaste inrichting in België er niet toe gehouden hun btw-identificatienummer mee te delen aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden in België wanneer de levering van het goed of de dienst wordt verricht door een vestiging van de belastingplichtige in het buitenland en de vaste inrichting in België niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
In afwijking van het eerste lid zijn de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56 ^{bis} en 57 er niet toe gehouden hun btw-	In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56 ^{bis} en 57 bedoelde bijzondere

identificatienummer mee te delen aan hun leveranciers wanneer zij intracommunautaire verwervingen verrichten, indien zij de drempel van 11.200 euro bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend. <i>(derde lid)</i>	regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer zij intracommunautaire verwervingen van goederen verrichten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend. <i>(vijfde lid)</i>
In afwijking van het eerste lid, mogen de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56bis en 57 hun btw-identificatienummer niet meedelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkopen van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de drempel van 11.200 euro bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend. <i>(vierde lid)</i>	In afwijking van het eerste lid, delen de belastingplichtigen onderworpen aan de in de artikelen 56bis en 57 bedoelde bijzondere regelingen hun btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkopen van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend. <i>(zesde lid)</i>
§ 2. Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers mee wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting in België. <i>(eerste lid)</i>	§ 2. Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:
-	1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting in België;
	2° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land. <i>(eerste lid, nieuw)</i>
Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers mee wanneer zij schuldenaar zijn van de belasting in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe	De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, delen hun btw-identificatienummer aan hun leveranciers of hun dienstverrichters mee:

vervoermiddelen, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°. (<i>tweede lid</i>)	
<i>[wanneer zij schuldenaar zijn van de belasting in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°]</i>	1° wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar zijn van de belasting, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of van accijnsproducten wanneer hun intracommunautaire verwervingen van andere goederen krachtens artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, niet aan de belasting onderworpen zijn;
-	2° wanneer zij krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting;
	3° ten aanzien van leveringen van andere goederen dan de in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten, die werden ingevoerd uit een derdelandsgebied of derde land en verzonden of vervoerd door of voor rekening van de leverancier, wanneer zij hun intracommunautaire verwervingen van goederen overeenkomstig artikel 25ter, § 1, eerste lid, aan de belasting onderwerpen. (<i>tweede lid, nieuw</i>)
	In afwijking van het tweede lid mogen de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben, hun btw-identificatienummer niet mededelen aan hun leveranciers wanneer ze goederen aanschaffen in het kader van afstandsverkoop van goederen ingevoerd uit derdelandsgebieden of derde landen, andere dan accijnsproducten, indien zij de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, bedoelde drempel van 11.200 euro niet hebben overschreden noch het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht hebben uitgeoefend. (<i>derde lid, nieuw</i>)
§ 3. De belastingplichtigen die krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd moeten hun btw-identificatienummer aan hun klanten mededelen wanneer zij diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat	§ 3. De belastingplichtigen die krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd moeten hun btw-identificatienummer aan hun klanten mededelen wanneer zij diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat

en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.	en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.
§ 4. De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, zijn gehouden aan hun leveranciers en hun klanten het sub-btw-identificatienummer bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, mee te delen. <i>(eerste lid)</i>	§ 4. De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen hun in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde sub-btw-identificatienummer, mee aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en aan hun klanten. <i>(eerste lid)</i>
-	In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun leveranciers of dienstverrichters ten aanzien van de volgende handelingen:
	1° de leveringen van goederen verzonden of vervoerd vanuit een lidstaat van de Gemeenschap naar een andere lidstaat dan België onder de voorwaarden van artikel 138, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG, behalve wanneer de in artikel 25 ^{quinq} ies, § 3, derde lid bedoelde voorwaarden zijn vervuld;
	2° de diensten voor een buiten België gevestigde inrichting van de in het eerste lid bedoelde leden;
	3° de diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door de in het eerste lid bedoelde leden. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
	In afwijking van het eerste lid, delen de in dat lid bedoelde leden hun sub-btw-identificatienummer niet mee aan hun klanten ten aanzien van leveringen van goederen of diensten die plaatsvinden buiten België en waarvoor de belasting verschuldigd is door die leden, met uitzondering van de handelingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van de in artikel 58 ^{quater} bedoelde bijzondere regeling. <i>(derde lid, nieuw)</i>
De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen aan hun leveranciers en hun klanten het in artikel 50, § 2, tweede lid, bedoelde sub-btw-identificatienummer mee, wanneer deze eenheid schuldenaar is van de belasting in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8 ^{bis} , § 2,	De leden van de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, delen aan hun leveranciers of hun dienstverrichters en hun klanten het in artikel 50, § 2, tweede lid, bedoelde sub-btw-identificatienummer mee, wanneer:

bedoelde nieuwe vervoermiddelen, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, of wanneer de leden diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst. <i>(tweede lid)</i>	
<i>[wanneer deze eenheid schuldenaar is van de belasting in België krachtens artikel 51, § 1, 2°, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van accijnsproducten of van in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen, of krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°.]</i>	1° die btw-eenheid krachtens artikel 51, § 1, 2°, schuldenaar is van de belasting, behalve in geval van intracommunautaire verwervingen van in artikel 8bis, § 2, eerste lid, 2°, bedoelde nieuwe vervoermiddelen of accijnsproducten wanneer haar intracommunautaire verwervingen van andere goederen krachtens artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, niet aan de belasting onderworpen zijn;
<i>[wanneer de leden diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.]</i>	2° die btw-eenheid krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar is van de belasting;
	3° de leden van die btw-eenheid diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
§ 5. De niet in België gevestigde belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, hier te lande een aansprakelijke vertegenwoordiger hebben laten erkennen of die overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, door een vooraf erkende persoon worden vertegenwoordigd, moeten bovendien, voor de handelingen die zij in België verrichten of ontvangen, de naam of benaming en het adres van hun aansprakelijke vertegenwoordiger in België of van de vooraf erkende persoon die hen vertegenwoordigt, aan hun klanten of leveranciers mededelen.	§ 5. De niet in België gevestigde belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, hier te lande een aansprakelijke vertegenwoordiger hebben laten erkennen of die overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, door een vooraf erkende persoon worden vertegenwoordigd, moeten bovendien, voor de handelingen die zij in België verrichten of ontvangen, de naam of benaming en het adres van hun aansprakelijke vertegenwoordiger in België of van de vooraf erkende persoon die hen vertegenwoordigt, aan hun klanten en hun leveranciers of hun dienstverrichters mededelen.
Artikel 53quinquies	Artikel 53quinquies
De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor btw-	De volgende belastingplichtigen zijn gehouden om jaarlijks aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde een lijst over te maken voor elk lid van een btw-eenheid

doeleinden zijn geïdentificeerd, de leden van een btw-eenheid bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten zijn vertegenwoordigd door een vooraf erkende persoon, overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, en de andere niet in België gevestigde belastingplichtigen bedoeld in artikel 50, § 3, zijn gehouden jaarlijks voor elk lid van een btw-eenheid en voor iedere belastingplichtige die voor btw-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, behalve voor degenen die uitsluitend handelingen verrichten die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, en waaraan zij goederen hebben geleverd of diensten hebben verstrekt in de loop van het vorige jaar, de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen van het totale bedrag van die handelingen alsmede van het totale bedrag van de in rekening gebrachte belasting. <i>(eerste lid)</i>	in de zin van artikel 4, § 2 , en voor iedere belastingplichtige die voor btw-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, met uitzondering van degenen die uitsluitend handelingen verricht die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, aan wie ze in de loop van het vorige jaar diensten hebben verstrekt of goederen hebben geleverd het totale bedrag van die handelingen alsmede het totale bedrag van de op die handelingen in rekening gebrachte belasting zijn vermeld :
-	1° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2;
	2° de leden van een in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, bedoelde btw-eenheid;
	3° de overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtigen;
	4° de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten zijn vertegenwoordigd door een overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf erkende persoon;
	5° de andere in artikel 50, § 3, bedoelde niet in België gevestigde belastingplichtigen. <i>(eerste lid, nieuw)</i>
De leden van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, zijn bovendien gehouden jaarlijks de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen	De leden van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, zijn bovendien gehouden jaarlijks de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen

van het totale bedrag van de in de loop van het vorige jaar voor elk van de andere leden van die btw-eenheid verrichte handelingen. <i>(tweede lid)</i>	van het totale bedrag van de in de loop van het vorige jaar voor elk van de andere leden van die btw-eenheid verrichte handelingen. <i>(tweede lid)</i>
De belastingplichtige op wie de in artikel 56bis bedoelde regeling van toepassing is en die geen enkele van de in het eerste lid bedoelde handelingen verricht, is niet gehouden de voornoemde administratie hiervan in kennis te stellen. <i>(derde lid)</i>	De belastingplichtige op wie de in artikel 56bis bedoelde regeling van toepassing is en die geen enkele van de in het eerste lid, inleidende zin , bedoelde handelingen verricht, is niet gehouden de voornoemde administratie hiervan in kennis te stellen. <i>(derde lid)</i>
Artikel 55, § 6, tweede lid	Artikel 55, § 6, tweede lid
De medecontractant te goeder trouw, die bewijst dat hij aan zijn leverancier wiens identiteit hij aantoont, de belasting geheel of gedeeltelijk heeft betaald, is evenwel in dezelfde mate ontslagen van deze verplichting. <i>(tweede lid)</i>	De medecontractant te goeder trouw, die bewijst dat hij aan zijn leverancier of zijn dienstverrichter wiens identiteit hij aantoont, de belasting geheel of gedeeltelijk heeft betaald, is evenwel in dezelfde mate ontslagen van deze verplichting. <i>(tweede lid)</i>
Artikel 60, § 5, tweede lid	Artikel 60, § 5, tweede lid
Onder "authenticiteit van de herkomst" wordt verstaan het waarborgen van de identiteit van de leverancier of de uitreiker van de factuur. <i>(tweede lid)</i>	Onder "authenticiteit van de herkomst" wordt verstaan het waarborgen van de identiteit van de leverancier of de dienstverrichter of de uitreiker van de factuur. <i>(tweede lid)</i>
Hoofdstuk 5 - Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces	Hoofdstuk 5 - Schuldenaar van de btw en hoofdelijke schuldenaar van de btw, inzonderheid met betrekking tot elektronische interfaces
Artikel 51	Artikel 51
[§ 1...]	[§ 1...]
§ 2. In afwijking van § 1, 1°, is de belasting verschuldigd:	§ 2. In afwijking van § 1, 1°, is de belasting verschuldigd:
1° door de ontvanger van de dienst wanneer de dienstverrichter een belastingplichtige is die niet in België is gevestigd en de dienst krachtens artikel 21, § 2, geacht wordt in België plaats te vinden;	1° door de ontvanger van de dienst wanneer de dienstverrichter een belastingplichtige is die niet in België is gevestigd en de dienst krachtens artikel 21, § 2, geacht wordt in België plaats te vinden;
2° door de medecontractant die overeenkomstig artikel 50, voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer het gaat om leveringen van goederen als bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 3°, en voor zover de in artikel 53, § 2, eerste lid beoogde factuur de door de Koning te bepalen vermeldingen bevat;	2° door de medecontractant die overeenkomstig artikel 50, voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer het gaat om leveringen van goederen als bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 3°, en voor zover de in artikel 53, § 2, eerste lid beoogde factuur de door de Koning te bepalen vermeldingen bevat;

3° door de medecontractant wanneer het gaat om leveringen van goederen of diensten als bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39 ^{quater} ;	3° door de medecontractant wanneer het gaat om leveringen van goederen of diensten als bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39 ^{quater} ;
4° door degene die de goederen onttrekt aan één van de regelingen bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39 ^{quater} ;	4° door degene die de goederen onttrekt aan één van de regelingen bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39 ^{quater} ;
5° door de in België gevestigde medecontractant die gehouden is tot het indienen van de aangifte bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, of door de niet in België gevestigde medecontractant die een aansprakelijke vertegenwoordiger heeft laten erkennen overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, wanneer het gaat om een levering van goederen of een dienst verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige en de hier te lande belastbare handeling niet onder 1°, 2° en 6° van deze paragraaf is bedoeld, noch vrijgesteld is of verricht met vrijstelling van de belasting ingevolge de artikelen 39 tot 44 ^{bis} ;	5° door de in België gevestigde medecontractant die gehouden is tot het indienen van de aangifte bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, of door de niet in België gevestigde medecontractant die een aansprakelijke vertegenwoordiger heeft laten erkennen overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, wanneer het gaat om een levering van goederen of een dienst verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige en de hier te lande belastbare handeling niet onder 1°, 2° en 6° van deze paragraaf is bedoeld, noch vrijgesteld is of verricht met vrijstelling van de belasting ingevolge de artikelen 39 tot 44 ^{bis} ;
6° door de medecontractant die onder een nummer dat de letters BE bevat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer de ingevolge artikel 14 ^{bis} hier te lande belastbare handeling wordt verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige. (<i>eerste lid</i>)	6° door de medecontractant die onder een nummer dat de letters BE bevat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer de ingevolge artikel 14 ^{bis} hier te lande belastbare handeling wordt verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige. (<i>eerste lid</i>)
Voor de toepassing van het eerste lid, 1°, 5° en 6°, wordt een belastingplichtige die in België een vaste inrichting heeft, aangemerkt als een niet in België gevestigde belastingplichtige als deze inrichting niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst. (<i>tweede lid</i>)	Voor de toepassing van het eerste lid, 1°, 5° en 6°, wordt een leverancier of dienstverrichter die in België een vaste inrichting heeft, aangemerkt als een niet in België gevestigde belastingplichtige als deze inrichting niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst. (<i>tweede lid</i>)
[§§ 2 tot 4...]	[§§ 2 tot 4...]
Artikel 51 ^{bis}	Artikel 51 ^{bis}
[§§ 1 tot 3...]	[§§ 1 tot 3...]
-	§ 3 ^{bis} . Elke belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen die in België plaatsvinden faciliteert in de zin van artikel 5 <i>ter</i> van de Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG

	betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, is tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de op die leveringen verschuldigde belasting met de leverancier die er krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar van is, wanneer hij niet te goeder trouw is of een fout of nalatigheid heeft begaan met betrekking tot de volgende leveringen van goederen:
	1° leveringen van goederen waarvan de plaats van aanvang en aankomst van de verzending of van het vervoer in België gelegen is, leveringen zonder vervoer in België en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen:
	a) verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde belastingplichtige afnemers;
	b) verricht door in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen voor in artikel 1, § 20, 1°, bedoelde afnemers;
	2° afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, in zendingen met een intrinsieke waarde van meer dan 150 euro, wanneer de leverancier optreedt als geadresseerde van de goederen bij invoer. <i>(eerste lid)</i>
	Onder voorbehoud van artikel 55, § 4, tweede lid, wordt de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige voor de toepassing van dit lid geacht:
	1° nalatig te zijn geweest wanneer hij, vóór de aanvang van de facilitering en vervolgens minstens één maal per kalenderjaar, niet heeft nagegaan of de leverancier die de in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen heeft verricht over een geldig btw-identificatienummer beschikt, dat aan hem overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° of 3°, werd toegekend of dat aan hem overeenkomstig artikel 369 <i>quinquies</i> van Richtlijn 2006/112/EG werd toegekend door een andere lidstaat;
	2° niet te goeder trouw te zijn wanneer hij niet:

	a) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een eerste keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die belastingplichtige heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;
	b) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een tweede keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier opnieuw heeft aangemaand om die verplichtingen correct na te komen;
	c) binnen een termijn van een maand nadat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde hem een derde keer heeft meegedeeld dat er ernstige vermoedens bestaan dat een leverancier van wie de belastingplichtige in het eerste lid bedoelde leveringen van goederen faciliteert via zijn elektronische interface de aangifte- en betalingsverplichtingen met betrekking tot die handelingen niet correct vervult, die leverancier van het gebruik van de elektronische interface heeft uitgesloten. <i>(tweede lid)</i>
Hoofdstuk 6. – Bijzondere regeling voor landbouwondernemers	Hoofdstuk 6. – Bijzondere regeling voor landbouwondernemers
Artikel 57	Artikel 57
§ 1. Landbouwondernemers, met uitzondering van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, die producten van hun bedrijf leveren of landbouwdiensten verrichten, zijn ten aanzien van de uitoefening van die werkzaamheid niet gehouden de verplichtingen na te leven die op het stuk van facturering, aangifte en voldoening	§ 1. De in dit artikel bedoelde bijzondere regeling is van toepassing op de landbouwondernemers, met uitzondering van de in artikel 4, § 2, bedoelde btw-eenheden, die producten van hun bedrijf leveren of

van de belasting, aan belastingplichtigen zijn opgelegd, met uitzondering van de verplichtingen die voortvloeien uit de intracommunautaire handelingen die ze verrichten.	landbouwdiensten verrichten. <i>(eerste lid, nieuw)</i>
	Wordt als landbouwondernemer aangemerkt in de zin van het eerste lid, de belastingplichtige wiens bedrijvigheid bestaat in:
	1° algemene landbouw, groenteteelt, fruitteelt, bloementeelt, sierplantenteelt, champignonteelt, teelt van zaai- en pootgoed en druiventeelt;
	2° veeteelt, pluimveeteelt, konijnenteelt en bijenteelt;
	3° boomkweek;
	4° bosbouw. <i>(tweede lid, nieuw)</i>
	De in het eerste lid bedoelde landbouwondernemer is onderworpen aan de bij dit artikel ingestelde bijzondere regeling:
	1° wanneer hij door hem in zijn hoedanigheid van landbouwondernemer voortgebrachte producten of geteelde dieren levert, in de staat waarin hij ze heeft voortgebracht of geteeld of na ze onderworpen te hebben aan een primaire verwerking die normaal bij de landbouwbedrijven behoort;
	2° wanneer hij diensten verstrekt ter uitvoering van overeenkomsten van contractteelt of contractmesterij met betrekking tot goederen of dieren waarvan de levering bedoeld zou zijn in de bepaling onder 1 indien de landbouwondernemer ze voor eigen rekening zou voortbrengen of telen;
	3° wanneer hij, als onderlinge landbouwhulp, andere dan in de bepaling onder 2 bedoelde diensten verstrekt en daarbij geen andere machines gebruikt dan die welke slechts uitzonderlijk dienen voor werk voor anderen;
	4° wanneer hij goederen levert die hij in zijn bedrijf heeft gebruikt, met inbegrip van de bedrijfsmiddelen;

	5° wanneer hij aan een veeteeltbedrijf tegen vergoeding toelaat al dan niet vloeibare dierlijke mest op landbouwgronden uit te spreiden of wanneer hij tegen vergoeding al dan niet vloeibare dierlijke mest ophaalt bij een dergelijk bedrijf om het uit te spreiden op landbouwgronden van dat bedrijf of van een andere landbouwer dan wel op zijn landbouwgronden;
	6° wanneer hij tegen vergoeding bedorven of beschadigde land- of tuinbouwproducten ophaalt om het op landbouwgronden uit te spreiden;
	7° wanneer hij tijdelijk productiequota overdraagt;
	8° wanneer hij emissierechten met betrekking tot de landbouwonderneming overdraagt;
	9° wanneer hij premierechten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid overdraagt;
	10° wanneer hij diensten verricht die bijdragen tot het voortbrengen van landbouw- of bosbouwproducten met uitzondering van de bebossingswerkzaamheden voor rekening van bosuitbaters of houthandelaren en bebouwings- of oogstwerken uitgevoerd voor rekening van andere landbouwers. <i>(derde lid, nieuw)</i>
	In afwijking van het derde lid, is deze bijzondere regeling niet van toepassing ten aanzien van de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht onder de voorwaarden van artikel 15, § 2. <i>(vierde lid, nieuw)</i>
	§ 1bis. De in paragraaf 1 bedoelde landbouwondernemer is er ten aanzien van die werkzaamheid niet toe gehouden de verplichtingen na te leven die op het stuk van facturering, aangifte en voldoening van de belasting, aan belastingplichtigen zijn opgelegd, met uitzondering van de verplichtingen die voortvloeien uit de intracommunautaire handelingen die ze verrichten.
	§ 1ter. Zonder het voordeel van deze bijzondere regeling te verliezen voor de in paragraaf 1

	bedoelde handelingen die hij in de uitoefening van zijn economische activiteit verricht, mag de landbouwondernemer de in het tweede lid opgesomde handelingen verrichten wanneer hij voor die handelingen onderworpen is aan de normale regeling van de belasting ofwel, in voorkomend geval, aan de bijzonder regeling voorzien in artikel 56, onder de hierna volgende voorwaarden:
	1° die handelingen zijn uit hun aard verbonden met zijn hoofdactiviteit als landbouwondernemer;
	2° de omzet, exclusief btw, van die handelingen bedraagt gedurende het lopende kalenderjaar en bedroeg gedurende het voorafgaande kalenderjaar niet meer dan dertig pct. van de totale omzet van de landbouwondernemer. <i>(eerste lid)</i>
	In het eerste lid, 1°, worden de volgende handelingen bedoeld:
	1° de leveringen van goederen en de diensten die betrekking hebben op in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde producten of dieren die niet onderworpen zijn aan het tarief van zes pct., met uitzondering van ruwe en niet tot verbruik bereide tabak. De in dit artikel bedoelde bijzondere regeling blijft evenwel gelden voor de leveringen van die producten of die dieren aan de door de bevoegde overheid erkende coöperatieve landbouwproducten; van
	2° het verrichten van seizoengebonden werk in onroerende staat zoals het strooien van grind of het ruimen van sneeuw op de wegen voor rekening van een gemeente, bebossingswerkzaamheden voor rekening van bosuitbaters of houthandelaren en bebouwings- of oogstwerken uitgevoerd voor rekening van andere landbouwers;
	3° de verkoop van de via het bedrijf geproduceerde elektriciteit;
	4° de overdracht van groene stroomcertificaten met betrekking tot de via het bedrijf geproduceerde elektriciteit;

	5° de overdracht van via het bedrijf geproduceerde thermische energie of warmtekrachtkoppelingcertificaten;
	6° de levering van goederen bedoeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, die een andere dan primaire verwerking hebben ondergaan evenals de levering, op bijkomstige wijze, van dezelfde goederen of van in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde goederen die door een andere landbouwondernemer werden voortgebracht;
	7° de verpachting van jachtgebieden;
	8° de verhuur van substantiële of een geheel van meerdere bestanddelen van het landbouwbedrijf wanneer de landbouwer zijn landbouwactiviteit voortzet met andere delen van het bedrijf;
	9° de diensten die bestaan in het opmeten van landbouwpercelen en het nemen van grondstalen;
	10° de diensten op educatieve boerderijen en zorgboerderijen;
	11° de terbeschikkingstelling van gemeubeld logies binnen het bedrijf en, meer algemeen, het hoefveterisme;
	12° de restaurantdiensten binnen het bedrijf. <i>(tweede lid)</i>
	Deze paragraaf is van toepassing op de in paragraaf 1, derde lid, 1°, bedoelde intracommunautaire afstandsverkopen van goederen. <i>(derde lid)</i>
[§ 2 tot § 6]	[§ 2 tot § 6]
§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel met betrekking tot de definitie van de landbouwonderneming, de forfaitaire compensatiepercentages en de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren. <i>(eerste lid)</i>	§ 7. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel met betrekking tot de forfaitaire compensatiepercentages, de vermeldingen en de uitreikingsmodaliteiten van het door de belastingplichtige koper of ontvanger uitgereikte document aan de landbouwondernemer en de administratieve formaliteiten die noodzakelijk zijn om de

	toepassing van deze regeling doeltreffend te controleren. (<i>enig lid</i>)
Hij kan toelaten dat de landbouwondernemers onderworpen aan de in dit artikel vastgestelde regeling, de in artikel 53 <i>sexies</i> , § 1, bedoelde inlichtingen slechts jaarlijks verstrekken. (<i>tweede lid</i>)	Hij kan toelaten dat de landbouwondernemers onderworpen aan de in dit artikel vastgestelde regeling, de in artikel 53<i>sexies</i>, § 1, bedoelde inlichtingen slechts jaarlijks verstrekken. (<i>tweede lid</i>)
[§ 8.]	[§ 8.]
-	§ 9. De landbouwondernemer die de in paragraaf 1 <i>ter</i> , eerste lid, bedoelde voorwaarden niet vervult of die andere dan de in paragrafen 1, derde lid en 1 <i>ter</i> bedoelde handelingen verricht, verliest het voordeel van deze regeling voor zijn gehele economische activiteit. In dat geval is hij onderworpen aan de normale regeling van de belasting voor zijn gehele economische activiteit, tenzij hij de in artikel 56 <i>bis</i> bedoelde bijzondere regeling toepast. (<i>eerste lid</i>)
	In de gevallen die concurrentievervalsingen teweegbrengen, wordt de landbouwondernemer, die financieel, economisch en organisatorisch nauw verbonden is met één of meerdere personen die juridisch gezien zelfstandig zijn en niet aan deze bijzondere regeling zijn onderworpen, door de administratie die belast is met de belasting over de toegevoegde waarde, uitgesloten van deze bijzondere regeling. (<i>tweede lid</i>)
Hoofdstuk 7. – Verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting	Hoofdstuk 7. – Verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting
Artikel 81 <i>bis</i> , § 1	Artikel 81 <i>bis</i> , § 1
§ 1. Er is verjaring voor de vordering tot voldoening van de belasting, van de nalatigheidsinteressen en van de administratieve geldboeten, na het verstrijken van het derde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting, nalatigheidsinteressen en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan. (<i>eerste lid</i>)	§ 1. Er is verjaring voor de vordering tot voldoening van de belasting, van de nalatigheidsinteressen en van de administratieve geldboeten, na het verstrijken van het derde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting, nalatigheidsinteressen en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan. (<i>eerste lid</i>)
Bij niet-indiening van de in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde aangifte of laattijdige indiening	Bij niet-indiening van de in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde aangifte of laattijdige indiening

ervan, wordt de in het eerste lid bedoelde termijn verlengd tot het vierde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting, [nalatigheidsinteressen en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan. (<i>tweede lid</i>)	ervan, wordt de in het eerste lid bedoelde termijn verlengd tot het vierde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting, [nalatigheidsinteressen en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan. (<i>tweede lid</i>)
In afwijking van het eerste lid is er evenwel verjaring na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer:	In afwijking van het eerste lid is er evenwel verjaring na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer:
1° een inlichting, een onderzoek of een controle aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er onrechtmachtige belastingaftrekken werden toegepast en de inlichting werd meegedeeld of verzocht of het onderzoek of de controle werd uitgevoerd of verzocht door, hetzij een andere lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig de regels daartoe bepaald in dit Wetboek of in de regelgeving van deze Unie, hetzij een bevoegde overheid van enig ander land waarmee België een overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting of waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt, in verband met de belasting waarop die overeenkomst of die rechtsgrond van toepassing is;	1° een inlichting, een onderzoek of een controle aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er onrechtmachtige belastingaftrekken werden toegepast en de inlichting werd meegedeeld of verzocht of het onderzoek of de controle werd uitgevoerd of verzocht door, hetzij een andere lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig de regels daartoe bepaald in dit Wetboek of in de regelgeving van deze Unie, hetzij een bevoegde overheid van enig ander land waarmee België een overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting of waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt, in verband met de belasting waarop die overeenkomst of die rechtsgrond van toepassing is;
2° een rechtsvordering aantoont dat, in België, belastbare handelingen niet werden aangegeven, handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die erop van toepassing zijn;	2° een rechtsvordering aantoont dat, in België, belastbare handelingen niet werden aangegeven, handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die erop van toepassing zijn;
3° bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, aantonen dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die daarop van toepassing zijn. (<i>derde lid</i>)	3° bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, aantonen dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die daarop van toepassing zijn. (<i>derde lid</i>)

In afwijking van het eerste tot en met het derde lid, is er evenwel verjaring na het verstrijken van het tiende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer de overtreding bedoeld in de artikelen 70 of 71 begaan is met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden. <i>(vierde lid)</i>	In afwijking van het eerste tot en met het derde lid, is er evenwel verjaring na het verstrijken van het tiende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer de overtreding bedoeld in de artikelen 70 of 71 begaan is met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden. <i>(vierde lid)</i>
Voor de toepassing van het derde en het vierde lid, mag de ontvangst van de inlichting afkomstig van het buitenland, de rechtsvordering, de kennisname van de bewijskrachtige elementen of van de aanwijzingen van belastingontduiking, respectievelijk bedoeld in het derde lid, 1° tot en met 3°, en het vierde lid, zowel voor als na het verstrijken van de in het eerste en tweede lid bedoelde verjaringstermijn plaatsvinden. <i>(vijfde lid)</i>	Voor de toepassing van het derde en het vierde lid, mag de ontvangst van de inlichting afkomstig van het buitenland, de rechtsvordering, de kennisname van de bewijskrachtige elementen of van de aanwijzingen van belastingontduiking, respectievelijk bedoeld in het derde lid, 1° tot en met 3°, en het vierde lid, zowel voor als na het verstrijken van de in het eerste en tweede lid bedoelde verjaringstermijn plaatsvinden. <i>(vijfde lid)</i>
-	De verjaring bedoeld in het derde lid, 2°, treedt ten vroegste in na het verstrijken van het kalenderjaar na het jaar waarin de rechterlijke beslissing met betrekking tot de rechtsvordering in kracht van gewijsde is gegaan. <i>(zesde lid)</i>
Artikel 84ter	Artikel 84ter
Indien zij voornemens is de verjaringstermijn bepaald in artikel 81bis, § 1, tweede lid, 4°, toe te passen, moet de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, voorafgaandelijk aan de betrokkene schriftelijk en nauwkeurig kennis geven van de vermoedens van belastingontduiking die tegen hem bestaan in de betreffende periode.	Indien zij voornemens is de verjaringstermijn bepaald in artikel 81bis, § 1, vierde lid, bepaalde verjaringstermijn toe te passen, moet de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, op basis van de aanwijzingen van fraude , voorafgaandelijk aan de betrokkene schriftelijk kennis geven van de vermoedens van fraude die tegen hem bestaan in de betreffende periode.
Hoofdstuk 8: Verplichtingen van betalingsdienstaanbieders	Hoofdstuk 8: Verplichtingen van betalingsdienstaanbieders
Artikel 93duodecies/4	Artikel 93duodecies/4
De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde bewaart de overeenkomstig artikel 93duodecies/1, § 4, 2°, ter beschikking gestelde gegevens zolang als nodig is om haar toe te laten aan haar in artikel 24ter, lid 3, van de verordening (EU) nr.	De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde bewaart de in artikel 93duodecies/3 bedoelde informatie in een nationaal elektronisch systeem tot 31 december van het vijfde jaar na het jaar waarin die gegevens overeenkomstig artikel 93duodecies/1, § 4, 2°, ter beschikking werden gesteld, om de correcte toepassing van de

904/2010 bedoelde verplichting tot doorzending te voldoen.	verplichtingen van de betalingsdienstaanbieders te kunnen controleren en om die gegevens te kunnen samenvoegen met andere reeds beschikbare gegevens om gerichte fiscale controles uit te voeren op basis van risico-indicatoren.
Koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven	Koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven
Bijlage	Bijlage
Tabellen A en B	Tabellen A en B
Hoofdstuk 9. – Verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik	Hoofdstuk 9. – Verlaagd btw-tarief voor geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik
Rubriek XVII – Geneesmiddelen en medische hulpmiddelen, punt 1	Rubriek XVII – Geneesmiddelen en medische hulpmiddelen, punt 1
1. a) Elke enkelvoudige of samengestelde substantie bedoeld in artikel 1 van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen en geregistreerd als geneesmiddel door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft of waarvoor de vergunning voor het in de handel brengen bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1) van het koninklijk besluit van 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen ter kennis is gegeven aan de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.	1. a) De geneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 1, § 1, 1), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik:
-	- waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;
-	- wanneer het homeopathische geneesmiddelen en traditionele kruidengeneesmiddelen betreft, die in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd of vergund door middel van een vergunning die werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor

	Volksgezondheid of door zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;
-	b) De diergeneesmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 4, 1., van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG;
-	- waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend, overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG;
-	- wanneer het homeopathische diergeneesmiddelen betreft, die in de handel mogen worden gebracht nadat ze werden geregistreerd of vergund door middel van een vergunning die werd uitgevaardigd, hetzij door de minister bevoegd voor Volksgezondheid of zijn gemachtigde overeenkomstig de bepalingen van die verordening of van de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen en de uitvoeringsbesluiten ervan, hetzij door de Europese Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Unierecht;
b) Bloed, bloedplaatjes, plasma en witte en rode bloedlichaampjes bestemd om te worden toegediend aan mens of dier voor therapeutisch of profylactisch gebruik en die niet bedoeld zijn in punt a) hiervoor.	c) Bloed en bloedderivaten:
-	- van menselijke oorsprong, bedoeld in artikel 1, § 2, van de wet van 5 juli 1994 betreffende bloed en bloedderivaten van menselijke oorsprong, bestemd om te worden gebruikt voor transfusie bij de mens of voor een ander therapeutisch of profylactisch gebruik, en die niet bedoeld zijn onder a);
	- van dierlijke oorsprong, bestemd om te worden gebruikt voor transfusie bij een dier of

	voor een ander diergeneeskundig gebruik en dat niet bedoeld is onder b);
c) Geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik die door de apotheker in zijn officina worden bereid en verkocht.	d) De magistrale en de officinale bereidingen van de apotheker, bestemd voor:
-	- menselijk gebruik, zoals bedoeld in artikel 6 ^{quater} , § 3, 1°) en 2°), van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik;
	- diergeneeskundig gebruik, zoals bedoeld in artikel 2, lid 6, b) en c), van Verordening (EU) 2019/6 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 2001/82/EG.
[2. tot en met 8. ...]	[2. tot en met 8. ...]
Hoofdstuk 10. – Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen	Hoofdstuk 10. – Verlaagd btw-tarief voor haarprothesen
XXIII. Diversen	XXIII. Diversen
[1. tot en met 12. ...]	[1. tot en met 12. ...]
13. Haarprothesen bedoeld in deel 1, hoofdstuk 2, afdeling 5, § 1, van de bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 oktober 2002 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 20°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, op voorschrift van de behandelende arts of dermatoloog, wanneer ze bestemd zijn voor het verlichten van de gevolgen van een chronische of langdurige ziekte of van een beperking.	13. Haarprothesen bedoeld in deel II, titel 1, hoofdstuk I, § 1, van de bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 23 november 2021 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische verstrekkingen bedoeld in artikel 34, eerste lid, 5° a), 19°, 20° en 20bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, op voorschrift van de behandelende arts of dermatoloog, wanneer ze bestemd zijn voor het verlichten van de gevolgen van een chronische of langdurige ziekte of van een beperking.
Hoofdstuk 11. – Verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen	Hoofdstuk 11. – Verlaagd btw-tarief voor inschakelingsondernemingen
Rubriek XXIIIbis – Leveringen van goederen door instellingen met sociaal oogmerk	Rubriek XXIIIbis – Leveringen van goederen door instellingen met sociaal oogmerk

§ 1. Het verlaagd tarief van 6 pct. is van toepassing op de levering van goederen, met uitsluiting van de goederen beoogd in artikel 1, § 8, van het Wetboek, van goederen opgesomd in artikel 35 van dit Wetboek, van de goederen onderworpen aan de belasting zoals beoogd in artikel 44, § 3, 1°, van hetzelfde Wetboek, van de goederen verkregen om te worden gebruikt als investeringsgoederen, van de kunstvoorwerpen of de voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten, welke de in § 2 beoogde instellingen verrichten binnen de voorwaarden voorzien in § 3, onder voorbehoud van de in de §§ 4 en 5 opgenomen bepalingen.	§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de levering van goederen verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van de leveringen van:
<i>[goederen beoogd in artikel 1, § 8, van het Wetboek]</i>	1° beleggingsgoud;
<i>[goederen opgesomd in artikel 35 van dit Wetboek]</i>	2° in artikel 35, eerste lid, van het Wetboek bedoelde goederen;
<i>[goederen onderworpen aan de belasting zoals beoogd in artikel 44, § 3, 1°, van hetzelfde Wetboek]</i>	3° in artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek bedoelde goederen wanneer de levering ervan wordt belast;
<i>[goederen verkregen om te worden gebruikt als investeringsgoederen]</i>	4° goederen verkregen om te worden gebruikt als investeringsgoederen;
<i>[kunstvoorwerpen of de voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten]</i>	5° kunstvoorwerpen en de voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten.
§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:	§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:
1° van Belgisch recht of van recht van een andere Lidstaat van de Europese Economische Ruimte;	1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;
2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;	2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;
3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct	3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct

of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;	of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;
4° waarvan het doel in de zin	4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven en leereiland-projecten, of van Hoofdstuk 3, Afdeling 3.5, van het besluit van de Vlaamse regering, van 17 december 1997, tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven en leereiland-projecten, of van Hoofdstuk 3, Afdeling 3.5, van het besluit van de Vlaamse regering, van 17 december 1997, tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer;
- van het koninklijk besluit van 30 maart 1995 tot uitvoering van Hoofdstuk II van Titel IV van de wet van 21 december 1994 houdende sociale bepalingen op de inschakelingsbedrijven;	- van het koninklijk besluit van 30 maart 1995 tot uitvoering van Hoofdstuk II van Titel IV van de wet van 21 december 1994 houdende sociale bepalingen op de inschakelingsbedrijven;
- van het decreet van de Franse gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van 27 april 1995 betreffende de erkenning van organismen voor socio-professionele inschakeling en de subsidiëring van hun beroepsopleidingsactiviteiten voor werklozen en laag geschoolde werkzoekenden gericht op het vergroten van hun kans op het vinden of terugvinden van werk in het raam van gecoördineerde voorzieningen voor socio-professionele inschakeling;	- van het decreet van de Franse gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van 27 april 1995 betreffende de erkenning van organismen voor socio-professionele inschakeling en de subsidiëring van hun beroepsopleidingsactiviteiten voor werklozen en laag geschoolde werkzoekenden gericht op het vergroten van hun kans op het vinden of terugvinden van werk in het raam van gecoördineerde voorzieningen voor socio-professionele inschakeling;
- van het decreet van de Waalse Gewestelijke Raad en van de Waalse regering van 16 juli 1998 betreffende de voorwaarden waaronder de inschakelingsbedrijven worden erkend en gesubsidieerd;	- van het decreet van de Waalse Gewestelijke Raad en van de Waalse regering van 16 juli 1998 betreffende de voorwaarden waaronder de inschakelingsbedrijven worden erkend en gesubsidieerd;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven;
- van de ordonnantie van de Raad van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van	- van de ordonnantie van de Raad van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van

22 april 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen;	22 april 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot uitvoering van het decreet inzake sociale werkplaatsen;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot uitvoering van het decreet inzake sociale werkplaatsen;
of	of
- van het besluit van de Waalse regering van 18 november 1999 tot wijziging van het besluit van de Waalse regering van 6 april 1995 betreffende de erkenning van de "Entreprises de formation par le travail" (Bedrijven voor vorming door arbeid),	- van het besluit van de Waalse regering van 18 november 1999 tot wijziging van het besluit van de Waalse regering van 6 april 1995 betreffende de erkenning van de "Entreprises de formation par le travail" (Bedrijven voor vorming door arbeid),
bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van de werkgelegenheid van de laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk bemiddelbaar zijn;	bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van de werkgelegenheid van voor de laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk bemiddelbaar zijn tewerkgesteld kunnen worden
5° en die daartoe erkend zijn door de overheid die door die decreten, besluiten of ordonnantie bevoegd wordt verklaard.	5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.
§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. is eveneens onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:	§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:
1° de in § 2 beoogde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de verkoop van goederen beoogd in § 1, die zij gratis aan huis bij particulieren of ondernemingen ophaalt of op een andere manier;	1° de in paragraaf 2 bedoelde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de verkoop van goederen bedoeld in paragraaf 1 , die zij gratis ontvangt van particulieren of ondernemingen, door middel van ophaling aan huis of op een andere manier;
2° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de	2° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de

belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;	belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;
3° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.	3° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.
§ 4. Het verlaagd tarief is van rechtswege niet meer van toepassing vanaf het ogenblik dat de instelling die er de toepassing van inroept, niet meer voldoet aan het geheel van de ter zake vereiste voorwaarden.	§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten leveringen van goederen, maar deze laatste leveringen zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling.
§ 5. De Minister van Financiën informeert zich bij de in § 2, 5° beoogde bevoegde overheden naar de door deze overheden verleende, ingetrokken of opgeschorte erkenningen. <i>(eerste lid)</i>	§ 5. De Minister van Financiën informeert zich bij de in § 2, 5° beoogde bevoegde overheden naar de door deze overheden verleende, ingetrokken of opgeschorte erkenningen. <i>(eerste lid)</i>
Hij licht diezelfde overheden in van gedane vaststellingen waarbij de toepassing van het verlaagd tarief vervalt of is komen te vervallen wegens het niet naleven van één of meerdere in § 3 bepaalde voorwaarden. <i>(tweede lid)</i>	Hij licht diezelfde overheden in van gedane vaststellingen waarbij de toepassing van het verlaagd tarief vervalt of is komen te vervallen wegens het niet naleven van één of meerdere in § 3 bepaalde voorwaarden. <i>(tweede lid)</i>
Rubriek XXXV. Diensten verricht door instellingen met sociaal oogmerk	Rubriek XXXV. Diensten verricht door instellingen met sociaal oogmerk
§ 1. Het verlaagd tarief van 6 pct. is van toepassing op de diensten, met uitzondering van het werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek, van de handelingen opgesomd in de rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van de huidige tabel A, alsook van het onderhoud en de herstellingen van de goederen opgesomd in artikel 35 van het Wetboek, inbegrepen de leveringen van onderdelen, uitrustingsstukken en toebehoren die worden gebruikt voor de uitvoering van die werken, die de in § 2 beoogde instellingen verrichten binnen de voorwaarden voorzien in § 3, onder voorbehoud van de in de §§ 4 en 5 opgenomen bepalingen.	§ 1. Het verlaagd tarief van zes pct. is van toepassing op de diensten verricht door de in paragraaf 2 bedoelde instellingen onder de in paragraaf 3 opgenomen voorwaarden, met uitsluiting van:
<i>[werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek]</i>	1° in artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek bedoelde werk in onroerende staat;

<i>[handelingen opgesomd in de rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van de huidige tabel A]</i>	2° in de rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A bedoelde handelingen;
<i>[onderhoud en de herstellingen van de goederen opgesomd in artikel 35 van het Wetboek, inbegrepen de leveringen van onderdelen, uitrustingsstukken en toebehoren die worden gebruikt voor de uitvoering van die werken]</i>	3° onderhoud en herstelling van in artikel 35 van het Wetboek bedoelde goederen, met inbegrip van de leveringen van onderdelen, uitrustingsstukken en toebehoren die worden gebruikt voor de uitvoering van die werken.
§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:	§ 2. De toepassing van het verlaagd tarief van zes pct. wordt voorbehouden aan de instellingen:
1° van Belgisch recht of van recht van een andere Lidstaat van de Europese Economische Ruimte;	1° van Belgisch recht of van recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;
2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. Deze statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;	2° die geenszins het stelselmatig streven naar winstbejag tot doel hebben. Met het oog hierop bepalen de statuten onder meer dat de eventuele winst in geen geval mag worden verdeeld, maar daarentegen integraal dient te worden bestemd tot het handhaven of het verbeteren van de verstrekte handelingen. De statuten bepalen eveneens dat ingeval van liquidatie het totaal van het netto-actief opnieuw wordt geïnvesteerd in een andere instelling van dezelfde aard;
3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;	3° die in hoofdzaak vrijwillig worden beheerd en bestuurd door personen die, noch voor zich persoonlijk, noch via tussenpersonen, enig direct of indirect belang hebben in het exploitatieresultaat;
4° waarvan het doel in de zin	4° waarvan het doel, zoals bepaald in de toepasselijke regelgeving van de bevoegde overheden, bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van werkgelegenheid voor laag- of middelmatig geschoolde werkloze werkzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven en leereiland-projecten, of van Hoofdstuk 3, Afdeling 3.5, van het besluit van de Vlaamse regering, van 17 december 1997, tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven en leereiland-projecten, of van Hoofdstuk 3, Afdeling 3.5, van het besluit van de Vlaamse regering, van 17 december 1997, tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer;

- van het koninklijk besluit van 30 maart 1995 tot uitvoering van Hoofdstuk II van Titel IV van de wet van 21 december 1994 houdende sociale bepalingen op de inschakelingsbedrijven;	- van het koninklijk besluit van 30 maart 1995 tot uitvoering van Hoofdstuk II van Titel IV van de wet van 21 december 1994 houdende sociale bepalingen op de inschakelingsbedrijven;
- van het decreet van de Franse gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van 27 april 1995 betreffende de erkenning van organismen voor socio-professionele inschakeling en de subsidiëring van hun beroepsopleidingsactiviteiten voor werklozen en laag geschoolde werkzoekenden gericht op het vergroten van hun kans op het vinden of terugvinden van werk in het raam van gecoördineerde voorzieningen voor socio-professionele inschakeling;	- van het decreet van de Franse gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van 27 april 1995 betreffende de erkenning van organismen voor socio-professionele inschakeling en de subsidiëring van hun beroepsopleidingsactiviteiten voor werklozen en laag geschoolde werkzoekenden gericht op het vergroten van hun kans op het vinden of terugvinden van werk in het raam van gecoördineerde voorzieningen voor socio-professionele inschakeling;
- van het decreet van de Waalse Gewestelijke Raad en van de Waalse regering van 16 juli 1998 betreffende de voorwaarden waaronder de inschakelingsbedrijven worden erkend en gesubsidieerd;	- van het decreet van de Waalse Gewestelijke Raad en van de Waalse regering van 16 juli 1998 betreffende de voorwaarden waaronder de inschakelingsbedrijven worden erkend en gesubsidieerd;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 houdende doorvoering van experimenten in verband met invoegbedrijven;
- van de ordonnantie van de Raad van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 22 april 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen;	- van de ordonnantie van de Raad van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 22 april 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen;
- van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot uitvoering van het decreet inzake sociale werkplaatsen;	- van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot uitvoering van het decreet inzake sociale werkplaatsen;
of	of
- van het besluit van de Waalse regering van 18 november 1999 tot wijziging van het besluit van de Waalse regering van 6 april 1995 betreffende de erkenning van de "Entreprises de formation par le travail" (Bedrijven voor vorming door arbeid),	- van het besluit van de Waalse regering van 18 november 1999 tot wijziging van het besluit van de Waalse regering van 6 april 1995 betreffende de erkenning van de "Entreprises de formation par le travail" (Bedrijven voor vorming door arbeid),
bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van de werkgelegenheid van de laag- of middelmatig geschoolde werkloze	bestaat in het tewerkstellen alsook in het verzekeren van de werkgelegenheid van voor de laag- of middelmatig geschoolde werkloze

werzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk bemiddelbaar zijn;	werzoekenden die uit de traditionele arbeidscircuits zijn uitgesloten of bijzonder moeilijk tewerkgesteld kunnen worden
5° en die daartoe erkend zijn door de overheid die door die decreten, besluiten of ordonnantie bevoegd wordt verklaard.	5° en die daartoe formeel erkend zijn door de overheid die door die toepasselijke regelgeving bevoegd wordt verklaard.
§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van 6 pct. is eveneens onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:	§ 3. De toepassing van het verlaagd tarief van 6 zes pct. is onderworpen aan de volgende voorwaarden waaraan samen moet worden voldaan:
1° de in § 2 beoogde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de diensten beoogd in § 1;	1° de in § 2 beoogde instelling moet haar werkzaamheden uitsluitend beperken tot de diensten beoogd in § 1;
2° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;	1° deze instelling dient prijzen toe te passen die zijn goedgekeurd door de overheid, of prijzen die niet hoger liggen dan de goedgekeurde prijzen, of nog, voor handelingen waarvoor geen goedkeuring van prijzen plaatsvindt, prijzen die lager zijn dan die welke voor soortgelijke diensten in rekening worden gebracht door commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;
3° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.	2° het voordeel van het verlaagd tarief mag niet van dien aard zijn dat het leidt tot concurrentievervalsing ten nadele van commerciële ondernemingen die aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen.
§ 4. Het verlaagd tarief is van rechtswege niet meer van toepassing vanaf het ogenblik dat de instelling die er de toepassing van inroept, niet meer voldoet aan het geheel van de ter zake vereiste voorwaarden.	§ 4. De in paragraaf 2 bedoelde instellingen mogen hun activiteiten uitbreiden met de in paragraaf 1 bedoelde uitgesloten diensten, maar die diensten zijn dan uitgesloten van het voordeel van het in deze rubriek bedoelde verlaagd tarief en volgen hun eigen tariefregeling.
§ 5. De Minister van Financiën informeert zich bij de in § 2, 5° beoogde bevoegde overheden naar de door deze overheden verleende, ingetrokken of opgeschorte erkenningen. <i>(eerste lid)</i>	§ 5. De Minister van Financiën informeert zich bij de in § 2, 5° beoogde bevoegde overheden naar de door deze overheden verleende, ingetrokken of opgeschorte erkenningen. <i>(eerste lid)</i>
Hij licht diezelfde overheden in van gedane vaststellingen waarbij de toepassing van het verlaagd tarief vervalt of is komen te vervallen	Hij licht diezelfde overheden in van gedane vaststellingen waarbij de toepassing van het verlaagd tarief vervalt of is komen te vervallen

wegens het niet naleven van één of meerdere in § 3 bepaalde voorwaarden. <i>(tweede lid)</i>	wegens het niet naleven van één of meerdere in § 3 bepaalde voorwaarden. <i>(tweede lid)</i>
Hoofdstuk 12. – Verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang	Hoofdstuk 12. – Verlaagd btw-tarief met betrekking tot bepaalde handelingen van onroerende aard ten gunste van bepaalde instellingen van algemeen belang
Rubriek XXXI - Werk in onroerende staat met betrekking tot privé-woningen.	Rubriek XXXI - Werk in onroerende staat met betrekking tot privé-woningen.
[§ 1...]	[§ 1...]
§ 2. Worden aangemerkt als eindverbruikers in de zin van deze bepaling, voor het werk in onroerende staat en de andere handelingen omschreven in § 3, met betrekking tot de woningen daadwerkelijk gebruikt voor de huisvesting van bejaarden, leerlingen en studenten, minderjarigen, thuislozen, personen in moeilijkheden, personen met een psychische stoornis, mentaal gehandicapten en psychiatrische patiënten, de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die beheren:	§ 2. Worden aangemerkt als eindverbruikers in de zin van deze bepaling, voor het werk in onroerende staat en de andere handelingen omschreven in § 3, met betrekking tot de woningen daadwerkelijk gebruikt voor de huisvesting van bejaarden, leerlingen en studenten, minderjarigen, thuislozen, personen in moeilijkheden, personen met een psychische stoornis, mentaal gehandicapten en psychiatrische patiënten, de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die beheren:
1° verblijfsinrichtingen voor bejaarden welke door de bevoegde overheid zijn erkend in het kader van de wetgeving inzake bejaardenzorg;	1° verblijfsinrichtingen voor bejaarden welke door de bevoegde overheid zijn erkend in het kader van de wetgeving inzake bejaardenzorg;
2° internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen;	2° internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen;
3° jeugdbeschermingstehuizen en residentiële voorzieningen die op duurzame wijze, in dag- en nachtverblijf, minderjarigen huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid in het kader van de wetgeving op de jeugdbescherming of de bijzondere jeugdbijstand;	3° jeugdbeschermingstehuizen en residentiële voorzieningen die op duurzame wijze, in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf minderjarigen huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid in het kader van de wetgeving op de jeugdbescherming of de bijzondere jeugdbijstand;
4° opvangtehuizen die in dag- en nachtverblijf thuislozen en personen in moeilijkheden huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid;	4° opvangtehuizen die in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf thuislozen en personen in moeilijkheden huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid;
5° psychiatrische verzorgingstehuizen die op een duurzame wijze in dag- en nachtverblijf personen met een langdurige en gestabiliseerde psychische stoornis of mentaal gehandicapten huisvesten en die door de bevoegde overheid erkend zijn;	5° psychiatrische verzorgingstehuizen die op een duurzame wijze in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf personen met een langdurige en gestabiliseerde psychische stoornis of mentaal gehandicapten huisvesten en die door de bevoegde overheid erkend zijn;

6° gebouwen waar, ten titel van een initiatief van beschut wonen erkend door de bevoegde overheid, het op een duurzame wijze huisvesten in dag- en nachtverblijf en het begeleiden van psychiatrische patiënten plaatsheeft.	6° gebouwen waar, ten titel van een initiatief van beschut wonen erkend door de bevoegde overheid, het op een duurzame wijze huisvesten in dag- en/of nachtverblijf en het begeleiden van psychiatrische patiënten plaatsheeft.
[§§ 3 tot en met 4...]	[§§ 3 tot en met 4...]
Rubriek XXXIII – Instellingen voor gehandicapten	Rubriek XXXIII – Instellingen voor gehandicapten
§ 1. Mits voldaan is aan de hierna gestelde voorwaarden, is het verlaagd tarief van toepassing op de werken in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek, met uitsluiting van het reinigen, en op de andere handelingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°:	§ 1. Mits voldaan is aan de hierna gestelde voorwaarden, is het verlaagd tarief van toepassing op de werken in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek, met uitsluiting van het reinigen, en op de andere handelingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°:
1° de handelingen moeten worden verricht aan woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor huisvesting van gehandicapten;	1° de handelingen moeten worden verricht aan woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor huisvesting van gehandicapten;
2° de handelingen moeten worden verstrekt en gefactureerd aan een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon die een instelling beheert die op duurzame wijze, in dag- en nachtverblijf, personen met een handicap huisvest en die om deze reden een tegemoetkoming geniet van een fonds of een agentschap voor personen met een handicap dat door de bevoegde overheid is erkend;	2° de handelingen moeten worden verstrekt en gefactureerd aan een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon die een instelling beheert die op duurzame wijze, in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf , personen met een handicap huisvest en die om deze reden een tegemoetkoming geniet van een fonds of een agentschap voor personen met een handicap dat door de bevoegde overheid is erkend;
3° de door de dienstverrichter uitgereikte factuur en het dubbel dat hij bewaart, maken melding van het voorhanden zijn van de elementen die de toepassing van het verlaagde tarief rechtvaardigen en bevatten de volgende vermelding:	3° de door de dienstverrichter uitgereikte factuur en het dubbel dat hij bewaart, maken melding van het voorhanden zijn van de elementen die de toepassing van het verlaagde tarief rechtvaardigen en bevatten de volgende vermelding:
“Btw-tarief: Bij gebrek aan schriftelijke betwisting binnen een termijn van één maand vanaf de ontvangst van de factuur, wordt de klant geacht te erkennen dat de werken (1) worden verricht aan woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor huisvesting van gehandicapten en (2) worden verstrekt en gefactureerd aan een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon die een instelling beheert die op duurzame wijze, in dag- en nachtverblijf, personen met een handicap	“Btw-tarief: Bij gebrek aan schriftelijke betwisting binnen een termijn van één maand vanaf de ontvangst van de factuur, wordt de klant geacht te erkennen dat de werken (1) worden verricht aan woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor huisvesting van gehandicapten en (2) worden verstrekt en gefactureerd aan een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon die een instelling beheert die op duurzame wijze, in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf ,

huisvest en die om deze reden een tegemoetkoming geniet van een fonds of een agentschap voor personen met een handicap dat door de bevoegde overheid is erkend. Wanneer minstens één van die voorwaarden niet is voldaan, zal het normale btw-tarief van 21 pct. van toepassing zijn en is de afnemer ten aanzien van die voorwaarden aansprakelijk voor de betaling van de verschuldigde belasting, interesten en geldboeten.”.	personen met een handicap huisvest en die om deze reden een tegemoetkoming geniet van een fonds of een agentschap voor personen met een handicap dat door de bevoegde overheid is erkend. Wanneer minstens één van die voorwaarden niet is voldaan, zal het normale btw-tarief van 21 pct. van toepassing zijn en is de afnemer ten aanzien van die voorwaarden aansprakelijk voor de betaling van de verschuldigde belasting, interesten en geldboeten.”.
Behoudens samenspanning tussen de partijen, is de dienstverrichter ontslagen van de aansprakelijkheid ten aanzien van de in het eerste lid, 3°, bedoelde voorwaarden betreffende de vaststelling van het tarief, wanneer de afnemer de factuur niet schriftelijk betwist overeenkomstig het eerste lid, 3°.	Behoudens samenspanning tussen de partijen, is de dienstverrichter ontslagen van de aansprakelijkheid ten aanzien van de in het eerste lid, 3°, bedoelde voorwaarden betreffende de vaststelling van het tarief, wanneer de afnemer de factuur niet schriftelijk betwist overeenkomstig het eerste lid, 3°.
[§§ 2 tot en met 4...]	[§§ 2 tot en met 4...]
Tabel B	Tabel B
Rubriek X - Huisvesting in het kader van het sociaal beleid	Rubriek X - Huisvesting in het kader van het sociaal beleid
§ 1. Het verlaagd tarief van 12 pct. is van toepassing op:	§ 1. Het verlaagd tarief van 12 pct. is van toepassing op:
A) de leveringen van nagenoemde goederen bedoeld in artikel 1, § 9, van het Wetboek alsook de vestigingen, overdrachten en wederoverdrachten van zakelijke rechten op zulke goederen die niet overeenkomstig artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek van de belasting zijn vrijgesteld, wanneer die goederen bestemd zijn voor de huisvesting in het kader van het sociaal beleid:	A) de leveringen van nagenoemde goederen bedoeld in artikel 1, § 9, van het Wetboek alsook de vestigingen, overdrachten en wederoverdrachten van zakelijke rechten op zulke goederen die niet overeenkomstig artikel 44, § 3, 1°, van het Wetboek van de belasting zijn vrijgesteld, wanneer die goederen bestemd zijn voor de huisvesting in het kader van het sociaal beleid:
a) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd aan de provincies, de intercommunales, de gemeenten, de intercommunale openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de gemengde holdingmaatschappijen waarin de overheid een meerderheid heeft, en die door deze instellingen of maatschappijen worden bestemd om te worden verhuurd;	a) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd aan de provincies, de intercommunales, de gemeenten, de intercommunale openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de gemengde holdingmaatschappijen waarin de overheid een meerderheid heeft, en die door deze instellingen of maatschappijen worden bestemd om te worden verhuurd;

b) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en die door deze centra worden bestemd om te worden verkocht;	b) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en die door deze centra worden bestemd om te worden verkocht;
c) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;	c) privé-woningen die worden geleverd en gefactureerd door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
d) woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor de huisvesting van bejaarden, leerlingen en studenten, minderjarigen, thuislozen, personen in moeilijkheden, personen met een psychische stoornis, mentaal gehandicapten en psychiatrische patiënten en die worden geleverd en gefactureerd aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die beheren:	d) woningcomplexen bestemd om te worden gebruikt voor de huisvesting van bejaarden, leerlingen en studenten, minderjarigen, thuislozen, personen in moeilijkheden, personen met een psychische stoornis, mentaal gehandicapten en psychiatrische patiënten en die worden geleverd en gefactureerd aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen die beheren:
1° verblijfsinrichtingen voor bejaarden welke door de bevoegde overheid zijn erkend in het kader van de wetgeving inzake bejaardenzorg;	1° verblijfsinrichtingen voor bejaarden welke door de bevoegde overheid zijn erkend in het kader van de wetgeving inzake bejaardenzorg;
2° internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen;	2° internaten die zijn toegevoegd aan scholen of universiteiten of die ervan afhangen;
3° jeugdbeschermingstehuizen en residentiële voorzieningen die op duurzame wijze, in dag- en nachtverblijf, minderjarigen huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid in het kader van de wetgeving op de jeugdbescherming of de bijzondere jeugdbijstand;	3° jeugdbeschermingstehuizen en residentiële voorzieningen die op duurzame wijze, in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf , minderjarigen huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid in het kader van de wetgeving op de jeugdbescherming of de bijzondere jeugdbijstand;
4° opvangtehuizen die in dag- en nachtverblijf thuislozen en personen in moeilijkheden huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid;	4° opvangtehuizen die in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf thuislozen en personen in moeilijkheden huisvesten en die erkend zijn door de bevoegde overheid;
5° psychiatrische verzorgingstehuizen die op een duurzame wijze in dag- en nachtverblijf personen met een langdurige en gestabiliseerde psychische stoornis of mentaal gehandicapten huisvesten en die door de bevoegde overheid erkend zijn;	5° psychiatrische verzorgingstehuizen die op een duurzame wijze in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf personen met een langdurige en gestabiliseerde psychische stoornis of mentaal gehandicapten huisvesten en die door de bevoegde overheid erkend zijn;
6° gebouwen waar, ten titel van een initiatief van beschut wonen erkend door de bevoegde overheid, het op een duurzame wijze huisvesten	6° gebouwen waar, ten titel van een initiatief van beschut wonen erkend door de bevoegde overheid, het op een duurzame wijze huisvesten in dagverblijf, nachtverblijf of dag- en nachtverblijf

in dag- en nachtverblijf en het begeleiden van psychiatrische patiënten plaatsheeft;	en het begeleiden van psychiatrische patiënten plaatsheeft;
B) werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek, met uitsluiting van het reinigen, en de andere handelingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A, met betrekking tot de onder A genoemde privé-woningen en woningcomplexen mits die worden verstrekt en gefactureerd aan de onder A genoemde publiekrechtelijke en privaatrechtelijke personen;	B) werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, van het Wetboek, met uitsluiting van het reinigen, en de andere handelingen opgesomd in rubriek XXXI, § 3, 3° tot 6°, van tabel A, met betrekking tot de onder A genoemde privé-woningen en woningcomplexen mits die worden verstrekt en gefactureerd aan de onder A genoemde publiekrechtelijke en privaatrechtelijke personen;
C) de onroerende financieringshuur of onroerende leasing bedoeld in artikel 44, § 3, 2°, b), van het Wetboek en de onroerende verhuur, bedoeld in artikel 44, § 3, 2°, d), van het Wetboek, die betrekking hebben op de onder A bedoelde privéwoningen en woningcomplexen wanneer de afnemer een onder A genoemde publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon is.	C) de onroerende financieringshuur of onroerende leasing bedoeld in artikel 44, § 3, 2°, b), van het Wetboek en de onroerende verhuur, bedoeld in artikel 44, § 3, 2°, d), van het Wetboek, die betrekking hebben op de onder A bedoelde privéwoningen en woningcomplexen wanneer de afnemer een onder A genoemde publiekrechtelijke of privaatrechtelijke persoon is.
[§ 2...]	[§ 2...]